

2008 M. RUGSĖJO 25 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: MAREK SIWIEC

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis prasidėjo 10.00 val.)

2. Metinės diskusijos dėl pažangos Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje (ES sutarties 2 ir 39 straipsniai) (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijos) (žr. protokolą)

3. Asignavimų perkėlimas (žr. protokolą)

4. Socialinių priemonių rinkinys (antra dalis: tarpvalstybiniai sveikatos tyrimai) (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl Socialinių priemonių rinkinio (antra dalis: tarpvalstybiniai sveikatos tyrimai).

Roselyne Bachelot-Narquin, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nare A. Vassiliou, pone J. Bowisai, antrieji pranešėjai, nuomonės referentai, ponios ir ponai, dėkoju Europos Parlamentui, kad sutiko atidėti mūsų darbo posėdį, kuris iš pradžių buvo planuojamas šio mėnesio pradžioje.

Kaip jūs žinote, pirmininkaujanti Prancūzija skiria didelį dėmesį konsultacijoms ir dialogui teisėkūros klausimais. Aš jaučiau, kad prieš atvykstant kalbėti dar rugsėjo 8 ir 9 dieną reikėjo surengti pirminį pasikeitimą nuomonėmis su ministerijų kolegomis neformaliame Anžė pasitarime, kad būtų aiški, žinoma, ne Prancūzijos, o 27 Tarybos sveikatos ministrų pozicija.

Pirmas pasikeitimas nuomonėmis, kaip ir pirminis Tarybos darbo grupėje sveikatos klausimais atliktas darbas, neleis man atsakyti į visus jūsų klausimus šia labai sudėtinga ir įvairiapuse tema, bet esu tikra, kad mūsų posėdis šiandien suteiks progą už sveikatą atsakingam Komisijos nariui išaiškinti Europos Komisijos svarbiausius sprendimus ir leis man pasidalinti su jumis pirmaisiais Tarybos išpūdžiais.

Taryba remia direktyvos dėl tarpvalstybinės sveikatos priežiūros ir pacientų teisių priėmimą. Būtų neįmanoma palikti sprendimus šioje srityje vien tik Europos Bendrijų Teisingumo Teismui. Mano nuomone, kuriai pritaria ir kolegos, tai neturėtų būti priimama kaip Teismo ar net jo sprendimų, kuriais dažnai pacientams suteikiama privatumų, turinio kritika. Vis dėlto patartina, kad sveikatos priežiūros politiką formuotų du teisės aktų bendraautoriai, t. y. jūs ir mes, kaip politinio dialogo ir demokratinio proceso rezultata. Mums būtinas bendras tikslas – suformuoti teisėkūros sistemą, kuri gali prisidėti prie teisinio tikrumo.

Antras punktas: Anžė mieste visos delegacijos iš 27 šalių gyrė pastaraisiais mėnesiais atlikto darbo kokybę ir sutiko, kad jie būtų išklausyti neseniai vykusių konsultacijų metu. Už tai Komisijos narei A. Vassiliou buvo šiltai padėkota neoficialiame Tarybos posėdyje. Iš tikrųjų pirmininkaujanti Slovėnija, be abejo, norės informuoti jus, kad Taryba labai dvejavo dėl pradinės dokumento, kurio pagrindinės kryptys buvo pateiktos 2007 m. gruodžio 19 d. Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos posėdžiui, versijos. Tik nedaug valstybių pritarė šiai versijai. Jai buvo pasipriešinta Parlamente, kaip tvirtino Europos Parlamento nariai mano parengiamųjų konsultacijų su pirmininkaujančia Prancūzija, vykusių Strasbūre, Briuselyje ir Paryžiuje, metu. Nekyla abejonių, kad politinis dialogas, kurį Komisijos narė A. Vassiliou pradėjo vos pradėjusi savo kadenciją, padėjo sukurti tvirtą pagrindą deryboms ir Taryba tam pritaria.

Trečias punktas: kalbant apie tvarkaraštį, šis pasiūlymas, kuris Komisijos narių kolegijoje buvo priimtas liepos 2 d., pasirodė pernelyg vėlai, kad mes galėtume numatyti pirmąjį svarstymą savo pirmininkavimo metu, bet mes kiek galėdami tęsime derybas Taryboje ir tuo pačiu metu pradėsime derybas su Europos Parlamentu. Visuomenės sveikatos darbo grupė keliomis progomis jau apsvarstė direktyvą. Ji vėl susirinks rytoj, kad galėtų toliau pastraipsniui nagrinėti dokumentą. Šioje srityje, kaip ir susijusiomis su kitais mūsų prioritetais, Prancūzija atliks savo vaidmenį pirmininkavimo trejete glaudžiai dirbdama su Čekijos Respublika

ir Švedija. Dėl protokolo leiskite man priminti, kad Europos sveikatos priežiūra, tarnaujanti pacientams, buvo mūsų bendros 18 mėnesių programos prioritetas.

Ketvirtas punktas: kalbant apie direktyvos projekto taikymo sritį, aš žinau iš pokalbių su Europos Parlamento nariais Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete, kai jie buvo Paryžiuje gegužės mėn., kad daugelis iš jūsų apgailestauja dėl sprendimo šiame dokumente apsiriboti tik pacientų mobilumu ir nekreipti dėmesio į sveikatos priežiūros specialistų mobilumo klausimą. Atsižvelgiant į tai, kad aš pati buvau Europos Parlamento narė balsavimo dėl Evelynos Gebhardt pranešimo metu ir palikau Parlamentą likus vos kelioms dienoms iki diskusijų dėl Bernadettės Vergnaud pranešimo, puikiai suprantu šio apgailestavimo priežastis. Pašalinus sveikatos priežiūros paslaugas iš direktyvos dėl paslaugų, vidaus rinkoje paliekama pilkoji sritis, kurią ne visiškai apima dabartinis pasiūlymas dėl direktyvos, o joje kreipiamas dėmesys tik į pacientų mobilumą. Kas nors netgi gali pasakyti, kad pasiūlymas dėl direktyvos yra labiau susijęs su noru įtraukti ir pritaikyti Teisingumo Teismo praktiką, nei su sveikatos priežiūros paslaugų pašalinimu iš paslaugų direktyvos, ir dėl to – su kai kurių Europos Parlamento narių reikalavimais dėl sektorių priemonių, apimančių sveikatos priežiūros paslaugas. Sveikatos ministrų diskusijų šiuo klausimu nebuvo. Tačiau tai yra neabejotinai kalendorinių planų klausimas ir Europos Komisijos sprendimą galima paaiškinti būtinybe kaip galima greičiau reaguoti į problemas, kurių yra pacientų mobilumo srityje, kuri jau apima labai placią sferą. Neabejojama, kad iki rinkimų ateinančių birželio mėn. tikriausiai nebūtų galimybės priimti daug platesnę direktyvą, į kurią būtų įtrauktas sveikatos priežiūros specialistų mobilumo klausimas.

Penktas punktas: mes dar nenagrinėjome visų siūlomų nuostatų. Vis dėlto pirmininkaujanti valstybė narė šiame etape gali pasakyti, kad, Tarybos nuomone, ligoninės priežiūros paslaugų leidimų išdavimas yra pagrindinis klausimas valstybėms narėms. Jį netgi būtų galima apibūdinti kaip svarbiausią sveikatos ministrų rūpestį. Rugsėjo 9 d. Anžė organizuotų dalykinių priešpiečių šiuo klausimu metu ministrai pasisakė už perėjimą prie geresnės pusiausvyros tarp pacientų asmeninių teisių į mobilumą ir nacionalinių reglamentavimo bei planavimo įgaliojimų išsaugojimo visų labui.

Tekste ši geresnė pusiausvyra atsispindi, ypač atkuriant išankstinio leidimo gydyti ligoninėje reikalavimą. Tai nėra klausimas, ar abejoti Teisingumo Teismo, kuris nustatė, kaip Sutartyje išdėstyti laisvo judėjimo principai taikomi sveikatos srityje, praktika, o būtinybė įtraukti į pozityvius teisės aktus pusiausvyrą, kurią Teismas jau nustatė savo praktikoje tarp laisvo judėjimo ir valstybių narių reguliavimo pajėgumą. Faktiškai joje skiriama ambulatorinių ligonių priežiūra, kurią vykdant priklausomybės nustatymo sistema negali reikalauti išankstinio leidimo, ir priežiūra ligoninėje, kurią vykdant išankstinio leidimo reikalavimas matyt būtų reikalinga ir pagrįsta priemonė.

Didelių biudžeto apribojimų laikotarpiu – senėjimo ir techninės pažangos – valstybės narės turi sugebėti atsakyti už priežiūrą, kurią jos užtikrina visų pirma ligoninių planavimo srityje. Kaip pripažino pats Teismas, vienas iš to planavimo tikslų – užtikrinti adekvačias ir nuolatinės sąlygas pasinaudoti aukštos kokybės gydymu ligoninėje visoje nacionalinėje teritorijoje. Be to, jis sudaro pastangų, dedamų siekiant kontroliuoti išlaidas ir esant galimybei vengti bet kokio žmogiškųjų, finansinių arba techninių išteklių eikvojimo, dalį.

Be to, aš noriu atkreipti dėmesį, kad išankstinio leidimo reikalavimas užtikrina, kad tarpvalstybinė priežiūra gali būti teikiama tik tada, kai ji yra mediciniškai pateisinama. Faktiškai reglamente dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo tai jau pripažįstama: negalima atsisakyti išduoti leidimą tada, kai minėtas gydymas negalimas prieinamu laiku. Taip pat neturime pamiršti, kad išankstinis leidimas yra pacientų apsaugos priemonė, nes jis užtikrina, kad bus kompensuota už bet kias priežiūros paslaugas, suteiktas kitoje valstybėje narėje.

Pagaliau, net jeigu mes išsaugome tai, ką laikome teisingu Teismo praktikos aiškinimu, direktyva turėtų duoti naudos joje išaiškinant pacientų teises, suteikiant jiems reikalingą informaciją ir užtikrinant, kad ši Teismo praktika būtų aiškinama vienodai ir dėl to taikoma visur bei nuosekliai visose Europos Sąjungos valstybėse narėse.

Ačiū jums už dėmesį. Diskusijų pabaigoje atsakysiu į jūsų klausimus.

Androula Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, aš jau turėjau galimybę išsamiai aptarti šį pasiūlymą su įvairiomis suinteresuotosiomis šalimis ir veikėjais, dalyvaujančiais sprendimų priėmimo procese. Galbūt jūs prisimenate, kad prieš kolegijai priimant pasiūlymą aš pateikiau jį Aplinkos ir visuomenės sveikatos komitetui, kuriame mes produktyviai apsikeitėme nuomonėmis. Be to, aš turėjau galimybę apsikeisti nuomonėmis su įvairiais šalių ir, žinoma, valstybių narių parlamentais paskutinio Anžė mieste vykusio pasitarimo sveikatos klausimu metu. Dabar man labai malonu dalyvauti šioje diskusijoje ir aš laikiu, kad

dalyvaučiau joje kartu su jumis, gerbiamieji nariai, plenariniame posėdyje. Aš naudojuosi galimybe padėkoti Roselynai Bachelot-Narquin už paramą ir jos suteiktą galimybę man išsamiai aptarti šį klausimą su ministrais.

Aš norėčiau vertinti pasiūlymą atsižvelgdama į pacientų teises. Po daugelio Europos Teisingumo Teismo diskusijų Sutartimi suteiktos Europos piliečių prigimtinės teisės reikalauti sveikatos priežiūros paslaugų pasirinktoje valstybėje narėje klausimu ir taip pat po konkretaus Europos Tarybos bei Europos Parlamento prašymo pateikti pasiūlymą, kaip reglamentuoti teisę po to, kai bus išbrauktos su sveikatos priežiūra susijusios nuostatos – ir visiškai teisėtai – iš pasiūlymo dėl Paslaugų direktyvos, liepos 2 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl pacientų teisių į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą.

Be abejo, tai yra svarbiausia dabartinės Komisijos iniciatyva dėl sveikatos. Ja siekiama suteikti pacientams didesnes galimybes pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis ir teises į ją, nepaisant savo gyvenamosios vietos, nors ir visiškai gerbiant šalies atsakomybę sveikatos priežiūros organizacijai.

Joje siekiama trijų pagrindinių tikslų: pirma, išaiškinti sąlygas, kuriomis pacientai turės teisę reikalauti tarpvalstybinės sveikatos priežiūros ir jos apmokėjimo, ir pasiekti, kad ji būtų veiksminga, jeigu tai yra geriausias sprendimas jų konkrečioje situacijoje; antra, užtikrinti aukštos kokybės ir saugią tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą visoje Europoje; trečia, puoselėti Europos sveikatos priežiūros sistemų bendradarbiavimą.

Ji pagrįsta, kaip sakiau, Teisingumo Teismo praktika. Ji, pirma, atitinka Sutartį, o antra – valstybių narių sveikatos priežiūros ir medicininės priežiūros paslaugų organizavimo bei teikimo kompetenciją.

Šio pasiūlymo pagrindą sudaro trys pagrindinės sritys.

Pirma, jame išaiškinami ir pakartotinai patvirtinami visų ES sveikatos priežiūros sistemų bendrieji principai: universalumas, teisingumas, teisė į aukštos kokybės sveikatos priežiūrą ir solidarumas. Jame primenamas visus liečiantis ir Sutartyje bei Teismo akcentuojamas principas, pagal kurį valstybė narė, kurios teritorijoje teikiama sveikatos priežiūra, visiškai atsako už taisyklių nustatymą ir šių bendrų principų laikymąsi.

Kad padėtume valstybėms narėms suprasti šį principą aiškesniais terminais, pasiūlėme geriau išaiškinti tikslus sveikatos priežiūros, teikiamos jų teritorijoje pacientams iš kitų valstybių narių, kokybės ir saugumo standartų terminais.

Be to, mes įvedėme sąlygą tam, kad užtikrintume, jog vienodai būtų vertinami pacientai iš kitų valstybių narių ir gydymo vietos valstybės narės piliečiai.

Antra, direktyvoje išaiškinamos pacientų teisės ir sąlygos, kurioms esant galėtų gauti sveikatos priežiūros paslaugas kitoje valstybėje narėje. Pavyzdžiui, pasienio regionuose gyvenantiems žmonėms gali būti lengviau prašyti sveikatos priežiūros paslaugų užsienyje nei keliauti didelius atstumus iki artimiausios tinkamos vidaus sveikatos priežiūros įstaigos.

Papildoma tarpvalstybinės sveikatos priežiūros teikiama nauda taip pat yra akivaizdi žmonėms, kuriems reikia labai specializuoto gydymo, o jį gali suteikti labai nedaug Europos praktikuojančių gydytojų. Taip gali būti, pavyzdžiui, retų ligų atvejų.

Tačiau tikrovėje dauguma pacientų paprasčiausiai nežino, kad jie turi teisę prašyti sveikatos priežiūros paslaugų kitoje ES šalyje ir jiems suteikta teisė į tokio gydymo apmokėjimą. Ir net jei žino apie šią teisę, taisyklės ir procedūros dažnai yra gana neaiškios. Būtent dėl to mes siekiame išaiškinti jas šia nauja direktyva: visi pacientai gaus tą pačią aiškią informaciją ir tarpvalstybinės sveikatos priežiūros garantijas.

Faktiškai, jei tik gydymas kompensuojamas pagal nacionalinę sveikatos priežiūros sistemą, pacientams bus leidžiama gauti šias gydymo paslaugas užsienyje ir kompensacijas, nevirsijančias tokio paties arba panašaus gydymo tėvynėje išlaidas.

Be to, mes išaiškiname, kad tam tikromis aplinkybėmis valstybėms narėms suteikta teisė įvesti apribojimus kompensacijoms arba ligoninės sveikatos priežiūros paslaugų, gautų užsienyje pasinaudojant išankstiniu leidimu, apmokėjimui, jeigu yra aiški rizika – net galima – kad gali būti pakenkta nacionalinei sveikatos priežiūros sistemai.

Be to, direktyvoje išaiškinami priežiūros ligoninėje ir ne ligoninėje apibrėžimai ir tokiu būdu supaprastinamos procedūros ir sąlygos, kad būtų galima pasinaudoti tarpvalstybine sveikatos priežiūra.

Tokiomis sąlygomis aš norėčiau pabrėžti, kad mes išsaugojome galimybę praplėsti „priežiūros ligoninėje“, kuriai nebūtinai reikia stacionaraus gydymo, bet kuri pagal pobūdį yra brangi arba kuriai tinkamai teikti reikia didelės infrastruktūros, koncepciją.

Trečia, direktyva sukuriamas naujas pagrindas Europos bendradarbiavimui srityse, kurias mes nustatėme kaip ateičiai svarbias sritis ir kada mes turime veikti kartu ES lygmeniu, kad tinkamiau sutiktume mūsų laukiančius iššūkius. Tai daroma pagal principus, kuriuos aš paminėjau anksčiau, per gerai organizuotą ir patobulintą bendradarbiavimą, bendrą techninį orientavimą ir sistemingą geriausios patirties pavyzdžių paiešką.

Ši sistema užtikrins besivystantį glaudesnį bendradarbiavimą Europos lygmeniu tokiose srityse kaip Europos retųjų ligų informacijos tinklai siekiant sujungti kompetenciją, žinias ir medicininius įgūdžius tiek taikomiesiems medicininiams tyrimams, tiek ir ligų nustatymui bei gydymui. Visų pirma tai bus labai svarbu retųjų ligų, naujų gydymo būdų ir naujų sveikatos priežiūros technologijų spartaus plitimo srityje.

Antra sritis – sveikatos priežiūros techninių sprendimų įvertinimas, pagal kurį veiksmingiausius gydymo būdus ES lygmeniu nustatys bei sk leis juos, kad paskatintų juos naudoti, geriausi ekspertai iš valstybių narių. Iš tikrųjų, naujų gydymo būdų ir didelių jų kainų atžvilgiu esant ribotiems skiriamiesiems ištekliais mes turime užtikrinti, kad jie bus naudojami kiek įmanoma efektyviau.

Trečia sritis – e. sveikatos priežiūra. Joje laikas skatinti techninius reikalavimus siekiant užtikrinti sąveiką visais lygmenimis ir padėti sukurti – pagaliau – e. sveikatos priežiūrą, kaip neatskiriamą ateities sveikatos priežiūros paslaugų dalį.

Ketvirta – ES lygmeniu reikalingas platesnis požiūris į sveikatos priežiūros duomenų, susijusių su tarpvalstybine sveikatos priežiūra, surinkimą, kad būtų galima stebėti siūlomų priemonių poveikį ir pagerinti mūsų epidemiologinę priežiūrą.

Pagaliau – gydytojų receptų pripažinimo visose valstybėse narėse supaprastinimas. Tačiau mes turime pabrėžti, kad kitoje valstybėje narėje paskirtus vaistus kompensuos paciento kilmės šalis tik su sąlyga, jei vaistai yra aprobuoti ir atitinka apmokėjimo reikalavimus jo kilmės šalyje.

Išsiaiškinkime, ar ši iniciatyva nėra apie sveikatos priežiūros sistemų suderinimą. Ji nėra apie sveikatos priežiūros valdymo vaidmenų pasikeitimą. Valstybės narės yra atsakingos už apsisprendimą, kaip geriau organizuoti savo atitinkamas sistemas, kokias privilegijas jos teiks savo piliečiams ir už kokias procedūras bei vaistus apmokės. Tai liks precedentu.

Dėl dabarties ir dėl ateities būtent šiuo teisės akto projektu norime suteikti galimybę pasinaudoti ir informaciją, kaip pasinaudoti saugiausiu, geriausios kokybės ir tinkamiausiu gydymu visur, kur tik toks gydymas siūlomas Europoje. Be to, glaudesnis sveikatos priežiūros sistemų bendradarbiavimas sukurs didesnę vienybę ir didesnę sveikatos priežiūros prieinamumą.

Iš tikrųjų, siūlomo teisės akto tikslas – nutiesti kelią geresnei sveikatos priežiūrai visoje Europoje.

Dėl direktyvos jau diskutuojama, kaip sakė Roselyne Bachelot-Narquin, Taryboje, ir aš tikiuosi, kad diskusijos bus taip pat sparčiai tęsiamos Parlamente ir duos vaisius.

(Plojimai)

John Bowis, PPE-DE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, mes visi žinome tą klausimą, kurio laukiame: Ką Europa daro dėl manęs? Štai atsakymas: Europa suteikia naują galimybę pacientams. Tai geros naujienos; mes tiesiog turime įsitikinti, kad ji veikia, ir dirbsime kartu – trys institucijos – ir tikrai šiame Parlamente – kad priverstume ją veikti. Tačiau mes kalbame apie teismo sprendimus. Mes nekalbame apie tuščią popieriaus lapą; todėl pradėdame ne nuo nulio. Turime atsižvelgti į šiuos sprendimus.

Šie teismo sprendimai teisininko požiūriu yra tokie, kad, jeigu jūs susiduriate su gydymo vilkinimu, turite teisę nuvykti į kitą valstybę narę, gauti gydymą ir gauti sąskaitą į namus, jei tik kaina yra palyginama ir gydymas yra paprastai prieinamas. Tai paprasta. Kai parengiau savo pranešimą dėl mobilumo šiame Parlamente, jam daugiausiai buvo pritariama. Svarbiausia, mes pasakėme, kad tai turi būti politikų, o ne teisininkų sprendimas.

(FR) Gerb. Bachelot-Narquin, cituojant Jean Giraudoux: „Joks poetas niekada neaiškina prigimties taip laisvai, kaip teisininkas aiškina tiesą.“

Todėl mes norime, kad politikai, o ne teisininkai tai aiškintų. Todėl mes norime teisinio užtikrintumo, kad visi žinotų, kur jie yra: vyriausybės, sveikatos priežiūros tarnybos, pacientai ir gydytojai. Ir dėl to turime priversti jį tarnauti mūsų pacientams ir sveikatos priežiūros paslaugoms. Sveikatos priežiūros vadovams tai turi būti galimybė, o ne košmaras parėjus namo.

Todėl mes norime paklausti. Mes turime klausimų, į kuriuos pacientas turi teisę gauti atsakymą. Ar aš atitinku reikalavimus? Jeigu taip, kaip aš turiu toliau elgtis? Kokios yra patikros, kurias aš galiu atlikti, kur aš galiu vykdyti ir kas gali būti gydytoju? Koks yra pasirinkimas? Koks yra konfidencialumo reikalavimas? Ir kas atsitinka, jeigu kas nors vyksta blogai?

Tai klausimai, į kuriuos mes turime atsakyti. Be to, yra klausimų, dėl kurių mes diskutavome tarpusavyje; kai kurie iš jų jau buvo iškelti.

Pirmas – išankstinis leidimas. Mano instinktas sako, kad stacionaro pacientų sveikatos priežiūros atveju yra sąžininga turėti išankstinį leidimą. Teismas nepasakė, kad tai yra savaime neteisinga; jis pasakė, kad neteisinga atsakyti esant tam tikroms aplinkybėms, todėl mums reikia pažvelgti į tai labai atidžiai.

Be to, mums reikia pažvelgti į receptų problemą. Taip, aš suprantu, kad gimtoji valstybė gali priimti sprendimą, ką paskirti, bet jeigu jums paskiriamas vaistų kursas kaip dalis jūsų gydymo kitoje valstybėje narėje, o jūs grįžtate namo ir jie sako, kad jūs negalite tęsti kurso, kokioje padėtyje lieka pacientas? Tai klausimas, į kurį mes turime atsakyti.

Kitas klausimas – apmokėjimas. Pacientas nenori būti verčiamas ateiti su pilna kišene grynųjų pinigų. Šiuo atveju turi būti būdas gauti sąskaitą į namus.

Tačiau tai yra priemonė pacientams, o ne tarnyboms, kurioms skirtas kitas kartas. Būtent pacientai yra šito dokumento centre – pacientai, o ne teisininkai – ir jis skiriamas visiems, o ne keliems pacientams.

Dagmar Roth-Behrendt, PSE frakcijos vardu. – (DE) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, šiandien mes kalbame apie pasiūlymą, kuriame iš tikrųjų orientuojamasi į Europos Sąjungos žmones, būtent pacientus. Aš esu labai dėkinga Komisijos narei už tokią išangą, bet taip pat noriu išreikšti savo dėkingumą Markosui Kyprianou už visą pagrindinį darbą, kurį jis nuveikė sunkiu metu.

Kodėl aš vadinu tai sunkiu metu? Todėl, kad daugeliu atvejų valstybės narės tebėra lyg suakmenėjusios fosilijos, kurios nesupranta, kad žmonės yra pagrindinis centras, ir mano, kad pasaulis sukasi aplink jas ir jų sistemas. Taip nėra. Dėmesys sutelkiamas į pacientus; jie yra silpniausios grandys mūsų visuomenėje, nes yra sergantys ir ligoti.

Jeigu mes šiandien kalbame apie pacientų mobilumą, žinodami, kad jis tikrai yra pagrindas vidaus rinkoje, o tai reiškia, kad jį reikėtų taikyti daugiau nei dvidešimčiai metų, turėtume apsvarstyti, ar šios diskusijos pradėtos laiku ir valstybės narės neatsilieka nuo gyvenimo. Kas esame mes, jūs ir aš? Jeigu šiandien „Eurobarometras“ rodo, kad 30 % visų Europos Sąjungos žmonių nežino apie savo teisę gauti gydymo paslaugas ne savo šalyje, tai reiškia, kad visos valstybės narės supranta tai klaidingai. Jie neinformavo žmonių apie jų teises; jie nepasakė jiems, ką daryti jiems suteikta teisė ir koks pasirinkimas prieinamas.

Taip, aš pritariu Johnui Bowisui ir kitų dalyvaujančiųjų bei Komisijos narės nuomonei, kad valstybės narės tikrai turėtų išsaugoti savo savarankiškas sveikatos sistemas. Mes nenorime tam trukdyti; tačiau taip pat norime užtikrinti, kad pacientai turėtų judėjimo laisvę.

Valstybių narių autonomijos klausimu aš taip pat pripažįstu, kad būtina sugebėti planuoti į priekį, ypač kai jame pereinama prie pacientų gydymo stacionare. Todėl leidimas turės būti viena iš svarbiausių mūsų diskusijų temų. Johnas Bowisas jau suformulavo tokią nuomonę.

Tinklai ir informavimo punktai privalo užtikrinti, kad pacientai žinotų, ką jiems leidžiama daryti; be to, jie privalo žinoti, kur yra geriausios gydymo paslaugos – ar jos būtų Vokietijoje, ar Kipre – kad pacientai taip pat turėtų galimybę išgyti.

Jeigu mums pavyks pagerinti sveikatos priežiūros kokybę ir suteikti daugiau galimybių pasinaudoti arti namų esančia sveikatos priežiūra, tai tikrai bus nuostabus pasiekimas ir nė vienam neberekės jos ieškoti. Štai ko mes iš tiesų norime.

Jules Maaten, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare Androula Vassiliou, ministre Roselyne Bachelot-Narquin, praėjusią savaitę aš dalyvavau naujos tinklavietės apie pacientų teises pristatyme visomis ES kalbomis, kurį organizavo mano ALDE frakcijos kolegė iš Danijos Karen Riis-Jørgensen.

Čia buvo ponis iš Danijos, kurios beveik galėjo nebūti. Ji turėjo krūtis vėžį ir niekur nepateko pagal Danijos sistemą, nes buvo ne toks auglių skaičius. Jeigu ji būtų turėjusi penkis auglius, būtų buvusi gydoma, bet ji turėjo septynis ir neturėjo teisės būti gydoma pagal kriterijus. Taigi, šiaip ar taip, jai reikėjo atsikratyti dviejų auglių, kad būtų galima padėti. Trumpai tariant, tai kova be pabaigos. Pagaliau ji rado pagalbą Vokietijoje. Ji pasiskolino pinigų iš draugų ir šeimos bei nuvyko į Vokietiją, kurioje jai buvo suteikta pagalba. Dabar jos antriniai požymiai dingę. Ji išgydyta tiek, kad jūs net galite pasakyti, kad jūs išgydyta nuo vėžio.

Nehumaniška versti ką nors taip, kaip šį žmogų, kovoti su sistema tuo metu, kai jis yra ligotas ir silpnas, koks tik galėtų būti. Tai pastato sistemą prieš pacientą. Aš manau, kad tai visiškai nepriimtina! Pagaliau danai sumokėjo už didelę gydymo dalį ir pagaliau viskas susiklostė gerai. Tačiau tai, ką teko tai moteriai išverti, nebuvo išimtis; taip atsitinka dažnai.

Todėl Europos Komisijos pasiūlymas yra didelis žingsnis į priekį siekiant padėti šiems pacientams ir mano frakcija labai palaikys. Be to, mums reikia užtikrinti, kad šios diskusijos nenukryptų į ideologines diskusijas. Tai nėra vien tik kita direktyva apie sveikatos paslaugas. Ir ne apie tai, kaip reformuoti sveikatos priežiūrą Europos Sąjungoje. Net ne apie tai, ar turėtų, ar neturėtų būti laisva rinka sveikatos priežiūros srityje. Mano nuomone, tai taip pat tikrai nėra subsidiarumo klausimas. Klausimas ne apie tai, ar dominuoja valstybės narės, ar Sąjunga. Ne, klausimas yra, ar pacientas laimi, ar ne. Tik tai iš tiesų prasminga. Mes neabejotinai turime kalbėti apie šiuos dalykus, galbūt smarkiai ginčytis dėl jų vykstant rinkimų kampanijai, bet, mano ir mano frakcijos nuomone, šiuo metu jie nėra mūsų rūpestis.

Mes nemėginame suderinti sveikatos priežiūros – dabar netinkamas metams tam ir galbūt to negalima padaryti bet koku atveju. Tačiau mes privalome išmokyti pasinaudoti galimybėmis, kurias Europos Sąjunga suteikia mums, ir ekonomija, iš kurios mes galime turėti naudos, kad tikra specialisto pagalba galėtų būti suteikiama žmonėms su retomis medicininėmis būsenomis. Žinoma, tokia galimybė buvo daug metų, bet dabar mes galime ir privalome iš tikrųjų ją pasinaudoti.

Taigi, praėjusią savaitę Parlamente taip pat vyko posėdis su Dagmar Roth-Behrendt, ir Europos pacientų forumas išdėstė savo siekius. Aš džiaugiuosi matydama, kad pacientai vis garsiau kalba apie savo teises, nes būtent paciento indėlio mums reikia. Mes esame pasiruošę priimti demokratinį sprendimą po teisininkų pateiktos iniciatyvos. Tačiau dabar sprendimą priims tinkami žmonės – būtent išrinkti žmonių atstovai.

Ryszard Czarnecki, UEN frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, apmaudu, kad mes neturėjome galimybės diskutuoti šiuo ypatingu klausimu ankstesnėje sesijoje, kai aptarinėjome du ankstesnius pasiūlymus dėl teisės aktų. Tačiau, kaip sakoma, geriau vėliau negu niekada. Mums malonu suvokti, kad Komisijos pasiūlymuose iš tikrųjų einama Europos Parlamento pageidaujama kryptimi – kryptimi, kuria Europos Parlamentas skatina eiti ir Komisiją.

Jeigu Europa iš tiesų turi būti Europa be sienų, tuomet visų pirma tai turi būti padaryta sveikatos priežiūros srityje. Sveikatos priežiūros garantavimas mūsų valstybių narių gyventojams įrodys, kad mes iš tiesų esame ką nors padarę Europos mokesčių mokėtojams ir rinkėjams. Pagaliau tai, kas domina paprastą lenką, taip pat paprastą vengrą, kiprietį, anglą ir italą daug daugiau nei Lisabonos sutartis, yra klausimas, ar jis turės galimybę pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis užsienyje atostogų metu, arba netgi, ar jis galės surengti specialią kelionę, kad galėtų pasinaudoti labai specializuotos ligoninės privalumais.

Pagaliau aš tikiu, kad šiandien mūsų aptariamos priemonės iš tikrųjų galėtų pagerinti sveikatos priežiūros paslaugas užsieniečiams ir pakelti ES autoritetą – autoritetą, kurį neseniai pakirto ideologinės diskusijos ir bandymas primesti nepageidaujamus institucinius sprendimus ES piliečiams.

Jean Lambert, Verts/ALE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, aš labai pritariu pranešimui, kurį parengė Taryba, dėl šios ypatingos direktyvos ir jos ribų bei konteksto. Kaip Parlamento pranešėją dėl socialinės apsaugos koordinavimo atnaujinimo ir iš tikrųjų jo pranešėją dėl įgyvendinimo reglamento, mane ypač domina tai, nes klausimai apie kompensavimą – kaip jis teikiamas, kokia informacija pateikiama, jo greitis bei tvarka ir kt. – priskiriami būtent to reglamento taikymo sričiai. Aš manau, kad mums kalbant apie tokias problemas kaip sveikatos priežiūros paslaugos žmonėms, kurie atostogauja kur nors Europos Sąjungoje, turėtume nepamiršti, kad tam taikoma Europos sveikatos kortelė ir socialinės apsaugos koordinavimas. Tai yra aišku.

Šia direktyva siekiama iškelti kai kurias problemas, kurios nebūtinai sprendžiamos būtent tame reglamente. Be to, aš manau, kad mums reikia būti atsargiems ten, kur yra jų skiriama linija. Žinoma, išankstinio leidimo klausimas buvo nepaprastai svarbus. Aš manau, kad mums turi būti aišku, kad kalbame nebūtinai apie absoliučią pacientų teisę judėti ir gydytis Europos Sąjungoje pagal savo nacionalines sistemas, jiems

kompensuojančių jų nacionalinių sistemų pagrindu. Tai ribota teisė ir aš manau, kad mums reikia tai išsiaiškinti.

Aš manau, kad mes turime išsiaiškinti, ar tai, kas siūloma šioje direktyvoje, kaip aš suprantu, ir tai, už ką bus apmokama yra priežiūra, kuria bus galima pasinaudoti pagal nacionalinę sistemą, o ne naujas arba kitoks gydymas, todėl tai vėl riboja teisę, apie kurią mes kalbame būtent šios direktyvos kalba.

Klausimas ne tas, ar reikia geriau valdyti išankstinius leidimus ir ar ne tik pacientams, bet ir administracijai reikia suprasti, kas tai yra ir kaip tai turėtų veikti siekiant greitos medicininės priežiūros. Tai yra Teismo nustatytas kriterijus: medicininė būtinybė. Todėl administracijoms reikia apmąstyti tai, o ne savo išlaidas.

Šioje direktyvoje yra daugybė sveikintinų dalykų, taip pat yra labai svarbūs klausimai apie gerą patirtį, kokybę, teisinį tikrumą ir kas atsakingas už tai. Kaip minėjo Johnas Bowisas, mums taip pat reikia toliau imtis priemonių klausimais, pavyzdžiui, apie tęsiamą priežiūrą arba receptus, kurie gali negalioti vienoje valstybėje narėje dėl jos savos sistemos. Mums reikia būti atsargiems –tai susiję su įgyvendinimo reglamentu dėl 883, nes jame sakoma, kad mes nedalyvausime veikloje, kuria būtų padedama pacientams pelnytis kiršinant įvairias sistemas vieną su kita. Aš nemanau, kad sveikatos priežiūros sistemos visiškai neturėtų iš to naudotis.

Aš noriu savo frakcijos vardu pasakyti, kad tarpvalstybinės sveikatos priežiūros paslaugų apimties didinimas pats savaime nėra tikslas. Gerb. Roth-Behrendt pasakė, kad dauguma pacientų nori gydytis gimtinėje ir gauti kokybišką ir greitą gydymą joje; todėl apimties didinimas pats savaime, kaip aš sakiau, nėra tikslas. Daugybė pretenzijų buvo pateikta dėl bandymo padidinti tarpvalstybinių priežiūros paslaugų apimtį ir poveikio, kurio mums reikia saugotis. Džiaugiuosi, kad diskusijoje tai atsispindėjo.

Yra žmonių, kurie įrodo, kad taip įvedama konkurencija ir pakeliami į aukštesnį lygį nacionaliniai standartai ir kad mums netgi būtina atverti rinką panaudojant ją kaip motyvą iš tikrųjų plėsti ir skatinti tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą. Tačiau šis Parlamentas labai aiškiai išdėstė savo požiūrį: sveikatos priežiūra nėra panaši į automobilių draudimą. Ji turi ypatingą vaidmenį ir jos vartotojai nėra tik vartotojai, bet priežiūros reikalaujantys ir potencialiai pažeidžiami žmonės.

Daugelis iš tų, kurie sako mums, kad tarpvalstybinės sveikatos priežiūros paslaugų plėtimas yra puikus dalykas, taip pat ramina mus, kad jos sudaro tik 2–3 %. Aš noriu žinoti, kokie duomenys leidžia prognozuoti ateitį ir koks to poveikis bus 98 % žmonių, kurie nejudą ir šiuo metu nenori judėti.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš apgailestauju, kad negaliu pritarti kolegų narių optimizmui, nes esu įsitikinęs, kad ši direktyva gali daugiau gero padaryti verslui nei sveikatos priežiūrai: kažkas panašaus į *Bolkesteina*, o ne į sveikatos direktyvą.

Europai svarbiausia turi būti, kad kiekvienas pilietis turėtų teisę į kuo geresnį gydymą savo šalyje, antraip šventa ir neliečiama teisė gydytis paslėps tokį faktą, kad gydymas neprieinamas gimtinėje – to negalima priskirti subsidiarumo klausimams. Be to, ji paslėps tuos, kurie siekia spekuliuoti sveikata, užtikrindami stambų verslą draudimo bendrovėms ir didindami kainas piliečiams bei Europos išlaidas sveikatai.

Direktyva, kuri, mano nuomone, yra klaidinga, nes joje nekreipiama dėmesio į suderinimą ir į visuotinį paslaugos, kurią privalo užtikrinti Europa, pobūdį ir nėra grindžiama supratimu, kad sveikata yra teisė, kurią viešasis sektorius privalo garantuoti, o ne palikti žmonių sugebėjimui atsiimti išlaidas iš privačiojo draudimo. Profesinės sąjungos yra teisėtai labai susirūpinusios, o mes esame susirūpinę kartu su jais.

Derek Roland Clark, *IND/DEM frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, svarbiausia šio dokumentų savybė – vykimą gydytis už gimtosios šalies ribų finansuoja gimtoji šalis, bet riboja iki sumos, kuria jis būtų įkainotas gimtojoje šalyje. Todėl naudinga vykti į šalį, kurioje gydymas yra pigesnis – jei tik jis yra geresnis. Sveikatos paslaugų turistai turės nusistatyti išlaidų šalyje, kurioje jie gydomi, ir gimtosios šalies užtikrinamos sumos skirtumą. Taip, kelionės išlaidas galų gale apmoka gimtoji šalis, bet pačios gimtosios šalies lygiu, palikdama sveikatos paslaugų turistui susirasti papildomą sumą gydymui ir tikriausiai kelionės išlaidų perviršiui. Neturtingiausi negali to padaryti ir jiems lieka žemiausio lygio gydymas. Turtingieji gali taip daryti, bet jie tikriausiai bet kuriuo atveju vyks dėl privačių priežiūros paslaugų. Jeigu šalių sveikatos priežiūros paslaugos yra prastos ir brangios, jų nevargins sveikatos paslaugų turistai, bet tos šalys, kuriose ji yra pigi ir gera, galėtų kilti labai daug problemų. Todėl tai formuoja dviejų pakopų sveikatos priežiūros sistemą. Ar tik ne tai jie vadina nenumatytosiomis pasekmėmis?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, keturi iš šimto Europos gyventojų vyksta į užsienį gydytis; tačiau, mano nuomone, sveikatos paslaugų turizmas yra vietinių trūkumų ir paslaugų stokos

požymis. Italijos sveikatos tarnybos išleidžia apytikriai 40 mln. EUR per metus savo žmonėms, kurie vyksta gydyti į kitas šalis, o į tą sumą, aišku, neįeina privatusis draudimas.

Kokios to priežastys? Be abejo, – labai ilgos laukiančiųjų eilės. Pavyzdžiui, Italijos žmonės turi laukti 300 dienų prostatos operacijos ir labai dažnai mėnesį arba ilgiau – kompiuterinės tomografijos tyrimo. Antra, tokios paslaugos kaip dantų gydymas ir kosmetinė chirurgija turi būti apmokamos Italijoje, o ne kitose šalyse. Trečia – ir aš atkreipiu visų dėmesį į tai – žmonės vyksta į užsienį, kad galėtų pasinaudoti tokių kaip dirbtinis apvaisinimas, kuris draudžiamas arba iš dalies draudžiamas jų šalyse arba visiškai nelegalus, kaip gyvų organų pirkimo atveju, metodų privalumais – nors ir Indija yra liūdnas pavyzdys, visiškai galėjo būti tokių pačių liūdnų pavyzdžių kitose šalyse prieš joms įstojant į Sąjungą.

Žmonės nusprendžia imtis sveikatos paslaugų turizmo, nes kitur siūlomos aukštos kokybės ir pigesnės paslaugos; tačiau daugeliu atvejų aš manau, kad reikia sugriežtinti Sąjungos priežiūrą tiek garantijų klientams, tiek ir siekimo užtikrinti, kad konkurencija vyktų vienodomis sąlygomis, atžvilgiu. Socialinės sąlygos, kuriomis teikiamos paslaugos, dažnai būna viešojo ir privataus sektoriaus mišinys tose šalyse, kurios irgi nesenai prisijungė, ir, gerb. Androula Vassilou, dėl to norėčiau dar kartą akcentuoti principus, į kuriuos jūs sutelkėte dėmesį: griežtą priežiūrą pagal esamus reglamentus, dėl kurių yra privalomas žaliavų naudojimas, CE ženklas ir atitikties dokumentai, nes turi būti garantuojamas medicinos prietaisų ir gydymo metodų naudingumas sveikatai. Nepamirškime, kad visada svarbiausia yra žmogus ...

Pirmininkas nutraukė kalbėtoją

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Gerb. pirmininke, komisijos nare, ministre, dabar mes, Europos parlamentarai, turime progą įrodyti, kad esame kaip tik tie Europos parlamentarai. Kad mes giname Sutartį ir ja mums suteikiamas teisės. Kad mes leidžiame teisės aktus su didžiausiu suinteresuotumu giliai širdyje, o ne tik giname ir remiame protekcionizmą, kuris daro poveikį diskusijoms. Kad mes esame įsipareigoję ieškoti papildomos naudos bendradarbiavimo srityje, kad suteiktume savo pacientams pačią geriausią priežiūrą, kokia tik gali būti.

Komisijos narės Androulos Vassiliou pateiktas pasiūlymas yra puikus išeities taškas ir juo reikia pasidžiaugti. Mes privalome užbaigti tai, ką ji pradėjo ir užtikrinti, kad nebūtų įvesta biurokratinių kliūčių. Tai reiškia, kad valstybės narės neturi teisės kliudyti laisvam judėjimui be priežasties. Išankstinio leidimo reikalavimas gali būti įvedamas tik išimtiniais atvejais – jeigu jie yra nurodyti Komisijos dokumente arba yra pacientų masinio išvykimo, kuris pakenktų sveikatos priežiūros sistemai, pavojus. Idėja, kad ji galėtų būti įvedama dėl to, kad vos keli pacientai nusprendė ieškoti priežiūros paslaugų užsienyje, yra labai neįtikėtina. Todėl išeities taškas: jokie išankstinio leidimo. Dar kas nors imtų prieštarauti Sutarčiai.

Kitas etapas šiame darbe, kuriant sąlygas optimaliai priežiūrai – tinkamai įgyvendinti direktyvą. Sergantys žmonės neturėtų kreiptis į teismą, kad patvirtintų savo teises ir anuliųotų nepagrįstus išankstinio leidimo reikalavimus. Teisingumo Teismas priims palankų judėjimo laisvei sprendimą; tačiau kokia bus to kaina ir padėtis pacientų, kurie kiekvieną kartą turės reikalauti vykdyti jų teises! Aš tikrai tikiu, kad mes galime išvengti tokios patirties, ir prašau savo kolegų narių bei Tarybos pirmininko padėti mums; aš esu visiškai įsitikinusi, kad mūsų Komisijos narė padės mums.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Gerb. pirmininke, Roselyne Bachelot-Narquin, Komisijos nare, ponios ir ponai, vadovaudamasi mano pranešimu savo iniciatyva dėl sveikatos paslaugų, kuri 2007 m. gegužės 23 d. priėmė Parlamentas, dabar Komisija siūlo, kaip socialinį dokumentų paketą, direktyvą, kuri skiriama tikrai pacientų teisėms į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą.

Todėl aš labai apgailestauju, kad šiame tekste parodyta tiek mažai ambicijų ir neatsižvelgiama į daugelį vidaus problemų, kurias reikia spręsti stengiantis įveikti didėjančią nelygybę sveikatos sektoriuje, pavyzdžiui, senėjančios visuomenės, socialinės nelygybės, geografinio atskyrimo ir medicininės demografijos problemas. Todėl klausimu, kuris toks gyvybiškai svarbus Europos piliečiams, Taryba ir Parlamentas negali paprasčiausiai priimti Teisingumo Teismo sprendimų. Mums reikia rasti tam tikrą pusiausvyrą, kuri su solidaria atsakomybe užtikrins tiek pacientų teises – kurie nėra vien tik vartotojai – į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą, tiek ir vienodas visiems teises į kokybišką sveikatos priežiūrą, kad būtų užtikrinta socialinė ir teritorinė sanglauda bei subsidiarumo principo laikymasis. Vis dar yra neaiški sritis, susijusi su apibrėžtimis, pavyzdžiui, išankstinio leidimo ir priežiūros liginėje koncepcija. Mums šioje vietoje reikia išaiškinimo, kad neatvertume durų diskriminacijai, kuri užuot sukūrusi pridėtinę vertę Europoje, galėtų išaugti iki dviejų pagreičių sveikatos sistemos Europos teritorijoje.

Sveikata neturi kainos, bet turi išlaidas; kita vertus direktyvoje – ir tai yra geras dalykas – pakartotinai patvirtinamas tiek subsidiarumo principas, tiek ir būtinybė glaudžiau bendradarbiauti siekiant suartinti medicinos mokslo tiriamųjų darbų tinklus ir pacientų informacijos centrus.

Diskusijos prasidės; tai turi būti greičiau nuodugnios ir vaisingos nei skubotos diskusijos; jose turi dalyvauti visi, turintys tikslą sukurti tikrą Europos socialinį modelį.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gerb. pirmininke, pavyzdžiui, kodėl pacientas turėtų netekti savo regėjimo laukdamas kataraktos operacijos JK, kai ji galėtų būti atlikta kitoje valstybėje narėje? Ir kodėl žmogus turėtų kankindamasis laukti klubo operacijos ir nepasinaudoti nedidelių laukiančiųjų eilių kai kuriose valstybėse narėse teikiamais privalumais kartais su mažesnėmis išlaidomis nei gimtojoje šalyje? Ir kodėl kai kurie širdies ligomis sergantys žmonės turi laukti mėnesius operacijos, kad būtų pašalinti trombai iš arterijų, kai iš tikrųjų tą greitai ir kokybiškai galima sutvarkyti kitoje šalyje?

Jeigu gydytojas praktikas pataria pradėti gydymą ir jo negalima suteikti gimtinėje, mums reikia teisinės sistemos siekiant užtikrinti, kad galėtume jo ieškoti kitur. Pernelyg dažnai būtent neturtingiausi žmonės susiduria su diskriminacija teisės į sveikatos priežiūrą srityje. Štai kodėl mes privalome užtikrinti, kad valstybės narės galėtų leisti gydytis kitoje šalyje. Mes neturime apriboti tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą tik tais, kurie gali ją sau leisti.

Taip pat ši nauja direktyva neturi diskredituoti sveikatos priežiūros standartų tiems žmonėms, kurie nusprendžia likti gimtinėje. Be to, mes turime užtikrinti, kad būtų įgyvendintos apsaugos priemonės, kurios teiktų pirmenybę pacientų teisėms ir saugumui. Štai kodėl gyvybiškai svarbu, kad būtų sukurtas mechanizmas, kuriuo būtų galima bendrai disponuoti paciento duomenimis paciento gimtojoje šalyje ir šalyje, kurioje jiems suteikiamas gydymas.

Be to, mums reikia sukurti kompensavimo sistemą pacientams, kurie patiria žalą, nors jos galima išvengti, kai yra gydomi kitoje ES šalyje. Aš pritariu direktyvos projekto 15 straipsniui, kuriame reikalaujama Europos retųjų ligų informacijos tinklų sistemos. Šie kompetencijos centrai galėtų pasirodyti sėkmingu žinių mainų, mokymo ir informacijos mainų būdu. Pernelyg dažnai mes žvelgiame į sveikatos priežiūros įstaigose gautų infekcijų arba vėžio tyrimo gaires; atsakymas yra čia pat ir jis yra tuo metu, kuriuo mes pradėjome mokytis vienas iš kito.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, pagrindiniai sveikatos priežiūros iššūkiai, su kuriais mes susiduriame šiandien: pagyvenusių žmonių sveikatos gerinimas, pasirengimas imtis geriatrinių ligų, susijusių su senėjančia visuomene, visuotinė teisė į tinkamo lygio sveikatos priežiūrą, nacionalinių sveikatos priežiūros sistemų finansinio stabilumo užtikrinimas, ypatingo dėmesio skyrimas galimybių pasinaudoti sveikatos priežiūra suteikimui neigaliesiems, vaikams, pagyvenusiems ir kilusiems iš vargingesnių šeimų, pacientų teisių į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą užtikrinimas, ligų istorijų tarpvalstybinio elektroninio suderinamumo įdiegimas, taip pat užtikrinant asmens duomenų apsaugą ir geras darbo sąlygas sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojams.

Konkrečios priemonės, kurios siūlomos socialinių priemonių pakete siekiant spręsti šias problemas, pavyzdžiui, komunikato dėl senstancios visuomenės poreikių tenkinimo parengimas arba žaliosios knygos parengimas sveikatos priežiūros sektoriuje dirbančių darbuotojų klausimu, teikia mums šiek tiek vilties, kad mes neliekame tik norų formavimo etape. Aš džiaugiuosi matydama, kad tiek daug dėmesio skiriama tarpvalstybinės sveikatos priežiūros klausimui, kuris yra toks svarbus šiame nuolat didėjančios migracijos amžiuje.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Gerb. pirmininke, direktyva reiškia, kad daugiau įgaliojimų bus suteikta ES sveikatos priežiūrai, ir aš prieštaravau, kad ši sritis būtų atveriamą ES teisėkūrai. Sveikatos priežiūra yra išimtinė nacionalinė teisė ir ja turi likti. Idėja, kad pacientai turėtų įsitraukti į tam tikrą sveikatos priežiūros turizmą, yra neteisingas prioritetų nustatymas mūsų bendriems sveikatos priežiūros ištekliams. Naujas pagrindinis principas, kad mes turėtume turėti teisę į sveikatos priežiūrą kitoje ES šalyje be išankstinio leidimo, atveria kelią į sveikatos priežiūrą jauniems, kelias kalbas mokantiems ir gana sveikiems žmonėms ir kelia pavojų, kad gali būti nukreipiami ištekliai tų žmonių, kurie turi didesnius poreikius, pavyzdžiui, mūsų pagyvenusių žmonių ir žmonių su funkciniais sutrikimais. Akivaizdu, kad kiekvienas turėtų turėti teisę į sveikatos priežiūrą, jeigu jie serga kitoje ES šalyje, bet mes jau turime šią teisę be būtinybės turėti naują ES teisės aktą šioje srityje. Sveikatos priežiūra lieka nacionalinės politikos sritimi.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Gerb. pirmininke, mes visi norėtume sparčiausio ir geriausio gydymo, jeigu rimtai susirgtume, bet aš nenoriu matyti Amerikos modelio, pagal kurį pasiturintys piliečiai gauna geriausią gydymą, o pažeidžiami visuomenės nariai – antrarūšį gydymą – jeigu jiems sekasi. Jeigu jiems nesiseka, jie apskritai negauna nieko. Todėl mes turime nustatyti kelis pagrindinius principus. Sveikatos priežiūros paslaugos turėtų būti laisvai ir vienodomis sąlygomis prieinamos visiems, o žmonės turėtų būti gydomi paeiliui ir pagal poreikį. Kitaip tariant, valstybės institucija turi atlikti vertinimą siekiant užtikrinti, kad medicinos specialistas nustatytų, kas sudaro „eilę“ ir „poreikį“. Būtent labiausiai sergantis, o ne labiausiai pasiturintis asmuo turėtų būti gydomas pirmiau. Teisinga kryptis galimybių laisvai ir vienodomis sąlygomis pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis suteikimo visiems požiūriu būtų siekimas kruopščiai ištirti visuomenės indėlį į gydymą privačiose ligoninėse ir mokesčių kreditus privačiam sveikatos draudimui. ES teisėkūra turėtų būti orientuota ne ideologinės mokslinės minties kryptimi, kuri grindžiama vidaus rinka, o nukreipta į lanksčią Europos sistemą, kuri garantuotų minimalias teises visiems piliečiams.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Direktyva dėl pacientų teisių į sveikatos priežiūros paslaugas kitose valstybėse narėse įgyvendinimo siekiama išspręsti aštrią problemą.

Ši problema – tai sveikatos priežiūros sistemų subsidiarumo ir Europos Sąjungos piliečių teisės judėti bei jų pagrindinės žmogaus teisės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis konfliktas. Laisvas judėjimas yra bet kurio piliečio, gyvenančio valstybėje narėje, teisė, o jo sveikata juda kartu su juo. Jeigu jis negalėtų naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, jis susidurtų su rimta kliūtimi, trukdančia jam laisvai judėti. Visiška paslaugų lygybė yra neįmanoma dėl skirtingų mokesčių, mokamų skirtingose šalyse, taip pat nevienodų gydymo tarifų skirtingose šalyse.

Nors daug politikų nerimauja dėl sveikatos paslaugų turizmo pradžios, ypač iš Rytų, jų baimė nepagrįsta. Pacientams labai svarbu būti arčiau savo giminių ir nesusidurti su kalbos barjeru. Paciento ir gydytojo santykiai yra labai ypatingi. Gydymo sėkmė iš dalies priklauso nuo paciento pasitikėjimo savo gydytoju arba sveikatos įstaiga. Paciento pasirengimas keliauti už sieną, kad gautų gydymo paslaugas, priklauso nuo ligos sunkumo. Gydymo gelbėjant gyvybę arba rimtos ligos gydymo atvejais kitos kliūtys neturi reikšmės.

Aš manau, kad būtų geriau, kad šiuos klausimus spręstų Europos Parlamentas, o ne Europos Teisingumo Teismas. Liūdna, kad, nors mes esame piliečių atstovai, mums atrodo sprendimų priėmimas sunkesnis negu Europos Teisingumo Teismui, kuris iki šiol visose bylose nustatė, kad pacientas visada teisingas.

Baigdama norėčiau paminėti vieną dalyką. Daugelis mano kolegų narių kalba apie turtinguosius ir neturtinguosius. Man, kaip gydytojai, yra tik pacientas. Man nerūpi, ar jis turi „Fordą“, ar yra benamis.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Gerb. pirmininke, gal galėčiau pasakyti, kad esu labai laiminga, galėdama šiandien čia kartu su mumis matyti mūsų kolegę Roselyn Bachelot ir klausytis jos, kai ji vėl mums pasakoja, kad Europos pilietis yra nepaprastai svarbus. Šis teisės aktas atspindi tokį akcentą. Mano komplimentai taip pat skiriami Komisijos narei Androu Vassiliou, kuri iki galo peržiūrėjo šį labai svarbų teisės aktą.

Šiuo teisės aktu mes – Europos Parlamentas, Europos Komisija ir Taryba – iš tikrųjų šį tą padarome žmonėms. Direktyvoje užtikrinamos teisinės mobilumo apsaugos priemonės ir pateikiamas įstatyminis pagrindas turimoms iniciatyvoms tarpvalstybinės sveikatos priežiūros srityje.

Tačiau kai aš lyginu šią direktyvą su ankstesnėmis versijomis, t. y. tomis, kurioms buvo priešinamasi, matau, kad dabar daugiau dėmesio skiriama mobilumui ir mažiau – sveikatos paslaugoms, ir to padarinys – valstybės narės liks patenkintos. Noriu tarti kelis žodžius kritikos. Pasienio sritys, kurios jau ėmėsi kai kurių puikių iniciatyvų tarpvalstybinės priežiūros atžvilgiu, pavyzdžiui, *Universitätsklinikum Aachen* ir *Academisch Ziekenhuis Maastricht* bendradarbiavimo susitarimas mano Limburgo provincijoje, kuri yra Meuse-Rhine Euroregiono dalis ir tikriausiai labai norėtų būti bandomąja sritimi, tampa vis labiau priklausoma vien nuo mobilumo ir dėl to nuo draudimo bendrovių užgaidų arba nacionalinių institucijų kitu atveju, nes dabar nebeakcentuojamos pačios paslaugos. Mes turėtume atidžiai pasižiūrėti į 13 straipsnį, kad galėtume nuspręsti, kaip mes galėtume priversti regionus daug daugiau dirbti kartu. Komisijos nare, kol aš kalbu šia tema, gal galėčiau paprašyti, kad mes, gyvenantieji Meuse-Rhine Euroregione, labai trokštame, kad jis būtų bandomąja sritimi.

Antra, pacientų įtraukimas į nacionalinių informacijos teikimo vietų steigimą. Ulla Schmidt Vokietijoje ėmėsi puikios iniciatyvos ir mes turėtume pasižiūrėti, kaip galėtume tai glaudžiau susieti su savo didesniais planais.

Kitas punktas – „gydymo procedūrų, išskyrus tas, kurioms reikalinga nakvynė, kad būtų taikomas toks pat režimas kaip priežiūros ligoninėje atveju, sąrašas“, kurio tikslas pašalinti tam tikras funkcijas iš šios direktyvos.

Tą taip pat reikia rūpestingai apsvarstyti, nes mes negalime leisti tokios situacijos, kurioje dėl per daug griežto to sąrašo aiškinimo neįtraukiamos kai kurios įstaigos. Svarbiausia žinoti, kad veiksmingas bendradarbiavimas atpigina klinikinės kompetencijos centrus, o ne pabrangina, ir jie tampa lengviau prieinami žmonėms. Pagaliau būtent to mes ir siekiame.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare Androula Vassiliou, ministre Roselyne Bachelot-Narquin, Europa turi svarbų įpareigojimą padėti užtikrinti visiems aukštos kokybės ir įperkamą sveikatos priežiūrą arti namų, jeigu įmanoma, arba užsienyje, jeigu reikia. Todėl aš esu labai dėkinga jums, Komisijos nare, už iniciatyvą, kuri neabejotinai turi daug pozityvių aspektų kokybės ir saugumo užtikrinimo, pacientų informavimo, glaudesnio Europos bendradarbiavimo, e. sveikatos, retųjų ligų informacijos tinklų ir kt. prasme.

Aš taip pat sutinku su jumis, ministre, kai jūs kalbate, kad negerai palikti sprendimus dėl pacientų mobilumo Teisingumo Teismui ir kad šioje srityje reikia teisės akto. Aš taip pat sutinku su Johno Bowiso ir Jeano Lamberto nuomone, kad galbūt mums reikia pagalvoti apie geresnę pusiausvyrą pacientų mobilumo išankstinio leidimo reikaluose, nes šis išankstinis leidimas yra svarbi valstybių narių planavimo ir politikos priemonė.

Komisijos nare, lieka keletas kitų klausimų dėl imamų mokesčių ir mechanizmų, kuriais būtų galima užkirsti kelią pacientų judėjimui, vedančiam prie eilių susidarymo tam tikrose šalyse. Tačiau aš esu įsitikinusi, ponios ir ponai, kad tai klausimai ir rūpesčiai, kuriuos mes sugebėsime išspręsti, kai toliau diskutuosime dėl šios direktyvos.

Dar kartą dėkoju jums, Komisijos nare, už iniciatyvą. Ir mes nekantriai laukiame, ministre, kada galėsime su jumis bendradarbiauti.

Marian Harkin (ALDE). - Gerb. pirmininke, šių metų pradžioje aš šiuo klausimu kalbėjau su žmonėmis važinėdamas po savo rinkimų apygardą. Svarstėme jį ES politikos socialiniais klausimais kontekste. Šie pokalbiai davė medžiagos Komisijos konsultacijoms socialinės tikrovės analizės klausimu.

Buvo labai aišku, kad žmonės yra labai suinteresuoti, jog ES labiau įsitrauktų į socialinę politiką, o ji tikrai apima pacientų judrumą. Iš tikrųjų socialinės Europos reikalavimas buvo sutvirtintas Lisabonos sutarties kampanijos metu ir šis atsakymas iš Komisijos, kuris nors ir ne visiškai skiriamas piliečių rūpesčiams, yra kaip tik laiku ir žingsnis tinkama linkme.

Aš, aišku, pritariu pasiūlymams dėl pacientų mobilumo, bet sutinku su kai kuriais kalbėjusiais, kad labai daug klausimų reikia išsiaiškinti – ypač išankstinio leidimo klausimą.

Tačiau esmė yra ta, kad pacientai turi būti bet kokios politikos centre ir neturi nerimauti dėl išlaidų, saugumo ir kokybės.

Tuo tarpu pacientai turi būti informuojami apie savo teises, nes teisinis netikrumas visada tarnauja asmenų, kurie neturi daug asmeninių lėšų, nenaudai.

Pagaliau pirmininkaujanti Prancūzija anksčiau atkreipė dėmesį, kad kai kurie žmonės bus nusivylę, kad nebuvo sprendžiama sveikatos priežiūros specialistų problema. Aš esu viena iš tų žmonių. Jeigu mes skirsime pacientams svarbiausią vietą bet kurioje politikoje, tai paciento saugumas bus pirmaeilis; todėl mes privalome sukurti standartizuotas akreditacijos sistemas sveikatos priežiūros specialistams visoje ES.

PIRMININKAVO: GÉRARD ONESTA

Pirmininko pavaduotojas

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, kalbėdamas šioje diskusijoje norėčiau pasakyti, kad naujų valstybių narių požiūriu svarbu palikti galimybę įvesti sveikatos priežiūros paslaugų naudojimo užsienyje apribojimus nacionaliniu lygmeniu daugiausia dėl nepakankamo sveikatos priežiūrai skiriamo finansavimo šiose šalyse. Būtina taikyti principą, kad pacientas turi teisę į išlaidų grąžinimą iki sumos, kuri būtų sumokėta, jeigu pacientas būtų pasinaudojęs sveikatos priežiūros paslaugomis savo šalyje, kol senų ir naujų valstybių narių vystymosi skirtumas taps daug mažesnis.

Pagaliau verta pabrėžti, kad siūlomi sprendimai, ypač susiję su Europos retųjų ligų informacijos tinklo bei Europos sveikatos technologijų vertinimo tinklo įdiegimu, suteikia galimybę Europos Sąjungoje pakelti medicinines priežiūros standartų lygį bei veiksmingiau panaudoti sveikatos priežiūros išteklius.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Ponios ir ponai, kaip, mano manymu, jūs žinote, būsimo Čekijos pirmininkavimo šūkis yra „Europa be barjerų“. Aš džiaugiuosi, kad Komisija, bendradarbiaudama su Europos Teisingumo Teismu, sugebėjo pateikti pasiūlymą, kuriuo pralaužiamas vienas iš barjerų, būtent sveikatos priežiūros nuostata. Aš pritariu faktui, kad dėl iki šiol tebevykstančių derybų piliečiai yra arčiau sprendimo. Būdamas gydytojas aš norėčiau pamatyti kiek įmanoma greičiau priimtus būtinus dokumentus, bet manau, kad klausimas yra toks sudėtingas, kad šiuo atveju tinka senas romėnų posakis „skubėk lėtai“. Šiuo metu aš manau, kad turėtų būti aptariami toliau pateikiami esminiai klausimai. Pirma, mes visi sutinkame, kad būtina užtikrinti teisinę apsaugą pacientams, kurie turi teisę į sveikatos priežiūrą Europos Sąjungoje pagal Europos Teisingumo Teismo teisinius sprendimus. Antra, nėra galimybės, kad direktyva būtų nustatomos naujos kompetencijos Komisijai, nes jos nėra gyvybiškai svarbios. Trečia, mano manymu, klaidinga, kad, nors pagrindinis tikslas buvo užtikrinti medicininių paslaugų laisvą judėjimą, pačiame direktyvos tekste visų pirma koncentruojamasi į pacientų judėjimą prirėkus neskubių sveikatos priežiūros paslaugų. Tolimesnės diskusijos reiškia galimybę ne tik pirmininkaujant Čekijai, bet ir Europai.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gerb. pirmininke, aš ne tik nekantriai laikiu, bet ir bijau tarpvalstybinės sveikatos direktyvos.

Aš nekantriai laikiu jos, nes pažįstu tiek daug žmonių, kurie yra suluošinti, ir tiek daug žmonių, kurie mirė dėl gydymo Airijos viešosiose ligoninėse ilgo laukimo. Todėl mintis, kad mano rinkėjai galės gauti savo ligų istorijas ir keliauti be dabartinių išankstinio leidimo kliūčių, kurios sudaromos pagal E112 schemą, vykti ir nedelsiant gauti gydymo paslaugas, yra puiki. Aš būtinai patarsiu tiems savo rinkėjams, kurie gali keliauti, taip ir daryti.

Tačiau aš taip pat žinau, kad tai toliau gilins problemas Airijos sveikatos sistemoje, ir baiminuosi tiek už tuos, kurie negali keliauti, tiek ir už tuos, kurie turi pasikliauti ta sveikatos sistema.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Gerb. pirmininke, šis klausimas yra apie asmeninę teisę ieškoti sveikatos priežiūros ten, kur gaunamos geros priežiūros paslaugos. Europos vieningųjų kairiųjų frakcijos atstovė Eva-Britt Svensson šiandien sakė, kad tai prives prie sveikatos priežiūros paslaugų turizmo. Aš norėčiau informuoti ją, kad, kai sergantys žmonės ieško sveikatos priežiūros paslaugų, tai daro dėl to, kad jiems skauda, jie kenčia, jie yra sužaloti ir jiems reikia priežiūros. Tai nėra turizmas.

Galų gale šis klausimas yra apie biurokratijos jėgą prieš asmens teisę. Kalbama apie tai, ar senos sienos turėtų būti naudojamos kaip kliūtis žmonėms, ieškantiems sveikatos priežiūros paslaugų, ar šiandieninės Europos atvirumas turėtų būti naudojamas kaip priemonė, kad žmonės visoje Europoje susirastų geriausias kokias tik gali sveikatos priežiūros paslaugas. Buvo džiugu išgirsti, ką mano kairiųjų frakcija, bet, kadangi priešais save turiu socialdemokratų atstovą Jan Andersson ir jis yra kaip tik po manęs kalbančiųjų sąrašė, būtų įdomu išgirsti iš jo, ar jis pritaria Eva-Britt Svensson nuomonei, kad sergantys žmonės, kurie ieško sveikatos priežiūros paslaugų užsienyje, užsiima sveikatos priežiūros paslaugų turizmu. Ar jis, kaip ir ji, nori pridaryti įvairaus tipo kliūčių, ar jūs norite, ar nori socialdemokratai dirbti siekiant užtikrinti, kad mes turėtume didžiausią atvirumą, kuriam esant pacientams nereikės prašyti leidimo iš valdžios institucijų, kad galėtų gauti sveikatos priežiūros paslaugas? Šis klausimas, Janai Anderssonai, apie socialinę Europą. Jis ne apie tai, kaip sprendimus priimančias asmenys turėtų nustatyti, ką kiti gali daryti, o apie tai, kaip asmuo gali gauti geriausias sveikatos priežiūros paslaugas. Dabar jūs, Janai Anderssonai.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, leiskite man pasveikinti Roselyne Bachelot-Narquin. Mes puikiai dirbome kartu praeityje ir aš tikiuosi, kad tai darysime ateityje. Sveikinimai Parlamentui. Trumpai Gunnarui Hökmarkui – tai ne šeimyninės diskusijos. Aš netikrinu savo nuomonių su Eva-Britt Svensson, man labiau patinka formuoti savo.

Aš pritariu šiai direktyvai dėl kelių priežasčių. Mums reikia išaiškinimo teisine kalba. Aš manau, kad ji yra geresnė nei mūsų anksčiau turėtas projektas. Joje yra nemažai privalumų, ypač žmonėms, kurie gyvena pasienio teritorijose, kaip ir aš pats. Ir vis dėlto aš taip pat norėčiau atkreipti dėmesį, kad svarbu susieti priemones su įvairiomis sistemomis visoje Europoje organizavimo, finansavimo ir panašių aspektų požiūriu.

Yra vienas aspektas, į kurį mes privalome atkreipti ypatingą dėmesį. Tai lygybė. Mes žinome, kad sveikatos priežiūros srityje egzistuoja išdėstymas pagal prioritetus; tačiau svarbu yra tai, kad visi žmonės būtų gydomi vienodai ir kai kurie negalėtų pasinaudoti pirmumu dėl savo lėšų, ir svarbu tai, kad mes sugebėtume suderinti šiuos du aspektus tarpvalstybinės sveikatos priežiūros srityje. Išankstinio leidimo klausimas taip pat svarbus. Tai yra kažkas tokio, kam mes privalome skirti tolimesnes diskusijas. Direktyvoje nustatyta riba nėra geras dalykas. Stacionaraus ligonio priežiūra, ambulatorinio paciento priežiūra labai skiriasi pereinant nuo vienos šalies prie kitos ir jos struktūra laikui bėgant keičiasi. Mes turime rasti kitus kriterijus. Aš tikiuosi

bendradarbiavimo. Savo komitete mes užsiimsime socialinės apsaugos sistemų finansavimu, kuris sudaro šio bendradarbiavimo pagrindą. Aš tikiuosi bendradarbiavimo su kitais komitetais šiuo klausimu.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Gerb. pirmininke, svarbiausias dalykas pacientui – gauti geras, saugias ir pigias priežiūros paslaugas ir beveik visada gauti savo sveikatos priežiūros paslaugas kuo arčiau namų. Kitaip tariant, reikia atitinkamai teikti nacionalines sveikatos priežiūros paslaugas.

Vis dėlto mums pateiktam Komisijos pasiūlymui reikėtų pritarti. Svarbu, kad sveikatos priežiūra ir gydymas taip pat galėtų būti prieinamas kitoje šalyje. Kad būtų užtikrinta didesnė pasirinkimo laisvė ir būtų aiškesnės gairės ir patarimai tada sveikatos ir saugumo klausimai taip pat pasidarytų aiškesni. Tada pacientams tai būtų puikus dalykas.

Valstybėms narėms klausimas yra šiek tiek sudėtingesnis, nes direktyva negali veikti gerai, kol elektroninės globos ir rūpybos bei sveikatos priežiūros sistemos Sąjungos valstybėse narėse nebus suderinamos. Mes žinome, kad šiandien jos nesuderinamos, ir šios direktyvos įgyvendinimas pareikalaus daug lėšų iš valstybių narių. Mums reikia užtikrinti, kad priėmus direktyvą tai taip pat reikėtų, kad paciento duomenis galės pereiti iš vienos sistemos į kitą, bus garantuojamas informacijos saugumas ir užtikrinamas paciento saugumas. Būtent pacientas ir yra svarbiausias.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Gerb. pirmininke, kelias į pragarą grįstas viliojančiais pažadais ir nereikia būti profesoriumi, kad galėtum numatyti šio pasiūlymo dabartinę jo forma rezultatą. Viena vertus, bus „A komanda“, sudaryta iš turtingųjų, puikiai išsilavinusių ir turinčių tinkamus ryšius – apskritai kalbant, visų mūsų, esančių šiame Parlamente. Mes galėsime peršokti laukiančiųjų eilę savo gimtojoje šalyje ir ieškoti geriausių specialistų ES, nes mes galime leisti sau leisti daugiau pinigų gydymui, galime leisti sau keliauti ir kitas papildomas išlaidas. Kita vertus, bus vargšų ir neprivilegiuotųjų. Jiems leidžiama prisijungti prie eilės galo ir, kai pagaliau ateis jų eilė, jie gaus gydymo paslaugas, kurių mes, turtingiausieji, nenorime. Atskirais atvejais ES pateikia save kaip Jungtinių Valstijų alternatyvą, bet esmė yra ta, kad ES vis labiau panašėja į Jungtines Valstijas – įskaitant sveikatos sritį. Mūsų frakcija palaiko teisę laisvai ir vienodomis sąlygomis pasinaudoti žmonėms reikalingu gydymu; todėl mes atmetame šį pasiūlymą.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Europos socialinis klimatas pasikeitė. Mes susiduriame su naujais iššūkiais, dėl kurių reikia modernizuoti Europos socialinį modelį. Europos sveikatos priežiūros klimatas taip pat keičiasi. Sėkmės procentas kai kurių ligų atveju didėja, kaip ir išlaidos sveikatos priežiūros sistemų veiklai. Tačiau piliečiai susiduria su didžiuliais sveikatos priežiūros kokybės skirtumais tiek tarp valstybių narių, tiek ir jose. Vėžį išgyvenančiųjų procentas skiriasi tarp valstybių narių iki 10 %.

Aš pritariu Europos Komisijos siekiui atidžiai pažvelgti į sveikatos priežiūros klausimą atnaujintos socialinės darbotvarkės rėmuose. Tačiau apgailestauju, kad didesnis dėmesys piliečių su sveikata susijusioms teisėms atsirado tikrai kaip Teisingumo Teismo sprendimo rezultatas. Aš kalbu kaip tas, kuris pats išgyveno vėžį ir žino atvejus, kai pacientams buvo pasakyta, kad „mes niekuo daugiau nebegalime jums padėti“ vienoje šalyje, bet gavo veiksmingą gydymo paslaugas kitoje.

Judėjimo laisvė reiškia galimybę rinktis. Galimybė rinktis veda prie didesnės konkurencijos ir taip pat prie didesnės kokybės ir didesnių galimybių bei mažesnių kainų. Aš esu įsitikinęs, kad direktyva dėl pacientų judėjimo pagyvins Europą ir turės daug teigiamų pasekmių. Mūsų bendras tikslas yra visų sveikata. Direktyva dėl sveikatos priežiūros paslaugų kitose valstybėse, be abejo, reiškia didesnę artumą piliečiams, kurie nėra labiau suinteresuoti diskusijomis apie kompetencijas nei trumpiausiu keliu į sveikatos paslaugas – suprantama tuo, kuris yra aiškiai nurodytas.

Sėkmingiausia Europos politika yra politika, pagal kurią piliečiai jaučiasi galintys tvarkyti savo pinigus, kaip buvo su tarptinklinio ryšio direktyva susijusiu atveju. Direktyvos dėl tarpvalstybinių sveikatos priežiūros paslaugų atveju piliečiai nesijaus tiesiogiai tvarkančiais savo pinigus, bent jau ne iš pradžių, bet jie turės didesnę pasirinkimą už tuos pačius pinigus. Tai nėra blogai, ypač kai siejama su sveikata.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Gerb. pirmininke, ministre, Komisijos nare, kalbėdami apie socialinę Europą turime visada turėti žmones ir jų rūpesčius centre. Jų laikymas centre reiškia, kad mes privalome turėti svarbiausią prioritetą, kuriuo būtų sveikatos sistema, teikianti žmonėms pačias geriausias priežiūros paslaugas vietoje. Tai yra svarbiausias prioritetas. Tai yra išlyga, kuri turi sudaryti mūsų požiūrio į šią direktyvą pagrindą.

Tačiau yra daug kitų sumetimų, kuriems mums taip pat reikia sprendimų, ar tai būtų dėl to, kad žmonės keliauja arba dirba kitose šalyse, ar dėl to, kad jie serga rimtomis ligomis, ar dėl to, kad jie gaus geresnes

priežiūros paslaugas kitoje šalyje. Tai reiškia, kad tokiais atvejais taip pat reikia pašalinti kliūtis į mobilumą ir užtikrinti, kad būtų sukurtas teisinis užtikrintumas. Tai antras prioritetas.

Trečias prioritetas yra tas, kad mes vėl privalome prisiminti, kad pagal Europos sutartis sveikatos priežiūra valstybėse narėse yra valstybių narių reikalas, ir mes privalome to paisyti. Kitaip tariant, sveikatos priežiūros sistemų organizavimas ir finansavimas yra valstybių narių pareiga, todėl mūsų teisės aktas nieko negali padaryti, kad tai pakeistų. Tai ne pasirinkimas, mes negalime daryti to ir neturime ketinti daryti, kol tam tikru metu ateityje galėsime susitarti sukurti bendrą sveikatos politiką. Tai būtų idealus scenarijus, bet aš baiminuosi, kad mes vis dar nepakankamai pasiruošę žengti tokį žingsnį.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, mes ir Europos žmonės yra patenkinti, kad pagaliau galime pradėti parlamentinę diskusiją dėl šio pasiūlymo.

Aš apgailestauju, kad grasinimai, kuriuos PSE frakcija pateikė Komisijai praėjusį gruodžio mėn. baigėsi kelis mėnesius truncančia padėtimi be išeities. Pasiūlymas yra geras ir svarbus Europos žmonėms. Mes norime matyti politinį tarpvalstybinio teisinio tikrumo kūrimą, kad asmenims nebereikėtų kreiptis į Teisingumo Teismą ir šitaip ginti savo pagrindinę teisę į asmeninę judėjimo laisvę.

Mes aptarinėjame direktyvą dėl paciento judėjimo, o ne sveikatos priežiūros paslaugų. Pagrindinė atsakomybė už sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, kokybę ir finansavimą toliau lieka valstybėms narėms. Tačiau mes žinome, kad mums reikia platesnio valstybių narių bendradarbiavimo sveikatos priežiūros srityje ir didesnio tarpvalstybinio Europos indėlio į mokslinius tyrimus pagrindinėje ligoninių aprūpinimo srityje ir tiekimo pusėje.

Šis klausimas – laisvas pacientų judėjimas. Mes neklausime, ar sveikatos priežiūros sistemos ir aukštos kokybės sveikatos paslaugas galima organizuoti be nepageidaujamų šalutinių padarinių; mes klausime, kaip tai galima padaryti. Mes pereiname į sritį tarp keturių polių: pacientų teisių, sveikatos priežiūros sistemų apsaugos, sveikatos draudimo schemų apsaugos ir kokybės užtikrinimo sveikatos priežiūros paslaugų, finansavimo saugumo ir teisinio tikrumo atžvilgiu.

Pacientai turi teisėtą interesą susirasti tai, kas, atrodytų, turi būti geriausia sveikatos paslauga. Kad jiems suteiktume galimybę tai daryti, mums reikia teisinės bazės ir teisinio tikrumo. Kita vertus, didžioji gyventojų dauguma pageidauja sveikatos priežiūros paslaugų kiek įmanoma arčiau savo namų. Mes turime sveikatos priežiūros valstybėse narėse sistemos finansavimo problemą. Todėl daugiau mobilumo esant toms pačioms išlaidoms – tinkama perspektyva. Mes turime kokybės užtikrinimo problemą, susijusią su sveikatos priežiūros paslaugomis. Mes taip pat turėtume pradėti diskusijas dėl minimalių Europos standartų šioje srityje.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, aš pritariu kitų narių nuomonei, kad pagaliau turėti pateiktą šį pasiūlymą yra svarbus pasiekimas. Ji atitinka tikrovę pagrįstą poreikį ir reiškia, kad mes iš tiesų kažką darome žmonėms.

Kai kurie nariai tvirtina, kad tik pasiturintieji sugebės gydytis užsienyje. Mes privalome užtikrinti, kad sveikatos priežiūra užsienyje būtų prieinama ne tik turtingiausiems pacientams dėl to, kad jie sugeba pasinaudoti įstatymu, kad gautų brangias procedūras. Pacientai turi teisę į aiškumą ir teisinį tikrumą ir mes galime dirbti šiuo klausimu – tai mūsų darbas.

Pasiūlymas – aiškus pliusas ES piliečiams. Žinoma, jis nėra tobulas, būtina padaryti kelis patobulinimus. Aš mąstau apie priežiūros ligoninėje ir ne ligoninėje apibrėžimus ir kt. ir specifinių atvejų, kurias gali būti pateisinamas išankstinis leidimas, nustatymą. Tai yra aplinkybės, į kurias mes tikrai turėsime atkreipti dėmesį diskusijoje.

Todėl aš tikiuosi, kad mūsų diskusijos bus ramios ir praktiškos, o ne ideologija pagrįstos diskusijos. Kiti aspektai turės būti nagrinėjami pagal nacionalinius teisės aktus, bet aš visiškai negaliu sutikti su tais, kurie sako, kad šis pasiūlymas kenkia valstybių narių gebėjimui organizuoti savo sveikatos priežiūrą. Mano manymu svarbiausia tai, kad mes diskutuotume dėl šio pasiūlymo.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Atsakomybė už sveikatos sistemas Sąjungoje pirmiausia ir daugiausia tenka valstybėms narėms. Visiškai pripažįstama atsakomybė už sveikatos priežiūros ir medicininių paslaugų organizavimą bei teikimą pagal Sutarties 152 straipsnį.

Pasiūlymu siekiama įgyvendinti ir užtikrinti skaidrią sistemą saugios, aukštos kokybės ir veiksmingos tarpvalstybinės sveikatos priežiūros teikimui Sąjungos teritorijoje, taip pat užtikrinant aukštą sveikatos

apsaugos lygį, tuo pačiu metu laikantis subsidarumo principo. Nors aš visiškai pritariu direktyvoje nustatytam siekiui ir tikslams, norėčiau nurodyti kai kuriuos pasiūlymo trūkumus, kuriuos galima įveikti.

Kai kurie baiminasi, kad šio tipo priežiūra gali užkrauti pernelyg didelę naštą sveikatos draudimo sistemoms, veikiančioms kai kuriose valstybėse narėse. Mums reikia tiksliau apibrėžti procedūras, susijusias su priežiūros ir kompensavimo teikimu dėl pakartotino stacionarinio gydymo ir žalos, taip pat gydymo komplikacijų. Mes privalome nustatyti išlaidų kompensavimo laikotarpį ir taip pat aiškiai konstatuoti, kad direktyva taip pat nenorima spręsti ilgalaikių sveikatos priežiūros problemų tokiose įstaigose, kuriose paprastai susiduria sveikatos ir socialinės sistemos.

Turi būti tiksliai apibrėžtas terminas „naudinga pacientui“. Pirma turėtų būti atsižvelgiama į medicininius aspektus, o ne subjektyvią naudą. Tiksliai apibrėžiant „gydymo ligoninėje“ ir „ambulatorinio gydymo“ terminus taip pat būtų gerai tiksliai apibrėžti „specializuotos ambulatorinės sveikatos priežiūros“ terminą. Be to, vis dar išlieka kitose šalyse išrašytų receptų kompensavimo tvarkos problema.

Ponios ir ponai, kaip ir tais kitais atvejais, kai mes buvome laisvo judėjimo įvedimo liudininkai praeityje, tam tikrų nuostatų yra. Tačiau, mano nuomone, jie nėra neįveikiami.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, buvo pasakyta, kad sveikatos paslaugos yra pagrindinis Europos socialinio modelio ramstis. Dėl tos priežasties atrodo būtų teisinga, kad mes turėtume spręsti problemą siekdami užtikrinti aukštą sveikatos apsaugos lygį ir visiems vienodas galimybes pasinaudoti sveikatos priežiūra; deja, aptariamame tekste nematyti, kad būtų judama reikiama linkme.

Mes turime vengti griauti pamatus tikslo, dėl kurio turėtų būti paskelbta direktyva, ir būtent siekiant garantuoti laisvo judėjimo rėmuose piliečių teisę pasinaudoti Sąjungos teritorijoje teikiamų sveikatos paslaugų privalumais. Faktiškai į tekstą galima žiūrėti kaip į priemonę, orientuotą į sveikatos rinkos atvėrimą Bendrijos lygmeniu tai kažkas, kas yra visiškai nepanašus, ir galėtų puikiai nuvesti iki teisės į sveikatą pasiturintiems.

Tekste pasirūpinama tik jų turėtų išlaidų ir sveikatos paslaugų išlaidų, lyginant jas su kilmės šalies išlaidomis, kompensavimu, nepaisant kelionės į priimančiąją šalį ir apsisojimo joje išlaidų. Kiti kritiški punktai taip pat buvo aptariami, pradedant nuo būtinybės garantuoti paslaugų standartus Bendrijos lygmeniu ir baigiant svarbiu informavimo klausimu.

Dėl šių priežasčių aš manau, kad reikalingas išsamesnis pasiūlymas, kad mes galėtume pabandyti kartu pateikti Europos piliečiams atsakymus, kurių vis dar stinga pačioje direktyvoje.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Pirmiausia aš norėčiau pritarti visam pasiūlymui, kurį parengė Komisija dėl naujo socialinių priemonių paketo. Europos socialinio modelio modernizavimo būtinybė yra akivaizdi ypatingame 21-ojo amžiaus ir Lisabonos strategijoje siekiamų tikslų, susijusių su tvarių ekonominių augimu ir gyventojų gerove, kontekste.

Šiuo metu aptariama direktyva yra svarbi vykdant atnaujintą socialinę darbotvarkę, ypač prioritetų, susijusių su geografinio ir profesinio judėjimo skatinimo bei ilgesniu ir sveikesniu Europos piliečių gyvenimu, kontekste. Aš tikiuosi, kad direktyvos nuostatos priartins sveikatos priežiūros paslaugas arčiau namų, ir aš kalbu apie visas socialines kategorijas, įskaitant emigrantus, užsienyje dirbančius žmones ir užsienyje studijuojančius studentus.

Būtina, kad sveikatos priežiūra teiktų saugias ir kokybiškas paslaugas, kad ir kurioje Europos vietoje jos būtų teikiamos. Norėčiau pabrėžti šioje srityje dirbančių Europos specialistų švietimo ir profesinio mokymo bei Europos susisiekimo bei gerosios patirties mainų palengvinimo svarbą. Atsižvelgiant į direktyvos tarpvalstybinį pobūdį, į profesinį mokymą turėtų būti įtrauktas užsienio kalbų mokymas ir susipažinimas su kultūrų dialogo pagrindais.

Iš dalies direktyvos sėkmei taip pat reikalingos informacijos ir ryšių technologijų žinios; be to, jos yra nepaprastai svarbios stiprinant vadinamąją e. sveikatos sritį.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Sveikatos priežiūros paslaugų teikimas yra Europos socialinio modelio ramstis, o vidaus rinkos šioms paslaugoms sukūrimas neturėtų skatinti medicininio turizmo, kuris bus prieinamas tik pasiturintiems pacientams, kurie gali kalbėti daugeliu užsienio kalbų ir turės prieigą prie informacijos.

Tereikia sveikatos priežiūros paslaugų kompensavimo ir licencijavimo sąlygų bei sveikatos priežiūros koncepcijos išaiškinimo. Aš esu susirūpinusi poveikiu, kurį ši direktyva turės naujoms valstybėms narėms.

Europos piliečiai nekeliaus į šalis, kuriose sveikatos priežiūra yra labai brangi; priešingai, jie vyks į tokias šalis kaip Rumunija, Bulgarija arba Lenkija; tai prives prie masinio pacientų išvykimo iš Vakarų Europos į Rytų Europą.

Nors sveikatos priežiūros teikimas naujose valstybėse narėse pagal aiškiai nustatytus kokybės ir saugumo standartus nevienodai taikomas visiems sveikatos priežiūros tipams, dantų gydymo paslaugų paklausa Rytų Europoje vis didėja. Tai privers kainas kilti priimančiose šalyse ir sumažins jų piliečių galimybes pasinaudoti sveikatos priežiūra tiek dėl aukštų kainų, tiek ir dėl to, kad tam tikros bendrovės ieškos klientų, pasiruošusių mokėti daugiau.

Europos sveikatos priežiūros paslaugų rinkos atvėrimas turės sunkių padarinių Rytų Europos sveikatos priežiūros sistemai, skatinančių nelygybę. Didesnė sveikatos priežiūros teikimo būdo ir vietos pasirinkimo laisvė yra pozityvus dalykas, jei tik visi piliečiai turi galimybę pasinaudoti paslaugomis nepriklausomai nuo jų visuomeninės padėties.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Gerb. pirmininke, socialinių priemonių paketo tikslas turėtų būti užtikrinti visuotines ir vienodas teises į aukštos kokybės sveikatos priežiūros paslaugas visiems ES piliečiams. Tam tikru mastu šį tikslą galima pasiekti atitinkamu reglamentu Europos lygmeniu, bet yra daug problemų, kurios gali kilti dėl klaidingų ir neveiksmingų sprendimų atskirų valstybių narių lygmeniu. Dėl šios priežasties Komisija turėtų skatinti valstybes nares reformuoti savo nacionalines sveikatos priežiūros sistemas visų pirma dėl gerosios patirties skleidimo ir veiksmingų finansavimo metodų.

Veiksmingos sveikatos priežiūros priedaiga yra laisvas medicinos personalo judėjimas tarp valstybių narių. Šiomis aplinkybėmis aš turiu atkeipti jūsų dėmesį į apribojimus, kurie toliau taikomi Lenkijos medicinos seserims ir akušerėms, pageidaujančioms dirbti užsienyje. Tai yra Lenkijos darbuotojų diskriminacija ir akivaizdus laisvo darbo jėgos judėjimo principo bei vienodo vertinimo principo pažeidimas. Aš raginu Komisiją padaryti galą šiai diskriminacinei praktikai ir sugrąžinti Lenkijos medicinos seserims teisę realizuoti savo profesiją be apribojimų kitose Europos Sąjungos šalyse.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas stabdė intensyvias diskusijas apie tarpvalstybinės sveikatos priežiūros teikimą, kai buvo diskutuojama dėl Paslaugų direktyvos. Sutartas kompromisas buvo pasiektas tik dėl to, kad sveikatos priežiūros paslaugos buvo neįtrauktos į direktyvą dėl jų ypatingo pobūdžio. Kadangi tai yra sudėtinga problema, aš pritariu šioms diskusijoms.

Aiški ir suprantama informacija turi būti prieinama pacientui net prieš kam paprašius sveikatos priežiūros paslaugų kitoje ES valstybėje narėje, ypač susijusi su gydymo išlaidų lygiu, galimybe gauti kompensaciją iš savo sveikatos draudiko ir išankstinio leidimo būtinumu. Ponios ir ponai, mes turime priimti taisykles Europos lygmeniu, kad suteiktume pacientams galimybę pasinaudoti sveikatos priežiūros paslaugomis bet kurioje ES vietoje, o ne padarytume juos sistemos aukomis.

Arlene McCarthy (PSE). - Gerb. pirmininke, daug kalbančiųjų pabrėžia, kad visiems pacientams bet kuriuo atveju, ar jie keliauja, ar lieka namie, yra suteikta teisė į aukštos kokybės ir saugią sveikatos priežiūrą. Nepamirškime, kad vienas iš didžiausių mūsų turimų demografinių iššūkių yra senėjantys gyventojai, kurie neišvengiamai pageidaus sveikatos priežiūros savo vietovėje. Todėl mums reikia aiškumo pacientų teisės pasinaudoti sveikatos paslaugomis atžvilgiu ir taip pat reikia laikytis Sutarties nuostatos, kurioje teigiama, kad sveikatos paslaugų, ypač finansavimo, organizavimas yra valstybių narių kompetencija. Mes turime pripažinti, kad 27 valstybės turi skirtingas sistemas ir skirtingas finansavimo sistemas. Aš apgailestauju, kad direktyva nėra aiški šiuo klausimu, bet pasitikiu, kad mūsų pranešėjai gali išaiškinti šiuos klausimus: jeigu mes norime neišleisti teisininkų, turime žinoti, nekaip elgtis, kad išvengtume pacientų kreipimosi į teismą, bet ir išvengtume jų kreipimosi į teismą dėl tarpvalstybinių medicininių aplaidumo problemų.

Todėl mums reikia daugiau naujovių. Mano manymu, idealus derinys būtų pacientų mobilumas ir skatinimas valstybių narių pirkti specialistų paslaugas net tik siekiant išgydyti vieną pacientą, bet ir gydyti grupes, kenčiančias nuo tokios pačios būklės. Šis variantas galėtų būti ekonomiškėsnis ir galėtų sudaryti galimybes pacientams likti arti šeimų ir draugų.

Marios Matsakis (ALDE). - Gerb. pirmininke, ši direktyva yra nuostabi teoriškai, bet galėtų pasirodyti košmaru praktikoje. Aš sakau tai dėl to, kad ji galėtų paskatinti paslaugų gerėjimą kai kuriuose centruose, bet blogėjimą – kituose. Pateiksiu jums pavyzdį: jeigu visi pacientai, turintys neurochirurginę problemą, iš mažos šalies, pavyzdžiui Kipro, vyks į Švediją arba Britaniją, kad gautų reikiamą neurochirurginį gydymą, kas tuomet atsitiks neurochirurgijos paslaugoms Kipre? Neišvengiamai standartai prastės ir tai galioja širdies

ir kraujagyslių paslaugoms, ortopedijos paslaugoms, onkologinėms paslaugoms ir daugeliui kitų paslaugų. Taigi, mes turime būti labai atsargūs.

Aš visiškai pritariu šiai direktyvai, bet mes turime užtikrinti, kad nepadarysime gerų centrų geresniais, o prastų centrų prastesniais. Mes turime būti atsargūs siekdami tučtuojau pakelti sveikatos standartų lygį visoje Europoje – ne tik didelėse, bet ir mažose šalyse

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, naujos socialinės darbotvarkės tikslas yra toks: sumažinti kliūtis mobilumui visuomenėje, kuri priima lygybės principus, pagal kuriuos neturėtų būti jokių kliūčių nė vieno žmogaus kelyje. Šiuo atveju labai svarbus klausimas yra pasiūlymas, susijęs su direktyva dėl piliečių teisių į tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą. To reikia žmonėms, kad jie galėtų veikti šiandieniniame sparčiai judančiame pasaulyje, kuriame žmonės keliauja šimtus kilometrų, kad galėtų dalyvauti konkrečiame posėdyje. Dėl to labai svarbu, kad visi europiečiai žinotų, kad, jeigu jų gyvybei kiltų pavojus, kas nors išgelbės jų gyvybę ir apsaugos sveikatą be reglamentų arba kitų kliūčių. Mes turėtume įsitikinti, ar visi ES gyventojai žino, kad norint turėti galimybę pasinaudoti sveikatos priežiūra skubiu atveju, jie privalo turėti Europos sveikatos draudimo kortelę. Pacientai privalo žinoti, kad skubiu atveju jie turėtų būti gydomi tuo pačiu pagrindu kaip ir šalies, kurioje jie gydomi, piliečiai. Kokybė, našumas ir pirmiausia pacientų saugumas yra klausimai, kurie mums turėtų būti svarbiausi.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Gerb. pirmininke, aš norėčiau padėkoti Komisijai už šios direktyvos pateikimą. Mano manymu, nepaprastai svarbu, kad geriau politikai turėtų galimybę aptarti pacientų teises, negu Europos Teisingumo Teismui būtų palikta priimti sprendimus tokioje svarbioje srityje. Mano nuomone, pacientai yra patys svarbiausi. Mes turime nukreipti dėmesį į pacientus, bet dėl tos priežasties mes taip pat turime apgalvoti, kaip orientuoti šią direktyvą, kad dėmesys būtų sutelktas į galimybės gauti geras gydymo paslaugas suteikimą visiems pacientams. Todėl aš manau, kad svarbu užtikrinti, kad direktyva būtų taip pat sudarytos galimybės pacientams, kurie lieka namuose, esančiose jų valstybėje narėje, pasinaudoti tinkamu gydymu. Taigi, aš manau, kad šis išankstinis leidimas greičiau turėtų būti taisykle nei išimtimi.

Štai kodėl aš manau, kad mums reikia sutelkti dėmesį į tai. Be to, aš tikriausiai sutinku su Daciana Octavia Sârbu dėl būtinybės mums pasirūpinti, kad šia direktyva Europoje nebūtų sukurta praraja tarp rytų ir vakarų, šiaurės ir pietų.

Colm Burke (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš pritariu iš Komisijos gautam pasiūlymui. Klausimas toks: „Ką Europa gali padaryti dėl manęs?“. Aš manau, kad svarbu, jog mes sudarome galimybę pasinaudoti sveikatos priežiūra, jeigu ja pasinaudoti nėra galimybės gimtojoje šalyje. Kaip vienas iš žmonių, kurie turėjo naudoti iš tarpvalstybinės sveikatos priežiūros – tačiau aš galiu sau ją leisti – manau, kad svarbu, jog ji būtų prieinama visiems tiesiog visoje Bendrijoje. Tačiau iškyla klausimas, kad šiuo atveju neturėtų būti delsiama užtikrinant, kad gydymas būtų prieinamas. Tai vienas iš dalykų, kuris, mano manymu, yra svarbus plečiant šią politiką.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gerb. pirmininke, aš manau, kad nemažai principų, į kuriuos mes turime atkreipti dėmesį šiame klausime. Ir aišku, kad pacientų sveikata turi būti jo centre.

Mes neturime palikti šių teisių klausimo spręsti teismams. Mes, kaip įstatymų leidėjai, turime parengti šios srities įstatymą.

Trečia, nacionalinių sveikatos tarnybų konkurencija neturi būti skatinama arba tapti šios direktyvos padariniu; ir apskritai neturėtų būti skatinama konkurencija šioje srityje.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Naujosios valstybės narės susiduria su aukštu labai kvalifikuotų darbuotojų, dirbančių sveikatos paslaugų sektoriuje, migracijos lygiu; tai yra fenomenas, kuris veda prie didelio disbalanso, kurio atitaisymas pareikalaus nemažai finansinių išlaidų. Reikia, kad naujos valstybės narės turėtų naudoti iš išplėstų Europos finansavimo programų, jog galėtų vystyti lankstų sveikatos priežiūros paslaugų teikimą visiems pacientams konkrečiu ir nediskriminuojamu būdu.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Europos mobilumo politika yra viena iš svarbių ES politikos sričių, suteikianti galimybę visiems piliečiams įsikurti ir dirbti tose šalyse, kuriose jie gali turėti naudą iš geresnio gyvenimo lygio. Tačiau laisvą judėjimą nemažai varžo nerimas dėl galimybės atgauti gydymo užsienyje išlaidas.

Todėl aš pereinu prie Europos sveikatos draudimo sistemos, kurią pripažintų visos valstybės narės ir kuri palengvintų Europos bendradarbiavimą tarpvalstybinės sveikatos priežiūros srityje, kūrimo. Tai nuvestų

prie modernios socialinės darbotvarkės, kuri prisidėtų prie galimybių puoselėjimo švietimo ir užimtumo srityje, sukūrimo.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Gerb. pirmininke, šis pasiūlymas dėl direktyvos skiriamas pacientų interesams ir tai yra tas žmogiškasis požiūris iš Komisijos narės ir ministro pusės, kuriam aš pritariu. Aš taip pat vertinu glaudesnių valstybių narių bendradarbiavimą pagarbumo nacionalinėms sveikatos sistemoms požiūriu ir tikiuosi, kad ši europiečiams skirta galimybė bus padidinta teikiant tinkamą informaciją, kurios kaip tik jiems reikia. Efektyvumas ir humaniškumas: būtent tai man patinka šiame pasiūlyme dėl direktyvos:

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Gerb. pirmininke, aš didžiuojuosi, kad šią direktyvą parengė ir rėmė du Kipro komisijos nariai – Markos Kyprianou ir Androula Vassiliou. Direktyva yra teisinga ir reikalinga, ji turi būti įgyvendinta.

Šioje direktyvoje pagrindinis dėmesys sutelkiamas į pacientą, kuriam suteikiama teisė į kuo geresnę medicinos priežiūrą, ypač tada, kai jos negalima suteikti paciento gimtojoje šalyje.

Praktiniai sunkumai buvo nustatyti ir tam reikalingas dėmesys, nes bloga praktika gali galiausiai sunaikinti idėją, kuri kitais atžvilgiais yra puiki.

Roselyne Bachelot-Narquin, *einanti Tarybos pirmininko pareigas.* – (FR) Gerb. pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, leiskite man pradėti keliomis asmeninėmis pastabomis ir pasakyti, koks aš buvau laimingas vėl galėdamas susitikti su savo kolegomis iš Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto: jo pirmininku Janu Anderssonu, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jiří Maštálka ir kitais. Leiskite perduoti jiems savo šilčiausius sveikinimus.

John Bowis, kalbėdamas PPE-DE frakcijos vardu, išdėstė problemą ir paklausė: „Ką Europa daro dėl manęs?“ Jis iš naujo iškėlė kaimyniškos Europos klausimą, o po jo kalbėjo daug kitų, pavyzdžiui, Dagmar Roth-Behrendt socialistų partijos vardu ir Jules Maaten ALDE frakcijos vardu.

Daugelis tų, kurie kalbėjo po Johno Bowiso, taip pat akcentavo, kad pacientai turi pirmenybę prieš valstybes ir sistemas. Tai yra tikra tiesa. Tačiau mes neturime būti nusistatę prieš pacientus, valstybes ir sveikatos draudimo sistemas, nes bet kokia sveikatos draudimo sistemų destabilizacija turėtų baisyti pasekmių sveikatos priežiūrai ir ypač pacientams, kuriuos mes norime ginti.

Štai dėl ko aš norėčiau atsakyti Dagmar Roth-Behrendt, kad klausimas yra ne apie pacientų judėjimo Europos Sąjungoje teisę, kuri yra savaime aiški pagrindinė teisė. Klausimas, kuris keliamas direktyvoje, yra apie kompensavimą ir kompensavimo sąlygas, apie teisės į kompensavimą turėjimą arba neturėjimą. Sutarties 152 straipsnyje išaiškinama, kad valstybės narės gali laisvai organizuoti ir finansuoti sveikatos priežiūrą taip, kaip jos nori.

Išankstinio leidimo problemos centre slypi abejonė dėl pusiausvyros bei nacionalinės sveikatos paramos ir draudimo sistemų sąskaitų patikimumo – ypač neturtingiausiose valstybėse. Šiame tekste mums primenama apie tą atsakomybę ir valstybės jokiais aplinkybėmis negali naudotis šia direktyva kaip tos atsakomybės vengimo priemone.

Iš esmės Jean Lambert kalbėjo, kad tarpvalstybinė sveikatos priežiūra pati savaime nėra tikslas, o Derek Roland Clark atkreipė dėmesį, kad galbūt mes turėtume užtikrinti, jog iš naujos direktyvos nuostatų galiausiai neturėtų naudoti tik keletas turtingiausių, labiausiai išsilavinusių ir geriausiai informuotų pacientų, o tuo tarpu neturtingiausieji būtų gydomi nesąžiningai.

Tačiau pagrindinis klausimas šiuo atveju – aptariamasis klausimas, į kurį Komisija ir Taryba turėtų labai įsigilinti – yra išankstinis priežiūros ligoninėje leidimas, nes tai tikrai yra sritis, kurioje kyla didžiausias nacionalinių sistemų reglamentavimo panaikinimo pavojus.

Jean Lambert paklausė, ar pasiūlymas dėl direktyvos buvo suderinamas su reglamentu dėl socialinės apsaugos koordinavimo. Teismas nustatė, kad šios dvi kompensavimo sistemos buvo suderinamos. Todėl mes privalome užtikrinti, kad šios dvi sistemos būtų tinkamai struktūriškai apibrėžtos. Mums pateiktame pasiūlyme dėl direktyvos prioritetą teikiamas reglamento, kuris atrodo yra pagrįstas, įgyvendinimui. Tačiau paciento pasirinkimo laisvės principas turi būti taikomas toliau, jeigu dėl kokios nors priežasties, išskyrus finansinę, pacientas labiau nori rinktis kelią, kurį atvėrė Europos Teisingumo Teismo praktika.

Kaip ir Bernadette Vergnaud, kai kurie Europos Parlamento nariai apgailestavo dėl to, kad šis tekstas neapima visų sunkumų, su kuriais susiduria pacientai ES, o konkrečiau – savoje šalyje. Žvelgdami į sunkumus, kuriuos

buvo siekiama išspręsti vien tik šiuo tekstu, jūs galite suvokti, kad nepanašu, jog platesnio teksto pasiūlymas būtų buvęs geriausias būdas siekti pažangos tam tikrų labai praktiškų problemų, pavyzdžiui, sveikatos priežiūros kompensavimo pacientams, persikeliantiems į kitą Europos šalį studijavimo, darbo arba paprasčiausiai atostogavimo tikslais, sprendimo požiūriu.

Tai nėra vien tik direktyva dėl sveikatos paslaugų, dėl kurios reikėtų apgailestauti arba kuriai reikėtų pritarti. Todėl nėra prasmės viešai smerkti ją už panašumą į Bolkesteino direktyvą. Ši direktyva tikrai ne apie tai.

Kadangi jos pagrindiniai principai nustatyti, – ir aš pasakiau juos – ši direktyva suteikia galimybę mums išsaugoti tam tikras reguliavimo priemones, kaip tas, kurios jau yra naudojamos ne tik Komisijoje ir Taryboje, bet ir daugelio Parlamento narių visose vietose, šių atvirų pacientams alternatyvų paisymo atžvilgiu. Dėl tarpvalstybinės sveikatos priežiūros išankstinio leidimo valstybės narės turi likti atsakingos už jų teikiamų priežiūros paslaugų asortimentą.

Be to, svarbu, kad valstybei įvedus tam tikras sąlygas teisei į sveikatos priežiūrą dėl visuomenės sveikatos priežasčių, pavyzdžiui, gydytojų nuorodų sistemą arba vadinamąjį kuravimą (angl. *gate-keeping*) – į jos sistemas atsižvelgiama ir jos taikomos, kai pacientai kreipiasi į sveikatos sistemą kitoje, o ne savo šalyje.

Akivaizdu, kad ši diskusija dėl direktyvos negali būti atsieta nuo būsimo Komisijos komunikato arba nuo Tarybos pasiūlymo dėl rekomendacijos dėl Bendrijos veiksmų retų ligų srityje. Aš tikiu, kad visiškai įmanoma rengti šias diskusijas tuo pat metu. Kitas klausimas, kurį kėlė daug Parlamento narių, buvo sveikatos informacinių sistemų suderinamumas. Ši direktyva gali prisidėti prie to teisėkūros požiūriu.

Komisijos nare, ponios ir ponai, žinoma, kad mes tik pradėjame šį dialogą, diskusiją šiuo klausimu, kuris turi apimti tokias plačias sritis kaip: duomenų apsauga, skaidrios vykdymo sąlygos ir ribos. Tačiau čia vėl kartu su teisinį tikrumą sukuriančia direktyva mes turėtume gebėti žengti į priekį suderinamumo keliu; tai reiškia ne ėjimą juo vieniems, o tiesiog suderinimą ir didesnį suderinamumą.

Ačiū jums visiems už jūsų didelį ir prasmingą indėlį, kuris suteikė aiškumo mūsų diskusijai.

Androula Vassiliou, Komisijos narė. – Gerb. pirmininke, ši diskusija buvo labai įdomi.

Leiskite pasakyti, kad labai dažnai mes girdime klausiant: kaip galime priartinti piliečius prie Europos Sąjungos?

Tai vienas pavyzdys, kaip mes galime priversti piliečius jausti, kad Europos Sąjunga kažką daro jiems. Pagal dabartinę sistemą yra daug nelygybės. Turėdami aiškų teisinį pagrindą, kurį suteikia direktyvos dėl piliečių ir įvairių klausimų projektas, mes mėginame pateikti aiškią informaciją piliečiams apie jų teises ir kaip jie gali jomis pasinaudoti.

Tiesa, kad šiuo atveju yra rūpesčių. Aš labai atidžiai klausiausi jūsų rūpesčių ir esu įsitikinusi, kad mūsų diskusijose ir svarstymuose turime atkreipti dėmesį į šiuos rūpesčius, kad būtų gautas toks galutinis rezultatas, kuris tikrai duotų naudos piliečiams.

Tai nėra Bolkesteino II direktyva – anaipol ne – ir mes niekada neturėtume taip mąstyti. Ji yra apie pacientų teises ir kaip tomis teisėmis naudotis.

Mes nesiekiamo suderinti sveikatos sistemas. Valstybės narės gali toliau naudoti ir reguliuoti savo sveikatos sistemas bei pačios nuspręsti, kokią naudą jie gali pasiūlyti savo piliečiams ir kokio dydžio.

Mes nesiekiamo skatinti sveikatos turizmo. Mes nesiekiamo suteikti piliečiams galimybę pakoreguoti savo veidus ir kūnus; greičiau mes siekiame suteikti piliečiams teisę gauti tinkamas sveikatos priežiūros paslaugas, kai jie serga ir jiems tų paslaugų reikia.

Taip pat mes nesitikime masinio Europos piliečių išvykimo iš savo valstybės į kitą valstybę narę. Pagal mūsų turimus skaičiavimus ir poveikio vertinimus tik labai mažas piliečių procentas nori vykti į užsienį. Kodėl? Todėl, kad jie nori gauti reikalingą priežiūrą arčiau savo šeimų, nori kalbėti savo kalba ir būti susipažinę su aplinka.

Tačiau būna atvejų, kai jiems reikia kokios nors skubios sveikatos priežiūros paslaugos, kurios jų gimtoji valstybė negali suteikti. Tai yra teisė, kurią mes suteikiame jiems – ši papildoma teisė turėti informaciją pagrįsto pasirinkimo galimybę ir patiems spręsti, kur jie važiuos gydytis.

Iš tiesų, mes gavome raginimą iš Europos Teisingumo Teismo išleisti teisės aktą. Mes negalime visada palikti Teismui spręsti dėl pacientų teisių kiekvienu atskiru atveju. Tai yra neteisinga. Kiek Europos piliečių gali

įstengti samdytis teisininką ir gali kreiptis į teismą? Vos keletas. Todėl mes turime pasiūlyti sprendimus visiems pacientams, suteikti jiems teisingą informaciją ir leisti patiems nuspręsti, ko jiems reikia.

Mums laikas dirbti kartu – Tarybai, Komisijai ir Parlamento nariams – kad būtų galima rasti kuo geresnius sprendimus.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ačiū jums, Komisijos nare, aš manau, kad plojimai salėje atspindi Parlamento nuomonę.

Pagal Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį gavau šešis pasiūlymus dėl rezoliucijos užbaigti šias diskusijas.⁽¹⁾

Norėčiau informuoti jus, kad EPP-ED frakcija dabar išbraukė savo pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks po kelių minučių.

Pareiškimai raštu (142 straipsnis)

Livia Járóka (PPE-DE), raštu. – Visoje Europoje romų sveikatos priežiūra buvo nepripažįstama arba į ją retai buvo atsižvelgiama, nepaisant, kad teisė į sveikatos priežiūrą yra pagrindinė Europos piliečių teisė. Atnaujintoje socialinėje darbotvarkėje dėl tarpvalstybinės sveikatos priežiūros turi būti atkreipiamas dėmesys į romų problemas, su kuriomis jie susiduria neturėdami sveikatos priežiūros paslaugų netoli nuo savo bendruomenių. Dauguma romų gyvena miestų pakraščiuose ir daug mylių nuo sveikatos paslaugų infrastruktūrų. Jų atskyrimo nuo šių paslaugų rezultatas – romų vidutinė gyvenimo trukmė apytikriai 10 metų trumpesnė nei nacionalinis vidurkis. Ligų profilaktikos ir skiepavimo nuo ligų, paplitusių romų bendruomenėse, taip pat skubių atvejų ir reguliarių sveikatos tikrinimų problema vis dar turi būti sprendžiama. Kitas veiksnys, ribojantis galimybę romams naudotis sveikatos priežiūra, atsiranda dėl tapatybės kortelių stokos, kurios suteiktų galimybę jiems kreiptis dėl draudimo arba socialinės pagalbos. Žlugus komunistiniams režimams daug romų nebuvo pripažinta arba jie buvo užmiršti ar išbraukti iš šalies pilietybės apskaitos dokumentų. Pagaliau turi būti atkreipiamas dėmesys į moterų romių sveikatą, nes jos yra romų bendruomenių prižiūrėtojos. Jeigu Komisija ketina padėti europiečiams gauti sveikatos priežiūros paslaugas ES teritorijoje, ji turi užtikrinti, kad jos būtų teikiamos visuotinai ir lygiomis teisėmis.

Lasse Lehtinen (PSE), raštu. – (FI) Tinkamai funkcionuojančioje Europoje pacientai turi turėti galimybę kreiptis dėl tinkamos priežiūros ir gydymo ten, kur jis teikiamas. Jeigu yra širdies operacijos arba klubo sąnario keitimo laukiančiųjų sąrašas vienoje šalyje, teisė gydytis kitoje šalyje turi būti galima ne jokių protekcionistinių įstatymų džiuglių. Kliūčių pašalinimas taip pat reiškia geresnį turimų išteklių panaudojimą. Daugumoje pasisakymų, kuriuose priešinamasi pacientų ir paslaugų judėjimui, griebiamasi amoralių europeizmo, ksenofobijos ir nepasitikėjimo aspektų. Tinkamai funkcionuojančios sveikatos priežiūros tarnybos, tiek viešosios, tiek ir privačios, yra gerovės visuomenės – Europos gerovės visuomenės – dalis.

James Nicholson (PPE-DE), raštu. – Tarpvalstybinė sveikatos priežiūra yra svarbiausias socialinių priemonių paketo elementas. Nepaisant to, kad ES užtikrina judėjimo laisvę ir teisę gyventi bei dirbti kitose ES šalyse, buvo skubiai reikalingas išaiškinimas dėl pacientų teisių pasinaudoti sveikatos priežiūra kitose valstybėse narėse.

Nepaisant gausių Europos Teisingumo Teismo sprendimų šiuo klausimu, piliečiai ne visai žino savo teises šiuo klausimu. Be to, jie nėra atitinkamai informuojami apie savo tikras teises, kaip elgtis organizuojant gydymą arba kompensavimą.

Šiaurės Airijoje po pasienio grafystės buvo išbandomi projektai, kurie užtikrina, kad žmonės galėtų turėti naudos iš tinkamiausiai dislokuotų sveikatos priežiūros tarnybų. Šie projektai buvo labai sėkmingi ir juos labai gerai įvertino žmonės, kurie turėjo naudos iš jų. Norėčiau pagirti Britanijos medikų asociaciją (NI) ir Airijos medikų asociaciją už jų pastangas skatinant Šiaurės Airijos ir Airijos Respublikos tarpvalstybinę sveikatos priežiūrą.

Nors ir pritariu šiam Komisijos darbui, negaliu nepasakyti, kad jis yra pavėluotas. Dabar, kai šis klausimas išaiškintas ir jam suteiktas teisinis pagrindas, nuoširdžiai tikiuosi, kad valstybės narės puikiai bendradarbiaus.

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

Marianne Thyssen (PPE-DE), raštu. – (NL) Mes vis dar esame patenkinti, kad Europos Parlamentas išbraukė sveikatos priežiūros paslaugas iš bendros direktyvos dėl paslaugų. Šiaip ar taip sveikatos priežiūra yra ypatingas sektorius, kuriam reikia ypatingo požiūrio.

Svarbiausia pasiūlymo prielaida, atitinkanti nusistovėjusią teismų praktiką, turi būti tokia: sveikatos priežiūros organizavimas ir finansavimas yra valstybių narių pareiga. Tai reiškia, viena vertus, kad paciento mobilumo negalima padaryti absoliučia teise, ir, antra vertus, kad nėra dingsties neinvestuoti į savo sveikatos sistemą. Be to, ta prielaida būtinai numatoma, kad valstybės narės turi sugebėti nustatyti tikrą kainą pacientui. Šiuo atveju turi būti solidarumas, bet taip pat turi būti galimybė skirtingai traktuoti pacientus, kurie prisidėjo savo šalyje per socialinės apsaugos ir mokesčių sistemą, ir užsienio pacientus, kurie neprisidėjo.

Tai, kad mes turime direktyvą, yra gerai; tačiau bet kas, kas yra susipažinęs su sektoriumi, mano, kad į jį vis dar reikia įdėti daug daugiau darbo. Mano nuomone, kokybė, prieinamumas ir finansinis sveikatos priežiūros darnumas socialiai atsakingo solidarumo pagrindu šiuo atveju lieka svarbiausiais kriterijais.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), raštu. – (RO) Aš manau, kad teisė į kokybišką sveikatos priežiūrą yra viena iš svarbiausių socialinės Europos vertybių. Pacientų teisės ES ir valstybių narių tarpvalstybinis bendradarbiavimas šioje srityje sudaro nemažą naujo socialinių priemonių paketo dalį. Pacientai turi turėti teisę į kokybiškas sveikatos paslaugas bet kurioje valstybėje narėje ir turi turėti galimybę gauti kompensaciją, kurios suma lygi sumai, gautinai jų šalyje. Šiuo metu ES yra nemaži skirtumai tiek sveikatos paslaugų kokybės, tiek ir kompensuojamų sumų atžvilgiu. Aš manau, kad reikia skubos tvarka atlikti Europos sveikatos sistemos ir naudojamos medicininės technologijos įvertinimą. Atitinkama visų ligoninių įranga kartu su technologija, kurios reikia norint diagnozuoti ir gydyti įvairias ligas, yra kokybiškos sveikatos priežiūros teikimo prielaida. Gydytojai ir kiti medicinos srities darbuotojai keliai iš vienos valstybės narės į kitą tiek ieškomos didesnių atlyginimų, tiek ir dėl geresnės diagnostinės ir gydymo įrangos buvimo. Svarbu, kad į tą direktyvą dėl pacientų teisių pagal ES prioritetus būtų įtrauktas minimalus sveikatos paslaugų, kurios turėtų būti visiškai kompensuojamos iš sveikatos draudimo biudžetų, sąrašas.

PIRMININKAVO: HANS-GERT PÖTTERING

Pirmininkas

5. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, leiskite man jūsų visų vardu pasveikinti delegaciją iš Kneseto, kuriai vadovauja Amira Dotan.

Reguliarių Europos Parlamento ir Izraelio kontaktų ribose tarpparlamentinis posėdis vyks šio mėnesio sesijos metu. Tai bus 33-ias posėdis tarp mūsų dviejų asamblėjų.

Aš siūlau šiltą priėmimą Amira Dotan ir jos delegacijos nariams, su kuriais mes jau turėjome progą – ketvirtadienį – pasikalbėti ilgiau.

Mes linkime jums sėkmės ir tikimės, kad jūsų darbas bus paženklintas pasiryžimu įsitraukti į dialogą ir bendro supratimo troškimu – savybėmis, kurios yra nepakeičiamos ryžtingai ieškant taikos Viduriniuose Rytuose.

Europos Parlamentas labai atidžiai seka tą procesą ir yra pasiryžęs būti objektyviu bei aktyviu pagalbininku siekiant taikos Viduriniuose Rytuose.

(Plojimai)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš apie pastatą Strasbūre ir sprendimą sugrįžti.

Ketvirtadienio rytą generalinis sekretorius atsiuntė man elektroninį laišką, kuriame sakoma, kad mes turėtume grįžti spalio mėn. Aš numanau, kad nebuvo balsavimo arba Biuro sprendimo, o tai keista.

Harald Rømer neminėjo apie ekspertų ataskaitą. Aš turiu pasikliauti informacija, gauta iš pirmininko pavaduotojo skaidrumo reikalams, norėdamas sužinoti, ar generalinis sekretorius pasakė Biurui, kad paprašius Parlamento nariams jis galės pateikti jos prancūziškas ir vokiškas versijas, kuriomis ji yra, nors jis turbūt jų neverčia.

Nusiunčiau iš viso tris laiškus per dvi pastarąsias dienas, prašydamas pranešimo prancūzų kalba, bet negavau atsakymo. Mano manymu, tai nepriimtina ir dabar aš keliu klausimą pagal Darbo tvarkos taisyklių 28 straipsnį dėl atskaitomybės ir 96 straipsnį dėl skaidrumo.

Aš noriu žinoti pagrindą, kuriuo mes grįžtame į Strasbūrą. Perskaičiau pranešimą, kuris atkeliavo į Biurą pirmadienį, bet man atrodo, kad darbai susiję tik su laikinomis lubomis. Taigi pirmiausia ką mes žinome apie griuvimo priežastys? Ar tai projektas, medžiagos, statybos kokybė ar pastato apžiūra? Tai turi būti viena iš keturių.

Antra, ką tai sako mums apie likusią pastato dalį? Mes nežinome, ar visas pastatas buvo patikrintas. Ar yra netinkamų medžiagų? Vienas gandas yra, kad pastate panaudotas plienas yra toks pat kaip ir Charles de Gaulle oro uosto stogo, kuris sugriuvo. Ar tai tiesa, ar ne?

(Protestai)

Gera, jeigu jūs nepasakysite mums tiesos, gandai plis.

Visa tai sakoma be išankstinio nusistatymo Mario Matsakio nerimo dėl pastate esančio asbesto; tai jis energingai aiškinasi ir mano manymu taip pat be atsako.

Aš pirmiausia noriu žinoti, kodėl man nebuvo pateikta ataskaita, koks yra sprendimo grįžti į Strasbūrą pagrindas, ar pastatas tikrai saugus ir kas nusprendė, kad jis saugus?

(Plojimai)

Tai nebuvo ir neturėtų būti – ir aš manau tai nėra – sprendžiama kaip politinis klausimas. Žmonės galėjo žūti, jeigu būtų buvę čia rugpjūčio mėn. ir galėtų žūti, jei kažkas vyktų neteisingai. Gal galėčiau gauti atsakymą?

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją.)

Pirmininkas. – Baronienė Sarah Ludford, kiek aš žinau, jūs esate Jungtinės Karalystės pilietė. Jungtinės Karalystės piliečiai pasižymi pragmatizmu ir šaltakraujiškumu. Gal galėčiau patarti jums dabar išsaugoti blaivų protą. Šiuo atveju nebuvo priežasties piktnaudžiauti teise užduoti klausimus.

Mes ruošiamė laišką visiems Parlamento nariams. Techninės detalės bus išdėstytos laiške atitinkamomis kalbomis. Pasitikėkime parlamento administracijai! Mes darome, kas privalu. Šiuo atveju nebuvo priežasties perspėti mus, kad sakytume tiesą. Baronienė, mes visada saistomi sąžiningumo visuose reikaluose, įskaitant ir šį.

(Plojimai)

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Gerb. pirmininke, antradienį penki Parlamento nariai iš keturių skirtingų politinių frakcijų iškabino didelį skelbimą, kad paskelbtų rašytinį pareiškimą Nr. 75. Prieš pakabinant skelbimą reikalingas leidimas buvo gautas iš kompetentingo kvestoriaus Szabolco Fazakaso. Antradienį po pietų kažkas nukabino skelbimą neinformavęs nei vieno rašytinio pareiškimo autoriaus. Vakar mes iš viso negalėjome jo rasti. Šiandien išsiaiškinome, kad jis yra apsaugos tarnyboje. Mums buvo paaiškinta, kad priimtas politinis sprendimas, kad šis rašytinis pareiškimas negalėtų būti skelbiamas.

Nuo kada administracija sprendžia, kas yra politiškai teisinga ir klaidinga, ypač po to, kai kompetentingas kvestorius davė sutikimą? Mes esame demokratiško Parlamento nariai, turintys teisę išdėstyti savo poziciją. Jūs neprivalote sutikti su pareiškimo turiniu, bet skelbimo nukabinimas neinformavus autorių yra netinkamas veiksmas; tai yra neprotingas Parlamento narių teisių ribojimas. Aš prašau jūsų paaiškinti šią situaciją.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Alexanderi Nuno Alvaro, jūsų pastaba, kuri yra visiškai teisėta, mane nustebino, nes tai aš išgirdau pirmą kartą. Aš užtikrinu jus, kad mes ištirsime šį reikalą.

6. Pirmininko pranešimas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, Pirmininkų sueiga paprašė manęs, kad pristatyčiau trumpą pareiškimą apie rytdieną – Europos kalbų dieną. Aš mielai padarysiu, bet prašau būti nuolaidiems man, nes šis pareiškimas yra parašytas keliomis kalbomis ir dėl to jis taip pat tampa bauginančia užduotimi. Aš prašau jūsų atkreipti dėmesį į šį pareiškimą.

2008 m. rugsėjo 26 d. mes švenčiame Europos kalbų dieną. Europos Sąjunga kartu su Europos Taryba remia daug Europos iniciatyvų, kuriomis siekiama skatinti vertinti kalbas ir kultūras bei akcentuoti Europos visuomenei kalbų mokymosi svarbą.

(DE) Europos kalbų įvairovė yra svarbi mūsų intelektualio paveldo dalis ir viena iš mūsų kultūrinio turto dalių. Vykstant Europos vienijimuisi kalbinė įvairovė palaipsniui tampa ne tiek kliūtimi, kiek galimybe. Štai kodėl naujausiame Komisijos komunikate dėl daugiakalbystės teisėtai mūsų kalbų įvairovė apibūdinama kaip koziris.

(FR) Daugiakalbystė ir kalbų įvairovės propagavimas yra mūsų kasdieninės veiklos Europos Parlamente kertiniai akmenys. Mūsų šūkis yra „jokio teisėkūros darbo be vertimo“.

(IT) Mūsų, kaip Europos žmonių atstovų, darbo vertimas raštu ir žodžiu vaidina nepaprastai svarbų vaidmenį užtikrinant jo teisėtumą ir skaidrumą bei dar arčiau priartinant mūsų Parlamentą prie Europos piliečių.

(ES) Reikia pažymėti, kad Europos Parlamentas yra vienintelė tarptautinė organizacija, kuri turi tinklavietę ir internetinę televiziją 23 skirtingomis kalbomis.

(PL) Europos Sąjungai, kurią vienija įvairovė, nereikia nerimauti dėl savo ateities.

(DE) Ačiū jums už dėmesį.

(Plojimai)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gerb. pirmininke, aš turiu klausimą dėl darbo tvarkos. Jeigu jūs turite mums informacijos, kad saugu grįžti į Strasbūrą, kodėl negalite padaryti pranešimo dabar prieš mums paliekant šį plenarinį posėdį ir rizikuojant grįžti į pastatą, kuris, kai kurių iš mūsų manymu, vis dar yra nesaugus?

Pirmininkas. – Elizabeth Lynne, visa man pateikta informacija rodo, kad pastatas Strasbūre yra lygiai toks pat saugus, kaip ir šis pastatas čia, Briuselyje.

7. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra balsuoti skirtas laikas.

(Balsavimo rezultatus ir kitą informaciją apie balsavimą žr. protokole)

7.1. Bendruomenių žiniasklaida Europoje (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (balsavimas)

7.2. PVM draudimo ir finansinėse paslaugose (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (balsavimas)

7.3. Metinės diskusijos dėl pažangos Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje (ES sutarties 2 ir 39 straipsniai) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, gal galėčiau PPE-DE frakcijos vardu pateikti pakeitimą žodžiu dėl 1 pakeitimo performulavimo. Prieš tai leiskite man pasakyti, kad Gérard Deprez ir viso komiteto pranešimas yra puikus; todėl PPE-DE frakcija norėtų balsuoti už jį. Tačiau mes turime vieną svarbų punktą, t. y. klausimą apie migrantų teises Europos Sąjungoje ne dėl to, kad mes apskritai atmestume rinkimų teisės suteikimą, bet dėl to, kad mes laikomės nuomonės, jog tokiems sprendimams turėtų būti taikomas subsidarumas. Rinkimų įstatymas nėra Europos reikalas.

Todėl mes norėtume suformuoti jungiamąją grandį į pakeitimą, pasiūlydami, kad formuluotė būtų pakeista. Mes prašome savo kolegų narių iš kitų frakcijų palaikyti naują formuluotę, kad visi galėtume patvirtinti šį puikų pranešimą.

Nauja formuluotė išdėstoma taip:

„pasiūlymas dėl ilgalaikių gyventojų integravimo į politinį gyvenimą Europos ir vietos lygmeniu – žingsnis į priekį, kuris galėtų būti parama ilgalaikių gyventojų socialinei, kultūrinei ir politinei integracijai“

(DE) Aš prašau jūsų paramos.

Pirmininkas. – Aš matau, kad yra prieštaravimų.

(Žodinis pakeitimas nebuvo priimtas)

7.4. Žiniasklaidos sutelkimas ir pliuralizmas Europos Sąjungoje (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (balsavimas)

– Prieš balsavimą

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Aš paprasčiau žodžio pagal Darbo tvarkos taisyklių 166 straipsnį, atkreipdamas dėmesį į šio Parlamento taisyklių 45 straipsnio 2 dalį.

45 straipsnio 2 dalis neseniai buvo iš dalies pakeista siekiant uždrausti pasiūlymų dėl rezoliucijų pakeitimus, įtrauktus į pranešimus savo iniciatyva.

Pasekmė, kaip mes pamatysime būsimame balsavime, yra ta, kad, jeigu parlamentinė grupė nori pranešimo savo iniciatyva vieną eilutę arba vieną skirsnį, jai reikia pateikti visiškai atskirą alternatyvų pasiūlymą dėl rezoliucijos, kuriame vienintelis skirtumas – vienas kablelis arba įterptas ar išbrauktas vienas žodis.

Galbūt tai atrodė kaip puiki idėja tuo metu, kai buvo iš dalies pakeista taisyklė, bet dabar atsitinka taip, kad dėl jos darosi sunku pasiekti susitarimą šiame Parlamente, o susitarimų siekimas turėtų būti vienu iš mūsų pagrindinių tikslų. Neįmanoma pasiekti kokių nors politinių frakcijų susitarimą, jeigu vienintelis dalykas, ką mes galime padaryti, yra galimybė pateikti atskirą tekstą, kaip netrukus mes pamatysime balsavime.

Gerb. pirmininke, aš prašau, kad 45 taisyklės 2 dalis būtų peržiūrėta, nes jos daromas poveikis yra absurdiškas; taip pat ji kliudo šiame Parlamente esančių frakcijų politiniams santykiams.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Aš privalau nurodyti, kad Europos Parlamentas, vadovaudamasis savo išmintimi, priėmė šį sprendimą.

(Doris Pack prieštaravimas)

Aš bijau taip pat, Doris Pack, bet to mes negalime keisti. Tuo tarpu mes privalome laikytis įstatymo raidės.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, Ignasi Guardans Cambó galbūt turėtų paklausti savo frakcijos, nes ji buvo viena iš šios taisyklės šalininkių. Vis dėlto aš norėčiau pasakyti: pranešimas, dėl kurio mes balsuojame šiandien, t. y. Marianne Mikko pranešimas dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo, yra pirmas pranešimas, kurį mes tvirtiname pagal šią tvarką, kuri trukdo mums rengti visapuses diskusijas, kuri trukdo mums pateikti pakeitimus tokiu metu, kai įvyko rimtas, labai rimtas žodžio laisvės puolimas Italijoje, paskelbiant apie atleidimą iš darbo 25 žurnalistų iš vienintelio televizijos kanalo, kuriam šiuo metu Silvio Berlusconi neturi įtakos. Aš manau, kad būdas, kuriuo mes aptarinėjame šias problemas taip pat yra šio Parlamento valios stoka įvesti taisykles, įstatymus ar direktyvas dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo, kurio vis labiau ir skubiai reikia Europos Sąjungai, požymis.

(Plojimai iš centro ir kairiosios pusės)

Marianne Mikko (PSE). - Gerb. pirmininke, aš norėčiau padėkoti visiems, kas prisidėjo prie šio nepaprastai svarbaus ir popularaus pranešimo dėl žiniasklaidos pliuralizmo ir sutelkimo Europos Sąjungoje. Pranešimas yra apie demokratijos išsaugojimą. Mes stengiamės įtraukti į šį pranešimą viską, kas stiprina demokratiją. Būtent dėl to prieš balsuodami jūs turėtumėte pabandyti susitelkti ir du kartus pagalvoti. Kam jūs esate palankiai ir kam nepalankiai nusistatė? Šiandien mes siunčiame šią žinią savo piliečiams. Prašau, pagalvokite.

(Plojimai)

Pál Schmitt, PPE-DE frakcijos vardu. – (HU) Gerb. pirmininke, kaip pagalbinė pranešėja šia tema aš norėčiau prisijungti prie tų, kurie sako, kad sistema nėra tokia gera, kaip atrodo. Aš norėčiau išreikšti liaudies partijos nuomonę parlamentinėse diskusijose, bet, kaip pagalbinei pranešėjai, man nebuvo suteiktas žodis.

Aš norėčiau paklausti, jeigu žiniasklaidos pliuralizmas yra toks svarbus, kodėl nuomonės pliuralizmas nėra toks svarbus? Aš norėčiau paaiškinti, kad mes nesutinkame dėl kai kurių dalykų, bet man nebuvo suteiktas žodis. Iš viso Parlamento tik dviem žmonėms buvo leista pasisakyti šiuo klausimu – pranešėjui ir Komisijos nariui. Mes privalome iki galo apsvarstyti, ar ši sistema gera, nes mes norime sužinoti vienas kito nuomonę, ir tai yra vadinama nuomonės pliuralizmu. Gerb. pirmininke, prašau padėti mums jį įgyvendinti.

(Plojimai iš dešinės pusės)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, aš leidau D. M. Cohn-Bendit pasisakyti, bet po to mes privalome pereiti prie balsavimo. Galime padaryti atitinkamas išvadas apie mūsų pačių sprendimo pasekmes. Jeigu mes priėmėme abejotiną sprendimą, mes turime teisę iš dalies pakeisti jį patys, bet pakeitimas turi būti atliekamas tinkama tvarka.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (DE) Gerb. pirmininke, šis ką tik jūsų paminėtas konkretus absurdas buvo priimtas šio Parlamento daugumos, nepaisant mūsų balsavimo prieš jį. Tai buvo jūsų sprendimas! Dabar duokite velnių mūsų posėdžio pirmininkui, kad jis pataisytų jį!

(Plojimai iš centro ir kairės pusės)

Pirmininkas. – Mes tikrai nenorime duoti kam nors velnių, bet išvadas galima padaryti, jeigu to nori Parlamento dauguma.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, aš neketinu smulkiai gilintis į netikslius Monicos Frassoni padarytus pareiškimus, bet aš manau, kad privalau pateikti vieną išaiškinimą Parlamentui. Italijoje ne prezidentas Silvio Berlusconi, o kitos grupės turi televizijos kanalus. Gerb. Pirmininke, Italijoje yra trys valstybiniai televizijos kanalai: Rai 1, Rai 2 ir Rai 3, čia yra „Mediaset“ grupė ir taip pat čia yra LA7 ...

(Protestai iš centro ir kairės pusės)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, nėra pagrindo karščiuotis. Jūs priėmėte sprendimą.

Jeigu Parlamentas priėmė sprendimą, kurį daugumos manymu turėti buvo neprotinga, jį galima pakeisti. Tačiau taisyklės laikomasi iki to momento, kai ji iš dalies pakeičiama. Tai yra principas, kurio mes laikomės Parlamente.

(Plojimai)

7.5. Energijos kainų kilimo stabdymas (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo

Urszula Gacek (PPE-DE). – Gerb. pirmininke, aš turiu tikrą darbo tvarkos klausimą dėl naujų Darbo tvarkos taisyklių. Mums buvo pasakyta, kad dėl to, jog diskusijos buvo sutrumpintos, dabar mes galime pateikti daugiau pareiškimų raštu lyginant su vienu pareiškimu, kurį mes galėjome pateikti prieš išgaliojant naujoms taisyklėms. Šiandien aš pabandžiau pateikti du pareiškimus raštu, bet interneto tinklavietė neleido to padaryti. Todėl niekur nebuvo pažymėta mano nuomonė diskusijose dėl energijos kontroliavimo.

Ar galite garantuoti, kad techninė problema išspręsta? Nesilaikoma pataisytų Darbo tvarkos taisyklių.

Pirmininkas. – Jūs, Urszula Gacek, galite pateikti rašytinį pareiškimą, bet šis laikas nebuvo tinkamas klausimui kelti.

7.6. Baltoji knyga dėl Europos strategijos su mityba, atsveikimu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (balsavimas)

7.7. Kolektyvinis autorių teisių administravimas internetu (balsavimas)

7.8. „Tarptautinių apskaitos standartų komiteto fondas (TASKF). Sudėties peržiūra: viešoji atskaitomybė ir Tarptautinės apskaitos standartų tarybos (TAST) struktūra. Pasiūlymų dėl reformos rengimas“ (balsavimas)

Piia-Noora Kauppi, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, kaip jūs jau sakėte, PPE-DE frakcija norėtų paprašyti atidėti balsavimą dėl šios rezoliucijos. Žinoma, Tarptautinės apskaitos standartų valdybos valdymo klausimo neketinama išspręsti per kitas dvi savaites; todėl mes turime laiko balsuoti dėl šios rezoliucijos kitoje plenarinėje sesijoje, vyksiančioje čia, Briuselyje.

Priežastis yra ta, kad mes turime gauti kelis naujus pasiūlymus iš Europos Komisijos, todėl galbūt būtų galima nušlifuoti kai kurias rezoliucijos formuluotes.

Galutinis terminas buvo labai trumpas ir būtent dėl to mes norime turėti daugiau laiko bei balsuoti dėl šio klausimo kitoje Briuselio sesijoje.

Pervenche Berès, *ECON komiteto pirmininkė*. – (FR) Gerb. pirmininke, aš kalbu kaip Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pirmininkė. Esant dabatinei finansinei krizei visi supranta, kad apskaitos standartai ir jų galimai procikliškas pobūdis yra svarbiausia problema. Šiuos apskaitos standartus kuriančių struktūrų valdymas yra labai svarbus klausimas.

Europos Komisija jau atkreipė dėmesį į šias problemas Alexanderio Radwano pranešime, apsisprendė parengti pasiūlymą, į kurį neįtraukia tų, kurie yra atsakingi už finansų rinkų stabilumą, ir kuris buvo paskubomis parengtas kartu su Amerikos autoritetais, kurių igaliojimai baigiasi ir kurių igaliojimų nepripažino visi Amerikos prezidento rinkimų kandidatai, ir nepasikonsultavus su Taryba arba Europos Parlamentu.

Dėl kompromiso ir atvirumo mes sutinkame atnaujinti šią diskusiją, jeigu Komisija sutinka persvarstyti savo pasiūlymą ir įsiklausyti į Europos Parlamento pasiūlymus. Būtent dėl aš norėčiau, kad Komisija parengtų pranešimą ir pasižadėtų persvarstyti savo pasiūlymą. Tokiu atveju mes galėtume palaikyti Piia-Noora Kauppi pasiūlymą.

Androula Vassiliou, *Komisijos narė*. – Gerb. pirmininke, Komisija neturi nuomonės šiuo klausimu.

Pirmininkas. – Komisija nepareišė savo nuomonės.

Gerb. Pervenche Berès, ar jūs teisingai suprantate, kad šiomis aplinkybėmis jūs pritartumėte šio pasiūlymo pateikėjai Piia-Noora Kauppi?

Tada mes balsuojame dėl šio pasiūlymo.

(Parlamentas priėmė pasiūlymą dėl balsavimo atidėjimo)

7.9. Socialinis paketas (balsavimas)

– Prieš balsavimą

Philip Bushill-Matthews, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Gerb. pirmininke, tiesiog norėdamas trumpai patvirtinti, kad PPE-DE frakcija nusprendė atsiimti savo rezoliuciją dėl socialinio paketo. Mes turėjome labai plačias diskusijas praėjusio mėnesio sesijoje, kuriose visos frakcijos labai plačiai apsvarstė savo nuomones. Tuo tarpu mūsų frakcija užtikrino pranešėjų darbą dėl atnaujintos socialinės darbotvarkės, kuri atspindi didelę svarbą, kurią mes teikiame socialinėms problemoms; mes su nekantrumu laukiame apsvarstytų pastabų iš visų politinių frakcijų ateinančiais mėnesiais, kad kartu galėtume parengti pranešimą, kuriuo galėtų didžiuotis visas Parlamentas.

(Plojimai iš PPE-DE frakcijos pusės)

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gerb. pirmininke, aš tik norėčiau būti įrašyta į protokolą, kad aš balsavau už Alessandro Foglietta pranešimą, bet mano balsavimo įranga sugedo.

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kasmetinės diskusijos dėl 2007 m. pasiektos pažangos kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (ES sutarties 2 ir 39 straipsniai) (B6-0425/2008)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Žinoma, sunku susivokti šioje chaotiškoje situacijoje. Aš norėjau atsistoti, kad paaiškčiau, kodėl balsavau už mūsų ką tik praleistą rezoliuciją, dėl kasmetinių diskusijų dėl pasiektos pažangos kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Šiandien susitinka Teisingumo ir vidaus reikalų ministrų taryba, kad aptartų ir patvirtintų Europos paklą dėl imigracijos ir prieglobsčio. Tai labai svarbus klausimas ir labai svarbus pasiūlymas, dėl kurio diskutuojama Taryboje, ir aš tikiuosi, kad šiandien Taryboje rengiamoje diskusijoje į paklą bus įtraukta deklaracija dėl būtinybės sąžiningiau ir vienodžiau dalintis imigracijos našta. Aš tikiuosi, kad šiandien ministrai priims paklą ir jame bus paminėta ši bendra atsakomybė.

PIRMININKAVO: MANUEL ANTÓNIO dos SANTOS

Pirmininko pavaduotojas

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kasmetinės diskusijos dėl pasiektos pažangos kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (ES sutarties 2 ir 39 straipsniai) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gerb. pirmininke, dėl daugelio priežasčių rezoliucija, dėl kurios mes ką tik balsavome, buvo nepriimtina man ir, žinoma, mano frakcijai taip pat. Žinoma, pagrindinė priežastis yra ta, kad aš tikiu, jog Europai visiškai nebereikia naujos „nelegalios“ imigracijos bangos. Visiškai nereikia.

Privataus sektoriaus darbdaviams ir vyriausybėms per daug lengva toliau importuoti vis daugiau ir daugiau užsienio piliečių iš ne ES šalių. Tai sukelia protų nutekėjimą iš besivystančiojo pasaulio į Europą ir galų gale neduoda naudos nei besivystančioms šalims, nei Europai – greičiau priešingai. Mes galų gale turėtume duoti pradžią – ir šiuo atveju aš žiūriu tiesiai į vyriausybės ir verslą bei pramonę – dėl didelio kiekio, tikrai didelio kiekio užsienio piliečių, kurie jau yra čia ir, kurie nėra ir niekada nebuvo tinkamai įtraukti į mūsų visuomenę, asimiliavimo, perkvalifikavimo ir integravimo į įprastinę darbo rinką.

– Pranešimas: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). – Gerb. pirmininke, aš balsavau už Marianne Mikko pranešimą, nes aš tikiu, kad žiniasklaidą turi vaidinti nepaprastai svarbų vaidmenį užtikrinant demokratiją. Išsiplėtus ES mūsų vaidmuo yra užtikrinti pagrindinių laisvių ir demokratijos gynimo standartų supanašėjimą. Aš dalyvavau rengiant ITRE komiteto nuomonę dėl Marianne Mikko pranešimo ir norėčiau pasveikinti ją, nes manau, kad naujos technologijos atvedė prie naujų žiniasklaidos kanalų ir naujų turinio tipų atsiradimo, ir, be to, žiniasklaida lieka svarbiu politiniu įrankiu. Šiame kontekste pliuralistinė žiniasklaidos sistema yra būtina demokratiniam socialiniam modeliui.

Kai žiniasklaidos nuosavybė sukoncentruojama vos kelių žmonių rankose, tai palanku reklamos rinkos monopolizacijai ir sudaro kliūčių naujiems įeinantiems į rinką. Konkurencijos įstatymas padėjo apriboti žiniasklaidos sutelkimą, bet šios problemos vis dar išlieka daugelyje valstybių narių, kurių rinkoje dominuoja keli dideli veikėjai.

Todėl yra pagirtinas pranešime pateikiamas pasiūlymas susieti žiniasklaidos įstatymą ir konkurencijos įstatymą.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gerb. pirmininke, žiniasklaidos pliuralizmas reiškia įvairovę skleidžiant informaciją ir charakteringą transliuotojų prigimtį. Žiniasklaidos sektoriuje abiem šioms sritims šiuo metu gresia pavojus. Nuolatos didėjanti žiniasklaidos bendrovių, kurios konkuruoja šiame sektoriuje, nuosavybės sutelkimas privedė prie situacijos, kurioje informaciją, kuri yra vertinga socialiniu ir kultūriniu požiūriu, yra sunku surasti visiems skirtų lengvai prieinamų ir standartizuotų naujienų labirinte. Sunku numatyti, prie ko privės blogėjanti padėtis šiame sektoriuje, ne tik individualių vartotojų, bet ir visos visuomenės atžvilgiu.

Pranešėja buvo teisi siekdama pabrėžti viešojo sektoriaus transliuotojų, kaip įvairovės sergėtojų, vaidmenį. Jų misija – transliuoti aukštos kokybės informaciją. Ji taip pat teisi siekdama pasiūlyti modelį, pagal kurį yra stipri viešojo sektoriaus žiniasklaida už konkurencingos žiniasklaidos rinkos ribų, kuri gyvuoja kartu su privačia žiniasklaida, pagrįsta pelnu. Negali būti jokių abejonių dėl pusiausvyros tarp šių dviejų ramsčių svarbos. Pranešimo tekstas, taip pat pranešėjos ketinimai atrodo turėtų būti ir skaidrūs. Kultūros komiteto diskusijų metu pasiektas kompromisas yra puikus. Be to, naujų informacijos platinimo metodų, pavyzdžiui,

tinklaraščių arba kitų vartotojo sukurtų tinklaviečių statusas turėtų būti aiškiai apibrėžtas, kad šias formas kuriantieji žmonės žinotų savo teises ir pareigas bei bet kokias galimas sankcijas.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, aš laimingas galėdamas išgirsti Parlamentą sakant, kad visos valstybės narės privalo garantuoti žiniasklaidos pliuralizmą ir kad viešųjų paslaugų transliuotojai šiuo atveju iš tikrųjų turi svarbų vaidmenį. Tai visiškai teisinga ir priderama. Normalioje visuomenėje tai reiškia demokratiją ir informavimo laisvę, o visų svarbiausia – informavimo laisvę oponuojančioms grupėms.

Matuojant pagal šiuos kriterijus Belgija ir net Flandrija nėra demokratiškos. Pavyzdžiui, mano politinę partiją – didelę politinę partiją toje šalyje – reguliariai ir atvirai diskriminuoja bei boikotuoja Flandrijos viešųjų paslaugų transliuotojas oficialių direktyvų pagrindu. Kodėl? Todėl, kad mūsų idėjos ir pažiūros nėra „politiškai teisingos“ arba skiriasi nuo vyraujančios pozicijos. Ne taip seniai buvęs viešųjų paslaugų transliuotojo vadovas atvirai pripažino, kad belgų karalius padarė jį baronu, siekdamas atsilyginti už jo pastangas prieš opozicinę partiją.

Šiame pranešime, bet kuriuo atveju ne taip jau blogai, buvo galima veiksmingai įterpti skirsnį dėl elgesio su opozicinėmis partijomis, kurios nesilaiko priimtų pozicijų.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Gerb. pirmininke, aš susilaikiau nuo balsavimo dėl šio pranešimo. Jame visiškai teisingai akcentuojami įvairūs sunkumai dėl žiniasklaidos pliuralizmo ir nuosavybės sutelkimo daugelyje valstybių narių.

Kaip flamandas aš galiu pasakyti žodį ar du šiuo klausimu. Todėl, kad Europos Sąjungoje nėra valstybės, kurioje būtų labiau reikalingas, pavyzdžiui, neutralus žiniasklaidos ombudsmenas, kad būtų galima užtikrinti žodžio laivę ir pliuralizmą Belgijoje. Čia, Briuselyje, institucinėje šalies širdyje, kaip ką tik pasakė mano kolega Parlamento narys, ne tik privati žiniasklaida, bet ir vyriausybinių institucijų gėdingai boikotuoja didžiausią opozicinę partiją ir nepripažįsta žmonių teisės į laisvą ir pasvertą informaciją.

Gali būti, kad žiniasklaidos laisvės chartija, kurią pranešėja propaguoja, gali sudaryti sąlygas, kad toks piktnaudžiavimas būtų neįmanomas, kitaip visas reikalas bus tik tikrovės pagražinimas.

Aš taip pat noriu žinoti, kodėl pranešėja labai trokšta griežtesnio didžiausios laisvos žiniasklaidos – interneto ir ypač tinklaraščių kūrėjų – reglamentavimo neminėdama tikro susirūpinimo autorių teisėmis. Todėl, kad būtent tos valstybės, kuriose nėra tikro žiniasklaidos pliuralizmo, labiausiai nori griežtesnės kontrolės internetui. Šiame pranešime jiems pateikiami papildomi argumentai ir tai yra apgailėtina.

Pál Schmitt, PPE-DE frakcijos vardu. – (HU) Ačiū, pone pirmininke. Aš kalbėsiu vengriškai. Žiniasklaidos įvairovė yra ypač Europos liaudies partijai svarbi sritis; todėl mes nusprendėme, kad, užuot atmetusi pranešimą, mūsų frakcija pateiks alternatyvų sprendimo projektą. Nors ir išsaugant pirmojo pranešimo geras savybes daly, kurios nepriimtinos mums, buvo išbrauktos iš teksto, o rekomendacijos, kurias mūsų manymu buvo svarbu pabrėžti, buvo įtrauktos.

Tarp kitų dalykų, dėl kurių mūsų frakcija prieštaravo, pranešime konkrečiai minimos atskiros valstybės narės, o mes esame įtikinėjami, kad pranešimas dėl žiniasklaidos įvairovės turi būti neutralus ir taikomas visuotinai. Siekiama neužtraukti gėdos tam tikroms šalims kaip blogiems pavyzdžiams. Mes negalėjome sutikti su tuo, kad pranešime teigiama, jog kai kurias žiniasklaidos imperijas pirmiausia skatina pelnas ir materialiniai interesai: tai yra perdėtas apibendrinimas, todėl mes negalime sutikti su juo.

Pranešimu, sukėlusiu įnirtingas politines diskusijas, bet kuriuo atveju turi būti atkreipiamas Europos Komisijos dėmesys į tai, kad ji turėtų spręsti problemą būdu, kuris atitiktų klausimo rimtumą, ir ištirti, kokio tipo sąjungos arba nacionalines priemones reikia įvesti įvairovės didinimo interesais. Ačiū.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Dėl energijos kainų kilimo sustabdymo (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Aš palaikau veiksmingą energijos kainų kontrolę. Pastarųjų mėnesių kainų svyravimas yra aiškiai ne Europos piliečių naudai, o tuo tarpu spekuliantai (tarpininkai) gauna pelną. Dar daugiau, mes matome visiškai nepriimtina situaciją, kurioje energijos kainos nustato maisto produktų kainas. Mes negalime ramiai sutikti su cinišku argumentu, kad pasaulio mastu yra pakankamai maisto, bet ne kiekvienas turi pakankamai pinigų pirkti brangų maistą.

Pasaulio banko ekspertų nuomone, biomasės energija yra atsakinga už staigų maisto produktų kainų padidėjimą iki 80 %. Šioje situacijoje aš daugeliu atvejų akcentavau būtinybę didinti maisto rezervus ir reguliuoti maisto šaltinių naudojimą energijos gamybos reikmėms. Tai yra pagrindinė problema, susijusi su maisto kainų kontrole, ir tokiai problemai turi būti skiriama daug daugiau dėmesio.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, šiuo metu mes susiduriame su energijos kainos didėjimu. Jis turi tiesioginį poveikį Europos Sąjungos gyventojų gyvenimo kokybei ir infliacijos didėjimui. Tai reiškia, kad mes turėtume sukurti priemones, kad būtų galima Europos gyventojus nuo šių kainų šuolių pasekmių. Net jeigu mes neseniai pastebėjome naftos kainų sumažėjimą, aš manau, kad mes turėtume kreipti didesnę dėmesį į mechanizmus, kuriais siekiama užtikrinti kainų stabilumą. Be to, yra minčių, kad energijos rinkose turėtų būti didesnis skaidrumas, kad ateityje jos būtų mažiau prieinamos spekuliacijai pasaulio rinkose. Diskutuojant energijos klausimu negali būti nė vieno, kuris nepabrėžtų būtinybės visų pirma intensyviai dirbti, kuris daromas siekiant padidinti iš atsinaujinančių energijos šaltinių, įskaitant branduolinę energiją, gaunamos energijos dalį, antra, įdiegti naujas anglies technologijas, ir, trečia, mes turime įdiegti plataus masto programą siekiant padidinti energijos vartojimo efektyvumą.

– Pranešimas: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Gerb. pirmininke, aš balsavau prieš Alessandro Foglietta pranešimą ir norėčiau padėkoti visiems savo kolegoms Parlamento nariams, kurie palaikė mane jį atmetant.

Nors nutukimas yra didėjanti problema, ši Baltoji knyga nė kiek nepriartina mūsų prie sprendimo. Priešingai, joje pateikiamas atsitiktinis įvairių rekomendacijų ir reikalavimų teisėkūrai mišinys. Tai verčia mus atrodyti juokingus. Aš esu patenkinta, kad pagaliau buvo atmetas pasiūlymas dėl raudono, gintaro spalvos ir žalio maisto etikečių kodavimo, bet kiti pasiūlymai išliko, įskaitant kelis tuos, kurie aplenkė sprendimus, ir kurie yra priėmimo procese maisto produktų ženklinimo srityje. Būtent šiuo klausimu aš esu Parlamento pranešėja.

Mes nusprendėme, kad reikalausime reklamos cenzūravimo, mes taip pat norime uždrausti dirbtinius riebiųjų rūgščių transizomerus, ketiname nurodyti TFA turinį maisto produktų etiketėse, kad ateityje mūsų liemens linija būtų matuojama be baimės ir, kad būtų kontroliuojamas druskos kiekis maisto produktuose; o tai tolygu reikalavimui įsikišti į maisto produktų receptus. Priimtas naujas sveikos mitybos apibrėžimas; viena iš sąlygų yra ta, kad sveika mityba galima tik naudojant organinę produkciją. Tai prilygsta diskriminacijai tų, kurie užsiima tradiciniu ūkininkavimu.

Neturėtų būti tokio dalyko kaip prastas maistas, kurį mūsų teisinė tvarka draudimu pašalintų iš rinkos. Visi vartotojai turi teisę susipažinti su informacija, bet jiems taip pat suteikta teisė į pagarbą, kuri reiškia, kad jiems turi būti leidžiama priimti savo sprendimus.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šiame pranešime dėl pelno nesiekiančios vietos bendruomenės žiniasklaidos Europoje imamas srities, kuriai, manoma, reikia papildomo finansavimo pagal ES paramos programas. Tačiau yra kitas pavyzdys, kaip turintieji interesų šiame Parlamente siekia padidinti ES paramos programų skaičių ir taip pat padidinti joms skiriamus finansinius išteklius, kad galėtų švaistyti asignavimus į visas puses.

Nesuvokiama, kad į pelno nesiekiančią vietos bendruomenės žiniasklaidą turėtų būti žiūrima kaip į išlaidų straipsnį, kuris turi būti finansuojamas ES lygmeniu. Subsidiarumo principas savaime aiškiai veda prie išvados, kad tai yra valstybių narių arba regioninių politinių institucijų išlaidos. Jos turi kompetenciją šios žiniasklaidos klausimu ir būtent jie turi priemones, kuriomis galima nustatyti, ar tokios išlaidos turėtų turėti pirmumą lyginant su išteklių reikalingumu tokiems reikalams kaip sveikatos priežiūra, mokyklos, gerovė ir kt.

Subsidiarumo labui mes balsavome prieš visą pranešimą.

Gyula Hegyi (PSE), raštu. – „Bendruomenės žiniasklaida“ dažnai vaidina svarbų vaidmenį vietinėse bendruomenėse. Tai yra įtakingas informacijos šaltinis. Kartais jis yra netgi vienintelis vietinių bendruomenių balsas. Štai kodėl Europos Sąjunga turėtų daugiau dėmesio skirti šiai žiniasklaidai, ypač po Lisabonos sutarties nesėkmės, nes ji gali pasitarnauti kaip veiksminga priemonė siekiant perduoti su ES susijusią informaciją piliečiams.

Kaip pranešimo dėl aktyvaus dialogo su Europos piliečiais pranešėja aš visiškai palaikau bet kokio tipo komunikacinei priemonei, kuri gali padėti priartinti ES prie piliečių. Vis dėlto aš esu įsitikinusi, kad esminė išankstinė sąlyga bendruomenės žiniasklaidai, taip pat kitai iš viešųjų fondų finansuojamai, netgi iš dalies, vietos žiniasklaidai – būti nepriklausomai ne tik nuo nacionalinės, bet ir nuo vietos valdžios.

Aš žinau, kad bendruomenės žiniasklaida, ypač jos finansavimas, turėtų būti pirmaeilis valstybių narių rūpestis dėl įvairių jos formų ir vietos specifikos. Kur mes galime padėti Europos lygmeniu – suteikti daugiau viešumo šiai problemai. Šis pranešimas – pirmas žingsnis ta kryptimi.

Ian Hughton (Verts/ALE), raštu. – Karin Resetarits pranešime, kuriam aš pritariau, minima žiniasklaidos svarba didinant kultūrų ir kalbų įvairovę. Šią savaitę mačiau paties pirmojo gėlių kalbos televizijos kanalo atidarymą – aš džiaugiuosi raida propaguojant tiek Škotijos, tiek ir Europos kalbų įvairovę.

David Martin (PSE), raštu. – Bendruomenės žiniasklaida visada turi vaidinti svarbų vaidmenį mūsų visuomenėje. Tokia žiniasklaida gali skatinti kultūrų dialogą kovodama su neigiamais stereotipais. ES privalo besąlygiškai pripažinti tai didindama bendruomenės žiniasklaidos teisinį pripažinimą ir galimybę pasinaudoti radijo spektru transliuojamoms laidoms. Aš balsavau už pranešimą.

Daniel Stroj (GUE/NGL), raštu. – (CS) Dėl bendruomenės ir alternatyvios žiniasklaidos aš manau, kad negali būti jokių abejonių, kad ji gali prisidėti prie labiau pliuralistinės žiniasklaidos aplinkos ir piliečių supratimo. Mano nuomone, daugumos Europos Sąjungos valstybių narių patirtis aiškiai rodo, kad žodžio laisvė tapo beveik mitu ir kad komercinės žiniasklaidos pobūdį formuoja jos savininkas. Įstatyminės žiniasklaidos teikiamos informacijos objektyvumo lygį dažnai didele dalimi apibrėžia turinčiųjų politinę valdžią interesai, nepaisant tokių žiniasklaidai numatytų įstatymų ir teisinės bazės. Todėl vis svarbiau neleisti bendruomenės ir alternatyvios žiniasklaidos naudoti netinkamai, neleisti naudoti jos peržengiant misijos, kurią, manoma, tokia žiniasklaida turi turėti, ribas. Aš sutinku, kad ši žiniasklaida nusipelno įgyti visuotinį teisinį pripažinimą ES šalyse. Tačiau iš pradžių turi būti nustatytos taisyklės, kuriomis būtų reguliuojama jos veikla taip, kad neleistų bendruomenės ir alternatyviai žiniasklaidai atsižadėti savo misijos ir savo socialinio vaidmens.

– Pranešimas: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), raštu. – Aš negaliu pritarti šiam pranešimui. Nors ir sutinku su daugeliu jo pasiūlymų ir pritariu, man kelia nerimą PVM lengvatų mažinimas investiciniams fondams. Aš manau, kad geriau išsaugoti *status quo*.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Europos Parlamento Darbo partija laikosi nuomonės, kad PVM reikalavimų finansinėms paslaugoms atnaujinimas buvo labai uždelstas. Pranešėjas parodė didelį stropumą prisitaikydamas prie šios užduoties. Mes manome, kad jo požiūris buvo labai palankus išlaidų perdavimo vartotojams problemai ir kad jis supranta problemas, su kuriomis galima būtų susidurti. Mes nežinome, kaip kai kuriuos dalykus galima tinkamai administruoti praktiniu lygmeniu – ypač dėl bendrovių suteikiamos veiksmų laisvės taikyti PVM. Todėl mes turime abejonių, kurių nebuvo galima išreikšti konkrečiuose pakeitimuose, nes tai buvo *en bloc* balsavimas 1–28. Europos Parlamento Darbo partija palaiko pranešėją, bet būtų balsavusi prieš 6 ir 21 pakeitimą.

Aš norėčiau asmeniškai padėkoti Josephui Muscatui už šį pranešimą bei už jo kolegialų požiūrį Europos Parlamente. Aš tikiuosi, kad jo karjera kils aukštyn ir aukštyn ir netrukus mes galėsime pasveikinti jį kaip būsimą Maltos ministrą pirmininką.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Kasmetinės diskusijos dėl pasiektos pažangos kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę (ES sutarties 2 ir 39 straipsniai) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), raštu. – Nors ir būdami už valstybių narių bendradarbiavimą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje (LSTE), JK konservatoriai balsuoja prieš šią rezoliuciją, nes mums nuolatos priešinamasi dėl bet kokių raginimų dėl tolimesnio suderinimo LSTE srityje. Mes ypač esame prieš pranešime pateikiamus raginimus priimti tas Lisabonos sutarties nuostatas, kurias galima priimti pagal dabartinius susitarimus.

Patrick Gaubert (PPE-DE), raštu. – (FR) Aš pritariu rezoliucijos dėl kasmetinių diskusijų dėl 2007 m. pasiektos pažangos kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę priėmimui labai didele dauguma.

Tai ypač kokybiškas tekstas, kuris tvirtai primena mums apie būtinybę greitai priimti Lisabonos sutartį, kuri sustiprintų laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, joje numatant, kaip iš esmės galima padidinti ES veiklos teisėtumą ir veiksmingumą.

Jame taip pat Komisija ir Taryba kviečiama apibrėžti kitos laisvės, saugumo ir teisingumo daugiametės programos naujus prioritetus 2010–2014 m. laikotarpiu.

Pagaliau jame siūloma nepaprastai svarbių priemonių, kurias būtina priimti pagrindinių teisių ir pilietybės srityje dėl sienų apsaugos bei migracijos ir prieglobsčio. Tai mūsų politinės frakcijos propaguojami prioritetai, iš kurių daugumą taip pat galima rasti Europos pakte dėl migracijos ir prieglobsčio ir kuriuos reikia įgyvendinti konkrečių veiksmų pagrindu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nors ir sutinkame su keliais šios rezoliucijos punktais dėl vadinamosios „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės“ – faktinio teisingumo ir vidaus reikalų, kurie yra suvereni valstybių narių kompetencija, perdavimo į Bendrijos sistemą proceso eufemizmo – apima daug tikslų, prioritetų ir pasiūlymų, kuriuos mes griežtai atmetame.

Visų pirma dėl to, kad juose atsisakoma įsiklausyti į vadinamosios Lisabonos sutarties atmetimą – primygtinai reikalaujant ją įvesti iki 2009 m. pabaigos ir raginant pradėti teisingumo ir vidaus reikalų perdavimo į Bendrijos sistemą procesą – paliudijant nepagarbą, kurią Europos Parlamento dauguma rodo Airijos žmonių suvereniui ir demokratiniam sprendimui.

Ir taip pat, be kitų priežasčių, dėl to, kad jame nustatomas kaip tikslas Šengeno informacijos sistemos (įskaitant sprendimus, susijusius su Priumo sutartimi), FRONTEX ir ES migracijos politikos (kuri yra atranki ir protekcionistinė, ir kuri migraciją laiko nusikaltimu) plėtojimas.

Nepaisant reiškiamo nepasitenkinimo, kad „ES, sudarydama daugelį sričių apimančius tarptautinius susitarimus, *de facto* užmezga policijos ir teisminių bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, visų pirma su JAV, ir taip apeinamos oficialios demokratinio sprendimų priėmimo procedūros ir parlamentinė kontrolė“, Europos Parlamentui dėl jo nekyla abejonių.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), raštu. – (DE) 1. Pasiūlyme Lisabonos sutartis apibūdinama kaip „esminė ir būtina sąlyga siekiant užtikrinti, kad ES taptų laisvės, saugumo ir teisingumo erdve“. Lisabonos sutartis buvo atmesta dėl Airijos referendumo. Seniai laikas tai pripažinti.

2. Pasiūlyme raginama įsijungti į antrosios kartos Šengeno informacijos sistemą (SIS II) ir stiprinti FRONTEX. Sienų apsaugos agentūra FRONTEX yra atsakinga už nehumaniškos ES izoliavimo nuo į bėdą patekusių žmonių politikos praktinį įgyvendinimą. Ši politika yra humaniškojo išeidimo ir turi būti iš karto atmesta.

Søren Bo Søndergaard ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Apskritai kalbant, mes palaikome idėją suteikti ilgalaikiams gyventojams teisę balsuoti Europos ir vietiniuose rinkimuose. Tačiau mes manome, kad kaip tik valstybės narės turi nuspręsti dėl teisės balsuoti vietiniuose rinkimuose pagal atitinkamas tarptautines konvencijas.

– **Pranešimas: Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš norėčiau pabrėžti žiniasklaidos pliuralizmo išsaugojimo svarbą (jau išdėstytą Europos Sąjungos teisių chartijos 11 straipsnyje) siekiant palaikyti demokratinį procesą, kuriuo įvairūs Europos piliečiai gali būti skaidriai aprūpinami informacija. Mes žinome, kad politinis spaudimas pernelyg dažnai daro poveikį žiniasklaidai, ypač priklausančiai viešosioms paslaugoms, kuriai reikia didelės ir stabilios rinkos dalies, kad ji galėtų pakilti virš nepakankamo finansavimo ir politinio lobizmo.

Dėl to aš balsuosiu už šią rezoliuciją, kuria siekiama trims Europos universitetams patikėti užduotį, susijusią su pliuralizmo principo taikymo stebėseną, paremtą patikimumo ir nešališkumo rodiklių taikymu, projektą. Taip pat pritariu, kad reikia sukurti kontrolės struktūrą, kuri garantuotų spaudos ir žodžio laisvę visose valstybėse narėse.

Atsižvelgiant į artėjančią 2009 m. Europos rinkiminę kampaniją, atėjo laikas visiems kartu parengti Žiniasklaidos laisvių chartiją, kuri padėtų kovoti su dabartinėmis abejotomis daugelio publicistų ir žurnalistų darbo sąlygomis.

Galiausiai, tikrai turi būti skirta lėšų naujiems žiniasklaidos kanalams, veikiantiems Europoje ir visame pasaulyje, tačiau jie turi būti naudojami atsakingai (pvz., turi būti apibrėžtos tinklaraščių autorių ir redaktorių teisės ir pareigos), be to, visoje Europoje turi būti skatinamas didesnis žiniasklaidos raštingumas.

Jean-Marie Cavada (ALDE), raštu. – (FR) Aš dar kartą patvirtinu, kad teikiu didelę reikšmę žodžio laisvei ir žiniasklaidos pliuralizmui. Tinklaraščiai yra priemonė, kuri gali virsti grėsme žmonių privatumui ir gali būti priskiriama tai pačiai kategorijai kaip „spaudos įstatymų pažeidimai“, jeigu yra neteisinga arba piktavališka.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), raštu. – (DE) Pliuralistinė žiniasklaidos sistema yra pagrindinė Europos demokratinės visuomenės modelio išlikimo prielaida. Tačiau žiniasklaidos nuosavybės sutelkimas sukuria aplinką, kuri yra palanki monopolijoms atsirasti, sukuria kliūtis įėjimui į rinką ir skatina vienodą žiniasklaidos turinį.

Žiniasklaidos sistemų plėtrą vis dažniau skatina pelno motyvas. Jeigu reikia išvengti žiniasklaidos nuosavybės sutelkimo ir politinės valdžios interesų konflikto, turi būti suderinti konkurencijos ir žiniasklaidos įstatymai. Tiesa ta, kad tokie interesų konfliktai diskredituoja laisvą konkurenciją ir pliuralizmą. Siekiant sustiprinti pliuralizmą, taip pat reikia užtikrinti viešųjų ir privačių transliuotojų pusiausvyrą.

Be to, aš raginu imtis priemonių siekiant sustiprinti žiniasklaidos grupių konkurenciją, kad būtų galima puoselėti ekonomikos augimą. Europos ir nacionalinės konkurencijos taisyklės turi būti taikomos nuosekliai, kad būtų galima užtikrinti įtemptą konkurenciją ir atvirą rinką. Visų pirma turi būti skaidrus ir veiksmingas nacionalinės žiniasklaidos reguliavimas.

Dėl tos priežasties aš teigiamai vertinu Komisijos ketinimą parengti žiniasklaidos pliuralizmo matavimo rodiklius. Be to, aš raginu parengti papildomus rodiklius, kuriais būtų galima išmatuoti tokius veiksnius kaip demokratija ir žurnalistų elgesio kodeksas. Be to, aš manau, kad nuostatomis dėl žiniasklaidos sutelkimo taip pat turėtų būti reguliuojama prieiga prie interneto turinio ir jo platinimo priemonės.

Lena Ek (ALDE), raštu. – (SV) Marianne Mikko pranešimas yra puikus pavyzdys, kai geri ketinimai siekia per toli ir baigiasi žiniasklaidos savarankiškumo ir žodžio laisvės pagrindinių principų konfliktu. Gerb. Marianne Mikko pirmasis pranešimas – kuris apėmė registracijos galimybę, teisę atsakyti ir tinklaraščių autorių persekiojimo priemones – toli atitrūko nuo suvokimo, kurį aš turiu apie žodžio laisvę ir nuomonės formavimą. Laimė, prieš pasiūlymą pateikiant plenariniame posėdyje jis buvo perrašytas. Tačiau šis perrašymas buvo nepakankamas, kad leistų man palaikyti pranešimą; daugeliu klausimų pasiūlymas vis dar prieštarauja žiniasklaidos savarankiškumo, laisvo nuomonės formavimo ir žodžio laisvės principams.

5 pakeitimas – kurį pagaliau patvirtino Parlamentas – yra geresnė alternatyva pranešimui. Geresnė, bet ne gera. Žiniasklaidos sutelkimas ir įvairovė yra svarbi ir dėl jos turėtų būti diskutuojama. Bet ši rezoliucija nėra tinkamai pasirinkta kryptis. Su žiniasklaida susiję klausimai visada turi būti sprendžiami atsakingai ir apgalvotai. Kai jie liečia žiniasklaidos savarankiškumą, nuomonės formavimo laisvę ir žodžio laisvę aš negaliu eiti į kompromisą. Šios vertybės yra pernelyg svarbios, kad būtų galima su jomis elgtis neatsakingai. Todėl aš susilaikiau šiandieninio balsavimo metu. Šiuo veiksmu aš siekiu ne tik pademonstruoti savo paramą diskusijoms, bet ir išreikšti savo susirūpinimą dėl pakartotinių bandymų reglamentuoti žiniasklaidą ir žodžio laisvę liečiančius klausimus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Įtraukus pakeitimus į Europos Parlamento Darbo tvarkos taisykles, pagal kurias šiomis aplinkybėmis nepriimami konkretūs pasiūlymai dėl pakeitimų, tai, dėl ko buvo balsuojama, buvo ne Marianne Mikko pranešimas, o greičiau visus liečiantis pasiūlymas dėl alternatyvios rezoliucijos.

Galutinė patvirtinta rezoliucija aiškiai yra geresnė nei pranešimas ir tik dėl tos priežasties mes balsavome už jį; tačiau jame lieka tam tikri aspektai, su kuriais mes nesutinkame.

Mūsų pagrindinis nesutarimas liečia būdą, kaip jame sprendžiamas pseudo pusiausvyros susiejant vadinamąjį „konkurencijos įstatymą“ su žiniasklaidos įstatymu; patirtis parodė, kad kapitalo interesai nusveria visas teises ir laisves, įskaitant žodžio laisvę žiniasklaidoje, labai dažnai leisdami suabejoti pliuralizmu.

Nors kitur teigiama, kad „valstybės valdžios institucijų pagrindinis tikslas turėtų būti sąlygų, pagal kurias būtų užtikrinamas aukštas žiniasklaidos (įskaitant visuomeninės žiniasklaidos) kokybės lygis, skatinama žiniasklaidos įvairovė ir užtikrinama visiška žurnalistų nepriklausomybė, kūrimas“, mes žinome, kad tai sunku pasiekti, kai demokratinės valstybės vaidmuo yra nepakankamas. Tiesą sakant, kai pagrindines informacines agentūras nuosavybės teise valdo ekonominės ir finansinės grupės, žodžio laisvė ir žurnalistinė nepriklausomybė negarantuojama.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš sveikinu savo kolegę Marianne Mikko, puikus pranešimas. Balsuosiu už bendrą alternatyvų pasiūlymą dėl rezoliucijos, kuri pateikė mano frakcija bendrai su liberalais bei žaliaisiais, nes yra artimiausi mūsų pačių pozicijai. Aš nematau priežasties, kodėl kažkas, kas yra nelegalus rašytine arba žodine forma, turėtų būti legalus internete. Žinoma, vykdymas gali būti sudėtingas, bet tai nėra priežastis neveikti. Juk mes turime greičio ribojimą atokiuose kaimo keliuose, kai užtikrinti viešąją tvarką juose yra labai sunku. Tačiau tai nėra naudojama siekiant pateisinti laisvę visiems.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šis pranešimas ir kartu su juo pateiktos alternatyvios rezoliucijos nenumatytos teisėkūros procedūroje ir yra tik federalistų daugumos šiame Europos Parlamente noras dar daugiau įtraukti ES į kultūros ir žiniasklaidos politikos sritį. Rengdama pranešimą pranešėja nuėjo per toli trokšdama kontroliuoti ir prižiūrėti tinklaraščių erdvę. Laimė, komitetas kai ko atsisakė iš jos pasiūlymo plenariniame posėdyje, o kai kurių politinių frakcijų pateikti pasiūlymai yra geresni nei pats pranešimas. Tačiau pagrindinis klausimas lieka: kodėl Europos Parlamente iš viso turėtų būti diskutuojama dėl šio pranešimo?

Žiniasklaidos sutelkimo klausimas yra svarbus – toks svarbus, kad turėtų būti toliau sprendžiamas valstybės narėse. Todėl mes balsavome prieš visą pranešimą.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Aš balsavau už Marianne Mikko pranešimą dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo ES.

Teisė naudotis laisva ir įvairia žiniasklaida visose valstybės narėse šiuo metu yra nepaprastai svarbi. Dviejų ramsčių modelis, kuris buvo įgyvendintas privačioms ir viešosioms televizijos bei garso ir vaizdo paslaugoms, vystėsi labai puikiai. Kad šis plėtros procesas galėtų vystytis kuo vaisingiau, viešosioms transliavimo korporacijoms turi būti numatomas nuolatinis finansavimas, suteikiant galimybę joms propaguoti visuomenės interesus ir socialines vertybes, išsaugoti žiniasklaidos pliuralizmą ir sudaryti galimybes žmonėms naudotis aukštos kokybės turiniu.

Aš taip pat palaikau chartijos dėl žiniasklaidos laisvės parengimą. Tai būtų pagrindas bandymams užtikrinti žodžio laisvę. Tačiau sąlygos žurnalistų nepriklausomybei turi būti sudaromos konkrečiomis teisinėmis ir socialinėmis garantijomis.

Žiniasklaidos nuosavybės sutelkimas taip pat yra problema, nes jis skatina monopolijų atsiradimą. Todėl reikia sujungti konkurencijos ir žiniasklaidos teisės aktus siekiant užtikrinti teisę naudotis konkurenciją ir kokybę. Pranešimas apima visus pagrindinius klausimus ir dėl šios priežasties aš palaikau pranešimą.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), raštu. – (RO) Kaip mes visi sutinkame, pliuralizmas turėtų būti vienu iš svarbiausių žiniasklaidos elementų. Pliuralizmą būtina palaikyti ir Marianne Mikko pranešimo priėmimas yra labai svarbus žingsnis šia linkme.

Subalansuotos žiniasklaidos rinkos reikalingumą turėtų pripažinti ir remti valstybės narės, kurios turėtų įsipareigoti tiek atskirai, tiek ir kolektyviai suteikti Europos piliečiams galimybę gauti tikslią ir įvairią informaciją.

Kultūrų įvairovė, taip pat nuolatos didėjanti būtinybė integruoti migruojančius gyventojus ir mažumas kartu su kokybiškos informacijos teikimo aktyviems gyventojams svarba, yra prioritetinės Žiniasklaidos laisvės chartijos parengimo priežastys. Aš norėčiau išreikšti visišką savo paramą Europos Parlamento rekomendacijai, kad viešosios žiniasklaidos paslaugos turėtų būti skatinamos veikti kaip alternatyvūs informacijos teikėjai tiems teikėjams, kurie remiasi išimtinai komerciniais kriterijais.

Europos piliečių aktyvus naudojimas teisėmis ir pareigomis ir jų informuotumas bei gebėjimas suprasti ir kritikuoti informacijos teikimą yra būtinybė, kuri turėtų liesti kiekvieną priemonę, kurią ateityje priims tiek Europos institucijos, tiek ir kiekviena valstybė narė.

David Martin (PSE), raštu. – Naujosios technologijos paskatino naujų žiniasklaidos kanalų atsiradimą ir žiniasklaidos turinio pokyčius. Plataus diapazono žiniasklaidos sistema yra būtina demokratijai ir laisvai minčiai puoselėti. Aš ryžtingai balsavau palaikydamas Marianne Mikko rekomendacijas.

Doris Pack (PPE-DE), raštu. – (DE) Žiniasklaidos sutelkimas yra plačiai paplitusi blogybė ir su ja būtina kovoti. Tačiau visų pirma ES yra kelios šalys, kuriose žiniasklaidos sutelkimas yra problema, ir dėl to nepriimtina minėti tik vieną šalį. Antra, keliose pranešimo vietose Europos Komisija raginama veikti veiklos srityje, kurią apima subsidiarumo principas.

Jeigu tai būtų iš dalies pakeista arba aš būčiau turėjęs galimybę balsuoti dėl tokio pakeitimo, būčiau pritaręs Marianne Mikko pranešimui.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Žiniasklaidos nuosavybės sutelkimas kelių asmenų rankose sukuria didesnes monopolijas ir slopina būtiną nuomonių įvairovę.

Teisė naudotis informacija šiandien atrodo neribojama ir tuo pačiu metu nepakankama. Verslo grupės valdo didelę žiniasklaidos ir interneto paslaugų dalį ir taip pat yra jų savi geriausiai reklamuojami klientai. Būtina apsaugoti kokybišką viešąją televiziją, kuri yra pliuralistinė, atvira ir nepriklausoma. Žodžio laisvės internete klausimu ES turėtų ypač akcentuoti viešą dialogą siekiant užtikrinti tiek žodžio laisvę, tiek ir asmeninių duomenų apsaugą. Diskusijos dar tik prasidėjo. Bendradarbiaujant su pilietine visuomene sprendimus galima rasti.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Dėl darbo tvarkos taisyklių pakeitimo, kurį mes priėmėme 2008 m. liepos 8 d., atsirado naujos taisyklės pranešimams savo iniciatyva. Antros rugsėjo mėn. sesijos metu mes turėjome galimybę pasižiūrėti, kaip šios taisyklės veikia praktikoje.

Pirmadienio vakarinių diskusijų dėl kelių pranešimų savo iniciatyva metu vis dėlto paaiškėjo, kas šis pakeitimas nebuvo labiausiai vykęs. Tik pranešėjas ir Komisijos atstovas buvo išklausomi diskusijose dėl kiekvieno pranešimo. Diskusijos prarado savo dinamiškumą, nes pagalbiniais pranešėjams taip pat buvo neleidžiama pasisakyti. Net taisyklė, kad Parlamento nariai, kurie dalyvavo rengiant pranešimą, gali pateikti savo pastabas raštu, pasirodė esanti problemiška. Galiojanti taisyklė reiškia, kad vienos mėnesio sesijos metu kiekvienas Parlamento narys gali teikti raštu tik vieną kartą.

Balsavimo dėl pranešimų savo iniciatyva tvarka taip pat pasirodė esanti problemiška. Pagal naują taisyklę pakeitimų neleistina svarstyti plenariniame posėdyje. Tik alternatyvų pasiūlymą dėl rezoliucijos galima pateikti politinės frakcijos vardu.

Praktine prasme mūsų sprendimo trūkumai pakenkė šiam Marianne Mikko parengtam puikiam pranešimui dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo Europos Sąjungoje. Pranešime buvo keli punktai, liečiantys konkrečias valstybes nares. Aš manau, kad pranešimo turinys, liečiantis tokią jautrią temą, turėtų likti neutralus. Neketinu balsuoti prieš pranešimą, bet mums nebuvo suteikta galimybė balsuoti dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos, kurį pateikė mūsų politinė frakcija, t. y. PPE-DE frakcija. Aš prašau, kad ši taisyklė būtų pakeista.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), raštu. – (PL) Gerb. pirmininke, žiniasklaidos pliuralizmas reiškia įvairovę skleidžiant informaciją ir charakteringą transliuotojų prigimtį. Žiniasklaidos sektoriuje abiem šioms sritims šiuo metu gresia pavojus. Nuolatos didėjanti žiniasklaidos bendrovių, kurios konkuruoja šiame sektoriuje, nuosavybės koncentracija privedė prie situacijos, kurioje informaciją, kuri yra vertinga socialiniu ir kultūriniu požiūriu, yra sunku surasti visiems skirtų lengvai prieinamų ir standartizuotų naujienų labirinte. Sunku numatyti, prie ko privės blogėjanti padėtis šiame sektoriuje, ne tik individualių vartotojų, bet ir visos visuomenės atžvilgiu.

Pranešėja buvo teisi siekdama pabrėžti viešojo sektoriaus transliuotojų, kaip įvairovės sergėtojų, vaidmenį; jų misija – transliuoti aukštos kokybės informaciją. Ji taip pat teisi siekdama pasiūlyti modelį, pagal kurį yra stipri viešojo sektoriaus žiniasklaida už konkurencingos žiniasklaidos rinkos ribų, kuri gyvuoja kartu su privačia žiniasklaida, pagrįsta pelnu. Negali būti jokių abejonių dėl pusiausvyros tarp šių dviejų ramsčių svarbos. Pranešimo tekstas, taip pat pranešėjos ketinimai, atrodo, turėtų būti ir skaidrūs. Kultūros komiteto diskusijų metu pasiektas kompromisas yra puikus.

Be to, naujų informacijos platinimo metodų, pavyzdžiui, tinklaraščių arba kitų vartotojo sukurtų tinklaviečių statusas turėtų būti aiškiai apibrėžtas, kad šias formas kuriantieji žmonės žinotų savo teises ir pareigas bei bet kokias galimas sankcijas. Bus daugiau šio tipo turinio. Šių priemonių pagrindimas etikos kodeksu yra žingsnis reikiama linkme.

Marek Siwiec (PSE), raštu. – (PL) Rezoliucijoje dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo Europos Sąjungoje, kuri buvo priimta, Europos Parlamento nariai, įskaitant mane, buvo teisūs nusprendę pasisakyti už laisvesnio priėjimo prie įvairios žiniasklaidos bei žodžio laisvės užtikrinimą.

Tačiau taip pat turėtų būti nurodyta, kad interneto tinklaraščių klausimu rezoliucija labai skiriasi nuo pirminės Marianne Mikko bei Kultūros ir švietimo komiteto parengto pranešimo versijos. Šiame pranešime priimama, kad turėtų būti toks interneto tinklaraščių ir vartotojo kuriamų tinklaviečių statuso išaiškinimas, kad jiems būtų taikomi reglamentai, kurie būtų panašūs į kitiems leidiniams taikomus reglamentus. Tačiau rezoliucijoje,

kuri buvo faktiškai priimta, raginama pradėti atvirą diskusiją dėl interneto tinklaraščių statuso. Dėl šios priežasties aš balsavau už rezoliuciją.

Mano nuomone, internetas ir ypač interneto tinklaraščiai vaidina svarbų vaidmenį skatinant žiniasklaidos pliuralizmą bei žodžio laisvę ir kaip tokie turėtų būti laisvi nuo bet kokių apribojimų. Pranešimo 25 punktą savo ankstesnėje versijoje, jeigu jis nebuvo prastai išverstas žodžiu, sudarė grėsmę autorių, kurie naudojami šia vis populiarese terpe, žodžio laisvei. Aš norėčiau pareikšti kuo griežtesnę kalbą, kad ateityje Europos Parlamentas atmetų bet kokius panašius bandymus pereiti prie reglamentavimo ir kontrolės.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Šiandieninio balsavimo metu aš pritariau rezoliucijai dėl žiniasklaidos sutelkimo ir pliuralizmo Europos Sąjungoje. Aš sutinku su principu, kuris motyvuoja pranešėją: turi būti tam tikra lygybė tarp demokratijos ir pagrindinių laisvių apsaugos standartų.

Šiandieniniame pasaulyje žiniasklaida turi milžinišką ir nuolatos didėjančią įtaką. Vis naujesnės žiniasklaidos pasirodymas yra pozityvi raida. Ji didina dinamizmą ir įvairovę šiame sektoriuje. Aš manau, kad šia prasme reikia sukurti stebėsenos ir įgyvendinimo sistemą, kuri būtų pagrįsta žiniasklaidos pliuralizmo rodikliais, o jie būtų nustatomi patikimai ir objektyviai. Mes turėtume ginti žiniasklaidos pliuralizmą, kaip svarbų demokratijos ir laisvės aspektą, siekiant visiems Europos Sąjungos gyventojams garantuoti galimybę naudotis laisva ir įvairia žiniasklaida.

Be to, aš galiu suprasti, kad būtų verta parengti žiniasklaidos laisvių chartiją, kuri užtikrintų garantijas ne tik transliuotojų ir žurnalistų socialinių teisių atžvilgiu, bet ir garantuotų žodžio laisvę.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Dėl energijos kainų kilimo sustabdymo (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), raštu. – (RO) Užsitęsęs naftos kainų didėjimas veda prie svarbiausio rūpesčio dėl šio reiškinio poveikio ekonomikos augimui ES ir ypač dėl jo neigiamo poveikio vartotojų perkamajai galiai ir gyvenimo kokybei.

Šia prasme ES užsienio politika yra nepaprastai svarbi. Kadangi ES ekonomika vis dar didele dalimi priklauso nuo energijos importo, būtina nustatyti bendrą energijos politiką, pagrįstą solidarumo, saugumo ir energijos šaltinių ir išorinių tiekimo maršrutų įvairinimo principu.

Savo kaip pranešėjo dėl bendradarbiavimo Juodosios jūros regione aš nuolatos akcentavau šių veiksmų svarbą ir skubumą. Tačiau šiandien raginu Komisiją ir Tarybą pateikti konkrečias priemones siekiant sumažinti ES energetinę priklausomybę artimiausioje ateityje. Mano prašymas liečia ne tik naftos, bet ir dujų importą ir apima projekto *Nabucco* įgyvendinimą.

Jan Andersson, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes balsavome prieš 1 pakeitimą dėl netikėtai didelio pelno apmokestinimo, nes manome, kad siūlomas tekstas yra neaiškus, ir klausiamo, kaip jis turi būti įgyvendinamas ir konkrečiau, koks yra galutinis pasiūlymo tikslas. Tačiau mes balsavome už pakeitimą, kuriame propaguojamas mažesnis PVM energiją taupančioms prekėms ir paslaugoms, nes tai yra vienas iš daugelio galimų perėjimų prie efektyviau energiją naudojančių alternatyvų skatinančių būdų. Tačiau mes norėtume nurodyti, kad mokesčiai yra nacionalinis reikalas; todėl sprendimus dėl jų gali priimti tik valstybės narės.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šią rezoliuciją, nes pabrėžiant žalios naftos kainos tarptautinėse rinkose ir galutinės degalų kainos skirtumą, jame sugebama spręsti šią jautrią problemą be emocionalaus požiūrio, kurį pasirinko kai kurios vyriausybės, tokios kaip, pavyzdžiui, Portugalijos vyriausybė.

Portugalijoje ministras Manuel Pinho atskleidė ne vien tik savo visišką sutrikimą (ir ribotus įgaliojimus įsikišti), bet ir nepriimtina kišimąsi į reguliuojančios institucijos nepriklausomybę. Tai yra savęs apgaudinėjimas rengiantis rinkimams.

Aš atmetu bet kokią administracinę degalų kainų nustatymą arba fiskalinį suderinimą Europos lygmeniu.

Aš sutinku su mokesčių įsikišimu (PVM ir gamybos mokesčio), su sąlyga, kad jis bus laikinas ir atrankus bei vykdomas labiausiai paveiktų namų ūkių ir pramonės sektorių labui.

Mano nuomone, sprendimas iš esmės apima dabartinių reglamentų dėl naftos griežtinimą. Konkurencijos tarnyba greičiau turėtų veikti savo iniciatyvos teise siekiant įveikti nepasitikėjimo atmosferą, gaubiančią jos kompetenciją prižiūrėti naftos sektorių, negu tikėtis prisiderinti prie ministro pareiškimų arba vartotojų pretenzijų. Portugalijos viešojo nuomonė nusipelnė tvirtos garantijos, kad konkurenciją pažeidžianti praktika

nebus veiksnys nustatant kainas. Jeigu pasitvirtins, kad taip yra, Konkurencijos tarnyba privalo išikšti objektyviai ir paskirti pamokomas sankcijas.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), raštu. – Aš laiminga, kad galiu palaikyti idėjas, esančias didžiojoje šios rezoliucijos dėl kylančių energijos kainų dalyje. Nacionalinės ir regioninės valdžios institucijos turi kuo greičiau pateikti veiksmų planus siekiant apsaugoti labiausiai pažeidžiamus piliečius.

Vidutinės trukmės laikotarpiu perėjimas prie atsinaujinantys energijos šaltinių susietas su energijos vartojimo efektyvumu padės apsaugoti mus nuo neišvengiamo kainų svyravimo, kuris yra susijęs su priklausomybe nuo iškastinio kuro, bet šiuo metu reikalingi konkretūs veiksmai siekiant sumažinti ir pašalinti degalų stygių.

Tačiau aš nesutinku, kad energijos rinkų liberalizavimas yra sprendimo kylančių kainų atžvilgiu dalis.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš balsavau už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos „Dėl energijos kainų kilimo sustabdymo“. Tačiau aš balsavau prieš 1 pakeitimą, kuriame reikalaujama įvesti netikėtai didelį pelno mokesť ES. Dėl skirtingų energijos mokesčių lygių visoje Sąjungoje, tai turi būti ir turėtų būti daroma nacionaliniu lygmeniu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Aš balsavau prieš rezoliuciją dėl energijos kainų. Nors visiškai sutinku, kad energijos kainų kėlimui reikia pritariamų politinių veiksmų, aš nepritariau rezoliucijos nuorodoms į „mažai anglies dvideginio išskiriančią“ energiją. Aš atmetu idėją, kad didesnis branduolinės energijos kiekis gali turėti pozityvų poveikį aplinkai ir manau, kad politinis dėmesys turėtų būti sutelkiamas į nebranduolinius atsinaujinančius energijos šaltinius.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Aš pritariau palankiam šiandieniniam balsavimui dėl energetinio skurdo pripažinimo ir PVM tarifo tausaus energijos vartojimo prekėms sumažinimo.

– Pranešimas: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Yra daug dalykų, kuriuos ES gali padaryti, kad sumažintų nutukimo problemą, į kurią mes turėtume sutelkti dėmesį Parlamente. Todėl yra puiku, kad šiandien Parlamentas balsavo už pranešimą dėl mitybos, atsvario ir nutukimo. Viena iš šio sprendimo pasekmių yra ta, kad Parlamentas dabar ragina uždrausti riebalus.

Tačiau tuo pat metu mes manome, kad pranešime galėtų būti daug mažiau kalbama apie tai, ką mokyklos turėtų daryti ir kokią maistą jos turėtų pateikti. Mes manome, kad tai geriausia ir yra sprendžiama nacionaliniu ir vietos lygmeniu.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Kova su rimta su atsvario ir nutukimu susijusia visuomenės sveikatos problema turi būti prioritetas nuo ankstyvųjų gyvenimo etapų.

Šiame pranešime prašoma valstybių narių, vietos subjektų ir mokyklų valdžios stebėti ir gerinti mokyklų valgio kokybę ir mitybos standartus.

Mitybos informacija apie maisto produktus yra svarbi; ypač svarbus natūralių riebiųjų rūgščių transizomerų, esančių mėsoje ir pieno produktuose, ir tų, kurie gaminami pramoninio perdirbimo metu, (dirbtinių) skirtumas. Nediferencijuojamas riebalų ženklavimas tik kels vartotojų sąmyšį, sukurs neigiamą sveikų pieno produktų įvaizdį ir turės nepageidautiną poveikį vartojimui, pakenkiant visuomenės sveikatai (mažesnis svarbių maistinių medžiagų, pavyzdžiui, kalio ir baltymų, suvartojimas).

Europos rodikliai, pavyzdžiui, juosmens apimtis yra naudingi rizikos veiksnių, kurie veikia žmones įvairių su nutukimu susijusių ligų atžvilgiu, stebėsenai. Nutukimo paplitimo supratimas palengvina daug veiksmingesnių tokių problemų sumažinimo priemonių planavimą.

Aš sutinku su maisto produktų etikečių spalviniais kodais, nes europiečiams greičiau reikia ženklų, kuriuos jie gali suprasti, kad galėtų rinktis sveiką variantą, negu aiškaus ir lengvai suprantamo ženklavimo.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Atsvaris ir su mityba susijusios ligos yra rimta visuomenės sveikatos problema, kuri reiškia, kad kova su nutukimu turi būti nustatyta kaip prioritetas nuo ankstyvųjų gyvenimo etapų.

Alessandro Foglietta pranešimas yra labai aktualus prašant valstybių narių, vietos subjektų ir mokyklų valdžios stebėti bei gerinti mokyklų valgio kokybę ir mitybos standartus.

Aš manau, kad visada turi būti pateikiama maistinė informacija apie maisto produktus, ypač dirbtinių riebalų ženklas, nes jie turi didžiausią neigiamą poveikį sveikatai. Dirbtinių riebalų neskyrimas nuo natūralių riebalų klaidintų vartotojus ir tik prisidėtų prie kai kurių gyvulinės kilmės maisto produktų, kurių sudėtyje yra natūralių riebalų, pavyzdžiui, mėsos ir pieno produktų, neigiamo įvaizdžio.

Be to, aš balsavau už Europos rodiklių, pavyzdžiui, juosmens apimties ir kitų su nutukimu susijusių rizikos veiksnių, kūrimą, nes manau, kad jie gali būti naudingi ateityje siekiant įvertinti gyventojus veikiančius rizikos veiksnius ir tam, kad įgyvendinamos priemonės būtų sėkmingos.

Marian Harkin (ALDE), raštu. – Aš negaliu pritarti šiam pranešimui arba 6 pakeitimui, nes manau, kad netinka įtraukti mokesčiais arba PVM grindžiamus klausimus į sveikata grindžiamą pranešimą, pavyzdžiui, ši.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Aš balsavau už Alessandro Foglietta pranešimą ir pritariu Baltajai knygai dėl Europos strategijos su mityba, atsvorio ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti. Nutukimas yra didelė problema visoje Europoje, o su nutukimu ir prasta mityba susijusios sąlygos turi rimtas pasekmes visose visuomenėse. Mano gimtojoje šalyje Škotijos vyriausybė ėmėsi pozityvių veiksmų, kad pagerintų mitybą viešosiose institucijose, pavyzdžiui, mokyklose ir ligoninėse, ir tokios iniciatyvos turi būti skatinamos visoje ES.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), raštu. – (FI) Aš balsavau už Alessandro Foglietta pranešimą savo iniciatyva, kuri priėmė Mitybos, atsvorio ir nutukimo komitetas mūsų visuomenės sveikatos strategijoje. Aš pritariu svarbiausiai nuomonei, kad pramonei turėtų būti suteikiama galimybė per savireguliovimą pabandyti sumažinti sveikatos problemas dėl atsvorio arba nutukimo, bet šiuo atveju Komisija taip pat būtų įgaliota užtikrinti, kad iš tikrųjų būtų įgyvendintos pastangos, pavyzdžiui, teikiant protingą ir atsakingą reklamą (ypač vaikų atveju) ir mažinant žmonių su maistu suvartojamos druskos, riebalų ir cukraus kiekį.

Svarbu pateikti vartotojams išsamią informaciją ant maisto pakuočių etikečių, kad jie žinotų, kaip pasirinkti gerą, geresnį ir prastesnį maistą. Mano nuomone, ir priešingai dabartinei praktikai dirbtinių riebalų kiekis turėtų būti būtinai įtraukiamas į maisto produktų aprašymus. Aš balsavau prieš poziciją, kurią mūsų frakcija priėmė šiuo klausimu.

Tačiau aš pritariau savo frakcijos nuomonei dėl spalvinių kodų naudojimo ženklinant maisto produktus. Etiketės su spalviniu kodu, kurių tikslas pateikti aiškią informaciją apie tai, ar produktas tinkamas sveikatai, ir kurios sukėlė daug diskusijų Europoje, dažnai yra apgaulingos ir dėl to visiškai neturi jokios vertės. Dėl šios priežasties daug JK prekybos centrų grindinių siekia atsisakyti savo anksčiau priimtų praktikos.

Jörg Leichtfried (PSE), raštu. – (DE) Aš balsuosiu už Alessandro Foglietta pranešimą dėl Baltosios knygos dėl Europos strategijos su mityba, atsvorio ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti.

Aš sutinku su pranešėju, kad reikia restruktūrizuoti priemones sveikatos, sporto ir mitybos srityje. Tokios kaip atsvoris ir nesveikos mitybos įpročiai problemos dažniausiai atsiranda socialiai ir ekonomiškai nepalankiose sąlygose gyvenančių gyventojų grupėse. Vieną iš pirmųjų problemos sprendimo būdų galima įdiegti mokyklose. Didesnis fizinio švietimo pamokų skaičius ir subalansuota mityba vaikams ir jaunimui būtų vieni iš pirmųjų žingsnių į sveikesnį gyvenimo būdą, o mitybos mokslas būtų privalomas dalykas kiekvienoje Europos mokykloje. Be to, maisto produktų ženklinimas būtų laukiamas, nes jis suteiktų galimybę vartotojams palyginti produktus ir atskirti gerą ir nevisavertį maistą.

Pranešime nesiūlomas tobulas sprendimas, bet jame siūlomos kai kurios labai geros priemonės. Šios priemonės gali pakeisti keletą dalykų į gerąją pusę; štai kodėl aš vertinu jas labai palankiai.

Astrid Lulling (PPE-DE), raštu. – (FR) Pagirtina tai, kad pati Europos Komisija rūpinasi sveiku maistu ir fiziniu lavinimu visiems piliečiams, siekdama apsaugoti juos nuo atsvorio, nutukimo ir chroniškų ligų. Aš neabejotinai pritariu ketinimui skelbti pavojų grėsiant nutukimo epidemijai, kuri palietė tris milijonus vaikų ir 20–30 % suaugusių žmonių, o keturiolika milijonų vaikų ir pusė suaugusių gyventojų turi atsvorį.

Aš pritariu tam, kad būtų pripažintas ir analizuojamas aromato ir skonio stipriklių, pvz., glutamatų, guanilatų ir inozinatų, kurie dideliais kiekiais randami daugelyje paruoštų gaminių ir pramoniniu būdu pagamintų maisto produktų, poveikis vartotojų elgesiui.

Tuo pat metu aš apgailestauju, kad nebuvo priimtas mano pakeitimas, kuriuo siekiama skatinti sveikus mitybos įpročius tarantis su „Euro-Toques“, t. y. vyriausiųjų virėjų asociacija, kuri laikosi garbės kodekso ir propaguoja produktams būdingas savybes, ir propaguoti vietinę produkciją. Aš manau, kad mums būtų

labai patartina atkreipti dėmesį į jų praktinę patirtį siekiant skatinti, tarp kitko, gerą patirtį mokyklų valgyklose ir formuoti jaunų žmonių kokybiškų maisto produktų ir sveikų mitybos įpročių pomėgį.

David Martin (PSE), raštu. – Aš pritariu Alessandro Foglietta pranešimui dėl Baltosios knygos dėl Europos strategijos su mityba, atsvočiu ir nutukimu susijusioms sveikatos problemoms spręsti. Pranešime yra nemažai teigiamų rekomendacijų, pavyzdžiui, pasiūlymas dėl riebiųjų rūgščių transizomerų, kurių atžvilgiu buvo nustatyta, kad jie yra susiję su širdies ligomis ir moterų nevaisingumu, uždraudimo ES mastu. Tačiau aš norėčiau prisidėti prie savo kolegų pritariant priemonėms, kuriomis siekiama daugiau. Pavyzdžiui, mokyklų neturėtų atsidurti padėtyje, kai jos turi svarstyti nesveikų maisto produktų prekybos įkurdinimo savo patalpose galimybę. Mano balsavimas atmeta šiuos požiūrius.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Nutukimas pasiekia epidemijos lygį. Labiausiai nutukę Europos žmonės aptinkami Graikijoje, kurioje 3 iš 4 žmonių turi antsvorį ir 95 % padidėjo greitojo maisto suvartojimas.

Siekiant įveikti nutukimą, čia ir dabar būtina imtis drastiškų priemonių:

- turi būti sumažintas PVM tarifas daržovėms;
- turi būti sumažintas PVM tarifas sveikiems maisto produktams ir tradicinių maisto produktų apsaugai;
- nuo kūdikystės turi būti užtikrinama teisinga mityba;
- mokyklų valgyklose turi būti tikrinamas maistas, o mokyklose turi būti įvesti fiziniai pratimai;
- Turėtų būti draudžiama reklama ir klaidinanti informacija apie produktus, kuriuose yra didelis kiekis riebalų, cukraus arba druskos.
- aiški informacija apie maistines savybes etiketėse turėtų būti privaloma, kad vartotojai galėtų rinktis sveikos mitybos variantus;
- turėtų būti uždrausti riebalai bei aromato ir skonio stiprikliai pramoniniu būdu gaminamuose greitai paruošiamuose maisto produktuose.

2009 m. pradžioje įsigalioja Europos Komisijos nemokamo vaisių ir daržovių dalijimo mokyklose programa. Ji bus finansuojama naudojant Europos kapitalą iki 90 mln. EUR sumos per metus ir ši suma bus papildoma nacionaliniu finansavimu. Graikijos vyriausybė privalo pasirūpinti lėšomis, kad būtų galima nedelsiant pradėti įgyvendinti šią programą.

Catherine Stihler (PSE), raštu. – Aiškaus maisto produktų ženklavimo etiketėmis reikalavimas padės mums kovojant su nutukimu. Aš buvau labai nusivylusi sužinojusi, kad buvo atmestas šiame pranešime pateiktas privalomas pakuotės priekinės dalies ženklavimas spalviniu kodu. Tai priemonė, kurią aš tvirtai palaikau. Aš pritariu dirbtinių riebiųjų rūgščių transizomerų uždraudimui ES mastu.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos: Socialinis paketas (B6-0378, 0427, 0429, 0433 ir 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Yra nemažai principų, kurie turi būti taikomi ES pacientų teisei prašyti sveikatos priežiūros paslaugų ne savo, o kitoje valstybėje narėje.

Mes negalime leisti Europos Teisingumo Teismui formuoti politiką šioje srityje individualia tvarka ir palaipsniui. Jis nuspręs tikrai rinkos, o ne sveikatos priežiūros kaip ne rinkos visuotinės paslaugos išskirtinumo pagrindu.

Pacientų sveikata ir gerovė turi būti įstatymo, kurį mes rengiame šioje srityje, centre.

Tol, kol nebus susitarimo, kad mes galime suderinti savo nacionalines sveikatos paslaugas pagal aukščiausius standartus, valstybės narės turi laisvai planuoti ir finansuoti bei administruoti tarnybas, kad jos galėtų teikti aukštos kokybės sveikatos paslaugas savo teritorijose.

Nacionalinių sveikatos priežiūros tarnybų konkurencija neturi būti šio teisės akto tikslas arba rezultatas. Nebus pasitarnauta geriausiems pacientų interesams žiūrint į sveikatą tiesiog kaip į kitą prekę, kuri turi būti perkama ir parduodama. Tai, mano nuomone, pablogintų standartus.

Hélène Goudin ir Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Šioje rezoliucijoje išdėstomi požiūriai į atitinkamas politikos priemones, apimančias tokius klausimus kaip užimtumo apsauga, kova su skurdu,

darbo rinkos priemonės, senyvo amžiaus žmonių integravimas į darbo rinką, profesinis mobilumas ir atlygio skirtumai. Tokie svarbūs darbo rinkos klausimai jokių būdu neturi būti reguliuojami ES institucijų pamokymais. Valstybės narės yra geriau nei ES institucijos pasirengusios formuoti sėkmingą politiką šiose srityse. Bet koks tarptautinis koordinavimas, kuris gali būti reikalingas, turėtų būti vykdomas pasaulinių organizacijų, turinčių neabejotiną demokratinę teisėtumą, pavyzdžiui, TDO, ribose. Todėl galutiniam balsavime mes balsavome prieš šią rezoliuciją.

Marianne Thyssen (PPE-DE), raštu. – (NL) Mes vis dar esame patenkinti, kad Europos Parlamentas išbraukė sveikatos priežiūros paslaugas iš bendros direktyvos dėl paslaugų. Šiaip ar taip sveikatos priežiūra yra ypatingas sektorius, kuriam reikia ypatingo požiūrio.

Svarbiausia pasiūlymo prielaida, atitinkanti nusistovėjusią teismų praktiką, turi būti tokia: sveikatos priežiūros organizavimas ir finansavimas yra valstybių narių pareiga. Tai reiškia, viena vertus, kad paciento mobilumo negalima padaryti absoliučia teise, ir, antra vertus, kad nėra dingsties neinvestuoti į savo sveikatos sistemą. Be to, ta prielaida būtinai numatoma, kad valstybės narės turi sugebėti nustatyti tikrą kainą pacientui.

Šiuo atveju turi būti solidarumas, bet taip pat turi būti galimybė skirtingai traktuoti pacientus, kurie prisidėjo savo šalyje per socialinės apsaugos ir mokesčių sistemos, ir užsienio pacientus, kurie neprisidėjo.

Tai, kad mes turime direktyvą, yra gerai; tačiau bet kas, susipažinęs su sektoriumi, mano, kad į jį vis dar reikia įdėti daug daugiau darbo. Mano nuomone, kokybė, prieinamumas ir finansinis sveikatos priežiūros darnumas socialiai atsakingo solidarumo pagrindu šiuo atveju lieka svarbiausi kriterijai.

9. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Sesija buvo nutraukta 13.00 val. ir pratęsta 15.00 val.)

PIRMININKAVO: Diana WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

10. Ankstesnio posėdžio protokolų tvirtinimas (žr. protokolą)

11. Įgaliojimų patikrinimas (žr. protokolą)

12. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas (žr. protokolą)

13. Europos mokyklų reformos pažangos ataskaita (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas yra diskusijos žodiniu klausimu Komisijai dėl Katerinos Batzeli ir Ernos Hennicot-Schoepges Europos mokyklų reformos pažangos ataskaitos (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, autorė. – (FR) Gerb. pirmininke, aš dėkoju Komisijos narei, kad sutiko imtis šio klausimo, kuris buvo pateiktas prieš keturis mėnesius. Leiskite man priminti jums apie Europos Parlamento Kultūros ir švietimo komiteto pareigas, į kurias pagal Darbo tvarkos taisyklių VI priedo XV skyriaus 2 dalį įeina „Europos mokyklų sistemos rėmimas“.

Tos mokyklos teikia pirmenybę Bendrijos pareigūnų vaikų mokymui. Tie vaikai, klasifikuojami kaip I kategorijos vaikai, sudaro apytikriai 70 % visų vaikų, nemoka registracijos mokesčių, o Komisija skiria apytikriai 60 % finansavimo. II kategorijos vaikai, kurie sudaro iki 5 % ir III kategorijos vaikai, kurie sudaro iki 25 % moka 4 000–16 000 EUR mokyklos įmokas.

14 esamų mokyklų moko beveik 21 000 mokinių nuo darželio mokyklos iki bakalauro lygio iš bendro 100 mln. skaičiaus 24 valstybių narių Sąjungoje 14 oficialių kalbų su identiškomis mokyklos programomis visose kalbų grupėse. Lyginant su visų kitų mokyklų mokinių padėtimi Europos Sąjungoje dėl šios priežasties šie mokiniai yra labai privileijuoti.

2006 m. Komisija pažadėjo reformuoti sistemą – pagirtinas pažadas – siekiant sukurti Europos švietimo sistemą, taikomą visų tipų mokykloms, kurios norėtų suteikti Europos vidurinio mokslo baigimo atestatą remiantis bendra mokymo programa ir, kai yra galimybė, mokymą gimtąja kalba.

Parmos mieste esanti mokykla, kurią aprobavo Europos mokyklų valdytojų taryba, bus šio tipo mokykla, ketinanti 2009 m. birželio mėn. suteikti Europos vidurinio mokslo baigimo atestatus. Iš savo pusės Europos mokyklų valdytojų taryba pradėjo nuodugnų vidurinio mokslo baigimo atestato vertinimą atsižvelgiant į tebevykstančią reformą.

Europos Parlamento Kultūros ir švietimo komiteto užsakytas tyrimas, kuris bus gautas spalio mėn., rodo, kad 94 % tų, kurie išlaikė vidurinio mokslo egzaminus, pereina prie aukštojo mokslo pagrindiniuose Europos universitetuose ir 62 % jų studijuoja universitetuose, esančiuose ne kilmės šalyse. Todėl daug didesnis judumas yra šių studentų nei kitų.

Tai reiškia, kad mes turime savo žinioje Europos švietimo sistemą, kuri įrodė savo vertingumą. Savo 2002 ir 2005 m. rezoliucijose Europos Parlamentas propagavo išmintingą mokyklų sistemos reformą, vykdomą siekiant geresnio valdymo ir didesnio atvirumo.

Atsižvelgiant į sėkmingą ES plėtrą ir didėjančią ES agentūrų skaičių bei jos personalo darbo vietas, ar tikrai skubiai reikia reformuoti Europos mokyklų sistemos modelį ir pradėti perkelti jį į bendras švietimo sistemas?

Ar ne laikas pasiūlyti Europos piliečiams gerai išbandytą, daugiakalbį ir lankstų mokyklinio lavinimo modelį, kuriuo reaguojama į jų susirūpinimą dėl mobilumo, ir išnaudoti Europos mokyklų patirtį? Žinoma, aš žinau, koks bus atsakymas: tai nepriklauso mūsų kompetencijai. Ar bent jau mes turėtume dirbti šiuo klausimu, nes neabejotinai Europos mokyklų kaip elitinių supratimas ir mokinių skirstymas į kategorijas šiose mokyklose yra nesuderinamas su bendros rinkos, mobilumo ir didesnės socialinės sanglaudos tikslais?

Kokia pažanga buvo pasiekta reformos ir didesnio atvirumo procese siekiant užtikrinti, kad europinių mokyklų sistema galėtų priartėti prie Europos mokyklinio lavinimo sistemos, taip pat išsaugant viską, kas buvo pasiekta iki šiol? Kokio tipo Bendrijos finansavimo sistemos galėtų būti numatytos siekiant pagerinti pripažintų mokyklų darbą? Parmos mokykla gali parodyti mums tinkamą kryptį.

Pagaliau aš norėčiau paklausti Komisijos narės, kokia pažanga buvo pasiekta ypatingų poreikių turinčių vaikų švietimo srityje? Aš gerai žinau, kad šis klausimas yra įdomus daugeliui kolegų narių ir dėkoju Komisijos narei bei pirmininkui už galimybę surengti viešas diskusijas šiuo klausimu.

Siim Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Gerb. pirmininke, aš dėkoju gerbiamesiems Parlamento nariams už šiuos klausimus ir už šią galimybę vėl diskutuoti šiais klausimais Europos Parlamente.

Europos Komisijai europinių mokyklų sistemos reforma yra prioritetas ir yra vienas iš sudėtingiausių, kuriuos mes sprendžiame. Komisija visada tvirtai rėmė platesnį europinių mokyklų sistemos atvėrimą ir pažanga buvo pasiekta. Politinis sutarimas šiuo klausimu buvo paminėtas 2006 m. lapkričio mėn. ministrų susitikime, kuriam pirmininkavo europinių mokyklų valdytojams pirmininkaujanti Olandija.

2008 m. balandžio mėn. valdytojų tarybai oficialiai patvirtinus konkrečius metodus šiam tikslui pasiekti, bet kuri pripažinta valstybės narė mokykla dabar gali mokyti pagal Europos mokymo programą ir suteikti Europos bakalaureatą. Būtent atitinkamos valstybių narių valdžios institucijos turi imtis iniciatyvos siekiant sukonkretinti šį Europos mokyklų sistemos atidarymą savo nacionalinėse mokyklose.

Europos mokyklų sistemos atvėrimas atitinka Europos Parlamento norą užtikrinti, kad ji būtų galima tiek vietose, kuriose yra dislokuota ES decentralizuota agentūra (vadinamosios II tipo mokyklos), tiek ir vietose be tiesioginio ES dalyvavimo (vadinamosios III tipo mokyklos).

Praėjus beveik 50 metų Europos bakalaureatas iš tiesių įgijo didelę vidinę vertę. Komisija nori ją išsaugoti.

2008 m. balandžio mėn. Europos mokyklų valdytojų taryba patvirtino persvarstytą susitarimą dėl Europos bakalaureato. Akredituotos mokyklos dabar gali teikti Europos bakalaureatą.

2007 m. Parlamento Kultūros ir švietimo komitetas inicijavo tyrimą siekiant išanalizuoti buvusiųjų Europos mokyklų mokinių akademines ir profesines karjeras, kaip ką tik minėjo gerbiamoji narė. Šis tyrimas parodys konkrečias buvusiųjų Europos mokyklų mokinių privilegijas ir galimus sunkumus, su kuriais jie susiduria.

Europos mokyklų generalinis sekretorius taip pat inicijavo tyrimą siekiant parengti Europos bakalaureato išorinį vertinimą. Aš tikiu, kad bendruose abiejų tyrimų rezultatuose bus numatyti svarbiausi elementai, kurie įvertins, kaip toliau tobulinti Europos mokyklų sistemą siekiant geriausiai pritaikyti ją prie kintančių jos mokinių poreikių.

Pagaliau aš galiu informuoti jus, kad Europos mokyklų sistema labai padidino savo pastangas siekiant integruoti vaikus, turinčius specialiųjų mokymosi poreikių (SMP). 2004–2005 m. Europos mokyklas lankė 274 mokiniai, turintys specialiųjų mokymosi poreikių. Paskutiniaisiais mokykliniais metais Europos mokyklose buvo priimta 411 tokių mokinių. 2008 m. skirtas SMP biudžetas yra 3 123 000, 2004 m. SMP biudžeto išlaidos buvo šiek tiek per 2 mln. EUR.

Komisija norėtų padėkoti Europos Parlamento tarpfrakcinei grupei už tai, kad ėmėsi iniciatyvos atidėti 200 000 EUR rezervą bandomajam specialiųjų mokymosi poreikių vaikų centro projektui. Ši iniciatyva suteikia Europos mokyklų sistemai galimybę geriau patenkinti SMP vaikų poreikius.

2008 m. liepos mėn. Europos mokyklų valdytojų taryba patvirtino pasiūlymą panaudoti Europos Parlamento 200 000 EUR rezervą, kad būtų galima parengti esamos SMP politikos Europos mokyklose įvertinimą. Šis tyrimas leis Europos mokykloms pagerinti SMP mokinių integravimo kokybę.

2008 m. liepos mėn. Europos Komisija inicijavo finansinę Europos Parlamento 200 000 rezervo išlaisvinimo procedūrą. Šiuo metu inicijuojamas perdavimas į biudžeto valdymo institucijas.

Pažanga buvo pasiekta, bet nepaprastai svarbu, kad Europos Parlamentas palaikytų reformos procesą, kurį inicijavo Komisija, siekdama užbaigti šią reformą ir kuo greičiau ją iki galo įgyvendinti praktiškai. Lemiamą vaidmenį vėl turi suvaidinti valstybės narės. Aš norėčiau pabrėžti, kad mes turime puikius kontaktus su valstybėmis narėmis.

Aš tikiuosi, kad pirmininkaujanti Švedija – kuri nėra Europos Sąjungos pirmininkė, o Europos mokyklų tarybos pirmininkė – parengs šias iniciatyvas. Aš norėčiau pabrėžti, kad Europos Parlamento nario Herberto Böscho parengtas pranešimas buvo labai naudingas, o jis buvo labai pasirengęs padėti šiuo klausimu.

Aš pats padarysiu viską, kad būtų sukurta Europos mokyklų sistema, nes mes turime didelių sunkumų su sistema, kuri buvo sukurta 1953 m.; todėl privalome įgyvendinti kai kurias pertvarkas, kad priverstume šią sistemą būti lanksčią ir puikiai dirbti.

Cornelis Visser, PPE-DE frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, aš paprasčiau žodžio, nes esu susirūpinusi. Šiandien mes kalbame apie Europos mokyklas ir už tai aš esu dėkingas Emai Hennicot-Schoepges.

Aš norėčiau atkreipti Komisijos nario Siimo Kallas dėmesį į specifinį Europos mokyklų aspektą, būtent religinį švietimą. Praėjusių metų kurso metu mane pasiekė keletas nerimą keliančių pranešimų. Kaip jūs visi žinote, Europos mokyklų valdytojų taryba praėjusiais metais nusprendė, kad reikia mažiausiai septynių tos pačios kalbos mokinių, kad būtų galima dalyką mokytį gimtąja kalba. Dėl bendrųjų dalykų, pavyzdžiui, geografijos ir matematikos, tai nėra problema, bet padėtis yra visiškai kitokia, kai ji paliečia religinį švietimą.

Šis minimalaus skaičiaus padidinimas reiškia, kad tai yra Europos mokyklos, kuriose mokiniai nebegali gauti religinio išsilavinimo gimtąja kalba. Man labiausiai tai rūpi, ypač pradinio lygiu. Aš manau, kad religija, t. y. kalbėjimas ir mokymasis apie normas bei vertybes, kuriomis mes visi taip labai didžiuojamės, yra nepaprastai svarbi. Religijoje jausmai yra labai svarbūs ir kaip mes visi žinome, vaikai geriausiai gali išreikšti jausmus ir emocijas savo gimtąja kalba.

Aš manau nepriimtina, kad, priklausomai nuo jų kalbos ir tautybės, kai kurie mokiniai gali, o kiti negali gauti religinio išsilavinimo savo gimtąja kalba. Todėl aš prašau Komisijos narį apgalvoti tai ir nustatyti aiškias gaires. Visi mokiniai, ar jų gimtoji kalba būtų anglų, vokiečių ar olandų, turi turėti vienodas galimybes ir vienodą mokymo kokybę.

Dėmesys turėtų būti skiriamas ne tik mokiniams, bet ir mokymo personalo pozicijai. Mažiausiai septynių mokinių taisyklė reiškia, kad kiekvienais metais iškyla klausimas, ar bus pakankamai mokinių, ir mokymo personalas nėra tikras, ar religinis švietimas bus teikiamas kitais metais. Šis profesinis netikrumas turi pasekmes, kai jis liečia gerų visų kalbų religinio švietimo mokytojų paiešką. Aš raginu Komisiją pabrėžti religinio švietimo svarbą Europos mokyklos mokinių tėvams ir mokiniams bei siekti religinio mokymo pratęsimo mokinių gimtąja kalba Europos mokyklose.

Maria Badia i Cutchet, PSE frakcijos vardu. – (ES) Komisijos nary, mes jau minėjome, kad Europos mokyklas, kaip oficialius mokymo centrus, kartu įsteigė Sąjungos valstybių narių vyriausybės siekiant teikti daugiakalbį ir daugiakultūrį švietimą pirmiausia institucijų personalo vaikams, ir kad dėl daugelio priežasčių dabar jas reikia reformuoti dėl naujų poreikių.

Sąjungos institucinė plėtra, išsiplėtimas ir agentūrų daugėjimas privedė prie Europos mokyklų mokinių profilio pasikeitimų tiek kultūros ir kalbos prasme, tiek ir mokinių skaičiaus požiūriu; prašymų priimti skaičius smarkiai šoktelėjo.

Be to, padidėjęs įdarbinimo sutarčių lankstumas privedė prie naujų šeimyninių ir užimtumo aplinkybių, kurios turi poveikį socialiniams ir šeimyniniams profiliams bei šeimų reikmėms.

Kaip Parlamentas jau atkreipė dėmesį dviejose rezoliucijose, reikia reformos siekiant modernizuoti mokyklas, kad jos užtikrintų reikiamą paslaugų, kurioms jos buvo įsteigtos, kokybę, būtų prieinamos ir įveiktų konkrečias teisės įstoti arba segregacijos problemas.

Aš pritariu Komisijos nario pranešimui dėl dviejų dabar vykstančių tyrimų ir mes pamatysime, ar jie duos vaisių.

Trumpai tariant, nepaisant Bendrijos kalbų skaičiaus padidėjimo ir didesnio sudėtingumo, kuris laukia mūsų daugelyje sričių, šių mokyklų reformos, atvirumo didinimo ir tobulinimo procese turi būti pasiekta pažanga užtikrinant, kad jų kvalifikacijos būtų pripažįstamos visose Sąjungos valstybėse narėse.

Tai pasakiusi norėčiau užduoti du klausimus Komisijos nariui.

Pirmasis susijęs su pretenzijomis, kurių aš gavau iš kai kurių mokinių, kurie mokėsi Europos mokykloje, tėvų: atrodytų, kad jiems po Europos bakalaureato egzamino išvykus tęsti studijas, vienas balas atimamas iš parašyto vidutinio pažymio; kitaip tariant jie yra nubaudžiami. Aš norėčiau sužinoti, ar jūs žinote apie šią praktiką ir jos priežastis.

Antras klausimas susijęs su Parlamento narių padėjėjų vaikais. Aš taip pat sulaukiau pretenzijų iš padėjėjų, kurie siunčia savo vaikus kaip trečios kategorijos stojančiuosius, jeigu jie nori lankyti šias mokyklas; kitaip tariant jie turi mokėti mokyklos įmokas. Apsilankiau interneto puslapyje, kuriame išdėstoma visa informacija apie tai, kaip dirba Europos mokykla; aš turiu ją čia ir skaitau ją prancūziškai, nes būtent ta kalba ją radau:

(FR) „Bendrijos institucijose ir toliau išvardintose organizacijose dirbančių darbuotojų, kurie įdarbinti tiesiogiai ir ne mažiau kaip vienerių metų laikotarpiui, vaikai.“

(ES) Toliau pateikiamas dvylikos punktų sąrašas; 4 punkte sakoma:

(FR) „Asmenys, su Europos institucijomis turintys tiesiogiai įpareigojančią darbo sutartį, kuriai taikomos privatinės teisės nuostatos“.

(ES) Tada tai yra padėtis, kurioje atsiduria žmonės arba žmonių grupės, apie kurias mes galime kalbėti kaip apie patenkančias į pirmą kategoriją. Aš norėčiau paklausti jūsų, kodėl Parlamento narių padėjėjų vaikai turi registruotis pagal trečią kategoriją ir mokėti mokyklos įmokas.

Hannu Takkula, ALDE frakcijos vardu. – (FI) Gerb. pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti savo frakcijos vardu, kad tiesa, jog dabartinė sistema yra gana komplikauta. Ją reikia supaprastinti ir mes žinome, kad švietimo reikalai iš esmės priklauso valstybių narių kompetencijai, nors Europos mokyklų atveju jie taip pat priklauso Sąjungai. Kur tik yra ES agentūros, ten taip pat privalo būti Europos mokyklos. Tai pagrindinis principas ir mes taip pat turėtume nepamiršti, kad mūsų įvairios strategijos leidžia mums pasakyti Europos piliečiams, kad švietimas visada yra investicija į ateitį. Būtent tuo pagrindu mes turėtume veikti Europos mokyklų atveju.

Toliau aš norėčiau iškelti keletą klausimų dėl švietimo. Pirmasis liečia apimtį, kuria jis yra nemokamas. Aš manau, kad mes Europoje turėtume diskutuoti dėl nemokamo švietimo, kad ir apie kokią mokyklą kalbėtume. Kiekvienas vaikas ir jaunas žmogus turėtų turėti teisę į gerą išsilavinimą ir galimybę turėti naudoti iš gero dėstymo, o neturėjimas mokėti yra viena iš to garantijų. Aš manau, kad jei valstybės narės nori to ir jei mes iš tiesų tikime, kad švietimas yra investicija į ateitį, mes galime pasiekti šį tikslą.

Be to, svarbu, kas dėstoma būtų moksleivio gimtąja kalba, nes tai ji yra tapatumo pagrindas. Vaikai ir jaunimas į Europos mokyklas ateina iš skirtingų kultūrų ir skirtingų tautų. Svarbu, kad jie mokomi sava kalba, bet taip pat nepaprastai svarbu nepamiršti, kad mums reikia specialių dėstymo priemonių ir taip pat, kad moksleivius reikia mokyti kultūrinio supratimo, nes jie dažnai yra be savo šaknų, keliaujantys, kaip šiuo atveju, iš vienos šalies į kitą, kurioje yra nauja ir svetima aplinka. Dėl šios priežasties mes taip pat turėtume užtikrinti jų kaip žmonių bendrą asmeninį tobulėjimą ir augimą. Be to, tai yra Europos žmogaus teisių politikos ir Europos humaniškumo supratimo pagrindas.

O kalbant apie specialias mano minėtas priemones, klasių dydžiai yra vienas iš dalykų, į kuriuos būtų galima investuoti. Klasės turi būti ne per didelės, o kiekvienam vaikui turėtų būti suteikta galimybė pasinaudoti individualiai pritaikytu variantu.

Aš baigsiu sakydama, kad tikri europiečių švietimo standartai bus matuojami pagal tai, kaip mes vertiname tuos, esančius šalia mūsų, kurie yra sunkesnėje padėtyje, ir kaip mes rūpinamės vaikais ir jaunimu. Europos mokyklos yra vitrina pasauliui. Kokie yra mūsų tikrieji švietimo standartai ir kaip mes rūpinamės savo jaunimu? Ar mes pasirengę investuoti į juos ir jų ateitį? Aš tikiuosi, kad Europa gali išgalėti ir ji iš tikrųjų investuoja į vaikus ir jaunimą bei Europos mokyklas.

Ewa Tomaszewska, UEN frakcijos vardu. – (PL) Gerb. pirmininke, 50 metų patirtis Europos mokyklose, kurios susiduria su savitomis skirtingų kalbų, kultūrų įvairovės ir migracijos problemomis, verčia žmogų apsisvarstyti, ar ši patirtis turėtų būti panaudojama, kad šiuo mokyklos modeliu būtų galima plačiai naudotis. Ne vien tik Europos institucijų pareigūnų vaikai turi būti mokomi užsienio kalbų aukščiausiu lygiu bei integruojami su savo bendraamžiais iš kitų Europos šalių. Ne tik jiems, dėl to, kad jų tėvai užima postus užsienyje, reikia specialaus požiūrio į mokyklinį lavinimą.

Mes esame prieš diskriminaciją. Tai kodėl turėtų būti ne pareigūnų, o kiti vaikai neįleidžiami į šias mokyklas? Aš taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į problemą, kuri svarstoma Kultūros ir švietimo komitete, būtent būtinybę grąžinti klasiką, graikų ir lotynų kalbas į Europoje esančias mokyklas, taip pat lotynų ir graikų kalbų mokymo Europos mokyklose akcentavimą. Aš manau, kad būtina skubiai apsisvarstyti būtinybę išplėsti ir reformuoti Europos mokyklas bei principus, pagal kuriuos jos dirba.

László Tóké, Verts/ALE frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, leiskite man, kaip Kultūros komiteto narei, šiltai pritarti Kultūros komiteto narių Ernos Hennicot-Schoepges ir Katerinos Batzeli iniciatyvai užduoti klausimą žodžiu Europos Komisijai ir surengti diskusiją dėl Europos mokyklų reformos pažangos.

Kalbant apie daugiakalbystę ir jos svarbą leiskite man pasinaudoti šia galimybe iškelti rimtą problemą, kurią mes turime Rumunijoje. Čia naujausia regioninės plėtros ministro iniciatyva užbaigti ES regioninės veiklos programos perkėlimą iš Rumunijos į Vengriją sulaukė rimto puolimo iš Rumunijos socialdemokratų partijos, kuriai vadovauja buvusio komunistinio režimo lyderiai. Prašau atkreipti dėmesį, kad tai vyksta vienoje iš 27 ES valstybių narių Europos kultūrų dialogo metais, t. y. tuo metu, kai Komisijos narys Leonard Orban išleido politinį dokumentą, pavadintą „Daugiakalbystė – Europos turtas ir bendras rūpestis“. Europos kultūrų dialogo metais diskusijos dėl Europos mokyklų reformos negalėtų būti svarbesnės, nes mes gyvename daugelio kultūrų ir daugiakalbėje Europoje, kurioje kartu gyvuoja įvairios kultūros ir kalbos. Mums reikia skatinti tokią kultūrinę bendravimą ir sudaryti jam sąlygas, kad Europos integracija būtų sėkminga.

Todėl mūsų Europos švietimo sistema turi atspindėti šią daugiakultūrę charakteristiką ir leisti kultūroms palankiai ir laisvai gyvuoti kartu. Europos mokyklos konkrečiai buvo įsteigtos siekiant patenkinti šiuos poreikius – teikti daugiakultūrį švietimą kartu stiprinant Europos identitetą. Tačiau išsiplėtusioje ES, kurioje didesnis piliečių mobilumas ir daugiau agentūrų, sukurtų įvairiose valstybėse narėse, darosi problemiška patenkinti šiuos poreikius. Kaip akcentuojama šiandienos diskusijose, yra didelė būtinybė sutelkti dėmesį į reformas, nes tai jie įrodo, kad bus vis sudėtingiau teikti aukšto lygio daugiakalbį ir lankstų švietimą.

Leiskite man pabrėžti, kad tik leisdami moksleiviams išreikšti ir praktikuoti savo kultūrinį identitetą bei vartoti savo gimtąją kalbą per ugdymą ir formavimą, mes galime leisti jiems dalyvauti kaip tikriems Europos piliečiams. Jeigu Europos mokyklose moksleiviai neturės galimybės pirmiausia tobulinti savo nacionalinį identitetą naudodamiesi savo gimtąja kalba ir kultūra, mano manymu, jie neturės tvirto pagrindo Europos identiteto formavimui.

Ačiū jums už dėmesį ir linkiu geros kloties Europos mokyklų reformos procese.

Kathy Sinnott, IND/DEM frakcijos vardu. – Gerb. pirmininke, prieš keletą metų buvo išsiaiškintos dvi su Europos mokyklomis susijusios problemos. Viena buvo ta, kad jos labai atsiliko nuo specialiųjų mokymosi poreikių (SMP) turinčių vaikų įtraukties ir integruotos politikos. Antra, jei tėvai būtų prašę priimti į mokyklą vaiką su specialiaisiais poreikiais, jiems būtų buvę atsakyta, kad jie tikrai negali patenkinti jų poreikių ir tėvai būtų turėję eiti ir ieškoti ko nors kito. Ši tikrovė nebuvo graži.

2007 m. gruodžio mėn. Parlamentas atidėjo pinigų savo biudžete, siekdamas „prisidėti prie SMP vaikų mokslo pirmoje klasėje finansavimo ir remti visa apimančio švietimo koncepciją. Ši suma bus panaudota pateikus pasiūlymą pradėti vykdyti bandomąjį projektą, susijusį su SMP vaikų centru, kuriame dirbtų kvalifikuoti, atitinkamą patirtį turintys darbuotojai ir kuris būtų aprūpintas tinkama mokymo medžiaga“. Dėl laiko stokos

neperžvelgsiu derybų, kurios vyko dėl šio bandomojo projekto. Būtent tai, kad bandomasis projektas tapo keliais pusiau ramsčiais psichologijoje ir kai kuriais kitais ištekiais; tačiau ne tai aš norėčiau matyti kaip bandomąjį projektą: tikrąsias klase, t. y. per Europos mokyklas integruotas klases.

Aš manau, kad mums laikas išsiaiškinti tikslą. Tikslas yra įtraukti ir integruoti vaikus jiems prieinamu būdu. Šiuo metu Europos mokyklų SMP projekte yra 411 SMP mokinių. Tai yra 2 %, o kol kas neįgaliųjų lyginant su gyventojų skaičiumi yra 17 %. Mes vis dar neįleidžiame vaikų, turinčių specialiųjų mokymosi poreikių, į mokyklas; taigi, mums vis dar trūksta 15 %. Aš negaliu patikėti, kad gyventojų, kuriems suteikta teisė į tas mokyklas, skaičius skiriasi nuo visų gyventojų.

Mums neabejotinai reikia turėti projektą ir įvertinti situaciją; tačiau mes galėtume tai padaryti visiems laikams – matytume visiems laikams skirtą situaciją! Metas peržengti bandomųjų programų ribas. Laikas suformuoti tikrą požiūrį į vaikus, kaip tipinę praktiką visose mokyklose. Mes toli gražu to nedarome.

Tai yra kita įvairovės reikšmė. Kalbama ne vien tik apie kalbas ir kultūras: kalbama apie vaikų poreikius ir galimybes, taip pat orientavimąsi į didelę įvairovę.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Gerb. pirmininke, ponios ir ponai, nors ir nėra abejonių, kad turi būti pritarta bandymams vystyti Europos mokyklą, privalome nepamiršti, kad strateginis tikslas kai kuriais atžvilgiais yra paversti Europą orientyru moksliniu ir socialiniu požiūriu bei gyvenimo kartu modeliu.

Tuomet mes turime kurti Europos kultūros pagrindą, pavyzdžiui, tai, ką Roma davė mums teisei, ką Graikija davė mums filosofijai ir ką Vokietija davė mums muzikai. Tačiau taip pat turi būti pasakyta: tas kalbas, kurios laikomos mirusiomis, pavyzdžiui, lotynų ir graikų kalbas, dabar reikia atgaivinti – ir yra aiškūs to įrodymai – nes tai kalbos, kurias modernios Amerikos bendrovės, pavyzdžiui, „General Motors“ arba Jeilio universitetas laiko svarbiausiomis verslininkų *modus operandi* arba, jei jums patinka, šeimų galvoms. Taip pat turi būti pasakyta, kad krikščionybė ir mūsų šaknų krikščioniškosios vertybės yra svarbiausi elementai bet kurioje tikroje Europos mokykloje.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, mano kolegos Parlamento nariai pateikė jums rimtų pageidavimų dėl didesnės pažangos Europos mokyklose, kurios tarnauja kaip pavyzdžiai kitoms valstybių narių mokykloms.

Prašau atsakyti į mano klausimą, kiek vietos teisės aktai liečia Europos mokyklas. Mes nustatėme skiriasi Nyderlanduose, Belgijoje, Vokietijoje ir Liuksemburge esančios mokyklos. Nustatėme skirtumus ypač skiriasi požiūris į vaikus su mokymosi sunkumais. Jie sulaukia skirtingo traktavimo, priklausomai nuo to, ar jie yra Briuselyje, ar Liuksemburge.

Jei jau kalbame apie mokinius, kodėl jie turėtų būti skirstomi į kategorijas? Kodėl prieš jiems dalyvaujant kokiose nors pamokose jie turi atsargiai rinktis bakalaureato kursus? Kodėl religinės žinios ir klasikinės kalbos turi būti dėstomos pagal klasėje esančių mokinių skaičių? Kodėl vaikai nemokomi savo šalies istorijos? Kodėl vaikai nemokomi savo nacionaline kalba?

Dabar pereikime prie personalo: atranka pagal gabumus visose šalyse užtikrins vienodą mokytojų asociacijų standartą. Ar jūs tikrintate atrankos procesą visose šalyse? Administracinio personalo kaita yra, bet yra žmonių, kurie lieka vyresnieji mokytojai daugiau nei 20 metų. Kodėl nėra vyresniųjų mokytojų atrankos?

Lankstumas, kaip jūs pats sakėte, duos geresnius rezultatus. Valstybių narių valdžios institucijos turi pasirūpinti, kad užtikrintų, jog turės mokyklas ne išimtinai elitiniams imigrantams, o tokias mokyklas, kurios tarnauja kaip pavyzdžiai kitoms imigrantų mokykloms.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, aš atėjau čia ne tik kaip Europos Parlamento narys, bet ir kaip asmuo, turintis Europos mokyklos praktinę patirtį, nes esu vaiko, kuris trejus metus lankė Europos mokyklą Briuselyje ir praėjusiais metais pasiėmė bakalaureato atestatą, tėvas. Iš savo šeimos patirties, taip pat iš savo atsitikinių pastebėjimų, pavyzdžiui, tėvų vakarėliuose šioje mokykloje, kuri yra viena iš keturių Europos mokyklų, esančių Briuselyje, aš susidariau nuomonę, kad žinau, apie ką mes kalbame šiandien. Norėčiau pasakyti tik vieną dalyką: šių mokyklų skaičius didėja. Kai mano sūnus atėjo į šią mokyklą prieš trejus metus, Briuselyje buvo trys mokyklos, o dabar čia jų yra keturios. Europos mokyklų klasėse leidžiamas mokinių skaičius yra 32.

Verta paminėti, kad daugelyje Europos šalių leidžiamas mokinių klasėje skaičius yra daug mažesnis negu Europos mokyklose. Mūsų interesai šiuo klausimu yra aiškūs: mus turi dominti viskas, už ką mes, kaip Europos Sąjunga, mokame. Daugiau kaip 50 % šių mokyklų biudžeto ateina iš Europos Sąjungos fondų.

Pabaiga, gerb. pirmininke, yra tokia: būtų protinga atverti šias mokyklas, bet tai neturėtų būti daroma mokymo kokybės arba per didelio šiose mokyklose besimokančių vaikų ir jaunų žmonių sąskaita.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Europos mokyklos yra pripažįstamos Europoje kaip elitinės institucijos, kurios teikia kokybišką išsimokslinimą jaunimui. 1953 m. Jean Monnet pasakė, kad šių mokyklų tikslas yra sutelkti Europos vaikus nepriklausomai nuo jų tautybės ir įskiepyti jiems Europos dvasią ir priklausymo jai dvasią, kad galų gale jie galėtų kurti vieningą ir klestinčią Europą. Norint reformuoti šias mokyklas turi būti atsižvelgiama į toliau nurodytus svarbius klausimus. Šiose mokyklose turi būti vartojamos visos 23 oficialios Europos Sąjungos kalbos, o vaikams turi būti suteikta galimybė kalbėti savo gimtąja kalba. Deja, vis dar yra keletas ES kalbų, kuriomis nekalbama nei vienoje Europos mokykloje.

Be to, vienas iš Europos mokyklų tikslų yra puoselėti vieningumą vaikų grupėse, sutelkti juos bei padėti vystyti tolerancijos ir tarpusavio bendravimo dvasią. Todėl aš manau, kad jų skirstymas į tris kategorijas nėra gera priemonė. Tie, kurie patenka į paskutiniąją kategoriją, t. y. „kiti“, kaip jie yra vadinami, gauna galimybę lankyti tokią mokyklą tik su sąlyga, jei jose lieka vietų priėmus Europos pareigūnų vaikus. Šis skirstymas į kategorijas yra diskriminuojantis ir aš siūlau, kad Europos mokyklose jo turėtų būti atsisakyta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Gerb. pirmininke, Europos mokyklos koncepcija tampa vis populiareesnė. Tai yra globalizacijos, kuri paliečia viską, įskaitant švietimą, rezultatas. Dėl šios priežasties mes turime vadovavimosi principą, kurio bandomė laikytis. Štai kur prasideda problemos. Surasti atsakymą į klausimą „kokia turėtų būti mokykla“ yra labai sunku. Ar tai turėtų būti elitinė ar visapusiška mokykla, ar ji turėtų taikyti savo stilių ir mokymo programą visiems mokiniams, ar tai turėtų būti mokykla, kuri juda tam tikromis kryptimis, bet atsižvelgia į nacionalines ir religines tradicijas; ar tai turėtų būti mokykla, kurioje mokiniai mokomi vertinti ir gerbti savo tradicijas, kultūrą, istoriją, religiją ir kalbą, ar ji turėtų mokyti atvirumo kitų tautų kultūroms per daugiakalbystę ir viso pasaulio vertinimą? Šiuo atveju yra vienas klausimas, kuris iš esmės nekelia jokių abejonių. Kadangi čia yra Europos Sąjunga, mokyklose turėtų būti pripažįstami visų valstybių narių švietimo institucijų išduoti diplomai.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Aš tikiu, kad ES Europos mokyklos turi būti ateities mokyklomis, nes jose atsižvelgiama į didesnę mobilumą ir globalizacijos procesą ir dėl to jos suteikia kiekvienam moksleiviui galimybę mokytis savo gimtąja kalba, tokiu būdu skatinant daugiakalbystę.

Aš pati tyrinėju šią mokyklinio lavinimo sistemą. Aplankiau seniausią Briuselyje esančią Europos mokyklą, kuri buvo įsteigta daugiau nei prieš 50 metų ir sutikau daugiau nei 40 Rumunijos moksleivių, kurie turi galimybę mokytis gimtąja kalba. Reikėtų pasakyti, kad Europos mokyklose mokytojai puoselėja socialinę įtrauktį, nes įvairių tautybių moksleiviai susipažįsta ir padeda vienas kitam.

Aš norėčiau akcentuoti metodo, kuriuo organizuojami bakalaureato egzaminai, veiksmingumą, nes jis skatina didelį našumą ir parengia moksleivius savo kaip Europos piliečių būsimam gyvenimui. Aš manau, kad Europos mokyklų sistema turėtų būti išplėsta į visas valstybes nares, kad ji taptų bendros Europos politikos švietimo srityje dalimi. Be to, aš siūlau įsteigti ir remti regionines Europos mokyklas, atsižvelgiant į vieną esminį Europos Sąjungos principą – regioninė politika mobilioje žinių Europoje.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Europos politikoje, liečiančioje tradicinių mokyklų reformą ir jų vystymąsi Europos mokyklų statuso linkme, dalyvaujant vietos ir nacionalinėms administracinėms struktūroms, mano nuomone, reikia trijų tipų reformos: sisteminės reformos, įskaitant mokymo programų reformą, grindžiamos kokybe ir veiksmingumu; tęstinės reformos, apimančios ankstesnių rezultatų įvertinimą ir kapitalizaciją, pritaikant juos Europos mokykloms; trečios reformos, grindžiamos visų socialinių veikėjų atsakomybe ir nuosavybe.

Šiuo paskutiniu atžvilgiu aš laikausi nuomonės, kad Europos mokyklos turėtų būti laikomos pasaulio mokyklos modeliu, kuriose turėtų pradėti veikti mokymosi po pamokų komponentas. Jaunimas turėtų turėti specialią programą 14.30–17.00 val. trimestro metu, taip pat vasaros atostogų metu.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Per 50 gyvavimo metų Europos mokyklos įrodė savo kokybę. Tačiau aš manau, kad šiandienos diskusijose turėtume sutelkti dėmesį į būtinybę pritaikyti Europos mokyklas šiandieniniams reikalavimams, atsižvelgiant į ES 27 plėtrą, taip pat tokius reiškinius kaip globalizacija, migracija ir padidėjęs profesinis ir geografinis mobilumas.

Du svarbūs klausimai, kuriuos aš norėčiau pabrėžti. Visų pirma mums reikia plačiau atverti Europos mokyklas, kad galėtume integruoti visus piliečius, kuriems reikia tokios pagalbos. Antra, aš manau, kad yra būtinas diplomų pripažinimas visose Europos šalyse.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, žmogus sugaišta trečdalį savo gyvenimo, kad pasirengtų brandžiam gyvenimui per švietimą. Antra pastaba, kurią noriu pareikšti yra ta, kad Europos Sąjungos kūrimui – ką mes ir darome dabar – taip pat reikia atitinkamo mokslo. Šiuo atveju yra daug techninių aspektų, pavyzdžiui, įranga, diplomai ir kt., bet Komisijai, kaip vykdytojai, reikia puoselėti švietimo, pagrįsto didesniu kalbų skaičiumi, bendrais principais ir pagarba nacionalinėms vertybėms, idėją. Tai yra labai svarbu. Aišku, kad švietimas reikalauja investuoti pinigų, bet jei jūs neremsite šių investicijų, turėsite pritarti neišmanymui, kuris, mano manymu, kainuos mums daugiau.

Todėl Europos mokykla yra puikus projektas ir pritariu jam.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, Europos mokyklos gyvuoja 1957 m. pasirašytos konvencijos pagrindu. Per pastaruosius 50 metų Europoje buvo daug pokyčių: keletas plėtrų, padidėjęs institucijų ir agentūrų skaičius ir daug daugiau lanksčių darbo sutarčių. Todėl negali būti jokių abejonų, kad Europos mokyklų sistemą taip pat reikia keisti ir reformuoti.

Yra keletas svarbių sričių, kurioms reikia pokyčių. Problema, kuri labiausiai domina mane, yra mokinių atranka, t. y. skirstymas į kategorijas: pirmą, antrą arba trečią. Šiaip ar taip, viena vertus, ES siekia padidinti Europos piliečių mobilumą darbo rinkos srityje ir pašalinti kliūtis, ir, kita vertus, ji kliudo patekti į mokyklas galimų įvairių institucijų ir bendrovių iš visos ES darbuotojų vaikams. Reikia rasti tam tikrų mokyklų perpildymo problemos sprendimą. Be to, reikia imtis priemonių turinčių ypatingų reikmių vaikų atžvilgiu.

Pagaliau aš norėčiau paprašyti apsvarstyti Europos mokyklų įsteigimo naujose valstybėse narėse galimybę.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Gerb. pirmininke, Europos mokyklų švietimo filosofija ir mokymo programos, kurios veda prie Europos bakalaureato, turėtų pasitarnauti visoms valstybėms narėms kaip daugiakalbio ir daugiakultūrio švietimo pavyzdys. Didėjantis studentų mainų skaičius Europos švietimo įstaigose ir pasaulio ekonomikos globalizacija reiškia, kad tikroji Europos bakalaureato vertė pasiteisintų jį padarius labiau paplitusiu. Be to, jį turėtų pripažinti valstybių narių bei trečiųjų šalių aukštojo mokslo institucijos. Neabejotinai to negalima įvykdyti be atitinkamo finansavimo padidinimo.

Šiuo metu Europos mokyklos laikomos elitinėmis mokyklomis. Jos išskiria vaikus, kurių tėvai nėra ES pareigūnai. Neleidimas didesnei visuomenės daliai pasinaudoti Europos mokyklų privalumais prieštarauja Europos piliečių mobilumo padidinimo mūsų darbo rinkoje tikslui. Dažnai valstybės narės pačios bando sukurti naują švietimo sistemą, kuri geriau parengtų jaunos žmonės iššūkiams, susijusiems su globalizacija ir lanksčia darbo rinka, o tuo pat metu Europos mokyklų sistema ir Europos bakalaureatas jau gyvuoja ilgai ir, kas svarbiausia, parodė puikius rezultatus; todėl mes turime kopijuoti jas kuo plačiau.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Gerb. pirmininke, aš kalbu ne tik kaip šio Parlamento narys, bet ir kaip buvęs pedagogas. Norėčiau sužinoti, ar galiu paprašyti Komisijos nario Siimo Kallaso, kad jis kitame Ministrų Tarybos susitikime konkrečiai pakalbėtų su Britanijos švietimo ministru, kad būtų galima pasižiūrėti, ar įmanoma, ar neįmanoma pasiekti, kad jis galėtų šiek tiek pasimokyti iš sėkmingo Europos mokyklų modelio. Galbūt visų pirma jis galėtų apsvarstyti pražūtingo Britanijos vyriausybės sprendimo padaryti kalbų mokymą savanorišku, kitaip tariant, išmesti Europos kalbų mokymą iš Britanijos mokymo programos.

Antra, jūs galėtumėte priminti jam, kad Europa buvo padalinta pusę šimtmečio, o dabar yra iš naujo suvienyta 20 metų. Galbūt jis galėtų apsvarstyti pasiūlymą savo mokymo programos patarėjams, kad jie primintų būsimai kartai Centrinės ir Rytų Europos istoriją ir kultūrą, su kuria Britanija tradiciškai buvo labai susijusi ir iš tikrųjų siekė ją palaikyti.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Gerb. pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pabrėžiama turėtų būti ne vien tik dabartinio valdymo modelio netinkamumo kritika iš įvairių pusių. Aš manau, kad mes visi turime pareigą po šių diskusijų suprasti, kas statoma į pavojų, t. y. modelis, kurį Europos mokyklos gali simbolizuoti Europos švietimo erdvė; kadangi mes norime įveikti Europos švietimo erdvės iššūkį ir šiuo požiūriu trokštame gerosios patirties siekdami laimėti, yra absurdiška ir nesuderinama tai, kad mes liekame ištikimi lygiui ir valdymo modeliui, nesugebančiam priimti iššūkių, su kuriais mes susiduriame. Mano nuomone, šiandienos diskusijos siūlo Komisijai daugiau nei pakankamai stimulo suprasti, kad mes turime imtis radikalios mokyklų pertvarkos.

Erna Hennicot-Schoepges, autorė. - (FR) Gerb. pirmininke, aš norėčiau pateikti du papildomus klausimus Komisijos nariui, kuris pateikė skaičių, bet tai yra dabartinis skaičius. Komisijos nary, ar šiuo atveju taip pat turėtų būti padidinti asignavimai kitai finansinei perspektyvai; ar yra įgyvendinta finansavimo sistema, kuri užtikrintų, kad šios mokyklos galės tęsti veiklą? Kaip tik šiuo metu joms aiškiai trūksta 40 anglų kalbos

mokytojų, žinant finansines problemas, su kuriomis susiduria Jos Didenybės vyriausybė. Gal galėčiau paklausti jūsų, kokius sprendimus galima numatyti atsižvelgiant į šią situaciją? Antra, pačios mokyklos norėtų turėti daugiau savarankiškumo. Ar jūs esate už didesnį savarankiškumą, ar jums labiau patiktų išsaugoti dabartinę sistemą, kuris yra gremėzdiška ir dažnai blogai pritaikyta situacijoms vietose?

Siim Kallas, Komisijos pirmininko pavaduotojas. – Gerb. pirmininke, buvo iškelta keletas rimtų ir svarbių problemų.

Visų pirma aš norėčiau priminti jums, kad Europos mokyklų sistema yra visiškai nepriklausoma institucija. Jos pagrindas yra ne 1958 m. Sutartis, bet 1953 m. įstatai, ji turi savo tarybą, savo įstatus ir ši taryba priėmė visas taisykles. Taryboje Komisija turi tik vieną balsą.

Švietimo turinys yra visiškai Tarybos atsakomybė, ir visa tai, įskaitant skirtingas kalbų sekcijų proporcijas ir mokymo programą, yra visiškai Europos mokyklų valdytojų tarybos rankose. Todėl Komisija neturi labai daug ką pasakyti.

Finansavimas yra antras dalykas, apie kurį norėčiau pasakyti atsakydamas į vieną svarbų klausimą. Infrastruktūrą teikia priimančiosios šalys. Taigi, mokyklas pastatė Belgija, Vokietija, Prancūzija ir kt. šalys. Tai mums parodo pilną apribojimų, kuriuos mes turime infrastruktūros vystymo srityje, vaizdą.

Ką galima pasakyti apie mokymo turinį? Savo įžanginėse pastabose gerbiamoji Parlamento narė paminėjo, kad mokymo kokybė yra aukšta – ir ji yra aukšta. Vienas iš pagrindinių Europos Komisijos prioritetų – suteikti visą įmanomą paramą, kad ši kokybė būtų aukšta. Europos švietimo sistemoms atskaitos tašku iš tikrųjų bus tai, kad Europos mokyklos suteiks mokiniams išsilavinimą, kuris bus labai vertinamas visur. Taigi, aš neturiu jokios informacijos, kad mokiniai su Europos mokyklos išsilavinimu turėtų kokių nors sunkumų stojant į universitetą jei jie to nori.

Mokytojai laikomi infrastruktūros dalimi, todėl mokytojais taip pat pasirūpina valstybės narės. Pavyzdžiui, anglų kalbos mokytojais aprūpina Jungtinė Karalystė. Kitaip tariant, didesnių kalbų našta yra atitinkamai didesnė. Mes, Komisija – arba Europos biudžetas – apmoka jų eksploatacijos išlaidas. Tai duoda mums derinį, kuris galų gale tampa griozdiška sistema, ir dėl to vienas tikslas reformuoti sistemą ir padaryti aiškesnę atsakomybės ir finansavimo sritį. Jūs taip pat galite pastebėti problemas, susijusias su Belgija, kurioje, kaip buvo pasakyta, viena iš keturių mokyklų vis dar yra laikina mokykla. Ketvirtosios mokyklos statyba buvo atidėliojama ir atidėliojama; todėl mes intensyviai diskutuojame apie tai su Belgijos vyriausybe.

Kalbant apie Europos mokyklų atvirumą, mano nuomone, svarbiausias klausimas yra Europos bakalaureatas ir mokyklų, kurios nori suteikti Europos bakalaureatą, atestavimas. Mes remiame šią idėją, kurią iš esmės patvirtino valdytojų taryba, vadinasi, pagrindinės taisyklės yra. Dabar kyla klausimas, kaip tai įgyvendinti valstybės narėse. Vėl svarbiausias vaidmuo priklauso valstybėms narėms. Todėl tai iš dalies išspręs skirtingų mokinių problemą.

Šiandien, kaip sakiau, aš susitinku su Parlamento nariais ir girdžiu jūsų pastabas, kad III kategorijos reikia atsisakyti, bet aš taip pat reguliariai susitinku su mūsų personalu – jį sudaro šimtai žmonių – ir jie, žinoma, turi savo reikalavimą, t. y., kad švietimas jų vaikams būtų garantuotas.

Taigi, šiuo atveju reikalavimas yra labai tvirtai pabrėžiamas sutartyje, darbuotojų nuostatuose ir reglamente – suteikti vietas mokyklose. tuomet, žinoma, kyla klausimas, kas paskirstys kitas vietas, kurios lieka laisvos ir, neabejotinai, Briuselyje? Jis darosi vis sunkesnis ir sunkesnis. Man tai labai sudėtingas klausimas. Komisijos darbo pradžioje primygtinai atkakliai tvirtinome savo personalo vardą, kad šiuo atveju turi būti daugiau aiškumo ir valdytojų taryba įsteigtą centrinę įstaigą, kad būtų galima spręsti šiuos klausimus.

Taigi, toks yra bendras vaizdas ir aš privalau tik pakartoti, kad Komisijos nuostata tokia, kad turi būti aiškesni finansiniai klausimai ir aiškiai pasidalinti našta, turėti aiškią atsakomybę, aiškius įsipareigojimus, o tuomet galime rasti geresnius infrastruktūros problemų sprendimus, bet mes negalime nė kiek mažinti švietimo kokybės.

Kalbėdamas apie kai kuriuos specifinius klausimus vienas gerbiama narys iškėlė klausimą apie neįgaliuosius moksleivius. Jūs sakėte, kad jų yra daug daugiau, bet aš nežinau nė vieno, kuris būtų nepriimtas, kai tėvai prašė ypatingo jų vertinimo: jis visada buvo užtikrinamas. Taigi, jeigu jūs turite faktų, kad yra kokių nors nepastebėtų mokinių su negalia, prašau pateikti šiuos faktus ir mes sutvarkysime.

Dabar, kalbant apie Parlamento narių padėjėjus, jūs žinote, kad šiuo metu Parlamento narių asistentams netaikomi darbuotojų nuostatai; jie yra specialios kategorijos Parlamento darbuotojai, bet jūs taip pat žinote,

kad vyksta derybos siekiant sureguliuoti tai ir nustatyti tikslesnes taisykles, o tuomet mes galėsime apsvarstyti, ką daryti su Parlamento narių vaikų galimybe mokytis Europos mokyklose.

Taigi, tokie klausimai buvo iškelti, ir, žinoma, religinis švietimas, kalbos yra valdytojų tarybos rankose, o Komisija yra tik vienas balsas taryboje. Valdytojų taryba labai rimtai sprendžia šias problemas. Jie rengė ilgas diskusijas ir aš galiu patikinti jus, kad Europos mokyklų Generalinis sekretoriatas yra labai dėmesingas visiems įvairių kalbų poreikiams ir įvairiems religiniams aspektams. Taigi, tai yra jų pareiga.

Dar vienas dalykas: Parlamentas gali atkreipti valstybių narių dėmesį ir ypač, jei visi Europos Parlamento nariai, kurie turi ryšius savo gimtosiose šalyse, paskatintų valstybių narių švietimo ministrus remti šią Europos bakalaureato idėją, būtų tiesiog puiku. Šiuo metu yra taisyklės, kaip elgtis toliau su Europos bakalaureatu. Dabar nacionalinių ministrų eilė ieškoti suinteresuotų mokyklų. Aš žinau, kad yra daugybė suinteresuotų mokyklų, bet nacionalinės valdžios institucijos daugelyje šalių neparodė entuziazmo dėl šio projekto, kuris gali būti žingsnis reikiama linkme ir po to tikrai gali būti pozityviu orientyru Europos bakalaureatui, kad mes galėtume steigti Europos mokyklas ne tik Briuselyje, bet kur – naujosiose ir senosiose valstybėse narėse. Tai yra Europos simbolis. Bakalaureatas ir Europos švietimas yra vienas elementas mūsų struktūroje.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Aš norėčiau visiems palinkėti rytoj laimingos Europos kalbų dienos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Aš sutinku su įvairiais sprendimais, kurie buvo pasiūlyti Europos mokyklų reformos problemoms spręsti: mano kaip Plėtros komiteto pranešėjo dėl „Erasmus“ Bendrijos veiksmų programos privilegijuotas vaidmuo paskatino mane tvirtai remti reikalingą daugiakalbių ir lanksčių Europos mokyklų modelį, pagal kurį būtų išsaugomas mokymas gimtąja kalba (ir būtų dėstomas mokytojų, kurie kalba gimtąja kalba), ir kuris tuo pat metu būtų vienodas visiems be klasių skirtumų.

Europos bakalaureatas bus pirmoji priemonė po „Erasmus“ siūlomų galimybių, skirta garantuoti tikrą mobilumą moksleiviams Europoje, o po to visame pasaulyje. Mažų grupių mokymas aiškiai turi suvaidinti svarbų vaidmenį įstojančių moksleivių socialinėje, kultūrinėje ir kalbinėje integracijoje, taip pat reikia skatinti puikių kalbinių įgūdžių siekimą, padedant intensyviais kursais (kaip buvo akcentuojama nuo 2001 m. iki šiandieninės Europos kalbų dienos, minimos kiekvieno rugsėjo 26 d.).

Aš manau, kad dabartinių Europos mokyklų ir regioninių (pradinių ir vidurinių) mokyklų bendradarbiavimas yra būtina sąlyga naujai Europos mokyklų sistemai sukurti, tačiau negaliu paslėpti savo nerimo dėl Italijos regioninių mokyklų ateities; jos dėl naujos „Gelmini“ reformos galėtų visai išnykti kai kuriose mažesnėse, geografiškai nepalankias sąlygas turinčiose bendruomenėse.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – Pastaraisiais keliais dešimtmečiais Europos Sąjungos pradėtas procesas ir nuolat evoliucionuojanti švietimo sistema reiškia, kad turi būti atsižvelgta į naują perspektyvą dėl Europos mokyklų vaidmens ir svarbos. Turint omenyje naujausią ES plėtrą iki 27 valstybių narių ir didėjant ES personalui, tai reiškia, kad gerai reformuotos Europos mokyklos reikšmė tapo aukšto prioriteto klausimu.

Siekiant pateisinti ateities lūkesčius, iš Europos mokyklų mes turime pereiti prie jautrių klausimų, su kuriomis susiduria dabartinė sistema ir nustatyti problemas, kad būtų galima numatyti iš anksto numatomus pokyčius. Tokiu būdu labai reikia naujai parengtos ir visapusiškos Europos mokyklų reformos siekiant padaryti jas konkurencingesnėmis ir skaidresnėmis Europos lygmeniu ir suformuoti jų paskirtį modernesniu būdu.

Nediskriminavimo principo įgyvendinimas, suteikiant pagrindines teises mokiniams, turi būti naujos sistemos centre siekiant padaryti ją veikiančią savo pačios labui. Vis dėlto taip pat turi būti iš naujo įvertintas Europos mokyklų finansavimas, atsižvelgiant į nediskriminavimo priemones, taikomas mokiniams atsižvelgiant į jų skirtumą į kategorijas.

14. Gauti dokumentai (žr. protokolą)

15. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 116 straipsnis) (žr. protokolą)

16. Per šį posėdį priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

17. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

18. Sesijos atidėjimas

Pirmininkė. – Skelbiu Europos Parlamento sesiją atidėta.

(Posėdis baigtas 16.05 val.)

PRIEDAS (Raštiški atsakymai)

KLAUSIMAI TARYBAI (Europos Sąjungos Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė yra atsakinga už šių atsakymų turinį)

Klausimas Nr. 14, kurį pateikė Marian Harkin (H-0644/08)

Tema: Darbo laiko direktyva

Remiantis Užimtumo ir socialinių reikalų tarybos 2008 m. birželio 9 d. susitarimu dėl Darbo laiko direktyvos persvarstymo ir nauju Prancūzijai pirmininkaujant priimtu įsipareigojimu glaudžiai bendradarbiauti su Europos Parlamentu, kad būtų priimtas pasiūlytas kompromisas, kokia yra Tarybos pozicija dėl maksimalaus darbuotojo darbo laiko, dirbant be pertraukų, priežiūros paslaugas teikiančių asmenų atžvilgiu? Ar Taryba sutinka, kad dabartinėje direktyvoje neatsižvelgiama į sunkumus, kylančius neoficialios priežiūros paslaugas teikiantiems asmenims siekiant kompensavimo už savaitgalį, kadangi reikia dviejų apmokamų priežiūros paslaugas teikiančių asmenų, siekiant kompensuoti vieno neoficialios priežiūros paslaugas teikiančio asmens savaitgalį?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Tai yra techninio pobūdžio klausimas. Tačiau tai neturi nustelbti jūsų iškeltos problemos politinio aspekto. Tai susiję su priežiūros paslaugas teikiančių asmenų darbo laiku.

Išskiriami du atvejai.

Pirma, kai priežiūros paslaugas teikiantis asmuo dirba pagal darbo sutartį: 2008 m. rugsėjo 15 d. priimta Tarybos bendroji pozicija (remiantis Tarybos gegužės 9 d. susitarimu) kaip tik buvo perduota Parlamentui antrajam svarstymui. Joje nustatyta, kad laikotarpis, kai priežiūros paslaugas teikiantis asmuo realiai nedirba, negali būti laikomas darbo laiku ar įtrauktas į dienos ir savaitės poilsio laiko skaičiavimus, išskyrus, kai tai nustato nacionaliniai teisės aktai, kolektyvinė sutartis ar socialinių partnerių sudarytas susitarimas.

Kalbant apie kompensuojamąjį poilsio laiką, Taryba vadovaujasi bendroju principu, kad darbuotojams turi būti suteiktas kompensuojamasis poilsio laikas tuo atveju, kai jie negali pasinaudoti įprastu poilsio laiku. Šiuo atveju valstybėms narėms suteikiama teisė nustatyti, koks yra pagrįstas laiko tarpas, už kurį darbuotojams suteikiamas lygiavertis kompensuojamasis poilsio laikas.

Antra, tai neoficialias priežiūros paslaugas teikiantys asmenys, t. y., neapmokami priežiūros paslaugas teikiantys asmenys, kurie dirba ne pagal darbo sutartį ir negauna atlyginimo. Jų padėties Europos Sąjungos teisė nereglamentuoja. 2008 m. birželio 9 d. Tarybos pasiūlytas politinis susitarimas nepakeitė Europos Sąjungos teisės. Tai reiškia, kad nuostatos dėl darbo laiko ir kompensuojamojo poilsio netaikomos minėtų priežiūros paslaugas teikiančių asmenų atžvilgiu. Pirmininkaujanti Prancūzija patvirtino esanti įsipareigojusi glaudžiai ir konstruktyviai bendradarbiauti su Europos Parlamentu, kad kuo greičiau būtų pasiūlytas susitarimas dėl šios svarbios direktyvos.

*
* *

Klausimas Nr. 15, kurį pateikė Bernd Posselt (H-0647/08)

Tema: ES vaidmuo Kosove

Koks yra Tarybos požiūris į dabartinę padėtį Kosove ir kokia konkreti pažanga yra padaryta, kuriant ES vaidmenį jame?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Apskritai kalbant, padėtis Kosove dabar yra rami ir stabili. Per septynis mėnesius po nepriklausomybės deklaracijos priėmimo blogiausio scenarijaus buvo išvengta, o sudėtingo pradinio laikotarpio pabaigoje bendra padėtis susiklostė geriau, nei tikėtasi.

Plačiai kalbant, iki šiol buvo įrodyta, kad įmanoma išvengti skirtingų etninių grupių konfliktų, kurie gali sukelti dabartinio politinio klimato paaštrėjimą, nors keletas susidūrimų kilo Suvi Do regione, kur dauguma gyventojų yra albanai, Ibar upės šiaurinėje dalyje, netoli Mitrovicos miesto, ir Kosovo Mitrovicoje rugpjūčio 27–28 d.

Tačiau dar daug reikia nuveikti politikos srityje. Kosovo valdžia, kuri priėmė didžiąją dalį reikalingų teisės aktų, remdamasi bendru reguliavimo planu, privalo padvigubinti savo pastangas, kad įvykdytų tarptautinei bendruomenei duotus įsipareigojimus.

Padėtis šiaurinėje dalyje išlieka sudėtinga. Nemažai rimtų konfliktų kilo rugpjūčio mėn., tačiau MINUK sugebėjo su jais sėkmingai susidoroti ir išvengti padėties nekontroliavimo.

Tačiau šie konfliktai rodo, kad atmosfera šiauriniame Kosove vis dar įtempta, tarptautinė bendruomenė turi atidžiai stebėti padėtį ir palaikyti ryšį su Belgradu ir Kosovo serbų vadais.

Šiaurinėje dalyje ir toliau teisės viršenybės laikomasi silpnai, bet EULEX misijos dislokavimas tame regione gerokai pagerins padėtį sausumoje.

Nors ekonominė perspektyva gana liūdna, BVP vienam gyventojui išlieka mažiausias Europoje, 2008 m. liepos 11 d. Komisijos suorganizuota donorų konferencija Briuselyje turėjo lemiamą reikšmę Kosovo stabilumui. Konferencijos rezultatai viršijo visas viltis, kai buvo pateikti pažadai skirti 1,238 mlrd. EUR paramą, iš kurių 285 mln. EUR skirs valstybės narės, o 508 mln. EUR – Komisija.

*
* *

Klausimas Nr. 16, kurį pateikė Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Tema: Nauja FYROM provokacija prieš Graikiją

FYROM ministro pirmininko N. Gruevskio laiškas Graikijos ministrui pirmininkui K. Karamanlisui, kuriame pakartojamas nepriimtinas požiūris į tai, kad Graikijoje egzistuoja makedonų mažuma, yra nauja provokacija. Šis laiškas patvirtina, kad imperialistinė kova Balkanuose yra pagrįsta šantažu ir iredentistiniais pareiškimais, tokiais kaip tvirtinimas, kad Graikijoje egzistuoja makedonų mažuma.

Ar Taryba smerkia tokį N. Gruevskio elgesį? Ar ji pritaria tam, kad nebūtų keičiamos Balkanų sienos, ir ar ji mano, kad tokie iredentistiniai pareiškimai ir požiūris turės neigiamą reikšmę žmonėms?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Taryba nepadarė jokio pareiškimo dėl ministro pirmininko N. Gruevskio laiško ministrui pirmininkui K. Karamanlisui. Tuo atžvilgiu Taryba pabrėžia, kad svarbu palaikyti gerus kaimyninius santykius, įskaitant derybose priimtą sprendimą, kuris būtų priimtinas visoms šio ginčo šalims.

*
* *

Klausimas Nr. 17, kurį pateikė Mairead McGuinness (H-0650/08)

Tema: Lankstumas atsižvelgiant į euro zonos Stabilumo ir augimo paklą

Ar Taryba mano, kad dabartinės fiskalinės taisyklės, taikomos euro zonos šalims, yra pakankamai lanksčios, kad vyriausybės galėtų reaguoti į ekonominius sunkumus, bet kartu pakankamai griežtos, kad būtų užtikrintas viešųjų finansų tvarumas?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Remdamasi dviem 2005 m. birželio mėn. priimtais reglamentais, pakeičiančiais prevencines ir atgrasančias stabilumo ir augimo pakto nuostatas dėl fiskalinių taisyklių, ir jų įgyvendinimo taisyklių rinkiniu, Taryba pareiškė esanti patenkinta persvarstyto pakto veikimu. Pakeitimų, kylančių dėl pagrindinių pakto nuostatų pasikeitimo, tikslas yra suderinti fiskalines taisykles su ekonominiais ES valstybių narių reikalavimais, atsižvelgiant į jų padėties skirtumus ir ekonominius svyravimus skirtingu laikotarpiu.

2006 m. liepos 11 d. Taryba priėmė išvadas dėl persvarstyto pakto dėl fiskalinių taisyklių veikimo jo pirmųjų metų proga. Jose teigiama: „Visų pirmųjų metų patirtis, įskaitant persvarstytą SAP, gali būti įvertinta teigiamai.“

2008 m. birželio 3 d. Komisija pristatė Tarybai savo komunikatą „EPS@10 – Ekonominės ir pinigų sąjungos laimėjimai ir uždaviniai po 10 metų nuo jos susikūrimo“. Jį pristatydamą, Komisija patvirtino, kad neketina siūlyti jokių pakeitimų dėl BLS fiskalinių taisyklių.

Taryba svarstys šį komunikatą šių metų spalio 7 d. susitikime.

Svarbu paminėti, kad per neoficialų susitikimą, kuris vyko rugsėjo 12–13 d. Nioje, ekonomikos ir finansų ministrai, taip pat centrinių bankų valdytojai pritarė pirmininkaujančios valstybės narės pasiūlymui duoti bendrą atsaką ekonominei padėčiai Europoje. Ypač biudžeto reikaluose valstybės turėtų naudoti automatinius stabilizatorius, siekiant išlaikyti ekonominį aktyvumą, neatsisakant pastangų kontroliuoti išlaidas ir stebėti 3 proc. deficito ribą.

*
* *

Klausimas Nr. 18, kurį pateikė Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)

Tema: Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos dėl bendros akcizų tvarkos

Vienoje iš pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl bendros akcizų tvarkos (COM(2008)0078) nuostatų teigiama, kad visiškas akcizais apmokestinamų prekių sunaikinimas arba negrįžtamas praradimas, įskaitant praradimą dėl paties tų prekių pobūdžio, nelaikomas išleidimu vartoti, kad tokiu atveju joms nebūtų taikomas akcizo mokestis.

Ar Taryba nemano, kad reikėtų apsvarstyti galimybę patikslinti, kad sunaikinimas arba negrįžtamas praradimas turėtų būti arba nenumatyti įvykių, kitaip force majeure, padariny, arba būti kilęs dėl tų prekių pobūdžio? Jeigu minėtos nuostatos nebus pakankamai detalios, mokesčių mokėtojai gali jas interpretuoti savo naudai.

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Nuostata dėl produktų, kuriems taikomas akcizo mokestis, sunaikinimo arba negrįžtamo praradimo, įskaitant praradimą dėl paties jų pobūdžio, yra sudedamoji pasiūlymo dėl direktyvos dėl bendros akcizų tvarkos dalis.

Dėl pasiūlymo jau keletą kartų buvo diskutuojama Tarybos institucijose, tačiau diskusijos dar nedavė vaisių. Beje, atkreipiu dėmesį, kad EP taip pat dar nėra pateikęs savo nuomonės šiuo klausimu.

*
* *

Klausimas Nr. 19, kurį pateikė Paulo Casaca (H-0653/08)

Tema: Australija svarsto pateikti ieškinį prieš Irano prezidentą

Remiantis Australijos federalinės policijos (AFP) gegužės 14 d. pateiktais duomenimis, ministras pirmininkas Kevin Rudd pareiškė, kad Australija svarsto galimybę kreiptis į Tarptautinį Teisingumo Teismą, kaltindama Irano prezidentą smurto kurstymu prieš Izraelį.

„Irano prezidentas Mahmoud Ahmadinejad grasino pašalinsiąs žydų valstybę, todėl Australijos Vyriausybė tarėsi su teisininkais dėl bylos iškėlimo prieš jį Tarptautiniame Teisingumo Teisme Hagoje“, – teigė ministras pirmininkas K. Ruddas.

„Irano prezidento pakartoti antisemitiniai pareiškimai, išreiškiantys pasiryžimą pašalinti iš žemėlapių šiuolaikinę Izraelio valstybę, yra pasibaisėtini bet kokių šiuolaikinių tarptautinių santykių normų atžvilgiu“, – jis teigė Sky News.

Ar Taryba jau apsvaistė galimybę palaikyti Australijos iniciatyvą?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Taryba jau daug kartų pasmerkė prieš Izraelį nukreiptus antisemitinius, holokaustą neigiančius Irano lyderių, ypač Irano Islamo Respublikos prezidento, pareiškimus. Taryba mano, kad tokie pareiškimai yra nepriimtini ir kenksmingi, ir smerkia smurto ir sunaikinimo kurstymą prieš bet kurią valstybę.

Taryba nesvarstė gerbiamo nario klausimo dėl Australijos Vyriausybės ketinimų.

*
* *

Klausimas Nr. 20, kurį pateikė Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)

Tema: Įvykiai Turkijoje

Politinė krizė Turkijoje baigėsi atsargos karininkų, kaltinamų mėginimu destabilizuoti šalį, suėmimu tuo metu, kai Turkijos Aukščiausioje Teisme jau buvo pradėtas teismo procesas dėl valdančiosios partijos veiklos uždraudimo bei prezidento ir ministro pirmininko laikino nušalinimo nuo pareigų.

Koks yra Tarybos požiūris į įvykius Turkijoje? Ar ji mano, kad tai gali turėti įtakos deryboms dėl stojimo? Jei taip, koku būdu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Mes labai įdėmiai stebime įvykius Turkijoje. Norėčiau pabrėžti, kad bendra Europos Sąjungos pozicija dėl fundamentaliųjų demokratijos ir žmogaus teisių principų gerbimo yra labai aiški. Kaip šalis kandidatė, Turkija privalo atitikti politinius Kopenhagos kriterijus, ypač institucijų, užtikrinančių demokratiją, teisės viršenybę ir žmogaus teisių gerbimą, stabilumo reikalavimą.

Europos Sąjunga teikia didelę reikšmę toms sritims, kuriose yra vykdoma reforma Turkijoje. Kaip Taryba dar kartą patvirtino 2007 m. gruodžio 10 d. išvados, derybų sparta visų pirma priklauso nuo Turkijos pažangos sprendžiant klausimus, susijusius su derybų skyrių atidarymo ir uždarymo gairėmis bei derybų sąlygomis, įskaitant Stojimo partnerystės įgyvendinimą. Remiantis partnerystės nuostatomis, Turkija privalo tęsti reformą ir stengtis toliau gerinti padėtį laisvės, demokratijos, teisės viršenybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių gerbimo principų atžvilgiu.

Pirmininkaujanti valstybė narė, priimdama atitinkamą sprendimą, ES vardu pakvietė spręsti visus nesutarimus dialogų ir kompromisų būdu, paisant teisės viršenybės ir gerbiant pagrindines laisves. Pirmininkaujanti valstybė narė savo deklaracijoje taip pat pabrėžė, kad Europos Sąjunga, daug dėmesio skirianti tam, kaip demokratiškai dirba institucijos, toliau įdėmiai stebės padėtį Turkijoje.

Taryba džiaugiasi, kad Turkijos Vyriausybė, dar kartą patvirtinusi savo įsipareigojimus, išreiškė siekį toliau tęsti reformų procesą ir imtis egzistuojančių problemų sprendimo, ir išreiškia viltį, kad prišimti įsipareigojimai netrukus bus paversti konkrečiomis veiksmingomis priemonėmis. Ilgai lauktos reformos pirmiausia turi būti susijusios su žodžio ir religijos laisvės užtikrinimu, dėl kurio Turkija neturėtų delsti. Kaip Taryba pažymėjo 2007 m. gruodžio 10 d. išvados, taip pat būtina dėti dideles pastangas tokiose srityse kaip teismų reforma, kova su korupcija, mažumų teisės ir kultūrinių teisių stiprinimas, moterų teisės, vaikų teisės, profesinių

sąjungų teisės ir civilinis armijos valdymas. Šie klausimai taip pat reguliariai aptariami politinėse diskusijose su Turkija, pastarąjį kartą – per Ministrų trejeto susitikimą Briuselyje rugsėjo 15 d.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo pasakyta, Taryba užtikrina gerbiama nari, kad Europos Sąjunga toliau įdėmiai stebės padėtį Turkijoje ir kels šiuos klausimus visais įmanomais lygmenimis.

*
* *

Klausimas Nr. 21, kurį pateikė Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Tema: Išpuolis prieš Indijos ambasadą Kabule

Indija atlieka svarbų vaidmenį Afganistane labai prisidedama prie Afganistano saugumo ir stabilumo didinimo. Indijos pagalba atstatant Afganistaną turėjo didelės reikšmės regione. Nuo Talibano žlugimo 2002 m., Indijos Vyriausybė Afganistanui skyrė daugiau kaip 750 mln. JAV dolerių. Be to, šalyje dirba tūkstančiai Indijos piliečių, kurie šias lėšas naudoja afganistaniečių gyvenimui pagerinti; tam jie įgyvendina svarbius gebėjimų ir institucijų stiprinimo projektus, pvz., Salma užtvankos atstatymo ir užbaigimo projektą Herat provincijoje.

Kokių priemonių Europos Sąjunga imsis, atsižvelgdama į liepos 7 d., pirmadienį, prieš Indijos ambasadą Kabule padarytą išpuolį, siekdama suteikti visokeriopą paramą ir Indijos, ir Afganistano vyriausybėms, kad šio žiauraus išpuolio kaltininkai būtų patraukti atsakomybėn?

Atsižvelgiant į tai, kad šių metų birželio mėn. Paryžiuje vykusioje tarptautinėje konferencijoje, dėl paramos Afganistanui, Europos Sąjunga pareiškė valią stiprinti Afganistano institucijas ir didinti saugumą Afganistane bei vykdyti daugelį kitų gyvybiškai svarbių išipareigojimų, ar Taryba galėtų atsakyti, kaip ji tikisi toliau dirbti su Afganistano Vyriausybe ir kitais partneriais, tokiais kaip Indija, kad pradėti svarbiausi gebėjimų ir institucijų stiprinimo projektai būtų iš tikrųjų baigti?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Europos Sąjunga savo partnerystę su Indija laiko labai svarbia. Mes labai vertiname tai, kad tokia didelė pažanga buvo padaryta per pastaruosius aštuonerius metus nuo pirmojo ES ir Indijos aukšto lygio susitikimo Lisabonoje.

– ES ir Indijos santykiai daugiau ar mažiau pasikeitė iš esmės. Ypač didelė pažanga padaryta 2005 m. priėmus Jungtinį veiksmų planą, kuris leido praplėsti ES ir Indijos dialogo sritis ir paskatino didesnę ekspertų bendradarbiavimą.

– ES ir Indijos dialogas saugumo srityje pasireiškia reguliariomis konsultacijomis saugumo klausimais pasauliniu ir regioniniu lygmenimis, kad būtų pasiektas bendras sutarimas ir nustatytos galimos bendradarbiavimo sritys. Afganistano klausimas yra šių konsultacijų dalis ir ES mano, kad Indija šioje srityje yra labai svarbi dalyvė.

– Kaip nustatyta 2003 m. Europos saugumo strategijoje, ypač turėtume siekti strateginės partnerystės su Japonija, Kinija, Kanada ir Indija, taip pat su tomis šalimis, kurios siekia tokių pat tikslų ir vadovaujasi tokiomis pat vertybėmis kaip ir mes ir yra pasiruošusios veikti jų labui.

– Po 2007 m. vykusio ES ir Indijos aukšto lygio susitikimo pateiktame bendrame pareiškime šalys išreiškia didžiulį suverenaus, demokratiško ir pliuralistinio Afganistano palaikymą. Jos dar kartą patvirtino savo ilgalaikį išipareigojimą padėti Afganistano Vyriausybei siekiant šalies stabilumo ir atkūrimo, remiantis Afganistano susitarimu.

– Jos pakvietė Afganistaną prisijungti prie Pietų Azijos regioninio bendradarbiavimo asociacijos (angl. SAARC) kaip aštuntąją narę per 14-ąjį susitikimą Delyje 2007 m. balandžio mėn. ir per II Regioninio ekonominio bendradarbiavimo konferenciją Delyje 2006 m. lapkričio mėn. Šalys pabrėžė, kad nors pastaraisiais metais jau daug pasiekta, ateityje dar laukia didžiuliai iššūkiai.

– Šiuo atžvilgiu šalys išreiškė susirūpinimą dėl saugumo Afganistane, atsižvelgiant į terorizmo ir su narkotikais susijusios veiklos augimą, taip pat dėl pavojaus, kurį minėti įvykiai kelia Afganistano ir regiono stabilumui.

Jos pakartojo, kad jungtinis tarptautinis įsipareigojimas išlieka aukščiausios svarbos, ir susitarė toliau jungti ir derinti savo pastangas, siekiant jį sustiprinti.

– Suprasdama didžiulę Indijos paramą regioniniam stabilumui Azijos pietuose ir vertindama jos konstruktyvų ir pripažintą vaidmenį Afganistane, Taryba atkreipia ypatingą dėmesį į bet kokią Indijos signalą, kuriuo ji išreikš ketinimą stiprinti savo santykius su Europos Sąjunga, įskaitant užsienio ir saugumo politiką. Kaip Europos Sąjunga jau buvo ne kartą pabrėžusi bendraudama su Indija, Europos Sąjunga yra pasirengusi kurti glaudesnius ryšius su ja, pvz., BUSP srityje ir dėl Afganistano.

*
* *

Klausimas Nr. 22, kurį pateikė Sarah Ludford (H-0662/08)

Tema: Pagrindinės teisės

Ar galėtų Taryba patvirtinti, kad valstybės narės, prieš pateikdamos teisės akto projektą, atlieka poveikio vertinimą, ypač pagrindinių teisių atžvilgiu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Gerbiama narė turbūt žino, kad kalbant apie poveikio vertinimus tarpinstitucinis susitarimas dėl veiksmingesnės teisės aktų leidybos, priimtas 2003 m.⁽²⁾, netaikomas tiems teisės aktams, kurių projektus pateikia valstybės narės, kaip nustatyta ES sutarties VI antraštinėje dalyje.

Panašiai ir jungtinis tarpinstitucinis metodas dėl poveikio vertinimo 2005 m. taikomas tik tiems poveikio vertinimams, kuriuos atlieka Komisija dėl savo pačios pasiūlymų, taip pat dėl Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymų, kai jie mano, kad tai būtina teisės aktų leidybos proceso tikslais, prieš priimant esminius Komisijos pasiūlymo pakeitimus.

2006 m. lapkričio mėn. Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Geresnio reglamentavimo Europos Sąjungoje strateginė apžvalga“⁽³⁾ Komisija pareiškė, kad tikisi, jog vykdant Bendrojo poveikio vertinimo metodo vertinimą 2008 m., institucijos susitars vykdyti valstybių narių ES sutarties VI antraštinės dalies srities (policijos ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose) iniciatyvų poveikio vertinimus.

Savo 2008 m. sausio mėn. komunikate, kuriame pateikiama antroji geresnio reglamentavimo Europos Sąjungoje peržiūra⁽⁴⁾, Komisija teigė, kad ji tikisi, kad peržiūrint Bendrąjį poveikio vertinimo metodą bus įsipareigota atlikti valstybių narių ES sutarties VI antraštinės dalies srities (policijos ir teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose) pasiūlymų poveikio vertinimus.

Šiuo metu valstybės narės nėra įpareigosotos imtis tokių iniciatyvų pateikti poveikio vertinimus Tarybai ir kitoms institucijoms, kurie galbūt buvo atlikti rengiant iniciatyvas.

Dabartinėje Bendrojo poveikio vertinimo metodo peržiūroje reikėtų apsvarstyti, ar konkreti valstybė narė arba kelios valstybės arba institucijos, nurodant kurios, turėtų atlikti valstybių narių pateiktų iniciatyvų poveikio vertinimus.

Taryba pabrėžia, kad remiantis ES sutarties 6 straipsniu Europos Sąjungos institucijos privalo gerbti pagrindines teises, kurias užtikrina Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija ir kurios kyla iš valstybės narės bendrų konstitucinių tradicijų, įgyvendindamos Sutartyse joms nustatytus įgaliojimus, nesvarbu, ar jie vykdomi dėl valstybių narių iniciatyvų, ar ne.

*
* *

(2) OL C 321, 2003 12 31.

(3) COM (2006) 689 galutinis.

(4) COM (2008) 32 galutinis.

Klausimas Nr. 23, kurį pateikė Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)**Tema: GSM telefonų įvairių išorinių įrenginių kištukų standartizavimas**

Pastaraisiais metais nuolat augant mobiliųjų telefonų naudojimui nuolat keitėsi jų standartai (netgi skirtingų tos pačios firmos modelių). Tai lemia bereikalingas išlaidas priedams.

Pagrindinė šios anomalijos priežastis – nėra vieno standarto, kuris galiotų visiems visų rūšių GSM telefonų išorinių įrenginių (kroviklių, ausinių, duomenų perdavimo laidų) kištukams. Visiems aišku, kad išorinių įrenginių monopolizavimas kenkia konkurencijai ir dėl to neauga kokybė ir didėja kainos.

Išorinių įrenginių (pvz., USB formato) standartizavimas sumažintų kainas ir pagerintų mobiliojo ryšio paslaugas, sustiprintų vartotojų apsaugą ir konkurenciją, padidintų mobiliojo ryšio paslaugų paklausą, sumažintų elektros ir elektroninės įrangos atliekas, taupytų energiją, medžiagas ir išteklius.

Ko imsis pirmininkaujanti Prancūzija, siekdama inicijuoti reikalingas procedūras, kuriomis remdamiesi galėtume paremti reikalavimų šioje srityje suvienodinimą visoje ES, taip pat įtikinti visas suinteresuotas šalis, kad šis ketinimas yra didžiausios viešojo intereso svarbos?

Kaip Komisija galėtų inicijuoti reikiamą procedūrą, pagal kurią galėtume skatinti šios srities reikalavimų suderinimą ES ir įtikintume visus suinteresuotus subjektus, kad toks sprendimas būtų palankiausias viešiesiems interesams?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Taryba negavo Komisijos pasiūlymo dėl gerbiamos narės iškeltos klausimo. Todėl neišmanoma atsakyti į šį klausimą.

*
* *

Klausimas Nr. 24, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0669/08)**Tema: Įmonių mokesčių sistemos suderinimas**

Ar Taryba ketina imtis kokių nors veiksmų įmonių mokesčių sistemos suderinimo srityje Prancūzijos pirmininkavimo metu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Kaip jūs žinote, pirmininkaujanti Prancūzija labai didelį dėmesį skiria tinkamam vidaus rinkos veikimui. Mokesčių sistemos srityje Taryba gali tik vieningai priimti sprendimus, esant Komisijos pasiūlymui. Taryba iki šiol nėra gavusi jokio pasiūlymo iš Komisijos dėl įmonių mokesčių suderinimo.

*
* *

Klausimas Nr. 25, kurį pateikė Paul Rübig (H-0672/08)**Tema: Sertifikatas, diskriminuojantis mažąsias ir vidutines įmones**

Nedidelė baldų įmonė Žemutinėje Austrijoje dešimtmečius turėjo gerą reputaciją dėl savo aukštos kokybės gaminių. Remiantis ES teisės normomis, įmonė gali gaminti duris tik tada, jeigu turi sertifikatą patvirtintą pavyzdį. Šiuo metu tai taikoma tik lauko durims, bet greitai apims ir vidaus duris. Sertifikatą įsigyti kainuoja apie 10 tūkst. EUR ir tik vienos rūšies dizainui. Klientas, perkantis duris, kurios nėra patvirtintos sertifikato, turi teisę kreiptis dėl prekės defekto, kuri, kaip numato teisės normos dėl produkto patikimumo, galioja trisdešimt metų. Pagal įmonės pobūdį galima spręsti, kad ji gamina lauko duris, kurios dažniausiai yra užsakomos pagaminti (ypač renovuojant senus pastatus) tik mažais kiekiais, įsigyti tokio tipo sertifikatus nėra finansiškai naudinga, o įmonė nėra pajėgi pasiūlyti platesnio asortimento pavydžių (nėra finansiškai

pajėgi įsigyti sertifikatus). Ta pati padėtis susiklostys ir vidaus durų atveju, kai joms taip pat bus taikomos minėtos teisės normos. Mažosios ir vidutinės įmonės, gyvuojančios dėl savo individualumo ir savo produktų specifinės kilmės, yra išstumiamos iš rinkos.

Kodėl tokiu atveju nėra jokių išimčių ar lengvatų mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios nekonkuruoja europiniu lygmeniu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Atsakydama į P. Rübigo pateiktą klausimą, pirmininkaujanti Prancūzija pirmiausia informuoja, kad remiantis dabartinėmis Bendrijų teisės normomis, būtent pakeista Direktyva 89/106/EEB⁽⁵⁾, statybos produktai turi atitikti suderintus europinius standartus, jeigu tokių esama. Tai reiškia, kad gamintojas, prieš pateikdamas tam tikrą produktą į rinką, turi turėti eksploatacinių savybių deklaraciją, dėl kurios ne tik neabejotinai padidėja kaina, bet kuri taip pat suteikia teisę patekti į vidaus rinką, kurią sudaro 27 Europos Sąjungos valstybės narės ir trys Europos laisvosios prekybos valstybės narės, kurios yra EEE sutarties šalys.

P. Rübigo tikrai turėtų žinoti, kad Parlamentas ir Taryba šiuo metu svarsto pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos darnios statybos produktų rinkodaros sąlygos⁽⁶⁾. Šis reglamentas pakeis Direktyvą 89/106/EEB. Remiantis pasiūlymo 4 straipsniu, vietos, regioninės ar nacionalinės valdžios institucijos galbūt nenustatys esminių produkto savybių reikalavimų nei jeigu bus nustatyti tikri darnieji standartai. Tokie atvejais gamintojo, nesvarbu, ar tai yra mažoji, vidutinė ar didelė įmonė, nereikalaujama turėti eksploatacinių savybių deklaracijos. Kompetentingos valdžios institucijos turi teisę nenustatyti jokių produkto pateikimo į tam tikrą rinką sąlygų. Tai nesukeltų jokių problemų įmonių užsienio prekybai, kadangi gamintojams norint parduoti produktą teritorijoje, kurioje valdžios institucijos bus nustačiusios tam tikras sąlygas, jie privalės turėti eksploatacinių savybių deklaraciją.

Europos Parlamentas ir Taryba nuspręs, ar palaikyti Komisijos pasiūlytą būdą, sprendžiant tokio tipo problemas, kokia buvo P. Rübigo iškeltoji, ar ieškoti kito būdo.

*
* *

Klausimas Nr. 26, kurį pateikė Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)

Subject: ES ir Gruzijos laisvosios prekybos susitarimas

Šią vasarą Parlamento delegacijai lankantis Gruzijoje buvo pritarta naujoviškam pasiūlymui pagreitinti ES ir Gruzijos laisvosios prekybos susitarimo pasirašymą iki metų pabaigos. Atsižvelgiant į pastaruosius įvykius, ar Taryba sutinka, kad toks susitarimas turėtų būti kuo greičiau sudaromas, kokių veiksmų imasi Taryba, kad jis būtų pasirašytas Prancūzijos pirmininkavimo metu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Komunikatuose COM(2006)726 ir COM(2007)774 Europos Komisija aiškiai išdėstė sąlygas ir esminius principus, kurių pagrindu yra sudaromi laisvosios prekybos susitarimai su valstybėmis, kurios yra Europos kaimynystės politikos dalis.

Kalbant apie Gruziją, 2007 m. Komisija užsakė nepriklausomą tyrimą dėl laisvosios prekybos susitarimo sudarymo galimumo ir jo ekonominio poveikio, kurio rezultatai buvo paskelbti 2008 m. gegužės mėn.

⁽⁵⁾ 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/106/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su statybos produktais, derinimo (OL L 40, 1989 2 11, p. 12), pakeista 1993 m. liepos 22 d. Tarybos direktyva 93/68/EEB (OL L 220, 1993 8 30, p. 1) ir 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁶⁾ Tarybos dokumentas 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - COM (2008) 311 galutinis.

Tyrimo išvada buvo tokia, kad Gruzijos atveju tokį susitarimą apsimokėtų sudaryti tik jeigu tai būtų platus ir visapusiškas susitarimas. Kadangi Gruzija jau gauna naudos iš Bendrosios lengvatų sistemos (BLS+) plano, kuriuo jai suteikiami svarbūs pranašumai, laisvosios prekybos susitarimas nesukurtų daugiau pridėtinės vertės. Tyrimas taip pat parodė, kad Gruzija šiuo metu nėra pajėgi įvykdyti visų būtinų sąlygų, kad būtų pasirašytas visas laisvosios prekybos susitarimas, atsižvelgiant į jos ribotą pajėgumą įgyvendinti būtinas reformas.

Akivaizdu, kad po įvykių rugpjūčio mėn. Gruzijai reikia papildomos Europos Sąjungos paramos. Europos Sąjunga yra pasiruošusi reaguoti į susiklosčiusią padėtį net tik padėdama atstatyti šalį, bet ir stiprindama santykius su Gruzija ekonominio bendradarbiavimo srityje. Rugsėjo 1 d. išvadoje Europos Sąjungos Taryba įtvirtinto Europos Sąjungos įsipareigojimą sukurti glaudesnius santykius su Gruzija, įskaitant vizų išigijimo palengvinimą bei galimą visa apimančios laisvosios prekybos zonos sukūrimą, kai tik bus įvykdytos visos sąlygos⁽⁷⁾.

Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryba rugsėjo 15–16 d. priėmė išvadas dėl Gruzijos ir išreiškė pritarimą Komisijos įsipareigojimui stiprinti ES ir Gruzijos santykius, ypač spartinant parengiamuosius darbus, siekiant supaprastinti vizų išigijimą ar jų atnaujinimą ir kuriant laisvąją prekybą⁽⁸⁾.

Taryba toliau tęs darbus siekiant šio tikslo, įvertindama galimybę sudaryti platų ir visapusišką susitarimą su Gruzija, ypač siekiant suteikti techninę ar kitokią pagalbą Gruzijai, kad ji galėtų lengviau įgyvendinti susitarimo sudarymo sąlygas.

*
* *

Klausimas Nr. 27, kurį pateikė Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Tema: JAV antiraketinės sistemos skydų dislokavimas Europoje

Kaip dalį augančios ginklavimosi kovos ir tarptautinių santykių, vadovaujamų JAV ir jos NATO padalinių, militarizavimo, JAV administracija siekia dislokuoti antiraketinės sistemos skydus Europoje, pažeidžiant galiojančias tarptautines sutartis, neseniai šiuo tikslu buvo pasirašyta sutartis su Lenkijos Vyriausybe. Atsižvelgiant į tai, kad tokie sprendimai išprovokuos naują militarizmo kilimą Europoje, kokia yra Tarybos pozicija minėtų ketinimų ir susitarimo atžvilgiu?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Europos Sąjunga mano, kad raketinių ir masinio naikinimo ginklų plitimas kelia vis didesnę grėsmę taikai ir tarptautiniam saugumui. Galima numanyti, koks turėtų būti atsakas. ES prie to labai prisideda, įgyvendindama 2003 m. Europos strategiją, nukreiptą prieš platinimą minėtoje srityje.

Kalbant apie Jungtinių Valstijų, Lenkijos ir Čekijos susitarimus, tai yra dvišaliai susitarimai, kuriais siekiama įgyvendinti Amerikos projektą dislokuoti trečiąją antiraketinės gynybos skydą Europoje. Taryba nėra pareiškus savo nuomonės šiuo klausimu, aš tiesiog norėčiau pažymėti, kad skirtingai, nei teigė gerbiamas narys, Jungtinių Valstijų sudaryti susitarimai nepažeidžia jokių tarptautinių sutarčių ar įsipareigojimų.

*
* *

Klausimas Nr. 28, kurį pateikė Olle Schmidt (H-0686/08)

Tema: Marokas ir Vakarų Sachara

Prezidentas N. Sarkozy ne kartą pabrėžė, kad norėtų, jog Marokas turėtų specialų statusą, kuris jam suteiktų galimybę bendrauti su tam tikromis ES institucijomis ir kuris būtų labiau privileijuotas, nei šiuo metu numatyta galiojančiuose asociacijos susitarimuose. Prezidentas taip pat pabrėžė manantis, kad Marokas

(7) Specialioji Europos Sąjungos taryba, Briuselis, 2008 m. rugsėjo 1 d., pirmininkaujančios valstybės išvados (dok. 12594/08).

(8) Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryba, 2008 m. rugsėjo 15–16 d., Tarybos išvados dėl Gruzijos (dok. 13030/08).

turėtų likti viena iš tų šalių, kurios gauna didžiausią paramą iš ES. Jau esu pareiškęs kritinių pastabų dėl ES pagalbos politikos kaip pataikaujančios diktatūrai, ši kritika taikoma ir šiuo atveju. Vakarų Sachara jau nuo 1966 m. yra JT valstybių, kurios turėtų būti dekolonizuotos, sąrašo pradžioje, tačiau visos pastangos suteikti Vakarų Sacharos gyventojams galimybę nuspręsti savo likimą per referendumą buvo sužlugdytos Maroko. Karališkosios šeimos įtaka parlamentui yra tokia didžiulė, kad Maroko valdymo forma geriausiu atveju gali būti pavadinta dirbtine demokratija.

Ar Tarybos pirmininkas ketina ko nors reikalauti iš Maroko mainais už specialaus statuso suteikimą?

Ar Tarybos pirmininkas ketina aptarti Vakarų Sacharos klausimą su Rabato atstovais derybų metu?

Ar Tarybos pirmininkas ketina iškelti klausimą dėl Vakarų Sacharos ES valstybių vadovams Prancūzijos pirmininkavimo metu?

Ar galėtų Tarybos pirmininkas konkrečiai nurodyti, kokį Maroko vaidmenį jis mato siūlomoje Viduržemio jūros Sąjungoje?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Marokas priėmė strateginį sprendimą užmegzti glaudesnius santykius su Europos Sąjunga. Europos Sąjunga ir Marokas jau pradėjo kurti glaudesnius ryšius daugelyje sričių. Ši partnerystė sukurta remiantis bendrąja Europos kaimynystės politikos sistema ir Europos Sąjungos ir Maroko asociacijos susitarimu.

Partnerystė su Maroku taip pat pagrįsta įsipareigojimais laikytis tam tikrų bendrųjų vertybių. ES ir Maroko santykiai yra pagrįsti demokratinių principų, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių gerbimu. Dar daugiau, Marokas sutiko, kad būtų įsteigtas žmogaus teisių pakomitetas jam ir ES kuriant politinį dialogą. Šios vertybės buvo patvirtintos ES ir Maroko Europos kaimynystės politikos veiksmų plane 2005 m. Be to, Marokas yra svarbus iniciatyvos „Barselonos procesas: Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga“ narys. Jis nuo pat pradžių atliko labai pozityvų ir konstruktyvų vaidmenį. Mes atsižvelgiame į iniciatyvą, pasiūlytą per Paryžiaus aukščiausio lygio susitikimą liepos 13 d. dėl Viduržemio jūros regiono valstybių, dėl partnerystės institucinės sudėties ir konkrečių projektų tame regione nustatymo.

Tokios problemos kaip padėtis Vakarų Sacharoje ir dėl jos kilę padariniai pirmiausia keliamos visuose dvišalio politinio dialogo susitikimuose. Taryba visiškai palaiko Manhaseto derybas ir Saugumo Tarybos rezoliucijomis 1754 ir 1783 praeitais metais inicijuotą procesą. Taryba taip pat visiškai pritaria paskutinei Saugumo Tarybos rezoliucijai 1813, vienbalsiai priimtai 2008 m. balandžio 30 d., kuria šalys kviečiamos pademonstruoti realizmą ir kompromisinę dvasią, iš esmės pradedant derybas.

Taryba mano, kad labai svarbu, jog derybomis, kurioms vadovauja Jungtinių Tautų Generalinis Sekretorius, būtų pasiektas teisingas, ilgalaikis ir visiems priimtinas sprendimas Jungtinių Tautų rezoliucijų pagrindu. Be to, Taryba mano, kad šalys turėtų pereiti į kitą esminį derybų lygmenį ir pademonstruoti santūrumą, gerą valią, realizmą, įsipareigojimus ir kompromisinę dvasią.

*
* *

Klausimas Nr. 29, kurį pateikė David Martin (H-0688/08)

Tema: Ekonominės partnerystės susitarimas su CARIFORUM valstybėmis – reglamento atšaukimas

Atsižvelgiant į Komisijos atstovybės Jamaikoje Pirmojo sekretoriaus pareiškimą, paskelbtą rugpjūčio 29 d. „Jamaica Gleaner“ numeryje, ar Taryba gali patvirtinti, kad reglamentas, reglamentuojantis lengvatinį CARIFORUM valstybių patekimą į ES rinką, nenustos galioti ir kad šis reglamentas galėtų būti atšauktas tik Tarybos sprendimu

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Reglamente dėl AKR valstybių patekimo į rinką⁽⁹⁾ numatoma galimybė patekti į rinką toms valstybėms, su kuriomis yra deramasi ar jau sudaryti ekonominės partnerystės susitarimai (EPS). Jeigu AKR valstybė nusprendžia, kad ji neketina derėtis ar sudaryti EPS per protingą laikotarpį, arba jei ji pasitraukia iš EPS, Taryba turi teisę pašalinti tą valstybę iš reglamente numatytų naudos gavėjų sąrašo. Tam reikalingas Tarybos aktas, priimtas Komisijos pasiūlymo pagrindu.

*
* *

Klausimas Nr. 30, kurį pateikė Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Tema: Civilių žudymas Afganistane

Remiantis užsienio spaudos pranešimais, pastaraisiais mėnesiais JAV vadovaujamų NATO Tarptautinių saugumo paramos pajėgų (angl. ISAF), užėmusių Afganistaną ir Afganistano Vyriausybės kariuomenę, jungtinių karinių operacijų metu vis dažniau kyla incidentų, per kuriuos žūsta civiliai asmenys, ypač vaikai.

Dar daugiau, Jungtinių Tautų tyrimo duomenimis, nuo metų pradžios iki birželio mėn. pabaigos žuvo 698 civiliai asmenys, tai yra dvigubai daugiau nei pernai tuo pačiu laikotarpiu.

ISAF ir jų vietinės valdžios padalinių sukeltos nekaltų civilių žudynės, pačiais žiauriausiais būdais pažeidžiančios visus tarptautinės humanitarinės teisės principus, sukėlė šių įvykių paliestų regionų gyventojų pasipiktinimą ir didelius protestus.

Ar Taryba pasmerks šiuos baisius ISAF sukeltus įvykius ir ar ketina iš esmės apsvarstyti savo pritarimą dėl NATO įvykdyto nepriimtino šalies užėmimo?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Nors Taryba dar neaptarė šio klausimo, norėčiau pabrėžti, kad ISAF yra Afganistane joms Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos suteikto mandato pagrindu ir Afganistano valdžios institucijų prašymu teikti pagalbą siekiant stabilumo ir saugumo, kol patys afganistaniečiai galės užtikrinti saugumą šalyje. NATO pajėgos yra tam, kad užtikrintų afganistaniečių saugumą ir laisvę.

Dauguma ES šalių, 25 iš 27 valstybių narių, nusprendė dalyvauti ISAF. Jų parama pajėgoms sudaro beveik pusę visos jų karinės jėgos.

Europos Sąjunga vaidina svarbų vaidmenį, atkuriant Afganistaną visose srityse, skirdama didžiulę paramą atstatymui ir sukurdamą ESGP policijos reformavimo misiją (EUPOL Afghanistan). Europos šalys kartu įgyvendina tikslus, kuriuos priėmė šalys, remiančios ISAF, NATO aukščiausio lygio susitikime Bukarešte praeitą balandžio mėn., dalyvaujant prezidentui H. Karzai, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Tarybos generaliniam sekretoriui ir Europos Komisijos pirmininkui.

Reikia imtis visų įmanomų veiksmų, kad būtų užtikrinta, jog tarptautinių pajėgų veiksmai nepareikalautų nekaltų civilių gyventojų aukų, rizikuojant sukelti abejonių dėl tarptautinių veiksmų tikslingumo.

Atlanto Aljanso šalys tai suvokia, todėl mes esame tikri, kad jos padarys viską, kad tokios tragedijos nepasikartotų.

*
* *

⁽⁹⁾ 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1528/2007, kuriuo taikoma prekybos tam tikrų valstybių, kurios yra Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės dalis, kilmės produktais tvarka, nustatyta susitarimais, kuriais sudaromi arba ketinama sudaryti ekonominės partnerystės susitarimus (OL L 348, 2007 12 31, p. 1).

Klausimas Nr. 32, kurį pateikė Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)**Tema: Dvišalių kalbos organizacijų kūrimas**

2007 m. Komisijos nario Leonardo Orbano, atsakingo už daugiakalbystę, iniciatyva buvo suburta intelektualų (rašytojų, ekspertų, filosofų) grupė, siekiant išsiaiškinti, kaip daugiakalbystė gali sustiprinti Europą. Savo išvadose ši grupė pabrėžė poreikį stiprinti kalbų dvišalius santykius ir pasiūlė „suporuoti“ šalis, turinčias bendras kalbines ir kultūrines sąsajas. „Suporuotos“ šalys turėtų tikslą kurti dvišales organizacijas (asociacijas, fondus, institucijas, komitetus), kurios stiprintų dvišalį supratimą, teiktų kalbos mokymo paslaugas, vykdytų dvišalius mainus ir vienytų abiejų šalių mokslininkus, menininkus, valstybės tarnautojus, vertėjus, verslininkus ir aktyvius piliečius. Tokioms organizacijoms išsiplėtus į tinklus, būtų pagerintas supratimas Europos Sąjungoje ir puoselėjamas kiekvienos šalies unikalumas.

Ar Taryba palaiko šį intelektualų grupės pateiktą pasiūlymą? Jeigu taip, kaip Taryba prisidėtų prie šios iniciatyvos įgyvendinimo?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Intelektualų grupė, apie kurią kalba gerbiamas narys, buvo sukurta 2007 m. konsultuoti Europos Komisiją, kaip kalbos galėtų daryti įtaką kultūriniam dialogui ir dvišaliam supratimui. 2008 m. vasario 15 d. vykusios konferencijos daugiakalbystės klausimais metu ji pateikė savo ataskaitą „Vertingas iššūkis“. Tačiau reikėtų paminėti, kad nors ataskaita buvo naudingas indėlis diskusijoms konferencijoje, ministrai nepriėmė jokių oficialių išvadų dėl pačios ataskaitos ir joje siūlomų iniciatyvų.

Nepaisant to, reikėtų pridurti, kad grupės ataskaita buvo naudinga kitu būdu. Be to, kad ji buvo ministrų diskusijų pagrindas konferencijoje, ši ataskaita buvo pagrindinis veiksnys, į kurią buvo atsižvelgta Slovėnijos pirmininkavimo metu, kai metų pradžioje buvo parengtos Tarybos išvados dėl daugiakalbystės, kurios buvo priimtos 2008 m. gegužės mėn. Taip pat šios ataskaitos išvados tikriausiai buvo vienos iš reikšmingiausių, Komisijai rengiant savo paskutinį komunikatą dėl daugiakalbystės 2008 m. rugsėjo mėn. Galiausiai pirmininkaujanti Prancūzija taip pat naudojo ataskaitą kaip pagrindą 2008 m. rugsėjo 26 d. Paryžiuje vykusiai konferencijai „Visos daugiakalbystės valstybės“ ir rengiant Tarybos rezoliuciją dėl daugiakalbystės, kurią tikimasi priimti 2008 m. lapkričio mėn.

*
* *

Klausimas Nr. 33, kurį pateikė Jana Hybášková (H-0697/08)**Tema: Feminizmo propagavimo uždraudimas Čekijos užimtumo ir socialinių reikalų ministerijos paskelbtame kvietime teikti paraiškas dėl paramos iš Europos socialinio fondo**

Įgyvendindama veiksmų programą „Žmogiškieji ištekliai ir užimtumas“, Čekijos užimtumo ir socialinių reikalų ministerija paskelbė Kvietimą teikti paraiškas Nr. 26 dėl subsidijų projektų teikimo pagal Paramos sritį 3.4. (Lygios vyrų ir moterų galimybės darbo rinkoje – darbinio ir šeimos gyvenimo derinimas). Kvietime yra toks pareiškimas: „Projektai negali būti politinio pobūdžio; jais negali būti siekiama jokių politinių ar ideologinių tikslų, įskaitant feminizmo ar maskulizmo ideologijas.“

Ar tokia sąlyga neprieštarauja taisyklėms, reglamentuojančioms Europos socialinio fondo paramos panaudojimui? Ar Čekijos institucija turi teisę nustatyti tokio pobūdžio ribojamąją sąlygą dėl ESF? Jei taip, ar šios sąlygos formuluotė ne per griežta? Ar ji galėtų prieštarauti proporcingumo principui arba netgi būti pernelyg diskriminuojanti?

Feminizmas yra ne radikali ideologija, o greičiau teisėtas socialinis principas. Feministinių požiūrių propaguojantys judėjimai ir pelno nesiekiančios organizacijos kartu yra ir pagrindiniai vyrų ir moterų lygios galimybės, padedančių užtikrinti projektų rengėjai ir vykdytojai; šio klausimo autorė baiminasi, kad ši griežtai suformuluota sąlyga gali būti dingstis automatiškai atmesti tokių organizacijų pateiktas paraiškas.

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Taryba pritaria gerbiamos narės išreikštam poreikiui skatinti lygias galimybes Europos Sąjungoje.

Struktūrinių fondų programų įgyvendinimas laikantis subsidiarumo principo priklauso valstybių narių kompetencijai.

Tačiau tinkamas taisyklių, reglamentuojančių struktūrinius fondus, taikymas priklauso nuo Komisijos išaiškinimo. Taigi Komisijos pareiga yra užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi galiojančių Bendrijos teisės normų.

Dėl konkrečios klausime iškeltos problemos Taryba siūlo gerbiamai narei kreiptis į Komisiją.

*
* *

Klausimas Nr. 34, kurį pateikė Proinsias De Rossa (H-0700/08)**Tema: Žmogaus teisės Tunise**

2008 m. balandžio mėn. Radhia Nasraoui, žmogaus teisių gynėja ir Asociacijos prieš smurtą Tunise pirmininkė, buvo užpulta trisdešimties policijos pareigūnų per vieną iš jų nuolat vykdomų užpuolimų siekiant sustabdyti jos darbą žmogaus teisių srityje Tunise. Radhia Nasraoui jau beveik dešimtmetį kenčia nuo policijos agresijos, sekimo ir fizinių atakų. Tokios žmogaus teisių organizacijos kaip Frontline, Amnesty International ir Human Rights Watch išreiškė susirūpinimą dėl tokių teisininkų kaip R. Nasraoui saugumo, žmogaus teisių pažeidimų ir teisminės sistemos.

Kokių veiksmų ėmėsi Tarybai pirmininkaujanti valstybė narė, reaguodama į besitęsiantį šiurkštų Tuniso valdžios institucijų elgesį su R. Nasraoui, kuris reiškia ES ir Tuniso asociacijos susitarimo, ypač jo 2 straipsnio, įpareigojančio abi šalis gerbti žmogaus teises ir demokratijos principus, pažeidimą? Ar Taryba mano, kad Tunisas daro pakankamą pažangą reformuotis, kaip buvo žadėta?

Atsakymas

Šis atsakymas, kuris buvo pateiktas pirmininkaujančios valstybės narės ir nėra įpareigojantis Tarybos ar valstybių narių, nebuvo pateiktas žodžiu per Klausimų valandą Tarybai per Europos Parlamento 2008 m. rugsėjo II mėnesinę sesiją Briuselyje.

Europos Sąjunga pasitaikius progai savo partneriams Tunise visada pabrėžia, kad demokratijos vertybių, žmogaus teisių ir teisės viršenybė yra esminė mūsų santykių dalis.

Turėdama tai omenyje, Europos Sąjunga nuolat skatina Tuniso valdžios institucijas priimti didesnius įsipareigojimus leisti žmogaus teisių šalininkams laisvai be jokių kliūčių atlikti savo darbą.

Per pirmąjį Žmogaus teisių ir demokratijos pakomitečio susitikimą 2007 m. lapkričio mėn. buvo pradėtas dialogas su Tuniso atstovais minėtais klausimais. Jis bus tęsiamas per antrąjį pakomitečio susitikimą ateinantį spalio mėn. Europos Sąjunga tikisi, kad dialogas padės padaryti pažangą, skatinant žmogaus teises, o tai yra pagrindinis mūsų užsienio politikos tikslas.

Dėl to Europos Sąjunga skiria ypatingą dėmesį pastangoms skatinti iš tikrųjų pliuralistinę demokratiją, kuri leistų visiems Tuniso pilietinės visuomenės nariams dalyvauti viešajame gyvenime, ir stiprinti teisės viršenybę.

Taryba toliau itin įdėmiai stebės padėtį Tunise, ypač turėdama omenyje kitą ES ir Tuniso asociacijos tarybos susitikimą 2008 m. lapkričio mėn.

*
* *

KLAUSIMAI KOMISIJAI

Klausimas Nr. 42, kurį pateikė Stavros Arnaoutakis (H-0646/08)

Tema: Priemonės, kuriomis siekiama sumažinti elektros energijos suvartojimą prietaisams veikiant budėjimo režimu

Atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą dėl elektros energijos suvartojimo sumažinimo prietaisams veikiant budėjimo režimu (pvz., namų apyvokos prietaisams, televizoriams, biuro įrenginiams, kompiuteriams ir kt.), ar galėtų Komisija pateikti informacijos apie tai, kiek energijos dabar per metus suvartojama prietaisams veikiant budėjimo režimu, kokią įtaką tai daro šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakoms ir kaip tai galima veiksmingai sumažinti? Ar Komisija finansuos kampanijas, įgyvendinamas vietiniu lygmeniu, teikiant informaciją, didinant supratimą ir aktyviai įtraukiant į tai visuomenę?

Atsakymas

Apskaičiuota, kad dabar per metus 27 ES šalyse budėjimo režimu veikiantys ir išjungti elektros ir elektronikos namų apyvokos ir biuro įrenginiai suvartoja apie 50 teravatvalandžių (TXh) elektros energijos, atitinkamai toks kiekis elektros energijos suvartojamas Portugalijoje. Tai reiškia 20 Mt CO₂ išlakų per metus.

Techninis, aplinkosaugos ir ekonominis parengiamasis tyrimas⁽¹⁰⁾ dėl išjungtų ar budėjimo režimu veikiančių prietaisų ekologinio projektavimo priemonės parodė, kad priėmus tam tikrus techninius sprendimus galima reikšmingai sumažinti energijos suvartojimą. Kartu tai sumažintų vartotojo / naudotojo išlaidas, turint omenyje pardavimo ir eksploataavimo kainas. 2008 m. liepos 7 d. valstybės narės patvirtino reglamento dėl išjungtų ar budėjimo režimu veikiančių prietaisų (įgyvendinančio „Ekologinio projektavimo“ direktyvą 2005/32/EEB) projektą. Jame nustatomas didžiausias galimas energijos suvartojimo lygis, taip siekiant sutaupyti beveik 75 proc. išjungtų / budėjimo režimu veikiančių prietaisų suvartojamos elektros Bendrijoje 2020 m. CO₂ išlakos sumažės apie 14 Mt per metus.

Pasiūlytame reglamente nustatomi didžiausi galimi išjungtų / budėjimo režimu veikiančių prietaisų energijos suvartojimo lygiai, kurie įsigalios dviem etapais. Antrojo etapo lygiai beveik atitinka tai, ko galima pasiekti geriausiomis technologijomis. Kita veikla, pvz., supratimo apie išjungtus / budėjimo režimu veikiančius prietaisus didinimas, padėtų dar šiek tiek papildomai sutaupyti energijos, tačiau tokia veikla artimiausiu metu nėra numatoma.

*
* *

Klausimas Nr. 43, kurį pateikė Sarah Ludford (H-0663/08)

Tema: Branduolinių atliekų tvarkymas

Europos Komisijos Eurobarometro apklausų duomenimis, saugaus sprendimo dėl panaudoto kuro ir radioaktyviųjų atliekų iš branduolinės energijos gamybos paieška ir toliau lieka ES piliečiams rūpimu klausimu.

Ar gali Komisija užtikrinti, kad 2007 m. liepos mėn. įkurtos Europos aukšto lygio grupės dėl branduolinio saugumo ir atliekų tvarkymo įsipareigojimas konsultuoti dėl saugumo standartų suvienodinimo visoje Sąjungoje nėra pretekstas sumažinti jau taikomų nacionalinių apsaugos priemonių svarbą?

Be to, kaip Komisija reaguoja į JK parlamentinio Valstybės ataskaitų komiteto pranešimą, kur nurodoma, kad branduolinės eksploataavimo nutraukimo išlaidos buvo didžiulės ir sparčiai kylančios?

Atsakymas

Aukšto lygio grupė dėl branduolinio saugumo ir atliekų tvarkymo (ALG) orientuojasi į saugumo klausimus, siekdama nustatyti prioritetus ir nurodyti veiklos sritis, kurių turi būti imtasi ES lygmeniu. Jos pareiga padėti ES institucijoms palaipsniui suformuoti bendrą supratimą ir galiausiai priimti papildomas europines taisykles branduolinių įrenginių saugumo, panaudoto kuro ir radioaktyviųjų atliekų tvarkymo saugumo srityse.

⁽¹⁰⁾ Galima rasti adresu www.ecostandby.org.

Komisija pabrėžia, kad aukščiausių saugumo standartų ir saugaus radioaktyviųjų atliekų tvarkymo skatinimas yra pagrindiniai prioritetai naudojant ir gaminant branduolinę energiją visoje ES.

Nesant jokio teisiškai įpareigojančio dokumento dėl eksploataavimo nutraukimo ir atliekų tvarkymo finansinių išteklių valdymo, Komisija įvertina valstybių narių patirtį, remdamasi Komisijos rekomendacija dėl branduolinių įrenginių eksploatavimui nutraukti, panaudotam kurui ir radioaktyviosioms atliekoms tvarkyti skirtų finansinių išteklių valdymo⁽¹¹⁾. Komisija toliau tobulina šią rekomendaciją, padedant Eksploataavimo finansavimo ekspertų grupei, kad būtų pasiektas bendras aiškinimas, kuris leis nustatyti, kas kelia susirūpinimą ir kurioje srityje būtina pažanga, siekiant laikytis rekomendacijos nuostatų. Rezultatai bus pateikti III Komisijos ataskaitoje Parlamentui ir Tarybai.

JK ataskaitoje pabrėžiama, kad išlaidos, susijusios su branduolinės energijos gamyklų eksploataavimo nutraukimu, yra nepaneigiamai reikalingos apdorojant ir laikant branduolinės atliekas. Tinkama ilgalaikė branduolinių atliekų apdorojimo ir laikymo sistema tik pagerintų ilgalaikę padėtį išlaidų atžvilgiu ir galėtų padėti sumažinti išlaidas. Dabartiniai apskaičiavimai atrodo kiek išpūsti, kylant abejonių dėl pastovių ir ilgalaikių nacionalinių nuostatų buvimo. Didėjant techninei patirčiai, nutraukiant branduolinės energijos gamyklų eksploatavimą, tikimasi, kad realios eksploataavimo nutraukimo išlaidos sumažės.

Šiuo metu Komisija yra įsitraukusi į dialogą su valstybėmis narėmis, siekdama sukaupti gerą patirtį dėl branduolinės energijos gamyklų eksploataavimo nutraukimo finansinio planavimo, ragindama visas valstybes nares numatyti lėšas, kurios bus reikalingos branduolinės energijos gamyklų eksploatavimui nutraukti.

*
* *

Klausimas Nr. 44, kurį pateikė Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Tema: Nafta – strateginis tarptautinės bendruomenės turtas

Vyresnieji ES pareigūnai teigia, kad žemos naftos kainos yra praeities dalykas. Ar Komisija galėtų pasakyti, ar atsižvelgdama į ekonomines ir kitas aukštos naftos kainos sukeltas problemas ES tiria ar ketina tirti naftos ir jos produktų, kaip strateginio turto, klasifikaciją ir ar ketina pritarti tokiai klasifikacijai, o tai reikštų, kad naftos kaina nepriklausytų nuo finansinės rinkos ar kitų veiksnių? Jeigu ES jau apsvarstė šį klausimą, ar galėtų atsakyti, kaip naftos kaina bus nustatoma tarptautiniu lygmeniu?

Atsakymas

Komisija mano, kad nafta tikrai yra strateginis išteklius, todėl remiasi tokia politika, kuria siekiama užtikrinti patikimą ir finansiškai prieinamą naftos ir jos produktų tiekimą Europos vartotojams. Be Europos naftos rinkos funkcionavimą ir skaidrumą gerinančių priemonių, Komisija taip pat įgyvendina Tarybos direktyvą 2006/67/EB⁽¹²⁾, įpareigojančią valstybes nares išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, skirtas naudoti nutrūkus jų tiekimui.

Kainos, kuriomis parduodama nafta ir jos produktai, nustatomos pasaulinėje rinkoje, atsižvelgiant į įvairius veiksnius. Kol tiekimu viskas tvarkinga ir tinkamas rinkos funkcionavimas palaikomi reguliavimo priemonėmis, viešasis sektorius, ypač Komisija, negali pakeisti rinkos mechanizmų. Tačiau Komisija gali laikytis tokios politikos, kuria būtų siekiama netiesiogiai daryti įtaką naftos kainoms, Komisija pati suinteresuota pasinaudoti šia galimybe, todėl nuosekliai imasi įvairių iniciatyvų, pvz., dėl alternatyvaus kuro rėmimo, energijos našumo skatinimo ir kt.

Turimi įrodymai rodo, kad paklausa ir pasiūla daro didžiausią įtaką naftos kainai, todėl numatyta palaikyti aukštas kainas ateityje. Išnagrinėjus padėtį paaiškėjo, kad įmanoma rasti spekuliacijoms. Tačiau įrodymai kelia rimtų abejonių. Būtina toliau užsiimti analitine veikla, siekiant geriau suprasti, kokią vaidmenį gali turėti spekuliacija, darant įtaką naftos kainai. Bet koku atveju didesnis skaidrumas tiek dėl sutarčių ir finansinių dokumentų, tiek dėl esminių klausimų būtų sveikintinas.

⁽¹¹⁾ 2006 m. spalio 24 d. Komisijos rekomendacija dėl branduolinių įrenginių eksploatavimui nutraukti, panaudotam kurui ir radioaktyviosioms

atliekoms tvarkyti skirtų finansinių išteklių valdymo. OL L 330, 2006 11 28.

⁽¹²⁾ OL L 217, 2006 8 8, p. 8–15 – anksčiau Direktyva 68/414/EEB.

*
* *

Klausimas Nr. 45, kurį pateikė Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)**Tema: Merų susitarimas**

2008 m. vasario 29 d. išgaliojo vadinamasis Europos Sąjungos „Merų susitarimas“, kurį sukurti buvo numatyta Komisijos energijos efektyvumo veiksmų plane. Merų susitarimo tikslas – įgyvendinti planą vietinių ir regioninių lygmenimis. Prie susitarimo prisijungiantys miestai yra pasiryžę peržengti 20 proc. CO₂ išmetimų mažinimo ribą ir pasiekti dar geresnių rezultatų kovoje su klimato kaita. Kiekvienais metais visi Merų susitarimo miestai yra įsipareigoję parengti ir išleisti metinę ataskaitą, kurioje būtų atskleista Veiksmų plano įgyvendinimo pažanga.

Artėjant metų pabaigai būtų įdomu sužinoti, kaip miestams sekasi vykdyti savanoriškai priimtus įsipareigojimus. Kokios pagrindinės Susitarimo įgyvendinimo problemos kilo iki šios dienos? Kokius laimėjimus pavyko pasiekti?

Atsakymas

2008 m. sausio 29 d. Komisija pradėjo viešo konsultavimosi procedūrą, siekdama nustatyti Europos Sąjungos „Merų susitarimo“, kurį sukurti buvo numatyta Komisijos energijos efektyvumo veiksmų plane, reikšmę. Paskutiniame jo variante, išleistame šią vasarą, prie Merų susitarimo prisijungiantys miestai, įsipareigoja peržengti ES nusibrėžtą tikslą 20 proc. sumažinti CO₂ išmetimų iki 2020 m. Per metus nuo prisijungimo jie turės pateikti vadinamąjį tausojantį energiją veiksmų planą, kuriame bendrais bruožais nusakoma, kaip jie ketina pasiekti užsibrėžtų tikslų. Jie taip pat įsipareigoja pateikti ataskaitas du kartus per metus, o neįvykdžius įsipareigojimų bus panaikintas jų prisijungimas prie susitarimo.

Numatyta, kad pirminė miestų grupė privalės pateikti tausojančius energiją veiksmų planus tik 2009 m. pradžioje, taigi iki šiol dar negautų jokių planų. Visa gauta informacija, taip pat gerosios patirties pavyzdžiai, problemos ir galimybės bus pasiekiami internetinėje svetainėje, susijusioje su Merų susitarimu⁽¹³⁾.

Kad ir kaip ten būtų, didžiulis susidomėjimas Merų susitarimu yra pirmasis šios iniciatyvos laimėjimas.

*
* *

Klausimas Nr. 51, kurį pateikė Manolis Mavrommatis (H-0676/08)**Tema: Intelektinės nuosavybės teisių apsauga, remiantis Telekomo paketu**

Rugsėjo mėn. pabaigoje Europos Parlamentas turėtų balsuoti dėl Telekomo paketo (A6-0318/08). Direktyvos nuostatose (tiek Komisijos pasiūlytose, tiek tekste, kuriam mums siūloma pritarti) tik paviršutiniškai paliečiamas intelektinės nuosavybės teisių ir priemonių, skirtų kovoti su interneto piratavimu, klausimas, laikantis plataus požiūrio, kad ši direktyva yra skirta vartotojams. Tačiau reikia sutikti, kad tai, jog nesama intelektinės nuosavybės teisių apsaugos, jokių būdu nepanaikina „meninio produkto“, skirto vartotojams, egzistavimo. Ar Komisija sutinka, kad jei tiekėjai imtųsi veiksmų užtikrinti, kad vartotojai, siekiant užbaigti neteisėtą veiklą, būtų aiškiai informuoti apie pasikartojančius intelektinės nuosavybės teisių pažeidimus, tai padėtų sumažinti piratavimo mastą? Kokių konkrečių pasiūlymų ji turi, siekiant nutraukti vis didėjančią neteisėto atsisiuntimo mastą?

Atsakymas

2007 m. lapkričio mėn. Komisijos pasiūlymuose dėl Telekomo paketo⁽¹⁴⁾ esama aspektų, kurie atspindi intelektinės nuosavybės teisių svarbą informacinei visuomenei.

Pasiūlymuose sugriežtinti operatorių įsipareigojimai, taip pat siūloma nustatyti jiems reikalavimą informuoti savo klientus – tiek sudarius sutartį, tiek reguliariai po to – apie jų teisinį įsipareigojimą gerbti autorių teises ir apie dažniausiai pasitaikančius pažeidimų atvejus. Be to, nauja nuostata Leidimų direktyvoje numato, kad operatoriai įsipareigoja laikytis galiojančių ES teisės aktų dėl autorių teisių ir intelektinės nuosavybės teisių

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm.

⁽¹⁴⁾ COM (2007)697 - COM (2007)698 - 2007 11 13 COM (2007)699.

įgyvendinimo taip, kaip jie perkelti į nacionalinius teisės aktus ir kaip jie aiškinami kompetentingų teisminių institucijų.

Komisija sutinka su M. Harbouro galutinėje ataskaitoje pasiūlytais pakeitimais, kuriuose daugiausia pritariama Komisijos pasiūlymuose nustatytiems tikslams ir siekiama paaiškinti, kad informacijos teikimas piliečiams apie jų pareigas gerbti autorių teises, o ypač apie dažniausiai pasitaikančias pažeidimų formas, yra viešas interesas, kuris būtų tinkamiau įgyvendinamas, jeigu valdžios institucijos būtų labiau įtrauktos į šį procesą. Tikėtina, kad pakeitimai taip pat atspindi ir privataus sektoriaus interesus dėl galimo atsakomybės uždėjimo.

Be to, 2008 m. sausio 3 d. Komisija priėmė Komunikatą dėl kūrinių platinimo prijungties režimu⁽¹⁵⁾, kuriame nagrinėjamos neatidėliotinos dabartinės problemos, į kurias reikėtų atkreipti dėmesį europiniu lygmeniu, siekiant pagerinti Europos turinio pateikimo ir platinimo prijungties režimu pramonės konkurencingumą. Šiame komunikate išskiriami keturi pagrindiniai horizontalieji uždaviniai:

- galimybė naudotis kūriniais;
- licencijų naudoti kūrinius daugelyje teritorijų išdavimas;
- skaitmeninių teisių valdymo technologijų sąveika ir skaidrumas;
- teisėti pasiūlymai ir piratavimas.

Komisija pradėjo viešąsias konsultacijas 2009 m. pirmajame ketvirtyje ruošiantis priimti Rekomendaciją dėl kūrinių platinimo prijungties režimu, kurioje bus iškelti trys uždaviniai: skaitmeninių teisių valdymo technologijų sąveika ir skaidrumas, kova su piratavimu ir teisėtų pasiūlymų skatinimas. Buvo gauta daugiau nei 700 atsiliepimų raštu, palaikant šią idėją, kuriuos galima rasti mūsų interneto svetainėje⁽¹⁶⁾.

Teisėtų pasiūlymų įsigyti kūrinių internete daugėjimas ir interneto paslaugų teikėjų / telekomo operatorių ir turinio teikėjų bendradarbiavimo gerinimas yra esminiai dalykai, siekiant pažaboti interneto piratavimą.

Lygiagrečiai su minėta planuojama rekomendacija formuojama suinteresuotųjų šalių diskusijų ir bendradarbiavimo platforma, vadinamoji Turinio platinimo prijungties režimu platforma. Ji skirta padėti sėkmingai užbaigti konkrečias derybas tarp įvairių pramonės šakų ir išspręsti uždavinius, susijusius su kūrinių platinimu internete.

Jau įvyko trys platformos susitikimai šiomis temomis: nauji veiklos modeliai (2008 m. balandžio 17 d.), teisėti pasiūlymai ir piratavimas (2008 m. birželio 26 d.), autorių teisių prijungties režimu valdymas (2008 m. liepos 18 d.), kitas susitikimas vyks spalio mėn. dar kartą teisėtų pasiūlymų ir piratavimo klausimais.

*
* *

Klausimas Nr. 52, kurį pateikė Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Tema: Interneto valdymo forumas

Interneto valdymo forumas, organizuojamas kasmet po to, kai 2006 m. įvyko inauguracinis susitikimas Atėnuose, yra pagrindas diskusijoms apie svarbiausius pasaulinio tinklo, dalyvavimo jame ir prieigos prie jo klausimus, tokius kaip svarbiausi interneto ištekliai, turinio įvairumas, atvirumas ar apribojimų panaikinimas, interneto saugumas; tinklas aktualus visiems piliečiams ir visoms žemės tautoms.

Pernai Komisijos atstovai dalyvavo Antrajame forume, kuris vyko Rio de Žaneire. Kokius uždavinius ketinama iškelti Trečiajame forume, kuris vyks Indijoje po kelių mėnesių? Kaip Komisija vertina iki šiol atliktą darbą ir Europos Sąjungos vaidmenį šiame procese?

Atsakymas

Dėl gerbiamos narės pateikto klausimo apie klausimus, kurie bus iškelti per kitą Interneto valdymo forumą, vyksiantį Hyderabade, Indijoje, gruodžio 3–6 d., Komisija norėtų pabrėžti, kad būsimo susitikimo darbotvarkė šiuo metu yra baigiama – konsultacijos vyko Ženevoje rugsėjo 16 d. Planuojama, kad bendra susitikimo tema bus „Internetas visiems“. Numatyta, kad pagrindiniai šių metų uždaviniai apims tokius aspektus:

⁽¹⁵⁾ 2008 01 03 COM(2007) 836.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm.

- dar vieno milijardo pasiekimas;
- kompiuterinio saugumo ir pasitikėjimo skatinimas;
- svarbiausių interneto išteklių valdymas;
- apskaitos darymas ir artimiausi veiksmai;
- iškilusios problemos.

Planai kiekvienam uždaviniui pasiekti turėtų būti parengti pagrindinės sesijos darbo metu, kurie koncentruosis ties šiais klausimais:

- prieiga ir daugiakalbystė;
- ar mes pralaimime kovą su kompiuteriniais nusikaltimais?; saugumo, privatumo ir atvirumo skatinimas;
- perėjimas iš IPv4 į IPv6; interneto valdymo planai – pasauliniai ir nacionaliniai / regioniniai;
- internetas rytoj: naujovės ir interneto raida.

Be to, manoma, kad bus suformuota ir kitų uždavinių, kilusių pasitarimų, gerosios patirties keitimosi, dinamiškų koalicijų susitikimų metu.

Europos Komisija mano, kad Interneto valdymo forumo veikla parodė, jog tai yra naudinga galimybė atviriems mainams tarp visų suinteresuotųjų šalių, dalyvaujančių valdant internetą. EK dalyvavo visuose forumo susitikimuose ir pasirengiamuosiuose darbuose. Pagrindinėse sesijose ir pasitarimuose pateikti pristatymai buvo ypač gera proga pasidalyti gerąja patirtimi ES ir požiūriu į pagrindines vertybes Europoje. Būtina paminėti, kad, kaip pabrėžė ne tik Komisija, bet ir dauguma suinteresuotųjų šalių, aktyvus ir svarus Europos Parlamento įsitraukimas yra labai vertinamas. Tai paskatino kitus parlamentus siųsti savo atstovus į susitikimus. Komisija pritartų šio puikaus bendradarbiavimo tęsimui.

*
* *

Klausimas Nr. 56, kurį pateikė Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Tema: Priemonės, skirtos daugiakalbystei ir klasikinei filologijai skatinti

Kokiu mastu siūlomas Europos kalbų mokėjimo indikatorius, skirtas penkioms plačiausiai vartojamoms Europos kalboms, apima klasikinės filologijos (senovės graikų ir lotynų kalbų) kultūrinius ir kalbinius elementus, atspindinčius šiandien Europoje vartojamose kalbose?

Ar senovės graikų ir lotynų kalbos bus tarp pirmų ir antrų užsienio kalbų, kuriomis kalbės ES mokiniai? Ar Komisija ketina pritarti tarpvalstybiniam klasikinei filologijai diplomų pripažinimui kaip idealaus Europos modelio tarptautiniu lygmeniu skatinimo priemonei?

Atsakymas

Kaip nustatyta 2005 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos komunikate dėl Europos kalbų mokėjimo indikatoriaus, bus tikrinamas mokinių pirmosios ir antrosios dažniausiai mokomų užsienio kalbų mokėjimas. Praktiniais sumetimais Komisija siūlo pradiniam etape tikrinti tik penkių visoje Sąjungoje dažniausiai mokomų užsienio kalbų mokėjimą (pvz., anglų, prancūzų, vokiečių, ispanų ir italų).

Tikrinti lotynų ir senovės graikų kalbų mokėjimą nebuvo svarstoma, kadangi Europos kalbų mokėjimo indikatorius buvo planuota taikyti tik oficialiųjų ES kalbų atžvilgiu. Tai reiškia, kad tik gyvosios kalbos yra susijusios su šiuo projektu.

Kadangi klasikinės filologijos (senovės graikų ir lotynų kalbų) kultūriniai ir kalbiniai elementai atspindi šiandien vartojamose Europos kalbose, savaime suprantama, šie elementai gali pasitaikyti testo medžiagoje. Tačiau Europos kalbų mokėjimo indikatoriaus projektu nesiekama pabrėžti būtent šiuos elementus.

Kokių užsienio kalbų mokoma skirtingose ES šalių švietimo sistemose, nėra nustatomas ES lygmeniu, tai patenka į valstybės narės kompetencijos sritį. Remiantis šiuo metu galiojančiomis Bendrijos teisės normomis, diplomų pripažinimas akademiniiais tikslais taip pat priklauso valstybės narės kompetencijai, tačiau tik jei nėra jokios tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos dėl pilietybės.

*
* *

Klausimas Nr. 57, kurį pateikė Bernd Posselt (H-0648/08)**Tema: Vokiečių kalba**

Kaip Komisija vertina vokiečių kalbos, a) kaip darbinės kalbos ir b) kaip oficialiosios ES kalbos, vaidmenį? Kokia yra jos nuomonė dėl Vokietijos Bundestago paskutinės iniciatyvos šiuo atžvilgiu?

Atsakymas

Komisija visiškai pritaria daugiakalbystei ir kalbų įvairovei, remdamasi tokiais pagrindiniais principais kaip nediskriminavimas, veiksminga parama siekiant geresnio reglamentavimo ir ES demokratinei prigimtis, taip pat palaikydama greitą sprendimų priėmimo eigą.

Remiantis Tarybos reglamento Nr. 1/1958⁽¹⁷⁾ 1 straipsniu, kuriame išvardytos oficialiosios ir darbinės Europos Sąjungos institucijų kalbos, visos oficialiosios ES kalbos yra laikomos lygiavertėmis, kiek tai susiję su teisės aktų ir kitų bendrojo naudojimo dokumentų skelbimu. Tai reiškia, kad tiek Komisijos reglamentai ir direktyvos, tiek visi pasiūlymai dėl teisės aktų ir komunikatai, Komisijai oficialiai patvirtinti ir perduoti institucijoms, yra išverčiami į visas oficialiąsias Europos Sąjungos kalbas, įskaitant ir vokiečių kalbą.

Be to, svarbu paminėti, kad vokiečių kalba yra viena iš trijų kalbų, kartu su anglų ir prancūzų kalbomis, kuriomis Komisija dažniausiai priima savo vidaus sprendimus.

Komisija nuolat atsižvelgia į valstybių narių išreikštą požiūrį dėl vertimo ir ypač dėl daugiakalbystės.

*
* *

Klausimas Nr. 58, kurį pateikė Robert Evans (H-0651/08)**Tema: Daugiakalbystė Europos versle**

Komisija yra oficialiai pareiškusi, kad „investavimas į kalbų mokymąsi ir mokėjimas naudotis skirtybėmis bus lemiantys dalykai Europoje, siekiant gauti visą įmanomą naudą iš globalizuoto pasaulio“.

Kokių diskusijų Komisija ėmėsi su Europos verslo bendruomene, siekdama užtikrinti, kad didžiosios Europos įmonės parengtų savo darbuotojus taip, kad jie galėtų susisiekti su kylančiomis rinkomis, pvz., Lotynų Amerikoje ar Kinijoje?

Atsakymas

2007 m. Verslo forumas dėl daugiakalbystės, kuris buvo sukurtas išsiaiškinti, kaip kalbų mokėjimas gali paveikti prekybą ir darbą Europos Sąjungoje, 2008 m. liepos 11 d. Komisijos nariui, atsakingam už daugiakalbystės sritį, pateikė savo ataskaitą⁽¹⁸⁾. Ataskaitoje pateikiama aiški apžvalga, ką reikia daryti norint padėti įmonėms patekti į naujas rinkas ir atrasti naujų verslo galimybių globalizuotame pasaulyje. Ataskaita parengta remiantis moksliniais pranešimais, atvejų tyrimais, apklausų medžiaga ir asmenine forumo narių patirtimi, vadovaujant Viscountui Etienne Davignonui – aukštam Belgijos Vyriausybės pareigūnui, buvusiam Europos Komisijos pirmininko pavaduotojui. Vienas svarbiausių ataskaitos teiginių yra tai, kad „Europa rizikuoja prarasti konkurencingumą, kadangi kylanti, ypač Azijos ir Lotynų Amerikos, ekonomika, šalia kitų sugebėjimų, sparčiai reikalauja gero kalbų mokėjimo, siekiant sėkmingos konkurencijos.“

Ataskaitoje patvirtinama Komisijos nuomonė, kad siekti konkurencingumo dar nereikia anglų kalbos, kaip vienos pagrindinių kalbų, vartojamų tarptautinėje prekyboje, žinių gilinimo, tai taip pat apima ir kitų kalbų mokėjimą, siekiant tinkamai įsitvirtinti vietinėse rinkose.

Ataskaita yra labai svarbi, keliant mažųjų įmonių supratimą apie kalbų mokėjimo pridėtinės vertės pripažinimo ir įmonės vidinės kalbų strategijos turėjimo svarbą, norint gauti daugiau naudos ES vidaus rinkoje ir siekiant didesnio darbo jėgos mobilumo Europoje.

⁽¹⁷⁾ 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje, OL 17, 1958 10 6, su paskutiniais pakeitimais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, OL L 363, 2006 12 20.

⁽¹⁸⁾ Daugiau informacijos rasite adresu http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm.

Ataskaitos išvadose ir rekomendacijose pritariama naujam strateginiam komunikatui dėl daugiakalbystės, kuris buvo priimtas rugsėjo 18 d. Siekdama užtikrinti ataskaitoje pateiktų išvadų ilgalaikį skleidimą ir skatinti rekomendacijų įgyvendinimą, Komisija sukurs nuolatinę platformą, skirtą keistis įmonėms gerąja patirtimi, rinkti reikalingą informaciją iš verslo bendruomenės, socialinių partnerių, verslo organizacijų, prekybos rūmų, verslo skatinimo organizacijų, mokyklų ir švietimo institucijų.

*
* *

Klausimas Nr. 59, kurį pateikė Michl Ebner (H-0683/08)

Tema: Europos kalbos politikos tikslo „1+2“ siekimas

Daugiakalbystė Europos Sąjungoje yra Europos įvairovės pagrindas. Visų pirma, naujų kalbų mokymasis ne tik suteikia konkurencinį pranašumą, bet ir turtina kultūrą.

Europos kalbos politikos tikslas – tai vadinamoji „1+2“ strategija, pagal kurią kiekvienas ES pilietis be savo gimtosios kalbos turėtų išmokti dar dvi Bendrijos kalbas.

Nors iš esmės ši programa yra sveikintinas dalykas, praktikoje ryškėja kai kurie jos įgyvendinimo trūkumai. Kai kuriuose regionuose, kuriuose kalbų mokymasis yra ypač svarbus dėl jų geografinės padėties, kaimyninių šalių kalbų mokymas neįtrauktas į mokymo programas. Dėl nepakankamo kalbų mokėjimo nukenčia ne tik asmenų konkurencingumas globalizuotoje rinkoje, bet ir kyla ilgalaikių kliūčių laisvam darbuotojų iš tokių regionų judėjimui.

Kaip Komisija rūpinasi 1996 m. Baltojoje knygoje nustatytų daugiakalbystės tikslų įgyvendinimu? Kiek lėšų ES skiria nacionalinėms institucijoms švietimo politikai pertvarkyti, ypač pasienio regionuose?

Atsakymas

Komisija pritaria gerbiamo nario nuomonei dėl daugiakalbystės Europoje svarbos kultūrai ir dėl kaimyninių šalių kalbų mokymosi skatinimo, ypač pasienio regionuose, naudos.

Komisija tvirtai pritaria tikslui „gimtoji kalba plius dvi kitos kalbos“, kuris, kaip pažymėjo gerbiamas narys, pirmą kartą buvo nustatytas 1996 m. Baltojoje knygoje ir kuriam valstybės narės pritarė 2002 m. Europos Vadovų Tarybos susitikime Barselonoje. Nuo to laiko šis tikslas buvo Europos daugiakalbystės politikos pagrindas; vėliau Komisija šiuo klausimu priėmė keletą komunikatų⁽¹⁹⁾.

Laikydamosi subsidiarumo principo ir paisydama valstybių narių galių šiuo klausimu, Komisija surinko informacijos ir duomenų apie šio tikslo įgyvendinimą. Ji priėmė pranešimą apie veiksmų plano „Kalbų mokymosi ir kalbų įvairovės skatinimas“ įgyvendinimą⁽²⁰⁾, paskelbė pagrindinius duomenis apie kalbų mokymą ir parengė kalbų mokėjimo indikatorių.

Komisija remia daugiakalbystės politiką daugelyje Europos programų ir iniciatyvų. Be to, prie jos 2008 m. rugsėjo 18 d. priimto naujo komunikato dėl daugiakalbystės pridedamas visų programų ir iniciatyvų, kurias vykdo Komisija norėdama paremti daugiakalbystę, sąrašas. Kad konkrečiau atsakytų į klausimą apie daugiakalbystę pasienio regionuose, Komisija norėtų paminėti šias programas:

1. Mokymosi visą gyvenimą programa 2007–2013 m., kurioje numatoma skatinti pasienio regionų mokyklų bendradarbiavimą vykdant Parlamento inicijuotą schemą „Comenius Regio“;
2. INTERREG programa: vienas iš Italijos ir Austrijos pasienio teritorijų bendradarbiavimo programos tikslų – gerinti komunikaciją siekiant sukurti tvirtą pagrindą prekybai ir sumažinti kai kuriose srityse įvairių sistemų sukurtas ir tebesamas kliūtis, visų pirma kalbines;

⁽¹⁹⁾ COM(2003) 449 „Kalbų mokymosi ir kalbų įvairovės skatinimas: 2004–2006 m. veiksmų planas“.

COM(2005) 596 „Nauja daugiakalbystės pagrindų strategija“.

COM(2005) 356 „Europos kalbų mokėjimo indikatorius“.

COM(2007) 184 „Kalbų mokėjimui skirtos Europos apklausos programa“.

⁽²⁰⁾ COM(2007) 554 „Veiksmų plano „Kalbų mokymosi ir kalbų įvairovės skatinimas“ įgyvendinimo ataskaita“.

3. programa „Aktyvių piliečių Europa“, pagal kurią remiama miestų partnerystė ir jų kalbų mokymasis bei kultūrų pažinimas.

*
* *

Klausimas Nr. 60, kurį pateikė Anna Záborská (H-0702/08)

Tema: Daugiakalbystės taisyklių taikymas ir slovākų kalbos statusas

Kokių politinių ir finansinių priemonių Komisija imasi, kad užtikrintų, jog būtų faktiškai vykdomi Sutarties 21, 290 ir 314 straipsniai ir 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB)⁽²¹⁾; visų pirma, kokių išteklių skiria lingvistų trūkumui užpildyti?

Kokia Komisijos pozicija dėl vokiečių kalbos kaip pagrindinės darbinės kalbos, visų pirma kaip vienos iš pagrindinių kalbų, į kurią (arba iš kurios) verčiama iš įvairių naujųjų valstybių narių kalbų (arba į jas), vartojimo?

Koks Komisijos požiūris į slovākų kalbos kaip oficialios ES kalbos vaidmenį? Ar ją tenkina dabartinė slovākų kalbos padėtis, turint galvoje Europos institucijų personalo planavimo ir mokymo priemones, kurių buvo imtasi nuo tada, kai buvo įvesta slovākų kaba? Kokių dar priemonių reikėtų imtis, kad institucijose slovākų kalba teikiamų paslaugų kokybė pakiltų iki patenkinamo lygio?

Atsakymas

Visų pirma, Komisija visiškai vykdo savo pareigas pagal Reglamentą Nr. 1⁽²²⁾. Tai reiškia, kad, viena vertus, Komisijos reglamentai ir direktyvos, taip pat visi Komisijos formaliai patvirtinti ir institucijoms siunčiami teisės aktų projektai ir komunikatai verčiami į visas oficialias kalbas, įskaitant vokiečių ir slovākų, ir kad, kita vertus, atsakymai į piliečių laiškus rengiami jų pageidaujama kalba. Be savo pareigos pagal Reglamentą Nr. 1, Komisija, vadovaudamasi daugiakultūriškumo ir daugiakalbystės principais, deda visas įmanomas pastangas, kad piliečiai, kultūros ir kalbos būtų traktuojami vienodai ir su visa derama pagarba bei dėmesiu. Ji taip pat siekia tikro ir veiksmingo bendravimo su visuomene centriniu ir vietiniu lygmeniu bei per internetą.

Nors pirmiausia Komisija turi vykdyti savo pareigą pasirūpinti teisinių tekstų vertimu, tačiau reikia ir nuolat siekti užtikrinti gerą pusiausvyrą tarp, viena vertus, aktualios ir naujausios informacijos pateikimo ES suinteresuotiems subjektams kiek įmanoma daugiau kalbų ir, kita vertus, operatyvaus ir ekonomiškai sprendimų priėmimo proceso užtikrinimo bei Europos mokesčių mokėtojų apsaugojimo nuo neproporcingai didelės naštos. Vertimui skirtų išteklių panaudojimas aprašytas Komisijos Vertimo strategijoje, kuri nuo 2004 m. reguliariai atnaujinama, kad būtų galima sklandžiai ir veiksmingai suderinti paklausą ir išteklius⁽²³⁾.

Be to, reikia pažymėti, kad vokiečių kalba yra viena iš trijų kalbų, kartu su anglų ir prancūzų kalbomis, kuria Komisija paprastai rengia savo vidinius sprendimus.

Slovākų kalbos mokymai organizuojami nuo 2003 m. Standartiniai slovākų kalbos mokymai organizuojami taip pat, kaip visų kitų oficialiųjų kalbų; darbuotojai gali lankyti Komisijos pačioje Komisijoje organizuojamus mokymo kursus arba mokymo kursus Slovakijoje. Komisijos Vertimo raštu generalinis direktoratas 2007 m. pradėjo iniciatyvą, pagal kurią buvo telkiami Slovakijos ministerijų, universitetų ir akademijų bei Europos institucijų atstovai, kad pagerintų slovākų kalbos vartojimą institucijose ir padidintų terminų vartojimo nuoseklumą. Komisijos Vertimo žodžiu generalinis direktoratas toliau remia Slovakijos mokymo institutus, kad šie rengtų konferencijų vertėjus. Be to, reguliariai organizuojami akreditavimo testai, siekiant didinti slovākų kalbos (iš ir į) vertėjų žodžiu rezervą.

Komisija vykdo savo įsipareigojimus dėl slovākų kalbos, teikiamos paslaugos yra aukštos kokybės, slovākų kalbos vartojimas aktyviai skatinamas. Iš tikrųjų gaunama labai mažai skundų dėl išverstų tekstų kokybės.

*
* *

(21) OL 17, 1958 10 6, p. 385.

(22) Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje, OL 17, 1958 10 6, su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, OL L 363, 2006 12 20).

(23) Dabartinė redakcija: SEK(2006) 1489 galutinis. Ankstesnės redakcijos: SEK(2005)984/3 ir SEK(2004)638/6.

Klausimas Nr. 63, kurį pateikė Eoin Ryan (H-0620/08)**Tema: Visų žiniasklaidos atstovų ir žurnalistų vaidmuo ir teisės**

Už informacinę visuomenę ir žiniasklaidą atsakinga Komisijos narė, buvusi žurnalistė, kartą pasisakė apie visų žiniasklaidos atstovų ir žurnalistų vaidmenį ir teises. Ar Europos Komisija gali garantuoti, kad kai ateityje bus rengiamos ES informacinės ir kitokios kampanijos, jose galės dalyvauti visi nacionaliniai dienraščiai?

Atsakymas

Žiniasklaida yra vienas iš svarbiausių informacijos apie ES veiklą perdavimo kanalų. Todėl Komisija per žiniasklaidą vykdo informacines kampanijas, skirtas visuomenės informuotumui apie svarbias ES iniciatyvas didinti ir kuo didesnei auditorijai pasiekti.

Kiekvienas laikraštis, televizija ar radijo stotis patys sprendžia, nori, ar nenori dalyvauti Komisijos informacinėse kampanijose. Papildomų laikraščių ar laidų ir reklamos gamybai galioja griežtos viešųjų pirkimų taisyklės, kad ir kokios būtų sumos, siekiant užtikrinti, kad visi komerciniai reikalai būtų tvarkomi sąžiningai ir atvirai. Todėl Komisija negali garantuoti, kad kiekvienoje vykdomoje informacinėje kampanijoje dalyvaus visi dienraščiai.

*
* *

Klausimas Nr. 64, kurį pateikė Meyer Pleite (H-0627/08)**Tema: Meksika: Žmogaus teisių stebėsenos mechanizmas**

Po to, kai buvo pasirašyta ES ir Meksikos lengvatinio režimo sutartis, kurioje yra ir straipsnis apie žmogaus teises, didžiausios tarptautinės organizacijos ne kartą skundėsi dėl Meksikos Vyriausybės daromų rimtų žmogaus teisių pažeidimų.

Europos Parlamentas paragino Meksikos Vyriausybę imtis priemonių dėl Acteal kaime įvykusių žudynių, o vėliau – dėl moterų žudymo problemos.

Ar ES sukūrė kokią nors žmogaus teisių padėties Meksikoje vertinimo mechanizmą? Ar šiame mechanizme dalyvauja pilietinė visuomenė? Ar Komisija, atsižvelgdama į žmogaus teisių padėtį Meksikoje, ketina imtis kokių nors priemonių, kad Meksikoje būtų vykdomas minėtas straipsnis dėl žmogaus teisių?

Atsakymas

Komisija ir ES valstybės narės įdėmiai stebi žmogaus teisių padėtį Meksikoje, kaip ir visose kitose šalyse. Meksikoje veikianti delegacija reguliariai rengia informaciją, susitinka su žmogaus teisių gynėjais, lankosi įvykių vietose ir nuolat veda dialogą su vietos pilietinės visuomenės organizacijomis.

Komisija veda atvirą ir konstruktyvų dialogą su Meksikos institucijomis šiuo klausimu, dažnai susitinka su Meksikos užsienio reikalų ministerijos Žmogaus teisių ir daugiašalių reikalų valstybės sekretoriumi ir su Meksikos ambasada Briuselyje. Šis klausimas bus dar kartą svarstomas 2008 m. spalio mėn. vyksiančiame ES ir Meksikos jungtinio komiteto posėdyje.

Vyksta bendradarbiavimas – delegacija administruoja vietos dotacijų programą, skirtą Meksikos pilietinės visuomenės organizacijų vykdomiems žmogaus teisių projektams remti. Lygiagrečiai pagal Šalies strateginį dokumentą 2007–2013 m. kartu su Meksikos Vyriausybe buvo pradėtas naujas projektas žmogaus teisių srityje, kuris papildys tuos keturiasdešimt devynių projektus, kurie jau nuo 2002 m. yra remiami pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių iniciatyvą.

Galiausiai Komisija mano, kad naujojoje politinėje aplinkoje, susidariusioje užmezgus ES ir Meksikos strateginę partnerystę, atsiras daugiau galimybių kartu su mūsų partneriais iš Meksikos spręsti visus opius klausimus, įskaitant žmogaus teisių klausimus, ir daugiašaliu, ir dvišaliu lygmeniu.

*
* *

Klausimas Nr. 65, kurį pateikė Eva Lichtenberger (H-0628/08)**Tema: Čiapasas: projektas PRODESIS**

Komisija ir Meksikos Čiapaso valstijos valdžia, ad honorem dalyvaujant ir Meksikos Federacinei Vyriausybei, 2003 m. gruodžio mėn. pasirašė „Integruotos ir tvarios socialinės raidos projektą, Čiapasas, Meksika (PRODESIS) ALA/B7-310/2003/5756“.

Kodėl nepasitarus su vietos gyventojais ir negavus jų pritarimo buvo pasirinktas šis ypač nesantaikos draskomas regionas?

Ar ES, atsižvelgdama į tai, kad šis projektas labai kritikuojamas, ketina sukurti konsultavimosi mechanizmą? Jei taip, kaip ji ketina užtikrinti, kad bus tariamasi būtent su tomis organizacijomis, kurių reikia ir kurios yra nepriklausomos nei nuo ES, nei nuo Meksikos Federacinės Vyriausybės finansavimo?

Kokius mechanizmus ES ketina taikyti siekdama garantuoti, kad jos projektai būtų vykdomi laikantis JT deklaracijos dėl vietos gyventojų teisių nuostatų, nustatančių reikalavimą, kad bet kokiam projektui, vykdomam vietos gyventojams priklausančioje žemėje, turi būti gautas jų sutikimas, duotas laisva valia ir pagrįstas žinojimu.

Atsakymas

1. Projekto PRODESIS vykdymo vieta buvo pasirinkta visiškai suvokiant ypač didelį gyventojų, kurie daugiausia yra vietos senbuviai, nustūmimo į visuomenės užribį mastą. Kiekviename projekto ciklo etape ir netgi dabar, kai projektas PRODESIS beveik baigtas, Komisija suvokė ten esamą sudėtingą politinę ir socialinę padėtį. Tai rodo projekto PRODESIS atvirumas vietos partnerių institucijoms ir didelė jo atskaitomybė galutiniams paramos gavėjams ir bendruomenėms.

2. Rengiant galimybių studiją ir patį projektą, daug kartų buvo susisiekiama ir konsultuojamasi su vietos paramos gavėjais ir bendruomenėmis, taip pat su nacionalinės ir regioninės pilietinės visuomenės organizacijomis.

Pradėjus projektą ir jo vykdymo metu kiekvienam planui ir pagal projektą finansuojamai gamybinei veiklai būdavo iš anksto gaunamas vietos bendruomenių ir plačiosios visuomenės organizacijų pritarimas ir laisva valia duotas sutikimas.

3. Žiūrint iš institucinių pozicijų, daug dėmesio buvo skiriama pilietinės visuomenės dalyvavimui ir valdymui projekto konsultacinėje taryboje, kurios nepriklausomoje „pilietinės visuomenės kolegijoje“ dalyvavo apie trisdešimt regioninių ir nacionalinių nevalstybinių institucijų atstovų.

*
* *

Klausimas Nr. 67, kurį pateikė Colm Burke (H-0634/08)**Tema: Jūrų greitkeliai**

Jūrų greitelių kūrimas Transeuropinių tinklų programoje įvardijamas kaip prioritetas. Vartotojams, vežėjams ir valdžios institucijoms tai gali padėti labai sumažinti sąnaudas, CO₂ išmetalų kiekį ir spūstis sausumos greiteliuose.

Ar Komisija galėtų bendrais bruožais nusakyti, kokio dydžio paramą numatoma skirti naujiems jūrų greiteliams ir kokio dydžio paramą šiems projektams gali skirti valstybės narės?

Atsakymas

Jūsų greitkeliai gali būti remiami įvairiomis ES ir nacionaliniu lygmeniu vykdomomis priemonėmis.

ES lygmeniu infrastruktūros ir įrenginių finansavimas remiamas pagal TEN-T subsidijų schemą. Didžiausias galimas finansavimo intensyvumas – 20 proc. projektų dalims, vykdomoms tik vienoje valstybėje narėje, ir 30 proc. toms projektų dalims, kurios vykdomos keliuose valstybėse. Parama Prioritetui Nr. 21 „Jūros greitkeliai“ nustatyta 2007 m. daugiametėje darbo programoje⁽²⁴⁾; ji sudaro 310 mln. EUR 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui; ši suma paskirstoma kasmet nuo 2008 iki 2013 m. skelbiamiems konkursams.

⁽²⁴⁾ Komisijos sprendimas, nustatantis daugiametę 2007–2013 m. subsidijų transeuropiniams transporto tinklams (TEN-T) darbo programą, C(2007) 3512 (žr. priedo p. 14 ir 16).

Pagal Marco Polo II programą⁽²⁵⁾ remiama penkių rūšių transporto veikla; viena iš jų – jūros greitkeliai. Bendras 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui numatytas biudžetas – 450 mln. EUR (visiems projektams). Didžiausias galimas finansavimo intensyvumas – 35 proc. ne didesniai nei penkerių metų laikotarpiui.

Jūros greitkelius finansuoti galima ir iš Sanglaudos⁽²⁶⁾ bei Regioninės plėtros⁽²⁷⁾ fondų, tačiau tik jei valstybės narės tokius projektus yra įtraukusios į savo atitinkamus programavimo dokumentus. Didžiausias galimas finansavimo intensyvumas – 85 proc.

Jūros greitkelius gali remti ir Europos investicijų bankas (EIB), kuris paramą teikia arba per pirmaeilių skolų finansavimą, arba per Paskolų garantijų priemonę, skirtą TEN-T projektams (LGTT)⁽²⁸⁾.

Be to, tuo atveju, jei Bendrijos skiriamų išteklių nepakaktų, valstybės narės gali prisidėti prie Bendrijos finansavimo savo valstybės pagalba, kad pagal Marco Polo II ir TEN-T programas atrinktiems projektams užtikrintų didžiausią galimą viešosios paramos intensyvumą. Kad teisiniu požiūriu viskas būtų aišku, Komisija ketina 2008 m. rudenį išleisti komunikatą, kuriame išaiškins šį specifinį aspektą.

Galiausiai parama gali būti skiriama nacionaliniu lygmeniu – valstybės narės gali remti trumpųjų nuotolių laivybą ir jūros greitkelius pagal Bendrijos gaires dėl jūrų transportui teikiamos valstybės pagalbos. Didžiausias galimas finansavimo intensyvumas – 30 proc. trejiems metams; prieš įgyvendinant nacionalinės paramos schemas, jas EB sutarties 87 ir 88 straipsniuose nustatyta tvarka turi patvirtinti Komisija.

*
* *

Klausimas Nr. 68, kurį pateikė Alain Hutchinson (H-0643/08)

Tema: Prancūzijos visuomeninės televizijos reforma

Prancūzijos Prezidentas Nicolas Sarkozy ėmėsi įgyvendinti radikalią Prancūzijos visuomeninės televizijos reformą. Šiai reformai, pagal kurią numatoma, kad per visuomeninę televiziją nebebus transliuojamos komercinės reklamos, labai priešinasi šio sektoriaus darbuotojai ir netgi visuomenė, kuri baiminasi, kad visuomeninė televizija iš viso nustos gyvavusi, nes, nebegaudama pajamų iš reklamos, bus nepajėgi konkuruoti su privačiais kanalais. Tai verčia manyti, kaip mano ir daugelis gyventojų, kad Prancūzija nusprendė sužlugdyti visuomeninę televiziją privataus sektoriaus labui, nes šiam ši reforma bus labai naudinga.

Ar Komisija galėtų pasakyti, ar ši reforma neprieštarauja Europos teisės aktams ir kokia Komisijos pozicija šiuo klausimu?

Atsakymas

Bendrijos taisyklės dėl valstybės pagalbos visuomeninės televizijos finansavimo srityje daugiausia taikomos remiantis Komisijos komunikatu dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo viešųjų paslaugų transliavimui⁽²⁹⁾.

Komunikate išdėstyti pagrindiniai principai, nustatyti prie Amsterdamo sutarties pridėtame aiškinamajame protokole dėl viešojo transliavimo sistemos valstybėse narėse, t. y. valstybių narių kompetencijos teikti finansavimą viešųjų paslaugų transliavimui, jei toks finansavimas teikiamas už viešųjų paslaugų funkcijos vykdymą taip, kaip nutaria, nustato ir sutvarko kiekviena valstybė narė, ir jei toks finansavimas nekenkia verslo sąlygoms ir konkurencijai Bendrijoje taip, kad tai prieštarautų bendriems interesams.

⁽²⁵⁾ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1692/2006, nustatantis antrąją Marco Polo programą dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo krovininio transporto sistemos atitikčiai aplinkosaugos reikalavimams didinti (Marco Polo II) ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiantis Sanglaudos fondą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1164/94.

⁽²⁷⁾ 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1783/1999.

⁽²⁸⁾ 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 680/2007, nustatantis bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo transeuropinių transporto ir energetikos tinklų srityse.

⁽²⁹⁾ Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo viešųjų paslaugų transliavimui, OL C 320, 2001 11 15, p. 5.

Atsižvelgiant į šią teisinę nuostatą dėl subsidiarumo, kokiais būdais valstybė narė finansuoja savo visuomeninę televiziją, yra vien tik jos pačios reikalas. Nepaisant to, Komisija, remdamasi Sutarties 86 straipsnio 2 dalimi, turi patikrinti, ar nukrypimas nuo įprastinio konkurencijos taisyklių taikymo teikiant bendros ekonominės svarbos paslaugas neproporcingai nepakenkia konkurencijai bendrojoje rinkoje. Valstybės pagalba visų pirma turi būti proporcinga bendro intereso tikslui, t. y. turi neviršyti viešosios paslaugos teikimo grynąjį sąnaudų, atsižvelgiant ir į tiesiogines ar netiesiogines šios paslaugos suteikimo pajamas.

Dėl šiuo metu Prancūzijoje vykdomos visuomeninės televizijos reformos Komisija kol kas negavo jokio pranešimo iš Prancūzijos institucijų. Todėl Komisija mano, kad šį klausimą komentuoti dar per anksti.

*
* *

Klausimas Nr. 69, kurį pateikė Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)

Tema: Bendrai finansuojami „Informacinės visuomenės“ projektai ir „Siemens“

Graikijos ir Vokietijos teisėsaugos institucijų atlikto „Siemens“ klausimo tyrimo išvadose teigiama, kad ši įmonė slaptomis lėšomis papirkinėjo politines partijas ir atsakingus postus užimančius asmenis, kad įgytų pranašumą prieš savo konkurentus ir iš vyriausybės ir valstybinių įmonių gautų darbų bei pirkimų kontraktus. Kartu su kitomis įmonėmis ši įmonė įgyvendino „informacinės visuomenės“ projektus, iš dalies finansuojamus Bendrijos lėšomis.

Kokius projektus „Siemens“ įgyvendino pagal „informacinės visuomenės“ programą? Kokios buvo šių projektų sumos? Ar Komisija ketina nagrinėti, ar nebuvo pažeistos Europos bendrijos nustatytos projektų skyrimo ir įgyvendinimo procedūros?

Atsakymas

Už projektų, iš dalies finansuojamų iš struktūrinių fondų pagal Graikijos 2000–2006 m. veiksmų programą, įgyvendinimą atsako valstybės narės, taikant subsidiarumo principą, kaip nustatyta 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų⁽³⁰⁾, 8 straipsnio 3 dalyje. Valstybės narės neprivalo informuoti Komisijos apie kiekvieną projektą, iš dalies finansuojamą iš struktūrinių fondų, nebent tai būtų pagrindinis projektas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 25 ir 26 straipsnius.

2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 438/2001, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų, nustatyta, kad nacionalinės institucijos organizuoja jų prižiūrimų projektų veiklos patikrinimus. Tame pačiame reglamente nustatyta, kad nacionaliniai auditoriai atlieka sistemų ir projektų auditą.

Daugiau informacijos šia tema Komisija geriamam nariui patartų ieškoti Komisijos atsakymuose į klausimus E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 ir E-4374/08.

*
* *

Klausimas Nr. 70, kurį pateikė Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)

Tema: Išpuolis prieš Indijos ambasadą Kabule

Indija atlieka svarbų vaidmenį Afganistane, labai prisidedama prie Afganistano saugumo ir stabilumo didinimo. Indijos pagalba atstatant Afganistaną turėjo didelės reikšmės regione. Nuo Talibano žlugimo 2002 m. Indijos Vyriausybė Afganistanui skyrė daugiau kaip 750 mln. JAV dolerių. Be to, šalyje dirba tūkstančiai Indijos piliečių, kurie šias lėšas naudoja afganistaniečių gyvenimui pagerinti; tam jie įgyvendina svarbius gebėjimų ir institucijų stiprinimo projektus, pvz., Salma užtvankos atstatymo ir užbaigimo projektą Herat provincijoje.

Kokių priemonių Europos Sąjunga imsis, atsižvelgdama į liepos 7 d., pirmadienį, prieš Indijos ambasadą Kabule padarytą išpuolį, siekdama suteikti visokeriopą paramą ir Indijos, ir Afganistano vyriausybėms, kad šio žiauraus išpuolio kaltininkai būtų patraukti atsakomybėn?

⁽³⁰⁾ OL L 161, 1999 6 26.

Atsižvelgiant į tai, kad šių metų birželio mėn. Paryžiuje vykusioje tarptautinėje konferencijoje dėl paramos Afganistanui Europos Sąjunga pareiškė valią stiprinti Afganistano institucijas ir didinti saugumą Afganistane bei vykdyti daugelį kitų gyvybiškai svarbių išsipareigojimų, ar Komisija gali atsakyti, kaip ji tikisi toliau dirbti su Afganistano Vyriausybe ir kitais partneriais, tokiais kaip Indija, kad pradėti svarbiausi gebėjimų ir institucijų stiprinimo projektai iš tikrųjų būtų baigti?

Atsakymas

Komisijai griežtai pasmerkę šį žiaurų išpuolį prieš Indijos ambasadą Kabule, įvykdytą 2008 m. liepos 7 d., per kurį žuvo daug Afganistano civilių gyventojų, Indijos diplomatų ir darbuotojų bei buvo sužeista daug kitų žmonių. Kitą dieną po sprogimo, 2008 m. liepos 8 d., Komisija savo pranešime Parlamentui griežtai pasmerkę šį išpuolį ir pareiškė užuojautą žuvusiųjų ir nukentėjusiųjų šeimoms ir artimiesiems.

Kaip tuo metu buvo teigiama ES pirmininkaujančios šalies pareiškime, tokie veiksmai, nukreipti prieš valstybės diplomatinę atstovybę, yra nepateisinami iš esmės. ES pareiškė solidarumą su Indijos institucijomis ir dar kartą patikino Afganistano institucijas, kad yra toliau pasirengusi remti kovą su terorizmu. Visi, kas slypi už šio baisaus teroro akto, turi būti patraukti atsakomybėn.

Komisija deda daug pastangų savo santykiams su Indija stiprinti. 2007–2013 m. laikotarpiui Indijai skiriamas EB biudžetas sudaro 260 mln. EUR sveikatos ir švietimo programoms bei Jungtinio veiksmų plano įgyvendinimui. Po ES ir Indijos jungtinio veiksmų plano persvarstymo Komisija pateikė pasiūlymų dėl bendradarbiavimo kovoje su terorizmu ir platinimu stiprinimo.

Parama Afganistanui yra ir bus vienas iš didžiausių prioritetų. Nuo 2002 m. Bendrija tam skyrė 1,2 mlrd. EUR. 2008 m. birželio 12 d. Paryžiaus konferencijoje, į kurią tarptautinė bendruomenė suvažiavo dar kartą patvirtinti savo išsipareigojimų Afganistanui, buvo priminta, kad Komisija yra išsipareigojusi ilgam. Dėl padėties saugumo srityje tarptautinei bendruomenei ir Afganistano Vyriausybei tampa vis sunkiau siekti pažangos, kurios šalyje taip reikia. Tačiau Bendrija pasiryžusi atlikti savo vaidmenį – remti pagrindines institucijas, kad būtų užtikrinta teisės viršenybė, o 2007 m. Romos konferencijoje dėl teisės viršenybės Afganistane Komisija paskelbė, kad Bendrija pasižada teisės viršenybės didinimui iki 2010 m. skirti iki 200 mln. EUR. Ši parama bus skirta policijai ir teismų sistemai. Komisija dirba su pagrindinėmis teisingumo institucijomis Kabule, kur įgyvendina projektą, skirtą padaryti jas atviras, profesionalias ir besivadovaujančias įstatymais. Kai kuriose srityse jau pasiekta pažangos, o donorų koordinavimas šiame sektoriuje po Romos konferencijos labai pagerėjo. Be to, Komisija toliau remia policiją, ypač per paramą Teisėtvarkos patikos fondui (LOFTA). Ilgainiui tai turėtų padėti sustiprinti pagrindinių Afganistano institucijų gebėjimus.

*
* *

Klausimas Nr. 71, kurį pateikė Frank Vanhecke (H-0658/08)

Tema: Spaudos laisvė Turkijoje

Laikraščio „Gerger Firat“ leidėjas Haci Bogatekin buvo laikomas suimtas nuo 2008 m. balandžio 13 d., kai 2008 m. sausio mėn. išspausdintame straipsnyje parašė, kad Turkijos Respublikai kyla didesnė grėsmė iš didėjančio islamo fundamentalizmo negu iš Kurdistano darbininkų partijos (PKK). Šiame straipsnyje jis aštriai kritikavo regione vykdomą kariuomenės kampaniją prieš PKK tuo metu, kai nuolat didėja Fethullah Güleno įkurto Islamo judėjimo, palaikančio glaudžius ryšius su Turkijos teisingumo ir plėtros partija (AKP), įtaka. Kai valstybės prokuroras Sadullah Ovacikli apklausė jį apie tai, šis žurnalistas išleido straipsnį, kuriame rašė, kad pats S. Ovacikli palaiko glaudžius ryšius su Fethullah Güleno. 2008 m. birželio 25 d. H. Bogatekin buvo nuteistas aštuoniolikai mėnesių kalėjimo. Jo įkalinimas gali būti pratęstas apkaltinus jį pagal Turkijos baudžiamojo kodekso 301 straipsnį, kai buvo išspausdintas dar vienas straipsnis.

Ar, Komisijos nuomone, šis žurnalisto nuteisimas laisvės atėmimo bausme yra spaudos laisvės ir žodžio laisvės pažeidimas? Jei taip, kokių priemonių Komisija imasi ir kokią poveikį ši byla turės vykstančioms deryboms dėl stojimo?

Atsakymas

Komisija įdėmiai seka gerbiamo nario minimos bylos eigą. Šis atvejis rodo, kad Turkijoje vis dar esama trūkumų žodžio laisvės apsaugos pagal Europos normas srityje.

Šių metų balandžio mėn. Turkijos Parlamentas priėmė Turkijos baudžiamojo kodekso 301 straipsnio, kurio pagrindu buvo persekiojamas ir nuteistas ne vienas rašytojas ar žurnalistas, pataisas. Šiomis pataisomis

siekama sustiprinti žodžio laisvės apsaugą Turkijoje. Tačiau, kaip už ES plėtrą atsakingas Komisijos narys yra ne kartą sakęs, svarbiausia, kad pataisos būtų tinkamai taikomos ir kad būtų užtikrintas akivaizdus pagerėjimas šioje srityje.

Be to, norint užtikrinti, kad baigtųsi nepagrįsti nesmurtinę nuomonę išreiškiančių žmonių persekiojimai, reikia taisyti ne tik minėtą 301 straipsnį, bet ir kitas teisės nuostatas, neleidžiančias naudotis žodžio laisve.

Komisija ir toliau įdėmiai stebės padėtį žodžio laisvės srityje. Mūsų stebėjimo išvados bus paskelbtos metinėje Turkijos pažangos ataskaitoje, kuri turėtų būti priimta lapkričio 5 d.

*
* *

Klausimas Nr. 72, kurį pateikė Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Tema: Vokietijos darbo rinkos atvėrimas

Savo atsakyme į mano klausimą žodžiu dėl Vokietijos darbo rinkos atvėrimo naujųjų valstybių narių piliečiams⁽³¹⁾ Komisija pabrėžia, kad patekimo į Vokietijos darbo rinką ribojimai gali būti nepanaikinti dar dvejus metus nuo 2009 m. balandžio 30 d. tik tuo atveju, jei darbo rinkoje atsirastų didelių sunkumų arba jei atsirastų toks pavojus. Komisija apie šią priemonę turi būti informuota iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. 2008 m. liepos 16 d. Vokietijos Vyriausybė nusprendė, kad Vokietija neatvers savo darbo rinkos darbuotojams iš naujųjų valstybių narių iki 2011 m., nepaisant to, kad padėtis Vokietijos darbo rinkoje nuolat gerėja: pvz., 2008 m. birželio mėn. nedarbo lygis buvo 7,5 proc., o tai žemiausias lygis per daugelį metų. Atsižvelgiant į tai, ar Komisija gali atsakyti, ar Vokietijos Vyriausybė pateikė išsamių duomenų, rodančių, kad darbo rinkoje yra didelių sunkumų. Jei taip, ar Komisija pasirengusi su šiais duomenimis sutikti?

Atsakymas

Komisija žino Vokietijos Vyriausybės sprendimą pratęsti ribojimų darbuotojams iš aštuonių ES valstybių narių patekti į jos darbo rinką galiojimą iki 2011 m. Kartu buvo priimtas sprendimas nuo 2009 m. sausio 1 d. Vokietijos darbo rinką atverti aukštąjį išsilavinimą turintiems darbuotojams iš aštuonių ES valstybių narių, Bulgarijos ir Rumunijos.

Tačiau kol kas Vokietijos Vyriausybė nėra informavusi Komisijos apie sprendimą pratęsti ribojimų galiojimą, o pagal Stojimo sutarties nuostatas ji neprivalo to daryti iki antrojo etapo pabaigos, t. y. iki 2009 m. balandžio 30 d.

Nepaisant to, Komisija tikisi, kad bet kuri valstybė narė, pranešdama apie bet kokius didesnius sunkumus darbo rinkoje arba pavojų, kad tokie sunkumai atsirastų, pateiks išsamų pagrindimą ir įtikinamus duomenis bei argumentus. Stojimo sutartyje neapibrėžiama, kaip reikėtų įrodyti, jog esama didelių sunkumų darbo rinkoje arba yra pavojus, kad jie atsirastų. Tai reiškia, kad pačios valstybės narės sprendžia, kokius kriterijus ir argumentus, jų manymu, reikėtų pateikti norint įrodyti, jog sunkumų yra. Komisija atidžiai įvertins tokius valstybių narių pranešimuose pateiktus argumentus. Kadangi sunkumai darbo rinkoje kiekvienoje šalyje yra kitokie ir kadangi bendra ekonominė padėtis ir darbo rinkos pokyčiai valstybėse narėse yra skirtingi, Komisija negali duoti jokių nurodymų šiuo klausimu, kol nėra gavusi jokių pranešimų.

*
* *

Klausimas Nr. 73, kurį pateikė Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Tema: Lenkijos laivų statyklų pertvarkymas

Nors Lenkijos Vyriausybė turėjo iki 2008 m. liepos 10 d. baigti rengti Gdynės ir Ščecino laivų statyklų pertvarkymo planus, šie dokumentai dar nepateikti. Esamus šių laivų statyklų pertvarkymo ir privatizavimo planus Komisija atmetė remdamasi tuo, kad nebuvo įvykdytos šios sąlygos: ilgalaikio pelningumo, gamybos pajėgumo sumažinimo, didesnio investuotojų finansinio indėlio ir susitarimo šioms įmonėms daugiau neteikti jokios paramos iš valstybės biudžeto. Jei Komisija nepratęs šių dokumentų pateikimo termino, šios laivų statyklos taps nemokios. Be to, viename interneto portale skelbiama, kad kažkoks Komisijos atstovas patarė Ščecino laivų statyklą norintiems įsigyti investuotojams palaukti, kol statykla bus paskelbta nemokia.

⁽³¹⁾ 2008 m. gegužės 20 d. rašytinis atsakymas.

Kokia Komisijos pozicija šiuo klausimu?

Atsakymas

Komisija mato, kiek toli pažengė Gdynės ir Ščecino laivų statyklų privatizavimo procesas, ir nusprendė atidėti galutinio sprendimo dėl valstybės pagalbos šioms dviem statykloms priėmimą iki 2008 m. spalio mėn.⁽³²⁾ Šis sprendimas buvo priimtas atsižvelgiant į Lenkijos Vyriausybės įsipareigojimą ne vėliau kaip iki 2008 m. rugsėjo 12 d. pateikti išsamius šių dviejų laivų statyklų pertvarkymo planus, atitinkančius EB taisyklės dėl valstybės pagalbos. Planuose turi būti užtikrinta, kad po radikalių pertvarkymų įmonės atkurs ilgalaikį gyvybingumą ir gebėjimą konkuruoti rinkoje pačios, be valstybės pagalbos. Didesnę pertvarkymo išlaidų dalį turėtų dengti pačios įmonės arba investuotojai, o po pertvarkymo turėtų būti labai sumažinti gamybos pajėgumai.

2008 m. rugsėjo 12 d. Lenkijos institucijos pateikė naujus pertvarkymo planus. Komisija šiuo metu šiuos naujus planus kruopščiai nagrinėja, kad nuspręstų, ar dėl jų padėtis pagerės iš esmės ir ar bus galima laikyti, kad valstybės pagalba, atsižvelgiant į Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽³³⁾, yra suderinama su bendrąja rinka.

2008 m. birželio 20 d. Komisijos tarnybos susitiko su Lenkijos institucijų ir Norvegijos įmonės „Ulstein“, pareiškusių preliminarų ketinimą įsigyti Ščecino laivų statyklą, atstovais. Susitikimas buvo surengtas Lenkijos institucijų prašymu tam, kad potencialus investuotojas galėtų pateikti savo strategiją dėl statyklos pertvarkymo. Komisija gali patikinti gerbiama nari, kad joks Komisijos darbuotojas nepatarė investuotojui laukti bankroto.

*
* *

Klausimas Nr. 74, kurį pateikė James Nicholson (H-0661/08)

Tema: Šiaurės Airijos darbo grupė

2008 m. balandžio 15 d. Šiaurės Airijos darbo grupė (angl. TFNI) paskelbė ataskaitą, kurioje aprašė klausimus, susijusius su šio regiono galimybėmis naudotis ir dalyvauti Bendrijos politikos srityse ir programose.

Ar Komisija gali atsakyti, ar kokios nors šioje ataskaitoje pateiktos rekomendacijos buvo priimtose ir ar ši ataskaita kaip nors teigiamai prisidėjo prie ES finansavimo poveikio Šiaurės Airijoje?

Atsakymas

2008 m. balandžio mėn. Komisijos priimta Šiaurės Airijos darbo grupės ataskaita⁽³⁴⁾ siekiama paremti regione dedamas pastangas didinti konkurencingumą ir ilgalaikį užimtumą. Siekiant šių tikslų, ataskaitoje atkreipiamas dėmesys į šešių naujų investicinių programų, kurioms 2007–2013 m. Europos Sąjunga iš viso skiria 1,1 mlrd. EUR, teikiamą galimybę. Tarp šių programų yra trečiosios kartos taikos ir susitaikymo programa, kuri yra vienintelė tokia ir vykdoma šiame regione.

Be to, ataskaitoje nurodoma nemažai iniciatyvų, kurių regionas turėtų imtis įvairiose Europos politikos srityse. Kai kurių šių iniciatyvų buvo imtasi dar prieš paskelbiant ataskaitą arba netrukus po to. Kai kuriais atvejais tai padėjo Šiaurės Airijai gauti finansinės pagalbos iš Europos biudžeto (žr. ataskaitos 4 dalį), kitais atvejais – Šiaurės Airijoje padidėjo gyventojų informuotumas apie naujų Europos programų ir iniciatyvų teikiamas galimybes.

Šiaurės Airijos institucijos nurodė, kad ketina sistemingai, parengdamos veiksmų planą, imtis ir kitų iniciatyvų, įskaitant naujas galimybes, kurių galėjo atsirasti nuo ataskaitos paskelbimo. Komisijai pranešta, kad šiuo metu baigiamas ruošti šio veiksmų plano projektas. Komisija yra sakiusi, kad ši darbo grupė glaudžiai bendradarbiaus su regionu jį įgyvendinant.

Darbo grupės ataskaitoje Komisija pažymi, kad anksčiau Šiaurės Airija „padarė neblogą pažangą“ dalyvaudama įvairiose ES politikos srityse ir pasinaudodama jų teikiama nauda. Atsižvelgiant į naują politinę padėtį regione

⁽³²⁾ Žr. pranešimą spaudai IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

⁽³³⁾ Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, OL C 244, 2004 10 1, p. 2.

⁽³⁴⁾ COM(2008) 186 ir SEC(2008) 447/2.

yra tvirtas pagrindas manyti, kad su darbo grupės pagalba veiklos rezultatai per 2007–2013 m. finansinį laikotarpį bus pagerinti.

*
* *

Klausimas Nr. 75, kurį pateikė Paulo Casaca (H-0664/08)

Tema: Parama iš Bendrijos biudžeto vaikžudžio Samir Al-Kantaro išaukštinimui

Khiamo reabilitacijos centro (KRC), „Hezbollah“ valdomos populiarios organizacijos, interneto svetainės 2008 m. liepos 24 d. pirmame puslapyje rašoma, kad Asamir Al-Kantar, dar anksčiau vadintas Libano „sūnumi ir didvyriu“, lankėsi Paramos Libano kaliniams stebėjimo komitete ir KRC (tikriausiai abi šios organizacijos įsikūrusios viename pastate). Po šiuo pranešimu yra Europos Sąjungos ženklas su tokiu užrašu: „Pagal Europos iniciatyvą demokratijai ir žmogaus teisėms remti – Finansuoja Europos Sąjungas – Įgyvendina KRC“.

Šio klausimo autorius iš didžiulio pluošto korespondencijos ir tiesiogiai Komisijai užduotus klausimus surinko neabejotinų įrodymų, kad Komisijos finansuojamas ir Libano vykdomas projektas ne tik neturi nieko bendra su demokratijos ir žmogaus teisių rėmimu, bet atvirkščiai – sumenkina jas, nes aukština terorizmą ir fanatizmą. Tačiau šie įrodymai nepakeitė Komisijos pozicijos.

Ar Komisija mano, kad teisėta leisti ES mokesčių mokėtojų pinigus niekingiausiai rasizmo ir fanatizmo išraiškai aukštinti asmenyje, kuris yra nužudęs vaiką, ir akivaizdu, kad tai padarė tik dėl to, kad šis buvo žydas?

Atsakymas

Komisijos Delegacija akylai stebi Komisijos finansuojamo Khiamo reabilitacijos centro projekto įgyvendinimą ir, kaip už išorės santykius ir Europos kaimynystės politiką atsakinga Komisijos narė rašė savo 2008 m. birželio 5 d. laiške gerbiamam nariui, Komisiją tenkina šio projekto, kuriuo sprendžiami labai svarbūs klausimai – kankinimus patyrusiems asmenims teikiama medicininė, socialinė ir psichologinė pagalba, rezultatai. Šiuo atveju ES mokesčių mokėtojų pinigai naudojami visiškai laikantis Parlamento patvirtintos Europos priemonės demokratijai ir žmogaus teisėms remti tikslų. Išsami informacija apie šį projektą gerbiamam nariui buvo pateikta ne tik Komisijos atsakymuose į Biudžeto kontrolės komiteto klausimyną dėl 2006 m. biudžeto vykdymo patvirtinimo, bet ir daugybėje korespondencijos su Komisijos nariu, atsakingu už administracinius reikalus, auditą ir kovą su sukčiavimu, ir su Komisijos nare, atsakinga už išorės santykius ir Europos kaimynystės politiką, kuri gerbiamam nariui pateikė šio projekto 2008 m. balandžio 29 d. tarpinę veiklos ir finansų ataskaitą.

Komisija smerkia bet kokių formų rasizmą, tačiau savo finansuojamų projektų nesieja su viltimi, kad atitinkamos nevyriausybinių organizacijos (NVO) sistemingai reikš ES išorės politiką atitinkančią nuomonę. Iš tikrųjų ES pritaria nuomonių įvairovei ir žodžio laisvei, jei tik nepažeidžiami pagrindiniai demokratiniai principai. Šiuo konkrečiu atveju KRC interneto svetainėje pateikta medžiaga atspindėjo bendrą nuotaiką, kuria Libano spauda nušvietė kalinių paleidimą, ir ši medžiaga buvo parengta daugiausia pagal pranešimus laikraščiuose.

*
* *

Klausimas Nr. 76, kurį pateikė Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Tema: GSM telefonų įvairių išorinių įrenginių kištukų standartizavimas

Pastaraisiais metais nuolat augant mobiliųjų telefonų naudojimui nuolat keitėsi jų standartai (netgi skirtingų tos pačios firmos modelių). Tai lemia bereikalingas išlaidas priedams.

Pagrindinė šios anomalijos priežastis – nėra vieno standarto, kuris galiotų visiems visų rūšių GSM telefonų išorinių įrenginių (kroviklių, ausinių, duomenų perdavimo laidų) kištukams. Visiems aišku, kad išorinių įrenginių monopolizavimas kenkia konkurencijai ir dėl to neauga kokybė ir didėja kainos.

Išorinių įrenginių (pvz., USB formato) standartizavimas sumažintų kainas ir pagerintų mobiliojo ryšio paslaugas, sustiprintų vartotojų apsaugą ir konkurenciją, padidintų mobiliojo ryšio paslaugų paklausą, sumažintų elektros ir elektroninės įrangos atliekas, taupytų energiją, medžiagas ir išteklius.

Kaip Komisija galėtų inicijuoti reikiamą procedūrą, pagal kurią galėtume skatinti šios srities reikalavimų suderinimą ES ir įtikintume visus suinteresuotus subjektus, kad toks sprendimas būtų palankiausias viešiesiems interesams?

Atsakymas

Šiuo klausimu Komisija gerbiausiai narei siūlytų žiūrėti atsakymą į raštiškus klausimus: E-0934/08, pateiktą G. Hegyi, ir P-3953/08, pateiktą T. Manders.

*
* *

Klausimas Nr. 77, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Tema: Gruzijos ir Rusijos santykiai

Vis didėja įtampa Gruzijos ir Rusijos santykiuose. Kokių priemonių Komisija imasi, kad normalizuotų padėtį Pietų Kaukaze ir sustabdytų Rusijos polinkį viešpatauti šiame regione?

Atsakymas

Komisija pagal savo, kaip institucijos, kompetenciją visiškai solidarizuojasi su kitų ES struktūrų pastangoms reaguoti į pastarojo meto Gruzijos ir Rusijos konflikto humanitarinius ir socialinius ekonominius padarinius ir stabilizuoti saugumą.

Savo 2008 m. rugsėjo 11 d. laiške, adresuotame Parlamento Biudžeto ir Užsienio reikalų komitetų pirmininkams ir ES užsienio reikalų ministrams, už išorės santykius atsakinga Komisijos narė pareiškė Komisijos ketinimą operatyviai surinkti iki 500 mln. EUR finansinį paketą 2008–2010 m., kuriuo prisidėtų prie Gruzijos ekonomikos atgaivinimo. Tokia pati suma buvo surinkta iš ES valstybių narių.

Be to, vadovaudamasi Europos Vadovų Tarybos išvadomis, Komisija pradėjo rengtis organizuoti tarptautinių donorų konferenciją, kuri turėtų vykti spalio mėn. Briuselyje.

Kitas svarbus būdas padėti Gruzijai – paspartinti jos ekonominės integracijos į ES procesą pagal Europos kaimynystės politikos veiksmų planą.

Šiuo klausimu Komisija ketina kiek įmanoma paspartinti parengiamuosius darbus ir pradėti derybas su Gruzija dėl vizų režimo supaprastinimo ir readmisijos susitarimo ir dėl visa apimančio ir išsamaus laisvosios prekybos susitarimo, kai tik bus įvykdytos reikiamos sąlygos.

Kartu Komisija ketina toliau remti Gruziją ir skatinti ją tęsti reformas demokratijos, teisės viršenybės, valdysenos ir žiniasklaidos laisvės srityse. Komisija mano, kad politinio pliuralizmo skatinimas ir veiksmingesnė demokratinė kontrolė yra didžiausi ilgalaikiai Gruzijai interesai.

O dėl Rusijos tai rugpjūčio 26 d. – dieną, kai Prezidentas J. Medvedevas išleido dekretą, kuriuo pripažino Pietų Osetiją ir Abchaziją, Komisijos pirmininkas paskelbė pareiškimą, kuriuo pasmerkė šį žingsnį. Rugsėjo 1 d. Europos Vadovų Taryba griežtai ir vieningai pasmerkė šį pripažinimą. ES pozicija kilus krizei Gruzijoje išdėstyta Europos Vadovų Tarybos rugsėjo 1 d. išvadose. Komisija atidėjo derybas dėl Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą turėsiančio pakeisti naujo susitarimo iki tol, kol Rusija patrauks savo karinius dalinius į pozicijas, buvusias iki rugpjūčio 7 d. Komisija taip pat prisideda prie nuodugnaus ES ir Rusijos santykių nagrinėjimo, kad Taryba, atsižvelgdama į besikeičiančią padėtį, laiku galėtų padaryti išvadas – iki artėjančio ES ir Rusijos vadovų susitikimo, numatyto lapkričio mėn. viduryje.

*
* *

Klausimas Nr. 78, kurį pateikė Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)

Tema: Europos vartotojų centrų veikla

Europoje yra 29 Europos vartotojų centrai, įsteigti visose valstybėse narėse ir Norvegijoje bei Islandijoje. Jų paskirtis – teikti vartotojams įvairias paslaugas. Tačiau trūksta duomenų apie Europos vartotojų centrų veiklą ir jos veiksmingumą.

Kas kontroliuoja ir tiria, kaip veikia Europos vartotojų centrų tinklas? Ar galėtų Komisija pateikti šio tinklo veiklos audito ar panašaus tyrimo rezultatus? Ar galėtų Komisija nurodyti geriausiai veikiančius Europos vartotojų centrus? Kur būtų galima rasti EVC paslaugų ir veiklos gerosios patirties aprašymų sąrašą?

Atsakymas

Komisija ypač daug dėmesio skiria veiklos, įskaitant finansavimą, vertinimui. Kai 2005 m. sujungus du atskirus tinklus buvo sukurtas Europos vartotojų centrų tinklas, Komisija atsižvelgė į nepriklausomos išorės veiklos analizės rekomendacijas.

Prieš sudarydama paramos sutartis dėl EVC veiklos, Komisija vertina ir tvirtina iš centrų gautas paraiškas, kuriose pateikiami ir išsamūs veiklos bei finansiniai planai. Prieš atlikdama bet kokią galutinį mokėjimą, Komisija įvertina visus atskirų darbo programų įvykdymo aspektus, kiekvienam centrui nustato veiklos rodiklių pasiekimo kategoriją ir šio vertinimo rezultatus pateikia centrams bei dalinį finansavimą jiems skiriančioms valstybėms narėms. 2006 m. (pats paskutinis finansavimo laikotarpis, už kurį Komisija atliko vertinimą) 8 centrai buvo įvertinti puikiai (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL ir SE), 1 centro veikla įvertina kaip nepriimtina (MT), 4 centrų veikla įvertinta kaip prastesnė negu vidutiniška (CY, PT, NL ir UK), o likusių 14 centrų (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI ir ES) – kaip vidutiniška. 2007 m. buvo atliktas tik negalutinis vertinimas, nes finansavimo laikotarpis baigsis tik 2008 m.

Neseniai Komisija įvedė šių centrų vertinimą pagal veiklos rezultatus, nuo kurių priklausys jiems atliekami galutiniai mokėjimai. Komisija reguliariai atlieka šių centrų veiklos auditą.

Komisija stebi centrų darbą ir naudodama kompiuterinę programą, leidžiančią Europos vartotojų centrams dirbti kartu ir registruojančią visus kontaktus su vartotojais. 2007 m. ši programa užregistravo per 55 000 tokių tinklo kontaktų su vartotojais.

Nuo EVC tinklo sukūrimo buvo tik du paraiškų teikimo laikotarpiai; trečiasis baigsis 2008 m. pabaigoje. Kai tik bus įgyta pakankamai patirties, Komisija planuoja atlikti tinklo auditą. Metinėje tinklo ataskaitoje pateikiami tik kai kurie jo veiklos, paslaugų ir gerosios patirties aspektai; ši ataskaita skelbiama Europos interneto svetainėje⁽³⁵⁾.

*
* *

Klausimas Nr. 79, kurį pateikė Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Tema: Mažesni PVM tarifai mažiems vaikams skirtiems gaminiam

Parlamentas ne kartą svarstė – ir plenarinėse sesijose, ir komitete – klausimus, susijusius su gyventojų skaičiaus mažėjimu Europos Sąjungoje. Buvo apsvarstyti įvairūs paramos šeimoms, nusprendusioms turėti daugiau vaikų, variantai. Vienas iš iškeltų klausimų buvo apsvarstyti poreikį sumažinti PVM tiems gaminiam (maisto ir higienos gaminiam, drabužiams, t. t.), kurie skirti konkrečiai mažiems vaikams.

Ar Komisija apsvarstė pateiktus pasiūlymus ir kaip ji ketina spręsti šią problemą?

Atsakymas

Komisija gerai suvokia, kad reikia remti šeimą, nusprendusią turėti daugiau vaikų.

Šiuo metu galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose dėl PVM⁽³⁶⁾ jau numatoma galimybė valstybėms narėms taikyti mažesnę PVM tarifą žmonėms skirtiems maisto produktams (išskyrus alkoholinius gėrimus), medikamentams ir vaikų automobilineis sėdynėms.

Po to, kai 2007 m. liepos 5 d. buvo paskelbtas Komisijos komunikatas dėl kitų nei standartiniai PVM tarifų⁽³⁷⁾, Taryboje, Parlamente ir su kitais suinteresuotais subjektais buvo pradėti dideli politiniai debatai dėl visuotinės mažesnių PVM tarifų struktūros ir taikymo srities persvarstymo. Šie politiniai debatai, taip pat ir dėl mažesnių

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf.

⁽³⁶⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, OL L 347.

⁽³⁷⁾ COM(2007) 380 galutinis.

PVM tarifų veiksmingumo ir ekonomiškumo siekiant konkrečių politikos tikslų, pvz., padėti šeimoms, dar nesibaigė.

Tebevykstant šiems debatams, 2008 m. liepos 7 d. Komisija pateikė pasiūlymą⁽³⁸⁾ dėl teisės aktų pakeitimo siekiant spręsti kai kuriuos neatidėliotinus klausimus. Šiame pasiūlyme numatoma galimybė valstybėms narėms taikyti mažesnę PVM tarifą kūdikių sauskelnėms. Šiuo metu pasiūlymas svarstomas Taryboje; kad jis būtų priimtas, reikia vieningo Tarybos pritarimo.

2008 m. liepos 7 d. pasiūlymas turi būti svarstomas kaip pirmasis žingsnis šiuo metu galiojančių teisės aktų dėl PVM tarifų persvarstymo procese. Vėliau, kai bus žinomi šiuo metu vykstančių debatų Taryboje, Parlamente ir su kitais suinteresuotais subjektais rezultatai ir paaiškės, koku keliu eiti, bus iš esmės persvarstyta PVM tarifų struktūra ir taikymo sritis.

Be to, šiuo metu Komisija nagrinėja viešų konsultacijų rezultatus ir pateiks medžiagos tolesniems debatams.

Tada bus apsvaistytas klausimas, ar reikėtų išplėsti mažesnių tarifų taikymą ir taikyti juos gaminiam, skirtiems mažiems vaikams.

*
* *

Klausimas Nr. 80, kurį pateikė Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Tema: ES ir Gruzijos laisvosios prekybos susitarimas

Šią vasarą Parlamento delegacijai lankantis Gruzijoje buvo pritarta naujoviškam pasiūlymui pagreitinti ES ir Gruzijos laisvosios prekybos susitarimo pasirašymą. Ar Komisija, atsižvelgdama į dabartinius įvykius, pritaria, kad šis susitarimas turėtų būti pasirašytas kuo greičiau ir kokių priemonių Komisija imsis, kad tai įvyktų?

Atsakymas

ES politika dėl laisvosios prekybos susitarimų (LPS) su šalimis, įtrauktomis į Europos kaimynystės politiką (EKP), tarp kurių yra ir Gruzija, išdėstyta dviejuose Komisijos komunikatuose dėl EKP – 2006 m. ir 2007 m.⁽³⁹⁾ Šiuose komunikatuose, kuriuos valstybės narės patvirtino, pabrėžiamas ES tikslas remti politines reformas ir ekonomikos augimą EKP šalyse stiprinant jų ekonominius ryšius ir ryšius reguliavimo srityje su ES. Juose pripažįstama, kad vadinamieji „išsamūs ir plataus masto“ laisvosios prekybos susitarimai su šiomis šalimis gali atlikti svarbų vaidmenį ekonominės integracijos procese. „Išsamūs ir plataus masto“ LPS yra tokie LPS, kuriuose numatytas kiek įmanoma platesnis ne tik prekių prekybos, bet ir paslaugų prekybos bei investicijų liberalizavimas, taip pat reguliavimo priemonių suvienodinimas įvairiose srityse, pvz., techninių standartų, sanitarinių ir fitosanitarinių priemonių, intelektinės nuosavybės apsaugos, konkurencijos, muitų, t. t.

ES ilgalaikis tikslas – sudaryti išsamius ir plataus masto LPS su visomis EKP šalimis. Tačiau, kaip aiškiai nurodoma minėtuose Komisijos komunikatuose, prieš pradėdant derybas su šalimi partnere dėl LPS turi būti atlikta nuodugni ekonominė analizė ir apsvaistytos partnerių galimybės vesti derybas, įgyvendinti bei vykdyti ambicingą susitarimą, kuriame numatomas nuodugnus prekybos su ES liberalizavimas. Šalies partnerės EKP veiksmų plano nuostatai dėl prekybos vykdymas turėtų būti laikomas būtina sąlyga tam, kad ateityje būtų sudarytas išsamus ir plataus masto LPS.

Konkrečiu Gruzijos atveju 2007 m. liepos mėn. Komisija pradėjo nepriklausomą galimo ES ir Gruzijos laisvosios prekybos susitarimo galimybių ir ekonominio poveikio tyrimą. Jame daroma išvada, kad išsamus ir plataus masto LPS su ES Gruzijai būtų labai ekonomiškai naudingas, o paprastas LPS (tik dėl kelių tarifų, tebetaikomų dvišalėje prekyboje prekėmis, panaikinimo) neturėtų jokios ekonominės vertės. Tačiau taip pat daroma išvada, kad Gruzija kol kas nėra pajėgi įgyvendinti tokias reformas, kokių reikėtų norint vykdyti išsamų ir plataus masto LPS ar netgi vesti dėl jo derybas. Visų pirma Gruzija kol kas padarė labai nedidelę pažangą įgyvendindama savo EKP veiksmų plano nuostatas dėl prekybos reguliavimo, todėl norint, kad būtų galima pradėti derybas dėl LPS, ji turi dėti daug daugiau pastangų šiuo klausimu.

Atsižvelgdama į visa tai, Komisija nusprendė, kad kol kas per anksti pradėti derybas dėl orientyrų deryboms dėl LPS su Gruzija. Atsižvelgdama į dabartinius įvykius, Komisija dar kartą patikino Gruziją, kad sieks sudaryti

⁽³⁸⁾ COM(2008) 428 galutinis.

⁽³⁹⁾ COM(2006)726 ir COM(2007)774.

dvišalį išsamų ir plataus masto LPS ir didinti paramą Gruzijai, taip pat ir per didesnę techninę pagalbą, kad Gruzija galėtų kuo greičiau pradėti derybas dėl šio susitarimo. Reikėtų pažymėti, kad Gruzija, kaip EKP šalis, gali naudotis tokiomis priemonėmis kaip TAIEX ir Dvynių programos, kurios naujosiose ES valstybėse narėse pasitvirtino kaip naudingos ir tinkančios spręsti svarbiausius reguliavimo suvienodinimo klausimus.

2008 m. rugsėjo 1 d. neeiliniame Europos Vadovų Tarybos susitikime dėl Gruzijos ir Rusijos santykių krizės buvo padaryta išvada, kad „ES taip pat priima sprendimą aktyvinti santykius su Gruzija, įskaitant per vizų režimo supaprastinimo priemones ir galimą visiškos ir visa apimančios laisvosios prekybos zonos sukūrimą, kai tik bus įvykdytos tam tikros sąlygos“.

Vadovaudamasi šiomis išvadomis, Komisija ketina toliau didinti paramą Gruzijai įgyvendinant būtinas reformas, kad kuo greičiau būtų galima sudaryti išsamų ir plataus masto LPS. Komisija tęs neoficialų dialogą su Gruzijos institucijomis dėl būsimo LPS ir toliau teiks joms pagalbą įgyvendinant Gruzijos EKP veiksmų plano nuostatas dėl prekybos. Komisija visų pirma sieks kartu su Gruzijos institucijomis parengti daugiau konkrečių ES techninės pagalbos projektų, skirtų kuo greičiau patenkinti skubiausius Gruzijos poreikius.

*
* *

Klausimas Nr. 81, kurį pateikė Bogusław Sonik (H-0678/08)

Tema: Muito mokesčiai už maisto produktus, įvežamus į ES iš Gruzijos, ypač vyną

Remiantis 2004 m. rugsėjo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1810/2004⁽⁴⁰⁾, į Europos Sąjungos teritoriją įvežami maisto produktai, įskaitant vyną, apmokestinami vienodais muitais. Šis reglamentas taikomas ir importui iš Gruzijos. Ši šalis, kurios dabartinė padėtis kelia susirūpinimą visai tarptautinei bendruomenei, patyrė didžiulę ekonominę žalą, kuri dar daug metų ribos jos vystymosi potencialą. Ar Komisija, atsižvelgdama į tai, galėtų atsakyti, ar galima būtų sumažinti arba visiškai panaikinti šiuo metu iš Gruzijos į Europos Sąjungos valstybes nares eksportuojamiems maisto produktams, ypač vynui, galiojančius muitus?

Atsakymas

ES ir Gruzija yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narės, o pagal PPO taisykles, jos viena kitai suteikia didžiausio palankumo režimą prekių muitų (tarifų) atžvilgiu. Didžiausio palankumo režimas buvo patvirtintas ir ES ir Gruzijos Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime. Be to, Gruzijai pagal specialią tvaraus vystymosi ir gero valdymo skatinamąją priemonę (BLS+), numatytą pagal ES Bendrąją lengvatų sistemą (BLS), taikomos dosnios autonominės tarifų lengvatos.

Pagal PPO taisykles (o būtent nediskriminavimo principą) ES neturi galimybės sumažinti arba panaikinti muitus tam tikriems produktams, įvežamiems iš konkrečios trečiosios šalies, pvz., iš Gruzijos įvežamiems maisto produktams.

Tačiau daugeliui į ES iš Gruzijos įvežamų žemės ūkio ir maisto produktų, pvz.: lazdynų riešutams, mineraliniam vandeniui, spiritui, įvairiems vaisiams ir daržovėms, taikomas BLS+ režimas. Todėl šios prekės gali būti įvežamos iš Gruzijos į ES rinką be jokių muitų ir jų kiekis neribojamas.

Kalbant apie konkretų vyno atvejį, ES didžiausio palankumo importo tarifai, kurie taikomi ir Gruzijos vynams, vidutiniškai yra nedideli (sudaro tik 5 proc. ad valorem ekvivalento) ir iš esmės nėra kliūtis Gruzijos vynų importavimui iš Gruzijos į ES. Pagrindinės kliūtys – daugiausia netarifinės, visų pirma tai, kad ES rinkoje Gruzijos vynai nėra pakankamai gerai žinomi ir kad ES vartotojai dar nepripažino jų kokybės. Norėdama padėti Gruzijai įveikti šias problemas, 2007 m. liepos mėn. ES pradėjo derybas su Gruzija dėl dvišalio susitarimo dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos. Derybos vyksta sklandžiai ir galėtų būti baigtos artimoje ateityje. Be to, teikdama su prekyba susijusią techninę pagalbą, ES suteikia Gruzijai galimybę vykdyti bendrus specialius projektus, skirtus padėti Gruzijos vyno gamintojams patekti į rinką ir patobulinti jų gaminių platinimo ir reklamavimo strategijas.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ OL L 327, 2004 10 30, p. 1.

Klausimas Nr. 82, kurį pateikė Pedro Guerreiro (H-0681/08)

Tema: Papildomų išlaidų, patiriamų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš atokiausių regionų, kompensavimo sistema

Vadovaujantis 2007 m. balandžio 26 d. Europos Parlamento rezoliucija, Tarybos ir Europos Parlamento patvirtintame 2008 m. Bendrijos biudžete papildomų išlaidų, patiriamų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš Azorų, Madeiros, Kanarų salų, Prancūzijos Gvianos ir Reuniono regionų, kompensavimo sistemai skiriami įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai padidinti apie 2 mln. EUR.

Atsižvelgiant į tai, kad Komisija tvirtino, jog šio padidinimo bus neįmanoma įvykdyti, nes jis viršija tai, kad nustatyta 2007 m. gegužės 21 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 7791/2007⁽⁴¹⁾,

kodėl Komisija dar nepriėmė sprendimo koreguoti šį reglamentą pagal naujus Tarybos ir Europos Parlamento patvirtintus skaičius?

Atsakymas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 791/2007, nustatantis papildomų išlaidų, patirtų prekiaujant tam tikrais žuvininkystės produktais iš atokiausių regionų, kompensavimo sistemą, taikomas nuo 2007 m. iki 2013 m. Taigi, ši kompensavimo sistema taikoma tik antrus metus. Dėl tokio neilgo laiko kol kas neįmanoma tinkamai įvertinti sistemos. Be to, Komisija dar negavo visų ataskaitų, kurias turi rengti atitinkamos valstybės narės apie kompensavimo sistemos įgyvendinimą. Vadovaujantis reglamento 8 straipsnio 1 dalimi, šios ataskaitos Komisijai turi būti pateikiamos iki kiekvienų metų birželio 30 d. Atsižvelgdama į tai, Komisija mano, kad Reglamentą Nr. 791/2007 keisti dar per anksti, nes praėjo tik vieni metai nuo jo priėmimo.

Kai dėl išlaidų, patirtų pagal Reglamente nustatytą sistemą, Komisija ketina taisyti savo 2008 m. gegužės 19 d. Sprendimą C(2008)1858, kad būtų padengtos kompensacijos, neišmokėtos už 2003–2006 m. laikotarpį pagal Reglamentą Nr. 2328/2003, ir visos kompensacijos už 2007 ir 2008 metus pagal Reglamentą Nr. 791/2007. Iš dalies keičiančiame sprendime nurodytos sumos iš viso sudaro 36 828 013 EUR, o tai yra už 2003–2006 m. nesumokėtų kompensacijų (6 834 477 EUR), už 2007 m. priklausančių išmokėti kompensacijų (14 996 768 EUR) ir už 2008 m. mokėtinų kompensacijų (14 996 768 EUR) suma. Visa ši suma bus įtraukta į biudžeto eilutę 11 020 301, jei į ją bus perkelti reikalingi asignavimai.

*

* *

Klausimas Nr. 83, kurį pateikė Konstantinos Droutsas (H-0682/08)

Tema: Ekologinė nelaimė Graikijos Koronėjos ežere

Koronėjos ežeras, esantis Tesalonikų prefektūroje, kurioje yra viena iš svarbiausių šlapžemių Graikijoje, įtrauktą į tarptautinės RAMSAR konvencijos ir Natura 2000 tinklo saugomų objektų sąrašus, paverstas pavojinga pelke. Jame nebėra žuvies, gaisa tūkstančiai paukščių. Tai rodo viena kitą sekusių vyriausybių ir vietos valdžios institucijų pasyvumą susidūrus su būtinybe išsaugoti šį ežerą. Pasak ekspertų pareiškimų ir tyrimų, šio nusikaltimo gamtai, pažeidžiančio vietos ekosistemą ir turinčio įtakos socialiniam ir ekonominiam gyvenimui regione, priežastis – atliekos iš vietos gamyklų ir miesto komunalinės atliekos, kuriomis ežeras teršiamas jau kelis dešimtmečius, nes nebevykdomas biologinis valymas ir nekeičiami dirbamos žemės melioracijos metodai. Prie šios nelaimės prisidėjo tai, kad nėra specialios vandens išteklių valdymo ir saugojimo politikos.

Atsižvelgiant į tai, ar Komisija ketina įsikišti, kad būtų išsaugotas Koronėjos ežeras, ir patikrinti, kam iš tikrųjų išleidžiami jo apsaugai skiriami milijonai eurų?

Atsakymas

Komisija savo iniciatyva jau pradėjo Koronėjos ežero apsaugos ir išsaugojimo atitikties Bendrijos teisės aktų dėl aplinkos apsaugos reikalavimams patikrinimą. Visų pirma Komisija apklausė Graikijos institucijas siekdama išsiaiškinti, ar laikomasi įsipareigojimų pagal Direktyvą 92/43/EEB⁽⁴²⁾ dėl natūralių buveinių ir

(41) OL L 176, 2007 7 6, p. 1.

(42) OL L 206, 1992 7 22.

laukinės faunos bei floros apsaugos ir Direktyvą 2006/11/EB⁽⁴³⁾ dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos. Komisija nagrinėja Graikijos institucijų pateiktą informaciją ir imsis visų reikalingų priemonių tinkamam Bendrijos teisės aktų taikymui užtikrinti.

Kalbant apie konkrečias ežero išsaugojimo priemones, 2005 m. Komisija patvirtino Graikijos institucijų pateiktą projektą dėl paramos iš Sanglaudos fondo aplinkos apsaugai skiriamų lėšų (2005 m. gruodžio 19 d. CCI:2005 GR 16 C PE 006). Šį projektą pavadinimu „Tesalonikų Koronėjos ežero atgaivinimas“ atidžiai išanalizavo kompetentingos tarnybos, įskaitant Aplinkos ministerijos tarnybas, o pagal Direktyvos 85/337/EEB reikalavimus buvo atliktas jo poveikio aplinkai vertinimas. Pagal projektą, kurio vertė 26,91 mln. EUR, iš kurių Bendrijos parama sudaro 20,18 mln. EUR, numatyti šlapžemės sukūrimo ir suformavimo darbai, ežero hidrologinių savybių pagerinimo darbai, taip pat specialūs valymo baseinai preliminariai išvalytoms skystoms atliekoms iš teritorijoje esančių pramonės objektų surinkti. Tačiau dėl tam tikrų techninių ir administracinių sunkumų projektas nebuvo vykdomas pagal numatytą grafiką ir iš Graikijos institucijų nebuvo gauta jokios informacijos apie padarytą pažangą. Todėl kol kas (iki 2008 m. rugsėjo 24 d.) Komisija projektui nepervedė jokių sumų. Galutinis išlaidų tinkamumo terminas – 2008 m. gruodžio 31 d.

*
* *

Klausimas Nr. 84, kurį pateikė Ivo Belet (H-0685/08)

Tema: Bandymai natūraliomis sąlygomis su genetiškai modifikuotomis tuopomis

Tuopos vis plačiau naudojamos kaip tvarios energijos šaltinis. Panaudojant genetinę inžineriją iš patobulintų tuopų rūšių galima pagaminti daugiau etanolio. Šis bioetanolis naudojamas antrosios kartos biokurui gaminti.

Moksliniai genetiškai modifikuotų tuopų tyrimai – tai pavyzdys Bendrijos inovacijų politikai. Todėl jie nusipelno vietos platesnėje Lisabonos strategijoje.

Norint toliau gryninti ir optimizuoti šių genetiškai modifikuotų tuopų technologiją, būtina su šiais medžiais atlikti bandymus natūraliomis sąlygomis. Tačiau tokie bandymai kartais yra kritikuojami baiminantis, kad genetiškai modifikuotų medžių auginimas gali turėti neigiamų padarinių. Nepaisant to, tokius bandymus iš esmės teigiamai įvertino Belgijos biologinės saugos taryba, taip pat kitos tarnybos.

Kokia Komisijos nuomonė dėl tokių bandymų vykdymo ir dėl etanolio gamybos iš genetiškai patobulintų tuopų technologijos?

Atsakymas

Genetiškai modifikuotų organizmų (GMO), įskaitant genetiškai modifikuotus medžius, bandymai natūraliomis sąlygomis atliekami vadovaujantis Direktyvos 2001/18/EB⁽⁴⁴⁾ B dalies (6–11 straipsnių) nuostatomis. Tokių bandymų paskirtis – gauti svarbios informacijos apie GMO funkcionavimą aplinkoje ir jų savybes palyginti su tradicinėmis augalų rūšimis. Norint gauti leidimą pagal Direktyvos 2001/18/EB B dalį, turi būti pateikta išsami informacija apie atitinkamą GMO ir bandymą su juo, ypač informaciją apie nustatytą riziką aplinkai ir jos valdymo priemones. Tuomet kompetentinga institucija vertina paraišką ir, jei duodamas sutikimas GMO išleidimui, gali nurodyti imtis papildomų rizikos valdymo priemonių. Pagal Direktyvos 2001/18/EB 6 straipsnio 9 dalį valstybės narės turi užtikrinti, kad jokia medžiaga, gauta iš GMO turint leidimą pagal B dalį, nebūtų pateikiama į rinką.

1991–2008 m. Europos valstybių nacionalinės kompetentingos institucijos davė dvidešimt leidimų auginti genetiškai modifikuotas tuopas, kad su jomis būtų atliekami bandymai natūraliomis sąlygomis. Nuo 2002 m., kai įsigaliojo Direktyva 2001/18/EB, ES buvo atlikti keturi tokie bandymai. Šiuo metu vienas bandymas vykdomas Prancūzijoje; jo tikslas – įvertinti šių tuopų tinkamumą bioenergijos gamybai. Kitas šio bandymo tikslas – gauti duomenų apie biologinę įvairovę. Kiek žinome, dėl vieno, vėliausiai pateikto prašymo leisti atlikti bandymą natūraliomis sąlygomis su genetiškai modifikuotomis tuopomis, galutinis sprendimas dar nepriimtas.

Komisija kol kas nėra gavusi jokios neigiamos informacijos ar pranešimų apie galimas problemas, susijusias su genetiškai modifikuotų medžių auginimu už bandymams skirtų teritorijų ribų.

⁽⁴³⁾ OL L 64, 2006 3 4, p. 52.

⁽⁴⁴⁾ OL L 106, 2001 4 17, p. 1–39.

Iš principo, etanolio gamyba iš medžio biomasės gali padėti siekti ES tikslų, susijusių su klimato kaitos mažinimu. Reikia tęsti mokslinius tyrimus, kad būtų galima padidinti tokio „antrosios kartos“ biokuro gamybos našumą. Biotechnologijos – tai vienas iš būdų prisidėti prie šio proceso, jei tik jas panaudojant pagaminti produktai nekenkia aplinkai ir žmogaus sveikatai. Bandymai natūraliomis sąlygomis yra būtina prielaida, kad ateityje būtų galima patvirtinti tokių produktų komercinį panaudojimą.

*
* *

Klausimas Nr. 85, kurį pateikė Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Tema: Europos obuolių augintojų padėtis ir koncentratų kokybės kriterijai

Kokių konkrečių interesų siekia Europos Sąjunga, labiau paisydama importuotojų interesų, nei savo pačios valstybių narių obuolių augintojų interesų, kai Jungtinės Valstijos, išleidusios federalinius potvarkius 65 FR 35606 ir 70 FR 22694, gina savo pačios augintojus nustatydamos 51,74 proc. antidempingo muitą, taip ribodamos koncentruotų obuolių sulčių iš Kinijos įvežimą į JAV? Ar Komisija mano, kad priimtina tai, jog Europos perdirbėjai į ES (pvz., iš Kinijos) importuojamas mažo rūgštumo koncentruotas obuolių sultis gerina dirbtinai (panaudodami citrinų sultis), užuot spaudę jas iš natūraliai didelio rūgštumo obuolių iš Lenkijos, Vengrijos, Austrijos, Italijos, Rumunijos, Ispanijos ir Portugalijos, kaip tai darė anksčiau pagal Tarybos direktyvą 2001/112/EB⁽⁴⁵⁾?

Atsakymas

Jungtinių Valstijų antidempingo muitas yra ad hoc priemonė prieš nesąžiningą prekybą, o ne bendra privilegijų šalies vidaus tiekėjams teikimo politika.

Nors Jungtinės Valstijos Kinijai nustatė 51,74 proc. antidempingo muitą, šis tarifas taikomas tik kelioms Kinijos firmoms. Be to, daugelis Kinijos eksportuotojų apskundė šias JAV priemones teismuose ir pasiekė, kad 2004 m. pradžioje šie muitai jiems buvo sumažinti arba iš viso panaikinti, o JAV turėjo grąžinti sumokėtus muitus kartu su procentais. Praktiškai obuolių sultys iš Kinijos į JAV patenka be muitų (JAV didžiausio palankumo režimo muitas), o Europos Sąjunga pagrindinės kategorijos obuolių sultims, įvežamoms į ES iš Kinijos (koncentruotoms obuolių sultims), taiko 25,5 proc. muitą (pagal Bendrųjų lengvatų sistemą)⁽⁴⁶⁾.

Atrodo, kad kainos yra kritusios dėl paklausos sumažėjimo, nes pasiūla 2007–2008 m. nedidėjo (nedideli importo ir ES gamybos mastai). Todėl antidempingo muitas ar bet kokia kita prekybą ribojanti priemonė ekonomiškai nepateisinama. Naudoti citrinų sultis vaisių sulčių, ypač koncentruotų, rūgštumui reguliuoti leidžiama Direktyvoje 2001/112/EB.

*
* *

Klausimas Nr. 86, kurį pateikė David Martin (H-0689/08)

Tema: Ekonominės partnerystės susitarimas su CARIFORUM valstybėmis – reglamento atšaukimas

Atsižvelgiant į Komisijos atstovybės Jamaikoje Pirmojo sekretoriaus pareiškimą, paskelbtą rugpjūčio 29 d. „Jamaica Gleaner“ numeryje, ar Komisija gali patvirtinti, kad reglamentas, reglamentuojantis lengvatinių CARIFORUM valstybių patekimą į ES rinką, nenustos galioti ir kad šis reglamentas galėtų būti atšauktas tik Tarybos sprendimu?

Atsakymas

Komisija gali patvirtinti, kad Tarybos reglamentas 1528/2007⁽⁴⁷⁾ neturi galiojimo termino ir gali būti panaikintas tik Tarybos sprendimu.

⁽⁴⁵⁾ OL L 10, 2002 1 12, p. 58.

⁽⁴⁶⁾ Pagal BLS+ schemą Komisija taiko bendrą tarifą, kuris yra 3,5 proc. mažesnis negu „didžiausio palankumo režimo“ muto vertybinis (ad valorem) elementas (specifinis elementas nesikeičia). Šis režimas galioja ir Kinijai. Tai reiškia, kad ji gali eksportuoti koncentruotas obuolių sultis (prekyboje populiariausia obuolių sulčių kategorija) už 25,5 proc. ad valorem tarifą.

⁽⁴⁷⁾ OL L 348, 007 12 31.

*
* *

Klausimas Nr. 87, kurį pateikė Johan Van Hecke (H-0690/08)

Tema: ES bananų tarifų sumažinimas

Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalių bananų augintojai baiminasi, kad Lotynų Amerikos augintojams pavyks pasiekti, kad jų į Europos Sąjungą įvežamiems vaisiams būtų sumažinti importo mokesčiai. Didžiausias bananų eksportuotojas pasaulyje Ekvadoras spalio mėn. ketina atnaujinti derybas su ES. Bananų klausimu pateiktas svarstyti pasiūlymas iki 2016 m. sumažinti ES importo mokesčio tarifą nuo 176 EUR (140 svarų) iki 114 EUR už toną bananų.

AKR šalių bananų augintojai baiminasi, kad jei ES tarifai bus sumažinti, jie bus išstumti iš Europos rinkos. Lotynų Amerikos bananai ne tik pigesni, bet ir subsidijuojami valstybės. Nors iš 17 mln. tonų bananų, parduodamų pasaulio rinkoje, AKR šalys užaugina tik 0,9 mln. tonų, šios šalys gyvena tik iš bananų eksporto, kuris yra pagrindinis pajamų ir darbo vietų šaltinis.

Ar Komisija į AKR šalių nuogastavimus žiūri rimtai ir ar į juos bus atsižvelgta derybose su Ekvadoru ir bet kokiose kitose derybose, kurios gali vykti ateityje dėl bananams taikomų tarifų?

Atsakymas

Jau daug metų bananams taikomas ES importo režimas yra sudėtingas klausimas. Ji susijęs su daugybe aspektų – ir su teisiniais ginčais Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO), ir Bendrijos derybomis dėl asociacijos susitarimų su Lotynų Amerikos šalimis, ekonominės partnerystės susitarimais su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalimis, Dohos plėtros darbotvarke, ES valstybių narių interesais ir kitais.

2008 m. liepos mėn. Ženevoje vykusiam PPO ministrų susitikime praleidome progą išspręsti įsisenėjusius ginčus dėl bananų. Diskusijose, vykstančiose tarpininkaujant PPO Generaliniam direktoriui, Komisija siekė subalansuoto sprendimo, kuris būtų priimtas atsižvelgiant į visų susijusių šalių, taip pat ir AKR valstybių, interesus ir nuogastavimus.

Komisija puikiai suvokia bananų svarbą bananus eksportuojančioms AKR šalims, bet taip pat ir Lotynų Amerikos šalims. Ji tęs glaudžias konsultacijas šiuo klausimu su visomis suinteresuotomis šalimis.

*
* *

Klausimas Nr. 88, kurį pateikė Athanasios Pafilis (H-0695/08)

Tema: Neteisėtas kovotojos Remedios Garcia Albert suėmimas

Remedios Garcia Albert, pagarsėjusi dėl dalyvavimo solidarumo su Lotynų Amerikos tautomis judėjime, liepos mėn. Ispanijoje buvo suimta už „dalyvavimą ginkluotame sąmokslu“, t. y. Kolumbijos ginkluotosiose revoliucinėse pajėgose – Liaudies armijoje (FRAC-EP); vėliau buvo laikinai paleista su tam tikrais apribojimais. Ji buvo suimta ir apkaltinta pagal Europos „kovos su terorizmu teisės aktus“ remiantis duomenimis, kurie neva buvo paimti iš FARC-EP vado Raoul Reyes, kurį nukovė Kolumbijos kariuomenė, kompiuterio. Ši byla prieš Ispanijos kovotoją sufabrikuota norint apšmeižti ir paskelbti nusikalstamais kairiosios pakraipos judėjimus, pakirsti tarptautinį solidarumą bei įbauginti gyventojus.

Ar Komisija gali atsakyti, ar ji smerkia „raganų medžioklę“, nukreiptą prieš asmenis ir organizacijas, prisidengiant Europos „kovos su terorizmu veiksmais“? Ar ji ketina pripažinti FARC-EP konflikto šalimi, išbraukti ją iš „juodojo teroristinių organizacijų sąrašo“ ir iš viso šį sąrašą panaikinti?

Atsakymas

Vadovaudamasi Bendrąja pozicija 2001/931/BUSP ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2580/2001, 2002 m. birželio mėn. Taryba įtraukė Kolumbijos ginkluotąsias revoliucines pajėgas (Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia arba FARC) į ES teroristų sąrašą; šis sprendimas buvo patvirtintas keletą kartų, paskutinį kartą – 2008 m. liepos 15 d. Klausime minėtas asmuo į šį sąrašą neįtrauktas.

Pagal minėtą reglamentą privaloma išaldyti šiame sąrašė esančių grupių, įmonių ar asmenų lėšas ir ekonominius išteklius. Pagal jį visiems ES jurisdikcijai priklausančioms subjektams draudžiama tokioms grupėms, įmonėms ar asmenims tiesiogiai ar netiesiogiai skirti lėšų ar ekonominių išteklių. Kai yra pakankamai

požymių, kad šis draudimas buvo pažeistas, nacionalinės valdžios institucijos turėtų imtis atitinkamų teisėsaugos priemonių.

ES teroristų sąrašas skelbiamas Oficialiajame leidinyje. Taryba į sąrašą įtrauktoms grupėms, įmonėms ar asmenims praneša savo sprendimo motyvus, bet viešai jų neskelbia. Pagal Reglamento 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį iš esmės pasikeitus aplinkybėms Taryba gali persvarstyti savo sprendimą dėl FARC.

Yra viešai žinoma, kad FARC vykdo nusikalstamą veiklą, įskaitant įkaitų ėmimą, o tai pagal ES „teroro akto“ apibrėžtį yra nusikaltimas; šiuo metu FARC vis dar laiko apie 700 įkaitų, netgi po to, kai neseniai buvo išlaisvinta Ingrid Betancourt ir keturiolika kitų belaisvių. FARC yra įvykdžiusios ir kitų žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų, pvz.: verbavo nepilnamečius, dėjo minas. Ši veikla tęsiama ir niekaip negali būti laikoma priimtina politine pasipriešinimo judėjimo ar opozicinės partijos veikla.

*
* *

Klausimas Nr. 89, kurį pateikė Jana Hybášková (H-0698/08)

Tema: Feminizmo propagavimo uždraudimas Čekijos užimtumo ir socialinių reikalų ministerijos paskelbtame kvietime teikti paraiškas dėl paramos iš Europos socialinio fondo

Igyvendindama veiksmų programą „Žmogiškieji ištekliai ir užimtumas“, Čekijos užimtumo ir socialinių reikalų ministerija paskelbė Kvietimą teikti paraiškas Nr. 26 dėl subsidijų projektų teikimo pagal Paramos sritį 3.4 (Lygios vyrų ir moterų galimybės darbo rinkoje – darbinio ir šeimos gyvenimo derinimas). Kvietime yra toks pareiškimas: „Projektai negali būti politinio pobūdžio; jais negali būti siekiama jokių politinių ar ideologinių tikslų, įskaitant feminizmo arba maskulizmo ideologijas.“

Ar tokia sąlyga neprieštarauja taisyklėms, reglamentuojančioms Europos socialinio fondo paramos panaudojimui? Ar Čekijos institucija turi teisę nustatyti tokio pobūdžio ribojamąją sąlygą dėl ESF? Jei taip, ar šios sąlygos formuluotė ne per griežta? Ar ji galėtų prieštarauti proporcingumo principui arba netgi būti pernelyg diskriminuojanti?

Feminizmas yra ne radikali ideologija, o greičiau teisėtas socialinis principas. Feministinių požiūrių propaguojantys judėjimai ir pelno nesiekiančios organizacijos kartu yra ir pagrindiniai vyrų ir moterų lygios galimybės padedančių užtikrinti projektų rengėjai bei vykdytojai; šio klausimo autorė baiminasi, kad ši griežtai suformuluota sąlyga gali būti dingstis automatiškai atmesti tokių organizacijų pateiktas paraiškas.

Atsakymas

Kvietimus teikti paraiškas Čekijoje ir taikomas išsamias sąlygas rengia kompetentinga valdymo institucija (šiuo atveju – Čekijos užimtumo ir socialinių reikalų ministerija). Komisija šiame procese niekaip nedalyvauja, už atrankos procedūrą yra atsakinga tik valstybė narė.

Tai, kad gerbiamos narės minimame kvietime teikti paraiškas yra nurodyta, jog pateikiami projektai negali propaguoti feminizmo ar maskulizmo ideologijų, neprieštarauja programavimo dokumentui ar atitinkamiems teisės aktams dėl Europos socialinio fondo (ESF). Faktiškai toks pareiškimas yra nereikalingas, nes feminizmo ar maskulizmo (kad ir kaip šios sąvokos būtų apibrėžtos) rėmimas nėra ta veikla, kuri gali būti remiama iš ESF kaip nustatyta ESF reglamente⁽⁴⁸⁾.

Kvietime teikti pasiūlymus nurodyta sąlyga gali būti teisėtai taikoma pateikto projekto tipui ir numatyta vykdyti veiklai, tačiau ne projektą vykdančiai organizacijai. Feministinės orientacijos organizacijos gali teikti projektus pagal šį kvietimą ir negali būti atmetos vien tik dėl jų feministinės orientacijos.

*
* *

⁽⁴⁸⁾ Reglamentas (EB) Nr. 1081/2006.

Klausimas Nr. 90, kurį pateikė Georgios Toussas (H-0699/08)**Tema: Jūrų kabotažo reguliavimo panaikinimas dėl didžiulio laivų savininkų pelno padidėjimo**

Šiomet pakrančių laivyba besiverčiančių maršrutinių laivų savininkai vėl naudojami teisės aktu, prieštraujančiu žmonių interesams, būtent Bendrijos reglamentu (EEB) 3755/92⁽⁴⁹⁾, taikančiu laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas), nes, pasibaigus turizmo sezonui, sustabdo veiklą ir atleidžia tūkstančius darbuotojų, taip padidindami darbuotojų ir salų gyventojų problemas. Gavę didžiulius pelnus iš labai išaugusių bilietų kainų ir mokesčių už krovinių pervežimą, o atsiradus „nepelningiems maršrutams“ gaudami ir dideles valstybės subsidijas, kurioms per pastaruosius aštuonerius metus buvo skirta per 225 mln. EUR, laivų savininkai nebeplukdo laivų, taip iš tūkstančių žmonių, gyvenančių salose, ypač atokiuose regionuose, atimdami susisieikimo priemonę. Tada su neįtikėtinu išūlumu jie naudojami jų valdomomis NVO papildomoms subsidijoms iš valstybės gauti.

Ar Komisija nemano, kad reikėtų panaikinti Reglamentą (EEB) 3577/92? Kokių priemonių ji siūlo imtis, kad būtų užtikrintas nuolatinis ir pastovus jūrų darbuotojų užimtumas ir kad visus metus būtų visapusiškai – ir saugiais bei šiuolaikiškais laivais, ir pigiais bilietais – tenkinami visų salų susisieikimo poreikiai?

Atsakymas

Kabotažo reglamentu⁽⁵⁰⁾ buvo liberalizuotas vidaus jūrų transportas, kartu paisant poreikio užtikrinti susisieikimą viešuoju transportu su salomis bei paliekant valstybėms narėms pačioms spręsti, ar teikti viešąsias paslaugas ir koku mastu. Vadovaujantis Bendrijos teisės principais ir nuostatomis dėl kompensacijų už viešąsias paslaugas, kompensacijos negali viršyti sumos, reikalingos viešosios paslaugos teikimo sąnaudoms padengti atsižvelgiant į vežėjo pajamas ir pagrįstą pelną.

Todėl Komisija nemato jokios sąsajos tarp gerbiamo nario nurodytų tariamų laivų savininkų veiksmų ir Kabotažo reglamento. Jei pasitvirtintų, kad tai iš tikrųjų vyksta, tokie veiksmai pažeistų, o ne vykdytų Reglamentą, kurio panaikinti Komisija neketina.

Turėdamos mintyje didelę Europos jūrininkų koncentraciją Bendrijos jūrų transporto paslaugų srityje ir atsižvelgdamos į poreikį didinti užimtumą ir užpildyti galimus trūkumus šioje srityje, Komisijos tarnybos pradėjo platų tyrimą dėl šio sektoriaus⁽⁵¹⁾. Tyrime ketinama visų pirma pristatyti ir ekonominius, ir socialinius šio sektoriaus aspektus. Jo pagrindu bus svarstoma, ar reikėtų ateityje imtis priemonių užimtumui šioje srityje didinti.

Kaip minėta pirmiau, viešųjų paslaugų masto ir kokybės klausimas Kabotažo reglamente paliktas spręsti nacionalinėms institucijoms.

*
* *

Klausimas Nr. 91, kurį pateikė Proinsias De Rossa (H-0701/08)**Tema: Ypatingas kalinių perdavimas**

Kokių priemonių Komisija ėmėsi įgyvendindama visas rekomendacijas, duotas Komisijai 2007 m. vasario 14 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl CŽV vykdyto kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo Europos šalyse (P6_TA(2007)0032), ypač jos 193 dalyje, kurioje prašoma Komisijos „imtis visų kovai su terorizmu skirtų valstybių narių teisės aktų ir oficialių bei neoficialių valstybių narių ir trečiųjų šalių žvalgybos tarnybų susitarimų tyrimo žmogaus teisių aspektu, persvarstyti teisės aktus, kurie, tarptautinių ir Europos žmogaus teisių tarnybų manymu, gali lemti žmogaus teisių pažeidimus, ir pateikti pasiūlymus dėl veiksmų, kurie leistų išvengti Laikinojo komiteto kompetencijai priklausančių įvykių pasikartojimo ateityje“?

Atsakymas

Komisija 2007 m. vasario 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl CŽV vykdyto kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo Europos šalyse (P6_TA(2007)0032) ir joje pateiktas rekomendacijas laiko labai svarbiomis.

⁽⁴⁹⁾ OL L 364, 1992 12 12, p. 7.

⁽⁵⁰⁾ Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3577/92, taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas), Oficialusis leidinys L 364, 1992 12 12.

⁽⁵¹⁾ Tikimasi, kad iki metų pabaigos jis bus baigtas.

Priėmus šią Parlamento rezoliuciją Komisija ėmėsi nemažai priemonių. Visų pirma, kaip nurodyta jos atsakyme į raštišką klausimą P-2601/08, Komisija išsiuntinėjo raštus Lenkijos ir Rumunijos institucijoms, kuriais atšaukia prievolę atlikti veiksmingus tyrimus dėl įtarimų, kad šiose šalyse veikia slaptos kalnimo įstaigos. 2008 m. rugpjūčio 5 d. Lenkijos institucijos informavo Komisiją, kad pradėtas baudžiamasis tyrimas. 2008 m. birželio 24 d. Rumunijos institucijos persiuntė Rumunijos Senato Tyrimų komiteto pranešimą. Komisija palaiko ryšį su Rumunijos institucijomis, kad gautų iš jų daugiau išaiškinimų ir paaiškinimų.

Dėl oro eismo Komisija 2008 m. sausio mėn. priėmė Komunikatą „Tvarios bendrosios ir verslo aviacijos ateities darbotvarkė“, kuriame išaiškinamas skirtumas tarp „civilinių orlaivių“ ir valstybinių orlaivių su tiesiogine nuoroda į 2007 m. vasario 14 d. Parlamento rezoliuciją. Be to, kalbant apie oro eismo valdymą, nuo 2009 m. sausio 1 d. įsigalios Komisijos taisyklės dėl Bendro Europos dangaus įgyvendinimo, nustatančios bendrus reikalavimus skrydžių planavimui. Tai bus papildoma faktinio orlaivių judėjimo Europos oro erdvėje stebėjimo priemonė, pateiksianti sprendimus tokiais atvejais, kai į Europos oro erdvę įskridęs orlaivis skraido be skrydžio plano.

Atsakant į konkretų gerbiamo nario iškeltą klausimą dėl teisės aktų, reglamentuojančių kovą su terorizmu, įvertinimo, Komisija šiuo metu atlieka bendrą „Baudžiamosios teisės, administracinio proceso teisės ir pagrindinių teisių kovojant su terorizmu“ padėties valstybėse narėse vertinimą; tam ji 2007 m. gruodžio 18 d. visoms valstybėms narėms išsiuntinėjo klausimyną⁽⁵²⁾. Atsakymai gauti iš visų valstybių narių; šiuo metu jie analizuojami.

*

* *

(52) Šį klausimyną galima rasti Teisingumo, laisvės ir saugumo generalinio direktorato interneto svetainėje adresu http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm.